

پزیشکی دِلان

فوسینی
ابن قسیم الجوزیة

وہرگی پانی
خوبہ یبہہ ورامی

نارین

منتدی اقرأ المؤلفی

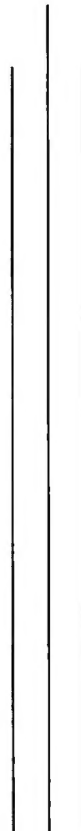
www.igra.ahlamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

-----

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نارین

پزیشکی دلائل

طوب القلوب لابن قيم الجوزية	ناوی کتیب به عره بی
پزشکی دلان	ناوی کتیب به کوردی
صالح احمد الشامی	ناماده کــــــــــــــــار
عبدالعزيز سليمي	وه رگيړانی بو فارسی
	وه رگيړانــــــــــــــــی
خوبه یب که مال هه ورامی	له فارسییه وه بو
	کــــــــــــــــوردي
پياز مه حمود کاکه مه حمود	تايــــــــــــــــپ
کۆمپیوتەری نارین (محمد علی)	نه خشه سازی ناوه وه
دووه م ۲۰۱۴	نۆره و سالی چاپ
(۱۴۸۶) ی سالی (۲۰۱۲) ی پیدراوه	ژماره ی سپاردن

ده زگای

چاپ و په خشی نارین

هه ولیتر: بازاری زانست بو کتیب و چاپه مه نی

website: www.nareenpub.com

E-mail: nareenpub@gmail.com

ته له فون: ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶ (۰۰۹۶۴)

موبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

پزیشکی دلائل

نووسینی

ابن قیم الجوزیة

نامادہ کار

صالح احمد الشامي

وہرگیرانی

خوبہیب ہہورامی

ناشر

پیشہ کی

بہ ناوی خودای گہرہ و بیّ ھاوتا

پیش ھموو شتیّ پتویستہ ئاماژہ بہوہ بکہم کہوا ئوہی کہ بووہ ھوکار و پالنه ری بۆم، بۆ ئوہی ئہم پەرتووکہ دەستنیشان بکہم و وەرگیچمہ سەر زمانی پاراوی کوردی چەند شتیّ بوو لەوانہ: یەکہم، خودی نوسەرەکہ، چونکہ یەکیّ لەو ھوکارانہی کہ وا دەبیتە ھۆی بەپیزی و ناواژە بوونی ھەر پەرتووکیّ، بەدلتیایبہوہ نوسەرەکہ یەتی و ئایا نووسەری ئو پەرتووکہ تاجەندە لای خەلکی و بەتایبەتی چین و توژی خوینەرەن و پۆشنبیران ناسراوہ و ناویانگی ھەبە. دیارە ئیمام (ئەبن قەیمی جەوزی) ش یەکیّکە لەو کەلە پیاو و نوسەر و خامە پەنگینانہی کہوا خزمەتییکی بەرچاوی بە مرقایەتی کردوہ بە تاییبەتی لە بواری ئایینی پیروزی ئیسلامدا. یەکیّکی تر لەو ھوکارانہ ناوینیشانی کتیبەکہ بوو بە ناوی (طب القلوب) واتە: (پزیشکی دِلان)، کہ وا ھەر لە خودی ناوہ کہ یەوہ بۆمان دەر دہ کہوئی کہ ئہم پەرتووکہ باس لە بەشیکی گرنگ و کاریگەری جەستە دہ کات کہ ئویش (دَلّ). کہ بە فەرمانپەرہوا و ھەلسوپنەری تەولوی ئەندامانی تری جەستە دادەنری و لە ئیسلامدا و لە فەرموودە شیرین و ناواژەکانی پیغەمبەریشماندا موخەممەد (ﷺ) باس لەو بەشە جەستە کراوہ و گرنگی پیدراوہ. ھەر وەک چۆن لە فەرموودە یەکیدا پیشەوا و تاجی سەرمان موخەممەد (ﷺ) فەرموویەتی: "...الا وان فی الجسد مضغة اذا صلحت صلح الجسد کلہ و اذا فسدت فسد الجسد کلہ الا و هی القلب". واتە: "ئاگادار بن لە ناو لاشە تادەمیزادا پارچە گوشتیک ھەبە ئەگەر ئہم پارچە گوشتە باش بوو ھموو لاشەو نەندامانی ئادەمیزا باش ئەبی، ئەگەر خراب بوو ھموو لاشە خراب و ناپیک ئەبی، ئہم پارچە گوشتە (دَلّ)".

لە پوانگە ئہم فەرموودە یەوہ دەتوانین ئوہ بلّین کہ وا، ئیمە ی مرقە کہ یەکیّکی لە بوونەوہر و دروستکراوہکانی پەرورەدگار، گەر بمانەوئی لە ژيانا

خۆشبهخت و کامه‌ران بێن و به‌دوور بێن له‌ قه‌له‌قی و دله‌پاوکی و ناپه‌حه‌تی و چه‌رمه‌سه‌ریه‌کانی ژیان، پێویسته‌ گرنگیه‌کی ئه‌وتۆ و به‌رچاو به‌ دِلمان بده‌ین، که‌ به‌ سه‌نته‌ر و سه‌رچاو و هه‌لسوپنه‌ری ته‌واوی هه‌ره‌که‌ و سه‌که‌ناتی جه‌سته‌مان داده‌نری. هه‌ر وه‌ك چۆن له‌ وه‌رمووده‌یه‌دا باس له‌وه‌ كراوه‌ كه‌وا گه‌ر بێت و دلی ئاده‌می ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست بێت ئه‌وا ته‌واوی ئه‌ندام و كاره‌کانی چاك و سه‌لامه‌ت و باش ده‌بن. كه‌ واته‌ ئیمه‌ی مرۆڤ به‌ هۆی ئه‌وه‌ی كه‌ بپوه‌وه‌ریکی جوڵه‌جولگه‌ر و عه‌جول و لاوازین و به‌رده‌وام له‌ بزاون و هه‌له‌كردنداين، "...و خلق الانسن عجولا (اسراء ئایه‌تی ١١)"، "...و خلق الانسن ضعيفا (النساء ئایه‌تی ٢٨)" پێویسته‌ گرنگیه‌کی باش به‌و ئه‌ندامه‌ی جه‌سته‌مان (دل) بده‌ین و به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی بکه‌ین و پابه‌یشتین له‌سه‌ر شتی چاك و كاروكرده‌وه‌ی باش بۆ ئه‌وه‌ی به‌ سه‌لامه‌تی و ساغی بمینیتته‌وه‌، چونكه‌ گه‌ر ئه‌و ئه‌ندامه‌ی جه‌سته‌مان ساغ و ته‌ندروست بێت ئیدی ته‌واوی جه‌سته‌ و ئه‌ندامانی جه‌سته‌شمان ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست ده‌بن و گه‌ر بێت و ساغ و سه‌لامه‌ت و ته‌ندروست نه‌بێ ئه‌وا ته‌واوی جه‌سته‌ و ئه‌ندامه‌کانیشی له‌ ساغی و سه‌لامه‌تی بپه‌ش ده‌بن و ئیدی ژیان له‌و جوړه‌ جه‌سته‌ و له‌وکه‌سانه‌شی كه‌ خاوه‌نی ئه‌و جوړه‌ دل و جه‌سته‌ نه‌خۆش و ناساغن تال ده‌بێت و له‌ ژیانی حه‌قیقی و راسته‌قینه‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه‌ و چێژی لێوه‌رناگرن.

هه‌ر وه‌ك چۆن سه‌ردارو پێشه‌وامان موحه‌مه‌د (ﷺ) وه‌ك پێشه‌وايه‌کی خه‌مخۆر و دلسۆز فێری کردوین و داوای لێکردوین كه‌وا هه‌میشه‌ له‌ په‌روه‌ردگار بپارێینه‌وه‌ و بڵێین: "يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك" واته‌: "ئه‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی كه‌وا گۆڕین و گۆرانندی دله‌كانت به‌ده‌سته‌، داوات لێده‌که‌ین دله‌كانمان سه‌قامگیر و پاوه‌ستاو بکه‌یت له‌ سه‌ر دینه‌که‌ت." له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌ په‌روه‌ردگار ئه‌م کاره‌م بۆ بکاته‌ تویشوێکی خێر بۆ دواژۆڤم و هۆکاری بێ بۆ خۆم و بۆ ئه‌و خوینه‌ره‌ به‌پێژانه‌شی كه‌ ده‌یخویننه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پێگه‌یه‌وه‌ بتوانین چاکتر و باشت‌ر دِلمان په‌روه‌رده‌ بکه‌ین و

شاره زای ئه و شتانه بین که وا ده بنه هوی نه خوش خستن و لاوازکردنی دلمان و
خومانی لی بپاریزین و لییان دوور بکه وینه وه.

که مالی و ته وای و بی غل و غه شی و بی که م و کوپی، ته نیا بۆ خودایه و بهس.

وه رگی پی کوردی

۱۳/زیلقه عده ی ۱۴۳۱ ک

۲۱/۱۰/۲۰۱۰ ز (خورمال)

پیشہ کی نامادہ کار

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، حمداً طيباً مباركاً فيه، وافضل الصلاة واتم التسليم على سيدنا محمد النبي الأمثل، وعلى آله وصحبه اجمعين.

نیمہ لہ سہ ردہم و باروودوخیکدا ئہ ژین کہ زانستی ماددی مروژ بہ شیوہ یہ کی ئیجگار بہ رفراوان پیشکے وتوہ، نامراز گہ لیکئی ناسوودہ بہ خش و کہ یف خوشی جوڑاو جوڑی بو مروژ بہرہم ہیناوہ، بہ ردہ وام بہرہ و پیشہ وہ ہنگاو دہنی، وہ ہموو پوژی بہرہ میکی تازہ تر پیشکے ش دہکات.

شوینہات و شونہ ما ی ئہم ہہ نگاوہ خیرایانہ لہ گوڑہ پانی پیشکے وتنی ماددیدا، پہلہ کردنی مروژہ بو بہ دہست ہینانی ہوکاری ناسوودہ یی و کامہ رانی پوژ و کہ لک و ہرگرتن لییان، بہ لام ہیچ کات ناگات بہ و ئارہ زوہی خوئی، چونکہ تواناکان و بہرہمہ تازہ کان بہ بی و ہستان و بہ بی وچان دہکے ونہ بازارہ وہ!

پہلہ کردن لہ بہرہم ہیناندا کہ پہلہ کردن لہ بہ کارہینانی شیدا بہ دواوہ وہیہ! شونہ ما و ئہ نجامی ئہم دیار دہیہ، چاو لہ دوو بوون و زگ برسبیہ تی بہ دواوہ یہ، چونکہ بہرہمہینہر بہ ردہ وام بہ دوا ی نواندن و پیشکے شکردنی کالای تازہ وہیہ و بہ کارہینہ ریش رادہ کیشی بہ دوا ی بہ دہست ہینانی بہرہمہ تازہ کانی خویدا.

شتی کہ لہم نیوہ ندہدا سہرسورہینہرہ ئہمہ یہ کہ ہیچ یہ کی لہ وانہ ناتوانن بو تازہ کردنہ وہی نہ فسی خویان تہ نانہات توژیکی ش بووہ ستن و کوتایی پی بہینن. پیشکے وتنی ماددی مروژ نہ مروکہ هاوکاتہ لہ گہل بہرز بوونہ وہی پڑہی جوڑہا نہ خوشی کہ مروژ زیاتر پییان ئاشنا نییہ و لہ لای مروژ نامون! دیار دہیہ کہ بہ سہرچاوہی سروشتی پیشکے وتن و شارستانییہ تی ماددی دہ زانین و ہموو پوژی ہہ والی دوزینہ وہی نہ خوشییہ کی تازہ دہ بیستین!

چالاکي شه و پوڙي تافيگاكان و ناوهنده پزيشكي و تهنډروستيبهكان سه بارهت به دوزينه وهی دهرمانگه ليکي نوئ که نه خوشييه تازه كان؟! چاره سهر بکات، نه و پيکخراو و دامه زراوانه شي له پيگهي په له کړدنې بئ ناکام و چاو له دوو و شت ويستن به جوړيکي تر جيگير کړدوه.!

نه خوشييه کاني دل – هر وه کو به شه كان و نه دامه کاني تري جهسته – زياترو فراوانتر بووه و ژماره ي تووش بووان به و نه خوشييه گه يشتووه ته ژماره يه کي سه رسوپهينه ر. نه مه بارودوخي مروفي نه مړويه.

گرنگي داني زياتر به نه خوشييه کاني دل له بهر نه ويه که دل ناوه ند و ته وه ره ي نه ساسي جهسته ي مروفه و نه دام يکه که نه گهر ته واو تهنډروست بيټ ته واوي جهسته تهنډروست و له کاتيکدا نه گهر ناته واو و ناساغ بيټ ته واوي جهسته نه خوش ده که ويټ، وه ته واوي نه داماني جهسته پي کاريگه رن. به لام نه خوشي تري نه دنام تاييه تيبه و په يوه سته به هه مان نه دام ي ديا ري کراوه وه.

پيژهي پزيشکاني دل و نه شته رگه ره کاني دل ته واو زوړيوون و دهرمانگه ليکي زوړيش بو چاره سهر کړدنې نه خوشييه کاني به ره م هاتوون، وه به هوئ نه شته رگه ريبه پيشکه و تووه کانه وه تا پاده يه ک نازارو نه خوشييه کاني که ميان کړدوه. نه مه بارودوخي دلي مروفه کانه له م سهرده مه دا.!

به لام نابي نه وه ش له بير بکه ين که مروځ – جگه له دلي مادبي – (واته نه و دلي که بهر يه کي يا چند هه ستي له هه سته کاني مروځ ده که وي، وه کو هه ستي بينين، ده ست... وه رگيږي کوردي) خاوه ني دل يکي تره که نابيينرئ. که پول و گرنگي نه و يش که متر نييه له و دلي که باس مان کړدو قسه مان له سهر کړد، هه مان نه و دلي به که قورثاني پيوځ باسي ده کات و ناوي هيناوه له چند تايه تيکي زوړدا و له باره يه وه دواوه و باسي کړدوه.

کاتی که به له کارکه وتنی دلی ماددی پویه پوهی مردن و له دست دانی زیان ده بیننه وه، به له ناو چوون و له کار که وتنی دله که ی تر به مردنی همه لایه نه ی مروقایه تی مروف و له دست دانی سه ربه رزی دنیاو به خته وه ری دواپوژ کوتایی پی دیت. ده بیته نه و دله ی که قورئانی پیروژ باسی لیوه ده کات و ده فهرموویت: ﴿...خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ سووره تی حج ۱۱.

واته: هه ندیک له خه لکی هه یه له به ک حاله تدا خواپه رستی ده کات (نه ویش نه و حاله ته یه که دنیا به دلی نه و بیت) نه گهر تووشی خیر و خوشی بوو دلی پی خوشه، خو نه گهر تووشی تاقیکردنه وه یه ک هات، سواری سه ری خو ی نه بیت و هه لده که پیتنه وه، ئا به و حاله ته ی، دنیا و قیامت له دست خو ی نه دات و زهره رهنه ندی هه ردوولایه و هه نه وه شه خه ساره تمه ندو زهره رهنه ندی پوون و ناشکرا.

گرنگی باس و به دوا داچوون له باره ی دلی نه بینراو و نادیاره وه لیتره وه سه رچاوه ده گری. کیشنه و گرفتگی سه ره کی له په یوه ندی له گه ل دلدئا نه مه یه که خاوه نه که ی ناگاداری نه خوشییه که ی نییه، چونکه وه کو دلی ناشکرا و دیار خاوه نی نیشانه و کاریگه ری دیار و به رچا و نییه به سه ر جهسته وه.

له بهر نه وه هه ندی جار دلی نادیار و شاراوه به بی نه وه ی خاوه نه که ی ناگای لی بیت تووشی جوژه ها نه خوشی خراپ و زیان به خش نه بیت، له م باره وه نه رکی زانایانه که له گوژه پانی گه شه و بره ودانی په روه رده کردن و داهیتانه ته ندروستییه مه عنه و بییه کان و پیدانی زانیاری به خه لکی و به رز کردنه وه ی ئاستی به رچا و پوونیان (لیتره دا مه به سستی چاوی ناخه) له باره ی کاروباره کانی خویانه وه و به رگریکردن له تووش بوونیان به نه خوشییه هه ست پینه کردنه کان دل و که سایه تی به نه رکی خویان هه لسن... و زانایانی موسلمان ی پابردو به جوانی ناگایان له و نه رک و به رپرسیاریه تییه بووه.

نه گهر چی پسپوژانی نه خوشییه کانی دل له م سه رده مه ی ئیمه دا که من، به لام ده رگا کانی نوژینگه ی پزیشکه کان و کارزانه کانی پابردو به رده وام کراونه ته وه و

هه‌میشه به‌بیّ چاره‌نواری چاره‌سەری نه‌خۆشییه‌کانیان کردووه و له‌م پێناوه‌دا ته‌نیا چاویان له‌ پاداشتی په‌روه‌ردگار بووه و به‌س، وه‌ بوّ زانیاری و به‌ئاگا هێنانه‌وه‌ی خه‌لکی په‌رتووک گه‌لێکی پێویستیان خستووه‌ته‌ خزمه‌تی هه‌مووانه‌وه‌.

هه‌ندی له‌ و پسرپۆره‌ دلسۆزانه که نۆرینگه‌کانیان هه‌میشه به‌پووی نه‌خۆشه‌کاندا کراوه‌ن، بریتین له‌:

حه‌سه‌نی به‌صری، حارس محاسبی، جه‌نید به‌غدادی، ئیمام موحه‌ممەدی غه‌زالی، سه‌لامی خاویان لی بیّت و چه‌ندانی تر...

ئیمام ئیبن قه‌ییمیش (په‌زای خوای له‌سه‌ر بیّت) به‌کیکه‌ له‌ و پسرپۆرانه له‌م گوپه‌پانه‌دا، که زۆرێک له‌ زانیان و گه‌وره‌کان له‌سه‌ر کارزانی و لیها تووی و زانیی و ناشنایه‌تی نه‌و که‌له‌ پیاوه‌ شایه‌تیان داوه‌. شایان و شایسته‌ی نه‌وه‌یه که به‌ مه‌به‌ستی که‌لک وه‌رگرتن له‌ زانیاری و کارزانی نه‌و سه‌ردانی نۆرینگه‌که‌ی بکه‌ین و سوودو که‌لکی پێویستی لی وه‌ربگیرن.

ئه‌مه‌ بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی که‌ وا گرنگی به‌ کوکردنه‌وه‌ و ئاماده‌کردنی بابته‌کانی نه‌م په‌رتووکه‌ بده‌م.

ئومێده‌وارم که په‌روه‌ردگاری پایه‌به‌رز نه‌م کاره‌م پاک بکاته‌وه‌ و جینگه‌ی په‌زنامه‌ندی خۆی بیّت و لێم قه‌بوول بکات. چونکه‌ چاکترین باره‌گا بوّ قه‌بوول کردنی نزاو داواکان باره‌گای په‌روه‌ردگاری به‌ده‌سه‌لاته‌!

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم

۶/شوال، سالی ۱۴۲۱هـ

۱/۱/۲۰۰۱ز

صالح احمد الشامی

ژياننامه‌ی نيمام نين قه‌ييمی جه‌وزی

زانای فہرموودہ ناس شہ مسہ‌دین (عبداللہ) موحہ ممہ‌دی کوپی نہ‌بووہ کری کوپی نہ‌یوب کوپی سہ‌عد کوپی حہ‌ریز زہ‌رعی دیمہ شقیہ، ناسراوہ بہ (نین قہ‌ییمی جه‌وزی)).

جه‌وزی ناوی قوتا بخانہ‌یہ کہ کہ یوسف کوپی عبدالرحمن جه‌وزی درووستی کردووہ و باوکی نيمام نين قه‌ييم سہ‌رپہ رشتیار و چاودیریکہری بووہ، لہ‌بہر نہ‌وہ بہ نين قه‌ييمی جه‌وزی ناسراوہ.

نيمام نين قه‌ييم لہ‌سالی (۶۹۱) ھ.ق لہ‌گوندي (ازرع) سہ‌ر بہ ناوچہ‌ی (حوران)ی ولاتی سوريا لہ‌دايک بووہ، لہ سہ‌ردہ‌می لاويدا چووہ تہ دیمہ شق و لہ خزمہت زانایانی نہ‌و شاره‌دا دہ‌ستی بہ خویندن کردووہ و خویندن فیّر بووہ. دواي گہ‌پانہ‌وہ‌ی شیخی نيسلام نين تہ‌يمیہ لہ میسرہ‌وہ بوّ دیمہ شق لہ‌سالی (۷۱۲) تا کاتی مردنی نہ‌و لہ سالی (۷۲۸) ھ.ق لہ نزیکان و ھاوړپتيانی ننين تہ‌يمیہ بوو. نہ‌م ھاوړپتیه‌ی بواړی بوّ نين قه‌ييمی جه‌وزی پړہ‌خساند تاوہ‌کو لہ نزیکہ‌وہ شاره‌زای بوّچوون و نیجتيہ‌اداتی شیخی نيسلام نين تہ‌يمیہ بیّت و ھیشووچنی خہ‌رمانی زانستی نہ‌و بیّت، وہ تہ‌نانت لہ‌گہ‌لّ شیوہ‌کانی بہ‌لگہ ھینانہ‌وہ‌ی نہ‌و لہ‌کاتی مونا قہ‌شہ و باس و وتوو و یژدا ناشنا بیّ و بکە‌ويّتہ ژیر کاریگہ‌ری چوئییہ‌تی نووسینی کتیب و شیوہ‌ی نووسینہ‌وہ‌ی مہ‌سہ‌لہ‌کان.

گرنگ‌ترین وانه‌یہ‌ک کہ نين قه‌ييمی جه‌وزی لہ شیخی نيسلام نين تہ‌يمیہ‌وہ فیّر بوو بانگ کردن بوّ زانایی و پە‌پرہ‌وکړدن لہ کتیبی پە‌روہ‌ردگار و سوننہ‌تی پاستی بوو بہ شیوہ‌ی سہ‌لہ‌فی سالح.

نہ‌ویش ھەر وە‌کو ماموستانکە‌ی پووبہ‌پووی نہ‌زییہت و نازاریکی زۆر بووبہ‌وہ و ھاوړپّ لہ‌گہ‌لّ نہ‌ودا لہ بہ‌ندیخانہ‌ی قہ‌لعه‌ی دیمہ شق بہ‌ندکرا و تہ‌نیا دواي وە‌فاتی

شیخی ئیسلام ئیبن تەیمیە بوو کە ئەویش ئازاد کرا. دواى وهفاتی مامۆستا کەیشی هەرخۆشی دەویست و لە زانست و پەروەشتیدا شیوەی ئەوی هەڵدەبژارد.

ئیمام ئیبن قەیممی جەوزی زۆر ئەهلی پەرستش و شەو نوێژ بوو و نوێژەکانی زۆر بە درێژی دەخویند، تا ئەو شوینەی کە (ئیبن کەسیر) لەبارەییەوه دەلیت: (لەم سەردەمەدا کە سێک شک نابەم کە بە ئەندازەی ئەو ئەهلی پەرستش بیت! ئەو لە بەجێهێنانی نوێژدا خاوەنی شیوەییەکی تاییەت بەخۆی بوو و خویندن و کپنوش و سەجدەکانی زۆر درێژ بوون، ئەگەر چی هەندێ جار لەلایەن ھاوڕێیانییەوه سەبارەت بەمە و بەهۆی درێژ کردنەوهی نوێژەوه دەکەوێتە بەر لۆمە و سەرکوژنەکردنەوه، بەلام ئەو شیوەی خۆی نەدەگوپێ، (دروود و پەحمەتی خۆای لەسەر بیت).!

کەسانی کە لە بارەى ژانی ئەووەو شتێکیان نووسیوە، سەبارەت بە پەرستشی زۆر و پارێزگاری و پاستگویی ئەو لە قسە و کرداردا شت گەلیکی زۆریان باس کردووە. ئەو خاوەنی چەندین بەرھەمە کە تەنیا نزیکەی (۳۰) پەرتوکی بە چاک گەیهندراون.

ئیمام ئیبن قەیممی جەوزی لە مانگی پەنجەمی سالی (۷۵۱) ھـ ق کوچی دواى کردو لە مزگەوتی گەورەى دیمەشقدا نوێژی لەسەر کرا.!

بۆ زیاتر ناسینی کەسایەتی ئیبن قەیمم، جێی خوێنەتی کە باس لە بۆچوون و پەروانگەى هەندێ لە زاناکان لەم بارەییەوه بکەین:

ئیبن حەجەر عەسقەلانی لەبارەییەوه دەفەرمووێت: (ئیبن قەیممی جەوزی زۆر ئازا و بوێر بوو زانست و زانیارییەکی زۆری هەبوو و شارەزاییەکی باشی لەبارەى جیاوازی و مەزھەبەکان و بۆچوونی سەلەفەوه هەبوو).

عەلامە ئیبن رەجەب حەنبەلی دەفەرمووێت: (هیچ کەسێکم زانتر لەو نەناسیوە، وە لە گوێرەپانی زانایی و ئاشنایەتی واتای قورئان و فەرموودە و پاستییەتی ئیمام هیچ کەسێکی پێ ناگات، ئەگەرچی بێ تاوان نەبوو بەلام کەسێکی وەك ئەوم نەبینیو).

قازی بورهان الدین زهرعی ده لیت: (له ژیر میچی (سه قف) سی ناسماندا له سرده می خومدا که سیکم په یدا نه کردوه که له نه و زانتر بیت).

حافز عماد الدین ئین که سیر ده لیت: (شهو و پوژ به خویندنه وه و لیکولینه وه وه سه رقال بوو نویژ و خویندنه وه ی زور، په وشت جوان و نهرم و نیان و میهره بان بوو نیشانه یه که له پق و کینه و به خیلی تیدا په یدا نه ده بوو).

ئین العماد حه نبله ده لیت: (ئین قه ییمی جه وزی زانایه کی ئایینی ته و او پافه که ری قورئانی پیروژ، نه خو اصول، نه هلی که لام و له زانستی ئیسلامیدا نه هلی سه رگرمی و داهینان بووه و له پافه کردنی قورئاندا بی هاوتا و له ئوصولی بیروباوه پی ئایینی سه رچاوه و قسه ی کوتایی له لای نه بوو. له تیگه یشتن و زانایی دروستی فهرمووده کان و هه لئینجانه ورده کان لئیان خاوه نی بیروپاو بلیمه تییه کی بی وینه بوو و له فقهو ئوصولی فقهدا بی هاوتا و له زمان و نه ده بیاتی عه رب و زانستی که لام و که لیک تر له زانسته کانی تر بالا ده ست بوو و له زانستی په وشت و عیرفانیشدا بی هاوتا و بی وینه بوو).

سه بارهت بهم په رتووکه (۱)

کاتې که ده گه پټنه وه بو ژياننامه ی نيمام نېن قه ييمی جه وزی و ته ماشای ده که ين، له نيو نه و په رتووکانه یدا که دایناون پووبه پووی کتیبی ده بینه وه به ناوی (پزیشکی دِلان).

نوربه ی که سانی که ژياننامه ی نويان نووسیوه ته وه باسیان له و په رتووکه کردووه^۱ به لام تاکو نیسته ده ستنوسی نه و کتیبه نه دوزراوه ته وه. نه گهر چی له زانکو ی نیسلامی موحه ممدی کوپی سعودی پیا ز (پایته ختی عه ره بستان) وینه یه که له ده ست نووسی په رتووکخانه ی (برلین باشوری) بوونی هیه، به لام له راستیدا شتی جگه له بهش گه لیک له په رتووکي (زاد المعادی نه و نییه، وه نه و لاپه رانه ی که له ژیر ناویشانی (پزیشکی دِلان) بوونی هیه به کتیبی سهریه خو له قه لم نادری^۲.

نه گهر چی ده ستنوسه کانی نه و کتیبه تاکو نیسته نه دوزراونه ته وه، به لام نيمام نېن قه ييمی جه وزی له م په رتووکانه ی خواره وه دا سه بارهت به بابته تی (پزیشکی دِلان) خاوه نی بابته گه لیکي دور و دریژه:

۱. مدارج السالکین.
۲. طریق الهجرتین.
۳. الداء والدواء (الجواب الکافی لمن سأل عن الدواء الشافی).
۴. اغاثه اللهفان.
۵. الفوائد و...

^۱ بو نمونه ته ماشای کتیبی (التقريب لفقہ ابن قيم الجوزية) نووسینی دکتور بکر ابو زيد، بهرگی به که م، لاپه ره ۲۲۱ بکه.

^۲ په رتووکي (رسالة ابن قيم الی احد إخوانه) لیکولینه وه ی شیخ عبدالله المديفر، لاپه ره ۷۶.

ئیمام ئیبن قهیممی جهوزی له و پهرتووکانه دا سه بارهت به نه خوشیه کانی دَلْ -
سه رچاوه گر له دوو دَلْ و هه وهس - وه ده رمان و پښگه چاره کانی ئه و نه خوشییانه
قسه ی کردوه .

کو کردنه وهی بابه ته په یوه سته کان به م مه به سته وه و له به رده ست دانانیان کاریکی
سوودمه نده و ده بیته هوئی که م کردنه وهی هه ول و کو شش و کاتی خوینهر.

کاتی که له چوارچپوهی ته پرح کردنی له به رده ست دانانی میراتی فیکری و زانستی
ئیمام ئیبن قهیممی جهوزیدا، بریارمدا بو به کرده یی کردنی ئه م کاره دوا ی که مێک
لیکولینه وه و به دوا دا چوون زانیم که له به شی سه ره تایی کتیبی (اغاثه الله فان فی
مصادی الشیطان) بابه ت گه لی بوونی هه یه که ده توانی بیته بناغه و پایه یه ک بو ئه م
کاره . وه له پهرتووکه کانی تریشیدا بابه ت گه لیك و مه سه له گه لیکم دوزیه وه که
ده توانن بو ته واو کردنی بابه ته که هاوکاریم بکن.

کاتی که که ره سته و بابه ته پئویستییه کانم کو کرده وه، بریارمدا که پښک و پښکیان
بکه م و پزیزان بکه م و په روه ردگاریش هوکاره کانی ئه و کاره ی بو ده سته به رکردم و
له کو تاییدا ئه م پهرتووکه ی لی درووست بوو.

سه بارهٲ به م په رتووكه (۲)

له گوره يي باسكردنې بابه تيكي زوړ گرنكي وهك (پزيشكي دٲان و پاك كړدنه وه ي نه فس) كه ئيمام ئيبن قهيمى جه وزي له ژماره يه ك له كتيب ه كانيدا سه بارهٲ به وه قسه ي كړدوه، جېي خوٲيه تي كه خوٲنه راني نازيز له چوارچيو ه و شيوه ي پټكخستني بابه تي په رتووكه كه ناگادار بكه ينه وه و شاره زاي بن، شتي كه ده بيت ه هوٲي نه وه ي كه وا خوٲنه ر بوچوونٲكي گشتي له باره ي بابه ته كه وه هه بي.

به شي سه ره تاي په رتووكه كه – وه كو پيش زه مينه يه كي گشتي – سه بارهٲ به گوره يي و مه زني دل له مروٲدا ده دوي و دواتر له پووي سه لامه تي و نه خوشيه وه به:

* دل ه ساغ و سه لامه ته كان.

* دل ه دهرده دار و نه خوشه كان.

* وه دل ه مردووه كان، دابه ش و خه سل هٲ و تاي به تمه ندي به كاني هه ريه كي له وانه ي باس كړدوه.

به شي دووه مي كتيب ه كه تاي به ته به خستنه پووي نيشانه كاني هه ريه كي له دل ه سه لامهٲ و نه خوشه كان و خراپه كاري كه ده بيت ه هوٲي له ناو بردن و نه خوش خستنيان.

له به شي سي ه مدا حه قيقه تي ناساغي و نه خوشي دل تاوتوي ده كات و نه م بابه ته وه بير ديني ته وه كه دل له په يوه ندي له گه ل نه خوشي و دهرمانه چاره سه ركاره كان، وه كو جه سته ي مروٲد وايه.

به م جوړه له سي به شي سه ره تاي په رتووكه كه دا، خوٲنه ر له گه ل چه مكه گشتي به كاني تاي بهٲ به دل له پووي سه لامه تي و نه خوشي و نامراز و هو كاري كه تووشيان ده بي، ئاشنا ده بيت، وه نه م ئاشنايه تي به هاوكاري خوٲنه ر ده كات بو دووري كړدن له هو كاري نه خوشي و ناگادار بوون له بووني نه و نه خوشي به له كاتي سه ر هه لداني نيشانه كاندا.

پېښت به بیرھینانه وه دهکات کهوا دل له لایه ن سئ دوزمنی (نه فس، شهیتان و گوښند (فیتنه و تاوان)) هه میسه له بوښی مه ترسیدایه.

له بهشی چواره می کتیه که دا ئیمام ئیبن قهیمی جهوزی باس له چۆنیه تی بهرگری کردن له زال بوونی ههوا و ئاره زوو دهکات به سهر دلئ مروڤدا.

له بهشی پینجه مدا له باره ی چۆنیه تی پاریزراوی له زال بوونی شهیتان به سهر دلدا ده دوی.

له بهشی شه شه میسدا باس له مه ترسییه کان و زیانه کانی گوښند و تاوانه کان و ئاسه واره کانی دهکات به سهر دلله وه.

به خویندنه وه ی بابه ته ته پرح کراوه کان له و به شاندا خوینهر ناگاداری ناوه نده مه ترسی داره کان ده بیته وه و ناشنای بارودوخ و حالئ خوئ ده بیته و نه گهر بیهوئ ده توانئ چاودیری کردنه پېوښتییه کان به جئ بهیئ.

نه گهر چی له م په رتووکه دا قسه له سهر چاره سهر کردنی دلله کان ده کری. ته نیا نه و دلانه شایانی چاره سهر کردن که ژیانکیان تیدا ماوه، به لام دلله مردووه کان به هیچ شیویه که چاره سهر ناکرین و دهوا و دهرمان کاریگه رییان له سهر نابئ، له بهر نه وه له بهشی حه وته مه دا له باره ی نیشانه کانی دلله زیندوووه کانه وه قسه ده که یین و ده دویین.

دواي دلنیا بوون له بوونی ژیان له دلئ مروڤدا و ناگایی و ویست و ئاره زووی نه و بو چاره سهر کردن به ئومیدی په روه ردگار چاره سهر و داروئکی سوودمه ند ده بیته، وه لیره دایه که له باره ی جوړه ها دهرمان و پڼگه چاره ی دلله نه خوشه کان له بهشی هه شته مدا، قسه ده کریته و لئی ده دویین، ناسینی ناوه نده کانی مه ترسی و که لک وهرگرتن له ته وای پڼگه کان بو دورکه وتنه وه لییان و خیرا ده ست به کار بوون بو چاره سهر کردن له کاتی دهرکه وتنی نیشانه کانی نه خوشی ناوه کی دل، بوار ده په خسیئ بو مانه وه ی سه لامه تی و ته ندروستی مه عنه وی نه و ته نیا شتی که له باره ی مانه وه ی ته ندروستی و سه لامه تی، که لی کاریگه ره، هه ولدان و تی کو شانه بو

پاککردنه وهی دِل له پیسی و ناپاکییه کان، که له بهشی نوښه مدا باسی لیوه ده کړی و ده خړیته پوو.

هه روه ها نیمام ئیبن قه ییمی جه وزی ده لیت: دواي (پاک کردنه وه و خاوینی دِل) دینه سهر (خاوین کردنه وه و گه شه سهندنی دِل)، وه بابه ته کانی تاییه ت به وه وه له بهشی ده یه می په رتووکه که دا باس ده کړی.

کاتی که دِل له پله ی پاکژ بوونه وه جیگیر بوو ده رگا کانی به خته وه ری به پوویدا ده کړینه وه، وه لیږه دابه که ناگایی و شاره زایی له باره ی ئه وه ی که ده بیته هو ی به خته وه ری دلّه که پیویسته و بهشی یانزه یه م که بهشی کوتایی کتیه که یه، باس له وانه ده کات.

ئه مه پوونکردنه وه یه کی کورت بوو له باره ی ئامرازی پړک و پړک کردنی کتیب به م جوړه ی که هیه، ئومیده وارم که له پیزی ئه و که سانه دا بم که کوشش و ئیجته اديان کردووه و حق و راستیان دۆزیوه ته وه.

پیشہ کی نووسہر

بسم الله الرحمن الرحيم

ربنا آتنا من لدنك رحمة وهیٰ لنا من أمرنا رشداً، وصلى الله على سيدنا محمد وآله واصحابه اجمعين.

سو پاس و ستایش شایانی پەرور دگارہ کہ بہ سیفہ تہ گہ ورہ کانی خوئی نیشانی دوسٹہ کانی داوہ و لہ پڙگہ ی تہ ماشا کردن و سہ رنج دانی سیفہ تی کہ مالییہ وہ دلہ کانیانی نوورانی کرد، وہ لہ پڙگہ ی بہ خشش و ئہ و چا کانی کہ پئی بہ خششون خوئی ناساندوہ پئیان و زانیویانہ کہ زاتی ئہ و تہ نیاو بیٰ هاوتا و تاکیکی بیٰ نیازہ کہ لہ ئہ زہ لدا، سیفہ ت و کارہ کانی خواہنی شہریک و هاوپی نییہ، وہ ئہ و ہمان ئہ و کہ سہ یہ کہ خوئی، خوئی و ہسف کردوہ و زیاتر لہ و ہشہ کہ بہ نندہ کانی کہ م و زور و ہسفی دہ کہ ن و پئناسہ ی دہ کہ ن.

ہیچ کہ سیٰ ناتوانیٰ مافی و ہسف کردن و ستایش کردنی پەرور دگار بدات، وہ ئہ و بہ ہمان شیوہ یہ کہ لہ سہ زمانی ئہ و کہ سہ ی پہ یامی خوئی خستہ سہر شانی لہ بارہ یہ وہ دہ فہ رمویت:

(یہ کہ مینیٰ کہ پیش ئہ و دیار دہ و بوونہ و ہریٰ نہ بووہ و دواہ مینیٰ کہ دوا ی ئہ و خولقیٹنہ ریٰ نابی، پہ یدایہ ک کہ ہیچ شتیٰ و ہیچ کہ سیٰ لہ و بہ رزتر نییہ و ناوہ ندیٰ کہ جگہ لہ و دیار دہ یہ ک بوونی نیہ. وہ ہیچ بوونہ و ہریٰ بہ شاردنہ و ہ ی خوئی لیٰ شاراوہ نابی، ئہ و سہر چاوہ ی ژیان و ہلسووپٹنہ و بہ پٹوہ بہ ریٰ کہ بہ تہ نیایی خواہنی مانہ وہ و بہ ردہ و امییہ و تہ وای درووستکراوہ کان و بوونہ و ہرہ کان چارہ نووسیکیان جگہ لہ نہ مان و لہ ناو چون نییہ. بیسہ ریٰ کہ پازہ کان و واتای تہ وای وشہ کان و پڑای جیاوازی جوڑا و جوڑ داواکاریہ کانیان دہ بیستیٰ و بیستنیٰ کہ دوری ناخاتہ وہ لہ بیستنیکی ترو کاروبار و مہ سہ لہ کان لای ئہ و ون نابن، وہ پاز و نہ پئیہ کانی ئہ ہلی پارانہ وہ و داوا کردن ئہ و نا پہ حہ ت و بیزار نا کہ ن.

بینه ری که جوړلې میړو له یه ک به سهر پارچه به ردیکه وه له تاریکی شه ودا و
له دهشت و شاخدا ده بینې، وه گه وره تر و جوانتر له مه نه وه یه گورپانکار یه کانی دلی
به نده کانی و گورپانکاری حالې نه وانی به ته وای و که مالې ته ماشا ده کات: به
باوه شیکې کراوه وه له هاتنه پیشه وه ی به نده کانی پیشوازی ده کات، چاودیری کردنی
به نده کان ته نیا له پال چاودیری نه وه وه شیاو و مسوگره، وه نه گه رپو له
په روه ردگار هه لگپن و لیې دور بکه ونه وه نایاندا ته ده ست دوزمنانی خوې و له
بیکه لکی و بی قازانجیدا به جیپان ناهیلېت، چونکه میهره بانی و دلسوزی نه و بو
به نده کانی له میهره بانی و دلسوزی دایکان به رامبه ر به مندا له کانیان له کانی سکپریدا و
برپنی شیر له مندا له به پله زیاتر و زورتره .!

نه گه رتوبه کهر و په شیمان بووه وه، له که سی که تویشو و خواردن و ناوی خوې له
بیابانیکې گهرمدا ون کردې و خوې ناماده کردبیت بو مردن، به لام له ناکاودا خواردن و
تویشووه که ی بدوزتته وه، گه لې خوشحال و شادومان ده بیت. به لام نه گه ر مروفه کان
پشتی تی بکن، وه نزیک نه بنه وه له هوکاري به زه یی و په حمه تی په روه ردگار، له
قسه و کرداری خویندا سوور بن له سهر تاوان و نافه رمانی، وه له گه ل دوزمنی
په روه ردگارا هاوپنیه تی بکن و په یوه ندی خوینان له گه ل په روه ردگاریان بچپرنن،
شایانی مردن و له ناو چوونن و به هوې فراوانی و گه وره یی به زه یی و په حمه تی
گه وره ی مروفایه تی، نه مه ته نیا خه لکانیکې نه گه تن که نه گه تی و به دبختیان
کردووه ته پیشه ی خوینان که موری که ساسی و کلوالی و زهره ر و زیان ده دری به نیو
چاوانیان ه وه .

شایه تی ده دم که جگه له په روه ردگاری په رستراو په وانیه، په رستراو یکی تاک و
ته نیا و بی نیاز که پله و پایه ی به رزتره له هاوشیوه و هاوتا بووندا و گه وره یی و
مه زنی نه و له پکابه ر و شهریک و هاوشیوه بوون پاک و پیروزه .

هەرشتی که په‌روه‌ردگار بیه‌خشی و بیدات هیچ که‌س ناتوانی پوه‌پووی بیت‌ه‌وه و هەر شتی‌کیش نه‌و نه‌یدات هیچ که‌س ناتوانی بیدات، وه له به‌رام‌به‌ر فرمان و حوکمی نه‌ودا هیچ له‌مپ‌ر و پځړی نییه.

په‌روه‌ردگار ده‌فرمووی: ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾ سوورده‌تی په‌عد ۱۱.

واته: (بو‌خوا‌ه‌یه فریشته‌ی بی‌شومار که به‌نۆره به‌دوای یه‌کدا دین تا چاودیری ئاده‌میزاد بکه‌ن له به‌ر و پشت و له هه‌موو لایه‌که‌وه بیپارین به‌فرمانی خوا، بیگومان خوا باروودوخی هیچ گه‌ل و قه‌ومیک ناگوریت (له خوشیبه‌وه بو‌ناخو‌شی، یان له زه‌للییه‌وه بو‌سه‌ربه‌رزی، یان له گرانییه‌وه بو‌ه‌رزانی) هه‌تا نه‌وان نه‌وه‌ی به‌خو‌یان ده‌کریت نه‌یگو‌پن و نه‌یکه‌ن، کاتی‌کیش خوا بیه‌و‌یت به‌لایه‌ک به‌سه‌ر میله‌تیکدا به‌ینیت (له ده‌ره‌نجامی سه‌رکه‌شی و یاخی بوونیان)، نه‌وه هیچ هیزیک ناتوانیت به‌ری بگریت، هیچ که‌سیش ناتوانیت جگه له خوا فریایان بکه‌و‌یت و پزگاریان بکات.

شایه‌تی ده‌ده‌م که موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌نده و نی‌ردراو و پاوه‌ستاو به‌حه‌ق، هه‌لگری په‌یامی خودایی و ناسمانی و به‌رزترین درووستکه‌ری په‌روه‌ردگاره، وه پیغه‌مبه‌ری بو‌په‌حه‌مت و به‌زه‌یی و به‌خته‌وه‌ری جیهانیان، وه پیشه‌وای پاریزکاران، وه په‌رو‌شی و که‌ساسی و کلۆلی بی‌باوه‌پان و ته‌واوکه‌ری بیانوو بو‌جیهانیان ناردووه. نه‌و _موحه‌مه‌د_ له باروودو‌خیکدا که ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر هه‌ناردنی پیغه‌مبه‌ره‌کاندا تیپه‌پی بوو نی‌ردران تاوه‌کو خه‌لکی پښموونی بکات بو‌په‌وناکترین ږیگه و پته‌وترین پښان، وه گو‌پراه‌لی، خو‌شه‌ویستی و دو‌ستایه‌تی، پښ و به‌جیه‌پنانی مافه‌کانی له‌سه‌ر نه‌ه‌لی ئیمان و باوه‌پ پیو‌یست کرد. ته‌واوی نه‌و پځایانه‌ی که نه‌لین کو‌تاییان به‌به‌شت دیت — جگه له‌ږیگه و سوننه‌تی نه‌و — په‌دی کردونه‌ته‌وه و فه‌شه‌لی پښناون، وه سنگی شه‌ق کردووه و کو‌لی تاوانی له‌سه‌ری لاب‌ردووه و یادکردنی پیرو‌ز و له‌سه‌ر نیو‌چاوانی نه‌یار و ناحه‌زه‌کانی داواکردن و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی

(نَمرو نه هی) مۆری زه لیلی و که ساسی داناوه و له کتیبه که یدا (په رتو که که ی په روه ردگار که قورئانی پیروژه) سویندی به گیان و ژیا نی خواردوه و ناوی له پال ناوی خویدا داناوه و له شایه تی دان و وتار خویندن و بانگ دانداناوی نه وی له نزیك ناوی خوئی داناوه.

پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) که له ته واوی ته مهنی دا به ویستکی پولایینه وه به رده وام داواکاری و فرمانه کانی په روه ردگاری جی به جی کردوه و به جی هینان و هیچ شتی توانای پوه به پوه بوونه وهی نه بوو له گهل نه ویسته یدا، وه ته واوی هه ول و کوششی خوئی بو به ده ست هینانی په زامه نی په روه ردگار به کارهینا و هیچ گرفتیی نه یده توانی ببیته له مپهر و پیکر له به رده م هه نگاوانانی نه ودا له م پیکه یه دا، تاوه کو تیشکی نووری په یامه که ی ته واوی دونیای پوناک کرده وه و خه لکی دهسته دهسته پویان کرده نایینی په روه ردگار و باوهریان پی هینا، وه داوینی بانگخوازیه که ی به سر ته واوی گۆی زه ویدا که تیشکی هه تاوی پی ده گشت و شه و و پۆئی تیدا جیهانی پۆشن و تاریک ده کرد بلا بوویه وه، وه نایینه پته و و پایه داره که ی جی پیی خوئی به هیز کرد.

دوا ی که یاندنی په یام و به جیهینانی نه مانه ت و نامۆزگاری ئوممه ت و گهل، وه تیکۆشانی شیاو و شایسته له پینا و بلاوکردنه وهی نایینی گه وره ی مرو قایه تی، وه به جیهینانی شه ریعه ت، وه جیکیر کردنی ئوممه ت له سه ر پیکه ی په وا و حه قیقه ت و په وانه کردنی پیبوارانی پیکه ی به خته وره ی دنیا و دوا پۆز، په روه ردگار گه پاندیه وه بو لای خوئی و به ره و باره گای خوئی بر دیه وه، تا نه و به لینه ی که له قورئانی پیروژدا بریاری دابوو به جی بهینیی و جی به جیی بکات: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ سوورده تی یوسف ۱۰۸.

واته: نه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم). تو بلی: ئا نه مه پیکه و پیبازمه، من و شوینکه و تووانم بانگ نه که یین بو لای خوا ی په روه ردگار له سه ر بنچینه و بناغه یه کی

پوون و ئاشکرا، پاکی و بیگرددیش بۆ زاتی پەرورددگار، من هیچ کاتیک له موشریک و هاوهلگه‌ران نیم.

دواتر:

به پاستی پەرورددگار و تاک و ته‌نیا به‌بی هۆ و له خوڤا به‌رگی وه دیه‌ینانی نه‌کردوه به به‌ر لاشه‌ی دروستکراوه‌کاندا، وه ئه‌وانی بی که‌ک و بیکار نه‌هیناوه‌ته دنیا. به‌لکو ئه‌وانی به‌پرسیار کردوه و داوای هه‌ندی کاروباری لی کردوون و هه‌ندیکیشی لی دوور کردوونه‌ته‌وه (واته ئه‌مر و نه‌می پی کردوه سه‌باره‌ت به ئه‌نجام دانی هه‌ندی کار، واته هه‌ندیکیان ئه‌نجام بدات و له هه‌ندیکیان خوی دوور بخاته‌وه، وه‌رگێپی کوردی)، وه هه‌ندی جار به‌دریژی و تیرو ته‌سه‌لی و هه‌ندی جاریش به‌کورتی داوای لی کردوون که شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بناسن و ئه‌وانی به‌سه‌ر دوو تاقمی ئه‌هلی به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی و ئه‌هلی به‌دبه‌ختی و شه‌قاوه‌ت دابه‌ش کردوه و هه‌ریه‌کی له‌و دووانه‌شی له شوینیکی تایبه‌تا جیگیر کردوه و ئامراز و لی‌هاتووی و بزێوی زانست و کرده‌وه واته (دل و گوێ و چاو) و ئه‌ندامانی تری جه‌سته‌ی پی به‌خشیون.

هه‌رکه‌سی که له پێگه‌ی په‌رستشا به‌کاریان به‌ینی و پێگه‌ی ناسینی بۆ ئاگادار بوون له پێگه‌ی پاست و پێنموونی بپێوی و لێی دوور نه‌که‌وێته‌وه و پووی لی هه‌لنه‌جه‌رخینی، مافی سوپاس گوزاری نیعه‌ته‌ پی به‌خشاوه‌کانی داوه و پێگه‌ی په‌زاهه‌ندی پەرورددگاری گه‌وره و تاک و ته‌نیای گرتووه‌ته به‌ر.

به‌لام هه‌رکه‌سی که ئه‌و هۆکار و لی‌هاتوویانه له‌پێناو شوینکه‌وتن و پاکیشانی ناره‌وای هه‌وا و ئاره‌زوو جیگیربکات و به‌ مافی پەرورددگار و به‌پرسیارییه‌تی خوی له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و دا گوێ نه‌دات، له پۆی بپیار دراوی دواپۆژدا و له به‌رده‌م پەرورددگادا توشی په‌شیمانی و په‌رۆشی ده‌بی‌ت و خه‌میکی زۆری تووش ئه‌بی‌ت، چونکه ده‌بی‌ت حیسابی چۆنییه‌تی به‌کاره‌ینان و که‌ک وه‌رگرتنی ئه‌و ئامراز و توانایانه بداته داوه،

په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: نهی ئینسان له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده باره ی نییه، چونکه به پاستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هر همووی، به پرسیاره له به رامه ربیه وه.

به هووی نه وهی که وا دل له په یوه ندی له گه ل نه ندامه کانی تر دا له پله و پایه یه کی وه که فرمان په وا و حاکمه کاندایه و نه ندامه کانی تر وه کو کار به دهستن و گوپراهی نه ون و هه مان نه و کاره ی که نه و برپاری له سه ر ده دات نه نجامی ده دن و هه موویان به برپاری نه و پښه ی نازاد بوون و سه ر لیشیواوی ده گرنه به ر و شوینکه وتوی و یست و ناره زوی نه ون و پیغه مبهری خودا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ﴿أَلَا وَانَّ فِي الْجَسَدِ مَضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ﴾^۳.

واته: بزائن که له جهسته دا پارچه یه که هیه که نه گه ر نه و پارچه یه صالح بیت، ته وای جهسته صالح و نارام ده بیت.

دل حاکم و فرمانپه وای مروقه و نه ندامه کانی تریش جی به جی که ری فرمانه کانی نه ون، هه مان نه و پښه یه ی که نه و داوی ده کات و بانگه وازی بو ده کات نه ندامه کانی تریش ده یگرنه به ر، هیچ قسه و کرداریک له پیش و یست و خواستی نه وه وه نه نجام ناده ن، له ناکامدا به رامه به به هه موویان به پرسیاره. چونکه هر فرمان په وا و حاکمیک، له باره ی کار به دهسته کانییه وه به ر لپرسینه وه ده که ویت، که واته گرنگی دان به چاکسازی و پاک کردنه وه و به هیز کردنی دل له نه وله ویه تی به پرسیاییه تی پښوارانی پښه ی سه ره رزی دونیاو به خته وه ری دواپوژدایه.

کاتی که شهیتانی ناگر هه لگیر سینهر و گرپتیه ری به خته وه ری و خوشبه ختی، له پولا و پله و پایه ی دل و ته وه ری نه و ناگادار بوو خراب کردن و له ناو بردنی دل

نامانجی سهره کی ده بیټ و به جوړه ها وه سوه سه و دلّه پراوکی و پازاندنه وه و پراکیشانی ناره وای هه وا و ناره زوو و جوان پیشان دانی کردار و قسه و وتوو ویزی خراب و هه وه س بازانه له سهر پښه گیدا داو داده نیټ و نامرزی لادان و هه لدیرانی بو ناماده ده کات تاوه کو مروژ له جوړله له پیناو په رستش و به ندایه تی کردندا بووه سستی و دووری بخاته وه، وه نه گهر نه توانی له پښه کی نه و داو و فو فیالنه وه به ته وای بی توانای بکات، هه ول و تی کو شانی سست و لاواز ده کات.

که واته بو دوورکه وتنه وه مان له سهر لیشتی وای هیه پښه چاره به کی ترمان نییه جگه له وه رگرتنی یارمه تی و هاوکاری له پښمونی په روه ردگاری تاک و مه زن و پارانه وه و لالانه وه به مه به سستی په زامه ندی نه و شوینکه وتنی هه مه لایه نه ی دل له نه مرو نه هییه کانی و جگه له پو شانندی خه لات و به خششی به ندایه تی و په پره وکردن له شه ریه تی هیه پښه کی تر بو زامن کردنی پاریزوای له شه پری شه یتان بوونی نییه.

په روه ردگار له م باره وه ده فهرموویټ: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾

سووره تی حه جر ۴۲.

واته: به پراستی به نده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیه ده سه لاتیکت نییه به سه ریاندا (مه به سست له نیلیسه)، جگه له وانه ی که شوینت که وتوون له سه رکه ش و یاخی و سه رگه ردانه کان.

هینانه دی به ندایه تی پاک و جوان و ته و او پښه کانی زال بوونی شه یتان به سه مروژدا داده خات، وه سه رنه نجام مروژ به پله و پایه ی به ندایه تی کردنی په روه ردگاری جیهانیان ده گه یه نیټ و پاکیه تی کرده وه و به رده وامی و دل قایمی بو دل به دیاری ده هیټی، وه هه ر کاتی دل حه قیقه تی و چیژی پراسته قینه ی به ندایه تی و پاکیه تی چیشت و هه سستی پی کرد، له نزیکه کانی په روه ردگار ده بیټ و خاوه نی نه م جیاوازی و جیا کردنه وه یه ده بیټ که: ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ سووره تی حه جر ۴۰.

واته: بیجگه له بهنده پوخته و دلسوزه کانی خوټ نه بیټ (چونکه دلیان به باوه پ به تو و یادی تو ټاوه دانه، ههول و کوڅشی من (ئیبلیس) بو ویل کردنیان ناکامه).

به لام په روهدگاری به به زهیی و میهره بان به چاکی خوئی مروئی له نه خوشییه کانی دل و درمانه چاره سه رییه کان (شیفا دره کان) و دل پاوکی و وه سوه سهی شه یثانه ناگر به ده ست و نه نجام و شوینها ته کرده ییه کانی نه و دل پاوکیانه و باروودوخانه ی که بواتر دل په یدای ده کات، ناگادار و شاره زای کردووه نه ته وه.

کاری خراب در نه نجامی خرابی مه به ست و ویستی دل، وه کاری خراب پیس کردن و پش کردن وهی دلیان به دواوهیه و نه خوشی و نازاردانی دل زیاد ده کات و له کوتاییدا ده بیته هوئی مردنی و تیشک و پووناکی نه و دل ده کوژینیتیه وه. (لیره دا مه به ست له مردن نه وه نییه که وا به یه کجاری نه و دل له کار و جوول ده که ویت، به لکو نه وه یه که وا به هوئی زوری تاوانه وه نه و دل وه کو به ردی لی دیت و پش ده بیته وه و ئیتر توانای نه نجامدانی کاری چاکی نابی و گهر توانایشی هه بی زور که مه، وه رگپری کورد).

ته واوی نه و خرابی و سهر لیشیواویانه در نه نجامی هه لخاله تاندنه به رامبه ر به وه سوه سه و دل پاوکی و ههوا و ناره زووه کانی شه یثان و خو به ده ست وه دانه به رامبه ر به دوژمن و نه یاری که ته نیا له پښگه ی نا فرمانی هه مه لایه نه ی نه و دوژمنه یه که ده توانین نازادی و به خته وه ری به ده ست بینین.

برپارمدا له م په رتووکه دا به باس کردن و خستنه پووی نه خوشییه مه عنه وییه کانی دل و پښگه چاره کانیان سه رقال بم و خوم خه ریک بکه م، تاوه کو به خشش و چاکی په روهدگار وه بیر خوم بینمه وه و دانی پیدا بنیم، وه ئومیده وارم که بو خوینه ره کان سوودمه ند و به که لک بیت و بو نووسه ره که ی داوای لی خوش بوون به به زهیی بو بکه ن له لای په روهدگار.

هيوادارم په روهردگار نه م کاره م بو پاک بکاته وه، و له زهره روزيان و خراپه پاريزراوی بکات، وه نووسه و خوینه ره کانی له دونيا و دواړوځدا سووډمه ند بکات و سووډيان پی بگه یه نی، چونکه به راستی هر ئه و بیسه و زانایه، وه هیچ هه لگه پانه وه و توانایه ک جگه له لایه ن په روهردگاری به رزی به ده سه لاته وه مومکین نییه.

بەشى يەكەم

سەلامەتى و نەخۆشى دل

سه لاهه تی و نه خوشی دل

پله و پاییه دل:

دل فەرمانپره وایه که به سهر ته وای ته ندام و توانا جه سته یی و مه عنه و بیه کانی مروّفا فەرمان نه دات و نه وانی له نه ستوگر توه و پوئی سهره کی ده بینی له نیوانیاندا. دل گرنه گرتین نه ندامی ناده می و کوله که و پاییه ژیان و سهرچاوه ی پوچی نازه لی و جیگه و شوینی غهریزه و بو ماوه یه.

دل کانگه و شوینگی هوش و ژیری، زانست، هیمنی و، به خشنده یی، نازایه تی و بویری، پشوو دریزی، خوڤاگری، نهوین و جهز لیکردن، ویست و ئیراده، توورپه یی و دلخوشی و چه ند سیفه تیکی تری مروّفه.

ته وای ته ندام و توانا پهوآله تی و ناوه کییه کان، سهر یاز گه لیکی گوڤرایه ل و به رده ست و گوڤگری دلن.

چاو دیده وه ری یه که م و پینموونی که ری نه وه بو دوزینه وه ی شته بینراوه کان و ههرکاتی چاو شتی ببینی هه وال ده داته دل و به هو ی په یوه ندی و نزیک ی به هیزی نیوان دل و چاو ههرکاتی شتی له یه کیکیاندا جیگیر بی، له نه وی تریاندا به دیار ده که ویت و له راستی دا چاو ناوینه یه که که ده توانی له پالیدا نه وه ی که له دلدا جیگیره و بوونی هه یه، ببینی.

هه روه ها زمانیش وهرگپ و گپره روه ی نه و شتانه یه که له دلان.

به هو ی نه مه وه یه که په روه ردگاری بهرز و به توانا له زوربه ی بواره کانداه و سیانه ی له پال یه کتردا باس کردوه و ناویانی هیناوه و ده فره مویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۶.

واته: ئەي ئىنسان لە شتێك مەدوێ و شوێنی شتێك مەكهوه كه زانست و زانیاریت دەربارەی نیه، چونكه به راستی دهزگاكانی بیستن و بینین و تیگەیشتن هەر هەمووی، بەپرئسپارە لە بەرامبەرییەوه.

هەروەها لە ئایەتیکی تردا دَل و چاوی لە پال یەكتردا هێناوه و دەفەرموویت: ﴿وَقُلُوبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ﴾ سوورەتی ئەنعام ۱۱۰.

واته: ئەو کاته دَل و چاوه‌کانیان هەڵدەگیرێنەوه (لە نێوان جوړەها لێکدانه‌وه و نەگەردا) هەر وه‌کو چۆن یەکه‌مجار لە سەرەتاوه باوه‌ریان نەهێنابوو (بەدەسلاتی بێ سنووری خوا و ئەم هەموو موعجیزە بێ شومارە که دەوری داوێ) ئێمه جاری وازیان لێ دەهێنین تا لە ستم و سەرکەشی خۆیاندا سەرگەردان بن و پوچن (بو کۆی دەچن لە دەستمان دەرنانچن).

بیستنیش (گوێ) کاری گەیانندی هەوال و قسە ی خەلکانی تری بو دَل لە ئەستۆدایە، وه زمانیش هەر وه‌کو وترا، نه‌پینی و شاراوەکانی دَل بە خەلکانی تر دەگوازیته‌وه. بە شیۆه‌یه‌کی گشتی ده‌توانین بڵێین که: ئەندامه‌ پووالەتی و دەروونییه‌کانی تری مرو‌ف کاریبه‌ده‌ست و گوێپرایه‌لی دَلن، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویه‌تی: (أَلَا إِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ٤.

واته: بزانی که لە جه‌سته‌دا پارچه‌یه‌ک بوونی هه‌یه که ئەگەر سālح بێت ته‌واوی جه‌سته‌ی مرو‌ف سālح ده‌بێت، وه هەر کاتی خراپ و ناله‌بار بێت، ته‌واوی جه‌سته‌ی مرو‌ف خراپ و ناله‌بار ده‌بێت، ئاگادار بن که ئەو پارچه‌یه‌ دَله‌).

ئەبوو هورەیره (په‌زای خوای له‌سەر بێت) ده‌فەرموویت: ((دَل فەرمانپه‌وايه و ئەندامه‌ ئاشکرا و دەروونییه‌کان سه‌ریازی ئەون، ئەگەر فەرمانپه‌وا پاک بێت،

کاربه دهسته کانیش پښکې پاکي دهگر نه بهر، به لام نهگر نه و ناپاک و پيس بیت،
کاربه دهسته کانیشی پښکې ناپاکي دهگر نه بهر).^۵

به هوې نه وهی که دل به ژيان و مردن باسکراوه و وهسف دهکړی، سی باروودوخی
تاییه ت پیدا دهکات:

یه که م: دلپکې ته ندروست (صحیح):

دلې ته ندروست نه و دلپه که ته نیا خاوه نانی نه و دلانه له دواپوژدا نه هلی ناسووده
بیون و به خته وهری و خوشبه ختی ده بن، هه روه کو چوڼ په روه ردگاری که وره و
به به زه یی ده فهرموویت: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾
سووره تی شوعه را ۸۸ - ۸۹.

واته: نه و پوژدهی که نه مال سوود ده به خشیت و (فریای ئاده میزاد ده که ویت) نه
مندال و نه وه، مه گر که سیک به دل و دهروونی پاک و بیگره د و پر له نیمان، به
خرمه ت په روه ردگار که یشتبیت.

دلې ته ندروست، هه مان دلې ساغ و دروسته و به م هوپه وشه ی ساغ وه کو: دریت و
که م کورتی و جوان بو سیفه ت و تاییه تمندی به کار دین، په روه ردگاریش نه وی بو
پیناسه کردن و وهسف کردنی دل به کار هیناوه.

دلې ته ندروست، دلپکه که سه لامه تی و ته ندروستی بو ی به شیوه ی سیفه ت که لپکې
به رده وام و پاره ستاویان لی هاتبی، وه کو: زانا و به توانا، له لایه که وه ته ندروست
له خالی به رامبه ری نه خوش و ناساز و ناساغدا جیگیره.

پیناسه که لپک که بو (دلې ساغ و ته ندروست) به کار هاتوون، جیاوازن، به لام
پیناسه یه که که کو که ره وه و خپ که ره وهی هه موویانه نه مه یه که: ((دلې ساغ و
ته ندروست دلپکه که له که ل ته وای نه و پاکیشان و هوا و هه وه سانه ی که له که ل پښکې

پیدراو و پښه پښه دراهه کانی په روه ردگاردا نا له بار و ناسازگارن، ساغ و تهن دوست بووه و له هر جوړه شک و گومانې که له گهل پښمونږییه کانی په روه ردگاردا دزایه تی هه بی، خالی بیت.

له به ندایه تی کردن جگه بو په روه ردگار، ناوېژوانی کردن جگه له ناوېژوانی کردنې پیغه مېهر (صلی الله علیه وسلم) ساغ و تهن دوست بیت و له ئه وین و خوشه ویستی و گوږپایه لی ته وای په روه ردگار که سی یاخود شتی نه کاته شریک و هاوتای و له ترس و پارانه وه و پشت به ستن و چاودېری و لاوای و بی ده سه لاتی له بهرامبر غیری په روه ردگار پاک بیت، له هر باروودوخیکدا په زامه ندی ئه و بخاته پېش په زامه ندی خه لکانی تره وه و که لک له هه مو پښه که وه رېگری بو دور که وتنه وهی له خه شم و تووړه یی په روه ردگار.))

نه وهی که وټرا له راستیدا حقیقه تی په کخواپه رستیه که ته نیا بو په روه ردگاری به ده سه لات و مه زن پښه پیدراو و په وایه، به واتیای کی تر گه ر دلی به م جوړه بی له: هاوه ل بریاردان (شرک)، به دیه ټنان (بدعه)، گومپایی و پروو پوچی و بیهوده یی پاک و خاوینه، وه ئه م ساغی و تهن دوستیه ته وای ئه و پښناسانه ی که له باره ی دلی ساغ و تهن دوسته وه وټرا له خو ده گری.

دلی تهن دوست و ساغ ئه و دله یه که له هر جوړه هاوه ل بریاردانې به هر جوړ و شتویه که پاک بیت و له به ندایه تی کردن په روه ردگار و باوه پدا، ویست و ئیراده، خوشه ویستی، پشت به ستن، نه نابهت، ملکه چی، ترس و پارانه وه پاک و بی دوودلی بی.

کردار و کرده وهی خو ی پاک بکاته وه بو په روه ردگار، نه گه ر دوستایه تی و دوژمنایه تی ده کات، دوستایه تی و دوژمنایه تییه که ی بو په زامه ندی په روه ردگار بیت، نه گه ر ده به خشی و یاخود له به خشین خو ی دوور ده خاته وه، له پښناو په زامه ندی په روه ردگاردا نه وانه نه نجام بدات.

ئەمە کاتیک ئەو تیر دەکات که لە خو بە دەستەوه دان و پایەداری کردن جگە لە بو پیغەمبەری خوا دوورە پەریزی بکات و خو پیاریزی، بە ویست و توانای دل پیداکری و سوور بوونی خو بو شوینکەوتنی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) و پویشن بەدوای پینموونی کردنی ئەودا لە کار و کردەوه و قسەدا لیپراو بیست، وه لە (بیرو باوه پدا) که حالی دل و لەو قسەدا که گوزارشته لە ناخی خۆمان، لە پەپره و کردنی جگە لە خاوهنی پەپام دوورە پەریزی بکات.

ههروهها له ئیمان و ویست و خوشه ویستی و دوژمنی و نه یاری و شوینکەوتەکانی ئەوانه و کار و کردەوهی ئەندامه کان لە شوینکەوتن جگە لە شوینکەوتنی پیغەمبەری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوورە پەریزی بکات. بەسەر تهواوی بابەته گرنگ و نا گرنگەکانی ژیان و پینموونیه کانی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) جی به جی بکات و هیچ باوه پ و کار و کردەوه و قسەیه که جگە لەوهی ئەو پینموونیکه ریان بووه قبول نه کات و ئەنجامیان نه دات.

ههروهها چون پەروەردگاری بە دەسلەلات دەفرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ سوورەتی حوچورات ۱.

واته: ئەو ئەو که سانهی باوه پتان هیناوه پیشی خوا و پیغەمبەری خوا مه که ون لە بریار و پیشنیاردایه لە خوا بترسن و پارێزکار بن، چونکه به پاستی خوا بیسه ره به گوفتارتان، زانایه به نیاز و نهینیه کانتان.

واته پیش قسهی ئەو نه که ون (مه به ست ئەوهیه که قسهی خوتان و خەلکانی تریش با زاناو لیزانیش بن، نه خه نه پیش قسهی پیغەمبەر وه، چونکه گەر هەر چهندهش زانا بن له چاو زانایی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) هەر نه زان و هیچ نه زانن، (وه رگێری کورد)) وه قسه نه کهن و کار و کردەوهی پیچهوانه پینموونی کردنی ئەو ئەنجام نه دهن. !

هەندى له زانايانى سە لە فەرموويانە: ((ههچ کار و کردەوێک نیه، — ئەگەرچی کەمیش بێت — کە لە بارەوێوە دوو پرسیار لە مروۆ نەکرێ، یەکەم: بۆچی ئەو کارەت ئەنجامدا...؟ دوو هەمیش: چۆن و بە چ شێوەیەک ئەنجامت داو جی بەجێت کرد؟))

پرسیارەکەى ئەو لە گەڵ بۆنە و هوکاردا دەستبەکار بوو و لە پەيوەندیدایە کە: ئایا پاکیشان و ویست و خواستی تاییەتی و بە پەلە و ئارەزووی دونیایی وەکو: خوشەویستی پیاوێلەدان و ستایش کردنی خەلک و تووپیەى لە دادگەریان یاخود بە دەست هێنانی خوشوویستنیکی خێرا یاخود ناپەسەندى و ناپەواییەک ناپایەدار و بێ دەوامە، یاخود بۆنە و هوکارەکەى دەست بە کاربوونی لە پێناو بەندایەتی پەرورەدگار و ویستنی نزیک بوونەو و هەول و کۆشش بۆ پارانەو و لالانەو لە پێگەى ئامراز و هوکارەو بۆ بە دەست هێنانی پەزنامەندى ئەو بوو (پەرورەدگار)؟

زەمینی ئەم پرسیارە ئەوێە کە: ئایا سەبارەت بەو کارە لە بەرامبەر پەرورەدگارتدا هەستت بە بەرپرسیارییەتی دەکرد، یاخود تەنیا بۆ بەجێهێنانی خو و پاکیشانیکی هەوێس بازانە و ئارەزوویستیانە ئەنجامت دەدا؟

نووەم: دەگەرێتەو بۆ ئەو پرسیارە سەبارەت بە پەپرەوی کردن لە پەوشت و شەریعەتی پیغمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) سەبارەت بەو کارە، بە واتای ئەوێ کە پەرورەدگار لە مروۆ دەپرسی کە ئایا ئەو کارە بە شێک بوو لە کارى لەسەر زاری پیغمبەرەو لەسەر توّم پێویست کردبوو؟ یاخود کارى بوو کە من بپارم لەسەر نەداوێ و پێی پازی نەبووم؟

پرسیاری یەکەم: پرسیار کردنە لەبارەى (یەک دلی و دل پاکى) واتە (الأخلاص).

پرسیاری دووەم: لەبارەى پەپرەو کردن و پابەند بوونە (التزام).

چونکە پەرورەدگار ههچ کارى بەبێ هێنانەدى ئەو دووانە قبوول ناکات و وەریناگرى. وە پێگەى دەریاز بوون و وەلامدانەو بە پرسپاری یەکەم: بوونی ویست و نیازى پاك و خاوی.

وه پښگه دهریاز بوون له پرسپاری دوهم: هیئانه دی په پړه وکړنه له خاوهنی په یام و سهلامه تی دل له هرشتی که له گه ل پاکي و شوینکه وتن و په پړه وکړن له دزایه تی دا بی.

نهمه حه قیقه تی دلنیکه که بو خاوهنه که ی ناسووده یی و پزگاریی و خوشبه ختی گرتووه ته نه ستو.

دوهم: دلنیکي مردوو (میت):

دلنیکي مردوو له خالی به رامبه ر دلنیکي زیندودا جیگیره. ^۱ دلنیکه که خاوهنی ژیاننیکه به واتا راسته قینه که ی نا، په روه ردگاری خوئی ناناسی، برپار و فرمانه کانی په پړه و ناکات و به دواي به ده ست هیئانی په زامه ندی نه وه و نییه، به لکو هاوړپی هه و هه وه س و ناره زووه کانییه تی و به مه ی که و نه و سه رسه ری و هه وه س و ناره زوو بازییه ده بیتته هوئی خه شم و تووپه یی په روه ردگار گرنگی پی نادات و گوئی پی نادات! مه به سستی نه و ته نیا که یشتنه به نامانجه تاوانبار و گونا هباره کانی خوئی تی و په زامه ندی و تووپه یی په روه ردگار (جل جلاله) بو نه و گرنگ نییه.

خاوهنی دلنیکي مردوو ته وای خوشه ویستی، تووپه یی، په زامه ندی، پق و تووپه یی و هه سستی گه وره یی تاییه ت کردووه به غه یری خواوه وه و له خه لکانی تر په پړه وی و گوئی پرایه لی ده کات: نه گه ر شتیکی خوش بوویت یاخود رقی له شتی هه بی، ببه خشی یاخود له به خشین و خه لات کردن دووره په ریزی بکات، ته وای نه وانه له پینا و هه و هه وه س و ناره زووی خوئی تی که نه نجامی ده دات. نه و ته وای نه وه ی که له خزمه تی دایه داویه تی به سه ر په رستش و خوشه ویستی په روه ردگارا، تیمام و پیشه وای نه و

۶ مه به ست له دلنیکي زیندوو و دلنیکي مردوو لیږده ژیان و مردن به واتی زاروه یی نییه، به لکو مه به ست له زیندوو بوونی دل هوشپاری و به ناگایی و وه رگرتنی حه ق و پاکي و مه به ست له مردن پیچه وانه که یه تی.

ههوا و ههوهس و ئارهزوه و پښموونی کهری ئهونهزانی و بی ناگاییه و
مههکه به کهشی بی خه بهری و نه شاره زاییه.

تهواوی توانای هزری خوئی بو به دهست هینانی ئامانجه دونیاییه کان به کارهیناوه و
سه رخووشی و بی ناگایی و ههوا و ههوهس و خووش ویستنی دنیا سه راپای ئهوی
داگیر کردوه و هاواری که پانه وه بو گوپراهی لی کردنی په روهردگار و به دهست هینانی
تویشووی دواپوژ له شوینیکی دوروه ده بیستی و گوئی ناداته ئاموژگاری ئاموژگاری
که ران و گرنگی نادات به به زهیی و دلسوژی دلسوزان و له هه ر شهیتانیکی دیار و نا
دیار گوپراهی لی ده کات؟

تهنیا مه سه له ماددی و دونیاییه کانه که تووپهیی و یاخود ئاسودهیی و دلخووشی
ئه و ده بزوینی و گوئی ئه و له ئاست بیستنی حق و راستیدا که په و هیچ نابیستی و
بو بیستنی شتی ناپه و و هیچ و پوچ کراوه و والایه و ده بیستی.
هاوپیه تی له که ل خاوه نی ئه م جوژه دل دا سه راپای نه خووشی و ناهه مواری و
هه لئس و کهوت و هاوده می کردن له که لیدا ژه هر یکی کوشنده و له ناو به ره و مایه ی
نه نگیه و هاو ده م و هاو مال بوون له که لیدا به واتای مردن و له ناو چوونه.

سییه م: دلیکی نه خوش (نه خوش):

جوړی سییه م دلنکه که هه م خاوه نی ژیا نه و هه می ش له ئازار و دهر د و ناپه حه تی،
په نچ و ئازار ده کیشی. وه له دهروونی دا دوو هیژ بوونیان هه یه که هه ر کامیکیان بو
لای خوئی پایده کیشی، ساتی ئه م و ساتی ئه ویان زال ده بن به سه ر دلیدا.

خووشه ویستی و باوه پ و پاکیه تی و پشت به ستن که تاییه ته ندی ژیا نن بوونیان
هه یه له ناویدا، به لام له به رامبه ردا حه ز کردن له په یه وی کردن له هه و و هه وهس و
ئاره زوو و زال بوون و گرنگی دان پییان و هه ول و کو شش بو به دهست هینانیان و
هه روه ها پژدی و خو به که و ره زانین و خو ویستن و خو شه ویستی و فپو فیل و

پووبازیی، که هوکاری له ناو چوون و تیشکانی دِلن، تییدا جیگه و شوینی خویانیان چاک کردوه.

ئهم جوړه دله له لایه ن دوو جار چیه وه (هاوارکه) له بهردهم تووش بوون و تاقیکردنه وه دایه. جارچی به کهم بانگی دهکات بو ئیمان و په پیره وی کردن له پوره دگار و به دهست هینانی به خته وهری و خوش به ختی له دواپوژدا. وه بانگی دووم و هاواری دوومه میس بانگه پشستی دهکات و هاواری لی دهکات بو نافه رمانی کردنی پوره دگار و به دهست هینانی شتی دنیایی و خوشی و که یف خوشیبه زوو تیپه په کانی دنیا. وه له م نیوه نده شدا دل به و هاوار و بانگ هیشت کردنه پازی ده بیت و قبولی دهکات که له خوی به نزدیکتر و هاو دهم ده زانی.

دلی په کهم: زیندوو ستایشکری خوا، هوشار و به ناگا و چاکه.

دلی دووم: مردوی بی ناگا، نه زان و پدهش هه لکه پاره.

دلی سییه: نه خوش و ناهه موواره، ساتی نزیك ده بیته وه له تهن دوستی و سه لامه تی و ساتیکیش دوور ده که ویته وه له سه لامه تی و تهن دوستی. له نایه تیکی قورئانی پیروژدا به هر یه کی له م سی جوړه دله ناماژه کراوه و پوره دگاری پایه به رز ئهم سی دله ی له پال به کتردا داناوه و له م باره وه ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۵۲) لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ (۵۳) وَلَيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

سووره تی حج ۵۲ - ۵۴.

واته: ئهی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) پیش تو هیچ پیغه مبه ریکی په یامدار و بی په یاممان په وانه نه کردوه ناواتی نه خواستی بی به باوه پ هینانی قه ومه که ی، به لام کاتیک ناواتی خواستوه شه یان ئه وه ی به فرسه ت زانیوه، شتی نا به جیی تیکه ل به

ناواته‌ک‌ه‌ی کردووه، ټینجا خوایش فریای که وتووه و نه‌وه‌ی شه‌یتان فریای داو‌ته‌ ناو
 ناواته‌ک‌ه‌ی‌وه، سپړویه‌تییه‌وه، له‌وه و دوا خوی گ‌وره‌ نایه‌ت و به‌رنامه‌ک‌ه‌ی خوی
 چه‌سپاو دامه‌زراو کردووه، خوا خوی زانا و دانایه. (خوی گ‌وره‌ بوی نه‌و ده‌سه‌لات‌ه‌ی
 دلوه به‌ شه‌یتان) تا نه‌و (خه‌ته‌ره و خه‌یال و وه‌سوه‌سه‌یه‌ی) شه‌یتان فریای ده‌داته‌ ناو
 ناوای پیغه‌مبه‌رانه‌وه بپیته‌ هو‌ی سزا و تاقیک‌ردنه‌وه بو‌ نه‌وانه‌ی له‌ دل و ده‌رونیاندا
 نه‌خو‌شی و دوو‌پووی و ناپاک‌ی ه‌یه و بو‌ نه‌وانه‌ش که به‌رامبه‌ر نایینی خوا دل په‌قن،
 به‌ پاستی سته‌مکاران له‌ دژایه‌تی و شه‌په‌نگی‌زیه‌کی قول و بی‌ بن‌دا پو‌چوون. بو‌
 نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی زانست و زانیارییان پی‌ به‌خشراره‌ دلنیا بن و بزنان که بی‌گومان نه‌م
 قورثانه‌ حه‌قیقه‌ت و پاسته و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری تووه (نه‌ی موحه‌مه‌د صلی الله
 علیه وسلم) په‌وانه‌ کراوه، ټینجا بپوای پته‌وی پی‌ ده‌مین و دل‌ه‌کانیشیان ملکه‌چ
 ده‌بیته‌ بو‌ خوا، بی‌گومان خوا هیدایه‌ت ده‌ری نه‌وانه‌یه که باوه‌ریان هی‌ناوه‌ بو‌ پی‌گه و
 پزیزای پاست و دروست.

په‌روه‌ردگاری به‌ ده‌سه‌لات له‌م نایه‌ته‌دا ناماژ‌ه‌ی به‌ سی‌ جو‌ر دل کردووه که دووان
 له‌وانه له‌ به‌رده‌م تووش بوون و (فتنه) و له‌ناو چووندان و سی‌ه‌مینیشیان دل‌یکه که
 ده‌بیته‌ هو‌ی پزگاری و به‌خته‌وه‌ری و خو‌شبه‌ختی خاوه‌نه‌ک‌ه‌ی. په‌کی له‌و دوو جو‌ره،
 دل‌یکی شله‌ژاو و گ‌یروده‌یه و نه‌ویتریشیان دل‌یکه که به‌ بو‌نه‌ی نه‌خو‌شی ده‌رونییه‌وه
 نازار ده‌کیشی و نه‌وه‌ک‌ه‌ی تریان دل‌یکه که په‌شی و تاوان دایگ‌رتووه.

دل‌ی سی‌ه‌م و ده‌ریاز بوو دل‌ی مرو‌فی نه‌ه‌لی نی‌مان و باوه‌په، که پووی کردووه‌ته
 په‌روه‌ردگار و به‌پاستییه‌تی پزیموونی کردنی نه‌و باوه‌په‌ی ه‌یه و دل‌نایه‌و گ‌وپرایه‌لو
 کاربه‌ده‌ستی بریار و فرمانه‌کانی نه‌وه. چونکه له‌ دل و نه‌ندامه‌ دیار و نا دیاره‌کانی
 مرو‌ف چاوه‌پووان ده‌کری که ساغ و ته‌ندروست بن و له‌ هی‌چ جو‌ره‌ ده‌رد و نه‌خو‌شی
 نازار نه‌کیشن، تاوه‌کو بتوانن بو‌ نه‌و شته‌ی که دروست کراون، کرده‌وه‌یی پی‌ بکن.

دوورکه و تنه وهی دِل له دۆخی سهلامهتی و پایه داری، یا به هوئی تاوان و تووچهیی و هه لئه سانه به جی به جی کردنی بهرپرسیاییه تی که بو ئه وه درووست کراوه، وه کو: دهست و پیئی ئیفلیج و نه خوش، زمانی لال، چاوی کویر. یا به هوئی نه خوشی و به لای دهروونییه وهیه که ده بیته له مپهر و پێگر له بهردهم ههستانی دِل بو جی به جی کردنی کاره کان به شیوهیه کی درووست. به هوئی نه مه وهیه که دله کان به سه ر سی جوړدا دابه ش بوون:

دلی درووست و ته ندروست: که له نیوان نه و قبول کردنی حق و خوشه ویستی و پیز و زال کردنیدا به سه ر کاره کانی تر دا، ته نیا ده رک و ناسین و ناشنایه تی نه وان جیگیره و دوا ی درک کردن و ناسینی دروست، حق و حقیقه ت مل ده دات و له باره ی ناسینی حه قیقه ت و بپیار دان و په پره و کردن لیی گرفتگی نییه.

به لام دلی که تاوان و گوناخ سه راپای نه وی داپوشیوه و تووشی مردنی مه عنه وی بووه به نا په حه ت گوئی بیستی حه ق و راستی ده بی و گویراپه لی ده بی.

دلی نه خوشیش نه گه ر زال نه بی به سه ر نه خوشییه که یدا، هیور هیور به ره و پووی تاوان و مردن ده پوات و نه گه ر سه لامه تی و ته ندروستی شی زیاد بکات زیاتر به ره و پووی چاکه و به خته وه ری و خوشبه ختی ده پوات.

شهیتان دووره له دلی ته ندروسته وه:

نه و دوودلی و گومانانه ی که شهیتان له گوێکاندا ده بیته وه و نه و گومان و دوودلیانه که ده یان خاته نیو دله کانه وه، پێگه خوشکهری تووش بوون (فته نه) و خراپه کاری، نه و دوو جوړه دلانه یه واته دلی نه خوش و دلی تاوانبار و په ش و هه لگه پاو.

به لام درووست کردنی نه و گومان و دوو دلایانه بو دلی ته ندروست ده بیته هوئی به هیزی و سه قامگیری و دریایی و زیره کی زیاتر، چونکه نه وانه به هیچ نازانی و

به هيچ و پوچ و ناره و ايان ده زاني، وه ده زاني كه حق و پاستي و حقيقت له به رامبه ر ئه وانه وه جيگيره، به م هوپه وه ده پوات به دواي حق و پاستيدا و ئاسوده يي خوئي له ئاگايي و په يوه ست بوون پيانه وه ده زاني، وه زياتر هه ست ده كات به پوچي و به تالي دوو دلييه كاني شه يتان و ئيمان و باوه پ و پيزگرتني بو حق و پاستي و دوركه و تنه وه و تووپه يشي له باتل و شتي ناره و زياتر ده بيت.

به لام دله نه خوش و توش بووه كان هه ميشه له پووبه پوو بوونه وه ي گومان و دوو دلييه كانن له لايه ن شه يتانه وه.

به لام دله ساغ و ته ندروسته كان به هيچ جوړي ناكه ونه ژير پاله په ستوي دوو دلي و هه لڅه له تاندنه كاني شه يتانه وه.

به‌شی دووهم

نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی و

نه‌خو‌شی دل

تەوهری یه کهم: نیشانه کانی سه لامه تی و نه خوشی دل

پیناسه ی نه خوشی دل:

هه ریه کی له ئەندامه کانی جهسته ی مروڤ بۆ کارێکی تایبه تهوه دروست کراوه و تهواوی و کاملی ئه و له به جیهێنانی هه ر چ باشتی ئه و کاره دهسته به ر ده بی و دیته دی. به لام نه خوشیه که ی ئەمه یه که له دهست به کار بوونی کارێ که بوێ دروست کراوه به تهواوی دوا بکه ویت، یاخود به شیوه یه کی لاواز و نا پێک و پێک ئه نجامی بدات.

نه خوشی و کهم و کوپی دهست ئەمه یه که ناتوانی کار و بهرپرسیارییه تی خۆی به جوانی به ئەنجام بگه یه نی.

نه خوشی چاوه یه که توانای بینین و سه رنجدانی به شیوه یه کی و یستراوه و خوازاوه له دهست داییت.

نه خوشی و کهم و کوپی زمانیش ئەمه یه که توانای وتوو و وێژو قسه کردنی نه بییت. نه خوشی جهسته یی ئەوه یه که جووله و هیژی سروشتی خۆی له دهست بدات یا لاواز و بی هیژ بییت.

نه خوشی دل: ئەویش ئەوه یه که له ناسین و ئاشنایه تی، پێژ، خوشه ویستی و هه ز لیکردن بۆ بینینی په روه ردگار و چاودێری و گه رانه وه بوێ و به رز نر خاندنیان به سه ر کاره کانی تر دا — که به هوێ ئەوانه وه دروست کراوه — بی تواناو بی هیژ بییت.

هه ره کو چۆن که مروڤ جگه له خودای خۆی هه ر شتیکی تر به رستی و بناسی و نه گه ر چی بگاته تهواوی خوشی و به خشه کانی دونیا، ناگاته پله و پایه ی

خوشه ویستی په روه ردگار و ټاره زوو و مهیلی بینین و هاوډمی و هاوډازی له گه لی دا و ده کو ټوه وایه که به هیچ شیوه په ک به چیژ، به خشش و به خته وهری و خوش به ختی نه گه یشتبی.

ته نانه ت نه گه ر دلی مرویش خالی بیت له خوشه ویستی په روه ردگار، ته وای چیژو به خششه کان ده گوږین بو ټازار و به دب ختی و چاره پرسی و له دوو پوانگه وه به هه مان ټو پیژ و نه اندازه یی که له به خششه کان به هره مند بووه، له پریشانی و ټازاردا ده بی:

– به هوئی له ده ست دانیانه وه و به هوئی خوش ویستن و دلخوازی و ټاره زوویه کی زور که هه یانه بو ټو به خشش و چیژ وهرگر تنانه و ټه مه ی که و پوژی له ده ستیان ده دهن،

– هه روه ها به هوئی له ده ست دانی شتی که له ته وای ټو خوشی و چیژ و به خششه مادیدانه به رزتر و به رده وام تر و هه میشه یی ترن.

هه رکه سی به ناسینی پاسته قینه ی په روه ردگار بگات، به دروستی ټوی خوش ده وی، په رستش و یاد کردنی بو په روه ردگار پاک ده کاته وه و خوشه ویستی ټو له گه ل خوشه ویستی هیچ شتی کی تر دا ناگوږپته وه.

هه رکه سی خوشه ویستی شتی له گه ل خوشه ویستی په روه ردگاردا بگوږپته وه و خوشه ویستی ټو شته له خوشو ویستی په روه ردگار به به زرترو باشت بزانی، ټو دل نه خوشه، به هه مان شیوه که نه گه ر گه ده به خواردن گه لیکی پیس و خراپ خوو بگریټ و پاییت، ټو سا ټو خواردنه پیس و به سهر چوانه به باشت ده زانی له خواردنه پاک و دلخوازه کان، خواردنی ټو دووانه له گه ل په کتردا ده گوږپری.

ههست کردن به نه خوشی دل:

ههندی جار دل تووشی نه خوشی دهبی و له کاتیگدا پوژ له دوی پوژ نه و نه خوشیه زوژتر دهبی، خاوهنی نه و دل به هوئی، سهرقالی دلّیه وه و بی ئاگابوونی له ئامراز و هوکاری تهندروستی و نه خوشی دل، لی بی ئاگا دهبیّت و تهناّهت ههندی جاریش دل پوویه پووی مردن و تیاچوون دهبیته وه، به لام خاوهنه که ی ئاگای له مردنی نییه.

نیشانه ی مردنی دل نه مه یه که:

- ههست به خراپی و ناپه سهندی تاوانه کان ناکات.
- نه ناسینی حق و پاستی و گیرۆده بوون له نیو دوی باوه په هیچ و پوچه کانی خویدا، ئازار و نه زییه تی نادات.
- چونکه نه گهر دل زیندوو بیّت، له گیرۆده بوونی به خراپییه کان و کار گه لی ناشیرین و ناپه و تووشی ئازار و نه زییه ت و په رچه کردار دهبیته وه و به نه ندازه ی به هره مه ند بوونی خوئی له ژیا نی پاستی و حه قیقی، له نه زانی و بی ئاگایی خوئی به رامبه ر به حه ق ههست به ئازار و نه زییه ت دهکات.
- چونکه ((وما لجرح بمیت ایلام)) واته: ((بریندار کردن و زامدار کردن مردوو مردووه که ئازار نادات)).

سه ختی خوڤاگری له سه ر دهرمان (دهوا):

ههندی جار مروژ ههست دهکات که دلی تووشی نه خوشی بووه، به لام سه ختی خوڤاگری له سه ر دهوا و دهرمان و پشوو درژی له باره یه وه به لایه وه قورس و سه خته، وه به رده وامی نه خوشیه که به باشت دهزانی له ئازار و نه زییه تی دهرمانه که چونکه دهوا و دهرمانی نه و له به رامبه ریدا به پوویه پوو بوونه وه له گه ل ههوا و هه وهس و ئاره زوودا جیگیره و نه م کارهش له سه ر نه فسی مروژ زوژ سهخت و قورسه، له کاتیگدا هیچ شتی له وه سوومه ندر و به که لک تر نییه بوئی.

هه ندي جاريش ويست و نيازي خوي بو خوراکرتني سه ختييه کاني به ربه ره کاني له
 گه ل پاکيشانه کان و هه و او ناره زووه کاني نه فس ليده پري و سوور ده بي، به لام دواي
 ماوه يه ک ويست و نيراده کي لاواز ده بيت و به موي لاوازي زانست، تيگه يشتن و
 خوراکري له دريژه داني به ريگه که دوا ده که ويټ و به جي ده ميټي. هه روه کو چوټ
 که سي که له ريگه يه کي پر مه ترسيدار و ترسناکدا که له کوټاييدا نارامي و
 ناسوده يي و ناسايش جيگير بو بي. بيه وي هه نگاو هه لبرگري و بزاني نه گه ر خوراکرو
 به توانا بيت، ترس پي ديت و به مه به ست و نامانج و نارامش ده گات.

نهم جوړه مروقه بو گه يشتن به نامانج پټويستي به توانايي، هه ول و کوشش،
 خوراکري و دلنيابي هه يه، به لام هه رکاتي خوراکري و دلنيا بووني نه و لاواز بيت، له
 دريژه دان به ريگه به جي ده ميټي و دووباره ده گه پټه وه بو هه مان جيگا و شويټي
 پيشووي خوي، وه خو گرتن و به رگه گرتني سه ختييه کان له ده ست ده دات. به تاييه ت
 نه گه ر له ريگه دا هورپييه ک هورپييه تي و هاورده مي نه و نه کات و ترس له ته نيایدا
 سه راپاي دابگري و به خوي بلي: خه لکي بو هه ر کوي پويشتن و هه ر ريگه يه کيان گرته
 به ر، منيش هه مان ريگي نه وان ده گرمه به ر.

نهمه باروودوخي زوريکه له مروقه کان و هه ر نهم بابته ش بواري په خساندوه بو
 له ناو بردني زوريک له و مروقانه.

نیشانه کاني نه خوشي دل:

هه روه کو وټرا: يه کي له نيشانه کاني دلي تووش بوو به نه خوشي دوور که وټنه وه يه
 له خواردني مه غه وي گونجاو و ويستني کاروباري خراپ و پيس و زيان به خش و له
 بري به کار هيټاني ده و او دهرمان پوو ده کاته لايه ني زياتر کردني نيش و نازاري خوي.
 له م په يوه ندييه دا چوار بابته بوونيان هه يه:

١. خواردني کي چاک و به سوود.

٢. دهرمان کي چاره سه رکه ر.

۳. خواردنیکی خراپ و بی که لک و زیان به خش.

۴. دهرمانیکی مرینه و له ناو بهر.

نیشانه کانی سه لاهه تی دل:

به لاه دلی ساغ و سه لاهه، کاروباری سوودمه ندو چاره سه رکه ره له چاو کاروباری خراپ و زیان به خش و له ناو بهر - به پیچه وانه ی دلی نه خوش - به باشتر ده زانی.

- چاکترین و گرنگترین خواردنی دل، ناگایی و شاره زایی و ئیمان و باوه په.

- وه به که لکترین و باشترین داو و دهرمان، ئایه ته چاره سه رکه ره کانی (شفا به خش) قورئانه که هه ریه کی له وانه ش خواردن و دهوا و دهرمانه.

یه کیکتی تر له نیشانه کانی دلی ساغ و ته ندروست و زیندوو ئه مه یه که، له په رستش و خوش ویستنی دنیا پاده کات و خوئی لی دهریاز ده کات و پوو ده کاته ویستنی دواپوژ، وه به جوژی باوه پی به دنیای داوی مردن هه یه و هه ول و کوششی بو ددهات و تویشووی خوئی ئاماده ده کات که هه روه کو ئه وه وایه له ئه ساس و بنچینه دا زیدو نشینگه ی ئه سللی ئه و له ویدایه. هه ر وه کو چوئ پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به عبداللهی کوپی عومه ری فهرموو: (کن فی الدنیا کأنک غریب او عابر سبیل، وعد نفسك من اهل القبور).

واته: له دنیا دا به شیوه یه کبه وه کو پیوار و ئاواره و دهر به ده ری و خوئ به ئه هلی گوپستان له قه له م بده.!

فهی علی جنات عدن فإنها   منازل الأولى وفيها المخیم
ولکننا سبي العدو فهل ترى   نعود الى اوطاننا ونسلم

واته: (بو پویشتن به ره و باخه کانی به هه شتی هه تا هه تای خوت ئاماده بکه، چونکه مال و جیگه ی مانه وه ی سه ره تای تو له وپییه، به لاه ده ست به سه ری داوی

دوژمنین، ههست ئەکەن و وا ئەزانین بە ساغ و سهلامهتی دهگه پێینهوه بو ژێد و نیشتمانی خویمان).

عه لی (خوای لی پازی بیت) فەرموویه تی: ((دولیا له کاتی پویشن و پشت تیکردنایه و دواپوژیش له کاتی هاتن و پیشوازی کردنایه و بو ههریه که یان ئەهل وشوینکه وتوانی ههیه، ههول بدەن و تیبکوژن له ئەهلی دواپوژ بن و دل به دولیا خوش نه کهن، چونکه ئەمپوژ پوژی ههولدانه به بی لپرسینه وه و سبه ینیش پوژی لپرسینه وه و لپپچینه وه یه و دهره تی نابی بو ههول و تیکوژان.))

به ههر پێژهیه که نه خوشی دل ببوژیته وه و گه شه بکات، ههنگاو به ره و دولیا به کی تر هه لده گری و خوئی لی نزیک ده کاته وه و ئەو نیشتمانه به جیگه ی ئاسووده یی و دامرکاندن و نیشتنکه ی خوئی ده زانی. به لام به ههر پێژه و ئەندازه یه که دل تووشی نه خوشی بیت ئەو پێژهیه زیاده بکات، زیاتر پوو ده کاته دولیا و به باشتری ده زانی له چاو دواپوژداو به ژێد و نیشتمانی خوئی ده زانی و به شیوه ی ئەهلی دولیای لی دیت.

یه کیکی تر له نیشانه کانی سهلامه تی دل: ئەوه یه که به رده وام خاوه نه که ی ده خاته بهر سه رزه نشت و لۆمه کردنه وه تاوه کو نه یگه پێنیته وه بو باره گای پهروه ردار و پوو کردنه پهحم و میهره بانی پهروه ردار وازی لی ناهین و دهست به ردار ی نابی. وه کو ئەوینداری که به لا ئیراده یی ده بیته شوینکه وته ی یاره که ی و ژیان، به خته وه ری، سه ره رزی و ئاسایش و ئارامی خوئی ته نیا له پیناو به دهست هینانی په زامه ندی، هاو ده می و هاو پازی، نزیک ی ئەو به جیگیر ده زانی. ئارامی و ئاسووده یی به بوونی له پال په رستراو و خوشه ویسته راسته قینه که ی و شادمانی و پشت نه ستووری و دلنیا یی و هیوا و ئومید و ترسیشی ته نیا بو ئەوه یه.

هیزو توانای خوئی له یاد کردن و ستایش کردن، وه خواردنیشی له گوپراه لی و ژیان، به خشش، چیز و شادی و دلخووشی خوئی له خوشه ویستی و پیزگرتنی ئەودا

ده دوزښته وه. وه چاره سهری ته وای نازاره کانی خوئی به چاودیری نه و و نامراز و هوکاري ته وای نه خوشیبه کانیشی به چاودیری کردن و گه پانه وه بو لای نه و ده زانی نه ک که سیکی تر.

هرکاتی به باره گای گه وړه ی پوره ردگاری بگات هه ست به ئاسووده یی و ئارامی ده کات و پهریشانی و نیگه رانی و دل په شیویبه کانی له ناو ده چی و ته وای پیویستیبه کانی خوئی به به رهم هاتن ده زانی.

چونکه دل پیویستیبه کی هیه که هیچ شتی جگه له خوشویستن، ناسین و پهرستنی پوره ردگار ناتوانی چی به جیی بکات. وه ئاوات و پیویستیبه کی هیه که جگه له پووکړنه پوره ردگار هیچ شتیکی تر به رزی ناکاته وه. نه خوشیبه کیشی هیه جگه له دلسوزی و په کخوابه رستی پوره ردگار به هیچ شتیکی تر چاک نابیته وه.

دلی سه لامه ت به رده وام خاوه نه که ی خوئی ده خاته به رده م لیپرسینه وه و تا نه و کاته ی که له پال خوشه ویستی و پهرستنی پوره ردگاریدا ئارامی و دلتیایی به ده ست نه هینی وازی لی ناهینی و به ته نیا به جیی ناهیلی. ته نیا نه و کاته یه که له گه ل پوچ و راستی ژيان هاوپاز و هاوده م ده بی و چیژ و خوشی نه و ده چیژی و له ژيانی به هره مهنده ده بی که له گه ل ژيانی بی ناگایانی که له ئامانچ گه لی که بو نه وان دروست کراون، پاشگه ز و په شیمان بوونه و (ئامانچ گه لی جه هه ننه م و به هه شت بو نه وه دروستکراوه و پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سر بیت) پاسپردراون و په رتووک گه لی په وانه کراون و دابه زیون) جیاوازه)).

نه گه ر نه و جگه له بوونی نه فسی خوئی ده سته کوت و پاداشتیکی نه بووایه، نه مه بو نازاردانی نه و به س بوو وه به هوئی له ده ستدانی نه و تووشی خراپترین په روئی و توله کړنه وه و سزادان ده بوو. هه ندی له زانایان و خواناسان و توویانه: ((دوینا په رستانی بیچاره، کاتی ده ستیان له دنیا کورت بوویه وه، که له گرنگترین و به بایه خ ترین به خشش و چیژی نه و بیبه ش بوون...!

پرسپاریان لی کړا که: چاکترین و به که لک ترین به خششی د دنیا چیه...؟
وتیان: خوشه ویستی پرستش و په پره وی کردن و گوپراهی په روهردگار و نهوین و
خوشی بو بینینی نهو که له گه ل هیچ به خشش و چیژ و خوشیبه کی تر شایه نی به راورد
کردن و هه لسه نگاندن نیه)).

یه کیکی تر له زانایان و خواناسان وتویه تی: ((هندی جار بارودوخ گه لیکم
به سهردا دیت و ده پوات که تییدا ده لیم: نه گهر به دروستی به هه شتیبه کانیش له م
جوړه ژیا نه پر له به خشش و خوشیبه به هره مند بن، به پاستی نه هلی به خته وهری و
کامه رانین!!))

یه کیکی تر وتویه تی: ((سویند به په روهردگار د دنیا جگه به خوشه ویستی،
گوپراهی و پرستشی خوا بایه خیکی نیه و به هه شتیش به بی بینینی نهو تام و
چیژو بایه خی نیه!!))

ابو الحسن الوراق وتویه تی: ((ژیا نی دل به یاد کردن و پرستشی زیندو و نه مرو
خوشویستن و حه ز لیکردن به ژیا نیکي هیمن و باوهر پیکراو له خزمهت و دیوان و
باره گای مه زنی په روهردگار وابه سته یه)).

له بهر نه مه یه مردنی دل و بی به ش بوون له ناسین و پرستشی په روهردگاری تاک و
ته نیا له لای زانایان و خواناسان به نو به ی خوی له مردنی سروشتی سه ختر و قورس
تره. چونکه بی به ش بوون له ناسین و پرستنی په روهردگار، دابرانه له حه ق و
پاستی و مردنی سروشتیش دابران و دوورکه وتنه ویه له خه لک و سروشت و جیاوازی
نیوان نه م دووه جیاوازیبه کی گه وره یه.

یه کیکی تر له خواناسان نه لیت: ((نه گهر سهرقالی و شادومانی هه رکه سی به ناسین و
پرستنی په روهردگار بی، هه موو شتی و هه موو که سی دل به ندی ده بن و له بوونی نهو
شادومان و خوشحال ده بن. به لام که سی که ته واو سهرقالی ناسین و په پره و کردن

گوپرایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار نه‌بی، خه‌م و په‌ژاره‌ی دنیا دلی پارچه پارچه ده‌کات)).

یه‌حیای کوپی مه‌عاز نه‌لئت: ((هرکه‌سی له په‌پړه‌وی کردن و گوپرایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار خوشحال و شادومان بیت، هه‌موو که‌سی و هه‌موو شتی له خزمه‌ت کردن به‌و خوشحال و دلخوشن و هر که‌سی له ناسینی په‌روه‌ردگار دلخوش و خوشحال بی هه‌مووان به‌بینینی نه‌و شادومان و که‌یفخوش ده‌بن)).

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی دل: نه‌وه‌یه که له یاد و ستایشی په‌روه‌ردگار که‌مترخه‌می ناکات و له خزمه‌تکردن پی ماندوو نابیت و جگه له‌نه‌و نابیت هه‌اوده‌م و بوستی که‌س، مه‌گر که‌سی یا خود شتی که‌وا پینمونی بکات بولای زیکر و یاد و نزیکبونه‌وه له خودا.

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی دل: نه‌وه‌یه که هه‌رکاتی یادکردن و نویژی له‌ده‌ست بپوات – له مروفیکی زور چاو له دوو (زگ برسی) و دنیا په‌رست که دنیای خوئی له‌ده‌ست بدات – زیاتر هه‌ست به‌نیش و نازار و نا‌په‌حه‌تی ده‌کات.

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی دلی ساغ و تهن‌دروست نه‌مه‌یه که وه‌کو تامه‌زویی که‌سینکی ون بوو و زور برسی بو خواردنیکي به‌تام، بو په‌رستن و په‌پړه‌وی کردنی په‌روه‌ردگار خوشی و شادی و مه‌یل نیشان ده‌دات.

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی سه‌لامه‌تی دل نه‌وه‌یه که هه‌رکاتی ده‌ستی کرد به نویژ کردن، ته‌واوی خه‌م و سه‌رقالیبه‌کانی دنیا له بیر ده‌کات و کوتایی هاتن به نویژه‌که له‌لای نه‌و قورسه، چیژ و ناسووده‌یی خوئی له‌و نویژه‌دا ده‌بینی و به‌هویه‌وه هه‌ست به خوشی و شادومانی ده‌کات.

یه‌کیکی تر له نیشانه‌کانی دلی سه‌لامه‌ت و تهن‌دروست نه‌مه‌یه که خوشه‌ویستی و سه‌رقالی خاوه‌نه‌که‌ی به په‌رستن و گوپرایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار دیاری کراو و سنووردار ده‌بی.

نیشانه یه کی تر، نه و سه بارهت به هه ده ر نه دانی کات و ته مه نی خوئی له مروقه پږد و مال په رسته کان، زیاتر هه لپه هه لپ و چاو چنوکي نیشان ددهات. یه کیکی تر له نیشانه کانی نه مه یه زیاتر له و بایه خه ی که به رامبه ر به کار و کرده وه و په رستش هه یه تی، گرنگی ددهات به چاکسازی نه وان، وه به هیئانه کایه ی دلپاکي و شوینکه وتن و چاکسازی کردنی نه وانه له خوئی خوئی و شادی و مه یل نیشان ددهات و له هه مان کاتدا به زه یی و میهره بانی و به خششی پښموونی په روه ردگار و که م ترخه می و لاوازی خوئی له به رامبه ر نه ودا فه راموش ناکات. نه مه سی پله و پایه یه، که ته نیا دلّه ساغ و سه لاهه ته کان پیی ده گن.

به کورتی:

سه بارهت به دلی دروست و سه لامهت ده بی بلّین که ته وای هه م و خه می نه و له ناگاداری بوون له په روه ردگار و (هه میسه هه ولّ نه دات په روه ردگاری له بیر نه چی و له یادیدا بی، وهرگیږی کورد)، ته و او خوشه ویستی و مه به سته کانی، توانای مادی و مه غه وی، خه وتن و به ناگا بوون و کرده وه و قسه ی له ناست په زامه ندی په روه ردگارا پږک ده خات و ته وای بیر و نه ندیشه و سه رقالییه کانی له په یوه ندی به ناسین، په رستش و به ده ست هیئانی په زامه ندی په روه ردگاره.

خاوه نی نه م جوړه دلّه ته نیا بوون و هاو ده م بوون له گه ل په روه ردگارا به باشت ده زانی له دوستانه تی و هه لسوکه وت کردن له گه ل خه لکی دا. مه گه ر نه وه ی که و ا هاو ده م بوونی له گه ل خه لکی دا پږگه یه ک بیت بو و به ده ست هیئانی په زامه ندی په روه ردگار (جل جلاله). نه و خوئی و ناسووده یی و هیمنی و ناسایشی خوئی له په یوه و کردن له پښموونی په روه ردگار ده دوژینه وه، وه هه رکاتی جگه له په روه ردگار داوای یارمه تی کردن له که سیکی تر بکات نه گه ر چی که میس بیت، نه م و ته

پښمونیکه رهي په روهردگار به بیر دښتته وه که ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ سوره تي فہ جر ۲۷ - ۲۸.

واته: به ټيemandari سهرغازا له سهرمه رگدا ده وتریت نهی خاوهنی دل و دهروونی پر له نارامی (نهی ئاده میزای ژیر و هوښمند که له تهمه نی کوتایی دنیادا په روهردگار ناسی و به جوانی ده تپه رست، بگه پیره وه بو لای په روهردگار که تو له و پازیت و نه ویش له تو پازیه.

نه و نه و تهی په روهردگار به رده وام به سهر نه فسی خوئی دا ده خوښتته وه و هست دهکات که له په روهردگار وه ده بیستی، وه نه و باوه و دلنیا یی ده بیته هوئی نه وهی که دل هست به وه بکات که له خزمهت په روهردگاریه و به باروودوخی به ندایه تی کردن خوئی له په روهردگاری نزیك ده کاته وه و به ندایه تی کردن و په پره وی کردن و گوپراهی لی کردنی په روهردگار ده بیته تاییه تمندی و سروشتی نه و له پوهی خوشه ویستی و مهیل و ئاره زووه وه نه ک به زور لیکردن و ناچار کردن پوه ده کاته گوپراهی لی کردنی په روهردگار، وه کو نه وینداریکی سهر لیشیواو که تنیا هم و خمی نه و به دست هیټان و وه ده ستخستنی چاودیری و په زامه ندی خوشه ویسته که یه تی، خاوهنی دلی سه لامهت و تندرستیش ته و او سه رقالبیه کانی نه و بو به دست هیټانی په زامه ندی په روهردگار له پښگی په رستش و گوپراهی لی کردن یی وه.

هرکاتی نه و نه و په روهردگاری وه بیر بخښته وه، له دلیدا جاپی جاپچی ده بیستی که ده لی: په روهردگارا! من به نده یه کی که م ده ست و داواکارم و توش په روهردگاریکی خاوهن گه وره یی و پښ و خوشه ویستی! نه گه ر پشوو درېژم نه که یت، پشوو درېژی خوم له ده ست ده دم و نه گه ر هیژ و توانام پی نه به خشی، خوم له هیژو توانا به هر مه ند نام! هیچ مه کو و سایه و په نا و فریاد په سی جگه له پوه کردنه باره گای گه وره یی تو و داوای یارمه تی کردن له تو په و و شیوی گرفته کانم نابی، هیچ

کاتې پشت ناکه مه دیوان و باره ګاکه ت و له دهر وازه و دهر ګاکه ت هه راسان و وه پز
نابم.

نه و به ته وای خوی ده سپړی به په روه ردګاری زانا و بینر و به توانا و پشتم پی
ده به ستمی، نه ګر تووشی گرفت و ناپه حتمی بوو پاستګویانه ده لی که:
په روه ردګارا! نه مه په حمت و میهره بانییه که به منت به خشیوه و دهرمان و
چاره سریکه که له پووی دلسوزییه وه بو منی نه خوش و دهر ددارت په و بینیوه و به
باشت زانیوه و وه کو چوڼ که شتیکی خوش بو، لی دی دور ده خاته وه، به وپه پی
پازی بوونه وه ده لیت: به دلتیاییه وه نه و شته بو من خراب و زهره رده ربووه و ده لی:
په روه ردګارا! (که نه بوون نه و کارووبارانیه که ویستومه نه نجامیان بدهم، به لام
منت و لی کردووه که ده ستیان لی هه لګرم و لییان دور بکه و مه وه و تو له خوّم زیاتر
بوّم به میهره بان و دلسوز تری).

به هر جوړه خوشی و شادومانییه ک و یاخود که سر و په ژاره و نیګه رانی تووش
بووی، نه وی به پیګه یه ک بو ګه یشتن و نزیک بوونه وه له په روه ردګار و دهر ګایه ک بو
که یشتن به دیوان و باره ګای په روه ردګاری زانیوه.

هه روه کو چوڼ شاعیری ده لی:

الا اهدیت به الیک طریقاً

مامسني قدر بکره او رضی

انی وجدتك فی البلاء رفیقاً

امض القضاء علی الرضا منی به

واته: ((هیچ شتیکی چاک و خراپم بو پیش نه هاتووه، مه ګر نه وه که و نه ووم
کردو ته پیګه یه ک بو ګه یشتن به تو، قه ز و قه دهری تو نه مه یه که من پی پازیبم، به
پاستی له به لا و دهر دده سر ییه کاند ا توّم کردووه به هاوړتی خوّم.))

خوشی و به خته وهری و کامه رانی بو خاوه نانی نه و جوړه دل و نادیار و خوشیانه ی
که تیدا جیګیرن و خه زینه و ګه وهره یه ک که له دلیاندا کوکراونه ته وه، چه نده پاکه

دیاره کانیان و چنده جوانه نه‌نیییه کانیان به تاییه تی کاتی که نه‌نیییه کانیان ناشکرا ده‌بن.!

سویند به په‌روه‌دگار، به‌یداغیگی گه‌وره و پښموونیکه‌ریکی وایان بو ه‌لکراوه و به‌ته‌واوی توانایانه‌وه به‌ره و پووی ده‌پوڼ و له‌پښگه‌یه‌کی پاستدا که بو‌یان دیاری کراوه ه‌نگاو ه‌لده‌گرن، وه‌جگه له‌خوداوه‌ند گه‌لیکی تر نه‌وانیان به‌ره و لای خو‌یان بانگ کردوه، به‌لام گو‌یی خو‌یانیان لی‌ی که‌پ‌کردوه و نی‌مان و گو‌پراه‌لی کردن له‌په‌روه‌دگاریان له‌ه‌موو شتی و ه‌موو که‌سیکی تر به‌باشتر زانیوه.

ته‌وهری دووهم: له‌نیویه‌ره‌کانی دڼ و هوکاره‌کانی نه‌خوشکه‌وتنی:

له‌نیویه‌ره‌کانی دڼ پینج شتن:

۱. زیاده‌پو‌یی له‌تیکه‌لاوی کردن له‌گه‌ل‌خه‌لکی دا.

۲. هیوا و ناره‌زووی دور و دریژ.

۳. په‌یوه‌ندی و به‌سراوه‌یی به‌غیری خواوه.

۴. ه‌له‌خه‌رجی و ده‌ست بلاوی له‌خواردن و خواره‌مه‌نی.

۵. زیاده‌په‌وی له‌خه‌وتن و پشوداندا.

نهم پینج بنه‌مایه له‌گرن‌گترینی له‌ناو به‌ره‌کانن، نیمه له‌م ته‌وه‌ره‌دا ده‌ست ده‌که‌ین به‌باسکردنی نه‌نجام و شونه‌ما هاوبه‌ش و تاییه‌ته‌کانی ه‌ریه‌کی له‌وانه. ده‌بی بزانیان که‌وا دڼ کاتی پوو ده‌کاته په‌روه‌دگار و پو‌ژی دوا‌یی و پښگی حق و شیوه‌ی دروست ده‌دو‌زیت‌وه، شاره‌زای به‌لا و نازاره‌کانی نه‌فس و کار و دزو جه‌رده ده‌بی که له‌تیشکی، ژیان، هیژ، سه‌لامه‌تی، ناسین و ته‌ندروستی گو‌ی و چاو (لی‌ره‌دا مه‌به‌ستی چاوی ناخه) به‌هره‌مه‌ند بی، وه‌سه‌رقالییه درو‌ژن و دوا که‌وتووه‌کان خه‌ریک و خافلاو نه‌که‌ن به‌خو‌یانه‌وه.

ئەم پېنج ھۆکارە تېشك و پووناكى دِل دەكوژئېتەو و بېناى و بېنىنى لەناو دەبەن و دەبېنە ھۆى خراپ بېستنى ئەو. ئەگەر بە تەواى كەر و حوێرى نەكەن تەواى تواناكانى لاواز و تەندروستى و سەلامەتیشى تووشى شلەژاوى و تېكچوون دەكات و وېست و ئېرادەشى بە توندى كەم دەكاتەو و تووشى پەرستنى بېر و بېواى كۆن و پراوەستانى دەكات.

ئەگەر دلى كەسى ھەست بەم بىنەمايانە نەكات، ئەوا بە ماناى تەواو دلى تووشى مردن بوو، چونكە مروڤى مردوو ھەست بە زام و بىرنەكانى جەستەى خوێ ناكات، ئەم ھەست نەكردنە بە مردنى دِل لەمپەر و پېگىيەكى بنچىنەيە لە سەر رېگەى گەشەكردنى ئادەمى و دەبېتە پېگەر لە بەردەم ئەوێ كەوا ناتوانى ھەنگاوە لېگى بۆ گەشتن بەو ئامانجەى كە بوێ دروست كراو، وە تام و چىژ و بەختەو و كامەرانى و دلخوشى خوێ لە گەشتن بەو ئامانجە بزانى.

ھىچ بەخشش و خوشى و شادومانى و كامەرانى و ھەنگاوە لگرتن لە پېگەى گەشەكردنى، جگە لە پېگەى ناسەين و خوشەوېستى پەرەردگار و ھىمنى و ئاسوودەيى بەھۆى ياد كردن و ستايش كردنى ئەو و كەيف خوشى و شادومانى بەھۆى نزىكى ئەو و وېست و مەيلى بېنىنى شىاو و ئاسان نى و ئەمە بەھەشتى يەكەمى و سەرەتايى خواوەنانى دلى ساغ و سەلامەتە.

بە ھەمان شىوہ كە تەنيا لە پېگەى ئيمان و بەندايەتى و پەرەوكردى پاستگويانە و پاكانەى پەرەردگارەو بە كە دەتوانى بەخششە بى سنوورو لە پادەبەدەرەكانى دواپوژ بەدەست بھێنن: واتە بۆ خواوەنانى دلى ساغ و تەندروست دوو بەھەشت ھەيە يەكێكىان لە دونياداو ئەوى تریشيان لە دواپوژدا، ئەگەر لە دونيادا خويانى لى بى بەش بکەن و دوور بکەونەو، لە پاشەپوژ شدا لى بى بەش دەبن.

لە شىخى ئىسلام احمد بن تيمية (رحمہ اللہ) بېستم كە دەيفەرموو: ((لەم دونيايەدا بەھەشتى ھەيە كە ئەگەر كەسى نەپواتە ناوى، ناپواتە ناو بەھەشتى دواپوژيش)).

یه کئی له زانایان و خواناسان وتوویه تی: ((هه ندی جار دل، باروودوخ و خوشی و شادومانی و که یف خوشییه کی وای هه یه، که ده لیم: په روه ردگار! نه گه ر به هشتیه کانیش له م جوړه باروودوخه دان، به راستی له زیانکی پر له به خشش و به خته وهری و کامه رانی به هره مه ندن.))

یه کئی له دوستانه په روه ردگار وتوویه تی: (بیچاره یی بو دنیا په رستانه که به بی به هره مه ند بوونیان له چاکترین تام و چیژه کان له دنیا دهره دچن! پرسیار کرا: چاکترین تام و چیژو خوشی دنیا کامه یه...؟

وتی: خوشه ویستی، پیز، هاو ده می و تامه زوویی بو دیداری په روه ردگار و پووکرده نه و پشت کردن و پوه له چرخان بو غیری خوا، به خششیکه که له گه ل هیچ تام و چیژو خوشی و به خششیکه تر شایانی به راورد کردن و هه لسه نگاندن نییه.))

هه رکه سی که دلکی زیندوو و به ناگای هه بیت، به سه لیکه ی خوی هه سستی پی ده کات و شایه تی له سه ر ساغی و ته ندروستی ده دات. به لام نه و پینج ئامراز و هوکاره نه م پیگه یه به پووی مروثدا داده خات، له نیوان دل و نه و خوشیانه و به خششانه به ربه ست و دیواریکی به هیزو گه وره دروست ده کات و له جوولای ده خات و پایده وه سستینی، نه خوشی گه لیکه بو دروست ده کات، وه نه گه ر مروثی نه خوش و به نازار دلی خوی له وانه چاره سه ر نه کات، له ناوچوون و مردن له چاوه پووانی کردنیدایه.

(له ناو به ری یه که م: زیاده روئی له تیکه لاوی کردن له گه ل خه لکی دا):

نیشانه و شوینها ته کانی زیاده پوهی له په یوه ندی له گه ل خه لکاندا بریتین له: که له که بوونی دل له بیستن و بینینی قسه و کارو کرده وهی ناپه سه ندی خه لکانی ترو رهش و په ق بوونی دل، که ده بیته هوئی په ری شانی و په رش و بلاوی و سه رقائی و خه م و خه فته و لاوازکردنی توانا کانی. وه بار و کوئیکی له پاده به دهر ده خرپته سه ر شانی و ناچار ده بیت زیاتر سه رقائی کیشه و گرفته کانی دوستان و هاو پیانی بیت و خیر و چاکه و به رزه وه ندی خوی له ده ست بدات، وه بیرو نه ندیشه ی نه و له دهشت و

دهری خواست و باوه پره کانی نه واندې پهرېشان و سهرلېشېواو بېټ و بو ته ندېشه و کاری خوږی و به ده ست هیڼانی هاوده می و نژیکی پهره ردگارو به ده ست هیڼانی تویشوو بو پوژی دوايي تواناو کاتیکي نه و ندهی بو نامینېته وه.!

له لایه کی تره وه ټیکه لې کردنی له پاده به در له گه ل خه لکی دا چ به خشش گه لیک نه بوونه ته هوکار و چ به خشش گه لیکي له ناو نه بر دوه ...؟!

به پاستی هاوپازی و هاوده می زیاتر له پټویست، مهینه ت بارو له ناو بهری خوشبه ختی و کامه رانی و دور خه وهی ناسایش و ناسوده می و پږگره له به رده م هیمنی و نارامیدا. مه گر به لای گیان و دهر دو نازار پساندن بو به خته وهی مروږ، جگه له پږگه کی کرده وه و قسه و هاوده می زیاد له پټویست له گه ل خه لکی دا، شیاو و مومکینه.؟ مه گر نه وه هر نه و هاوده م و نژیکه ناساغ و نا ته ندروستنه نه بوون که ته نانه ت له ساته وه خته کانی مردندا بوونه هوکاری نه وهی که نه بوو تالیب باوکی حه زره تی عه لی (خوای لی پازی بېټ) وشه یه ک بېټ ته سهر زمانی، که کامه رانی و خوشبه ختی هه تا هه تایی نه و بگریته نه ستو چ زهره رو زیانی خراپتر له مه؟!

نه م هاوده می و ټیکه ل بوونه که زیاتر له چوارچپوهی هاوپټیه تی و براده رایه تی دونیایی و دامه زراوی و دلنیايي پاکېشانه نه فسییه کانی به رامبه ره، کاتې که پاستیه کان دهر ده که ون ده گوږې بو دوزمنی و ناحه زی و ده بېته هوې په شیمانی.

به هه مان شپوه که پهره ردگاری به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾ (۲۷) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ﴿ سورة تي فورقان ۲۷ - ۲۹.

واته: پوژیک دېت سته مکار قه پ ده کات به هه ردو ده ستی خویدا و گاز له هه ر دو ده ستی خوې ده گریټ (له په شیمانی داو) ده لیت: خوژگه له گه ل پټغه مبه ردا پټیازی نیمانم بگرتایه، مه رگ بو خوم، خوژگه فلانه که سم نه کردایه ته هاوه ل و دوستی خوم

(چونکه سه‌ری لى شىواندم)، به پاستى گومپا و ويلى كردم له به‌رنامه‌ى خوا دواى
ئه‌وه‌ى كه پيم پاكه‌يه‌نرابوو. !

هه‌روه‌ها خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
الْمُتَّقِينَ﴾ سووره‌تى الزخرف ۶۷.

واته: دۆستان و براده‌ران هه‌ر هه‌موو له‌و پۆژده‌دا دۆژمنى به‌كترن، هه‌موو پقيان له
يه‌ك ده‌بيته‌وه، جگه‌ له‌و كه‌سانه‌ى كه له‌سه‌ر بنچينه‌ى ته‌قوا و خواناسين كو‌بوونه‌ته‌وه
و براهه‌تييان به‌رپا كردوه.

حه‌زده‌تى ئيبراهيم‌ الخليل به‌گه‌له‌كه‌ى خوى فه‌رموو: ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا
وَمَا أَوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ سووره‌تى العنكبوت ۲۵.

واته: له‌وه‌و دوا پيى وتن: به‌ پاستى ئه‌وه‌ى ئيوه له‌ جياى خوا ده‌تانپه‌رست ته‌نها
بت و په‌يكه‌رن، له‌به‌ر خاترى به‌كتر و پيژ دانانتان بو‌يه‌كتر له‌ ژيانى دونيادا، دواچار
له‌پۆژى قيامه‌تدا به‌كتر كافر ده‌كه‌ن و به‌خه‌ى به‌كتر ده‌گرن، هه‌نديكىشتان نه‌فرين له
هه‌نديكى ترتان ده‌كه‌ن، سه‌ر ئه‌نجاميش شوين و جيگه‌ى ديارى كراوتان ناو ئاگره‌،
پزگار كه‌ريشتان نيه‌.

ئه‌مه‌ حال و وه‌زعى ته‌واوى ئه‌و كه‌سانه‌يه‌ كه له‌سه‌ر بنچينه‌ى ئامانجى ماددى،
دونياى و ناشه‌رى پيگه‌وه‌ بوونه‌ته‌ دۆست و براده‌ر. تا ئه‌و كاته‌ى كه مه‌به‌ست و
ئامانجيان دابين بكرى دريژه‌ به‌ دۆستايه‌تى و هاو‌پييه‌تى خويان ده‌ده‌ن و هه‌ر كاتى
ئه‌و ئامانجه‌ پچرا و نه‌ما، په‌شيمانى و ئازار و خه‌مى به‌دواوه‌يه‌ و ئه‌و دۆستايه‌تياه
ده‌گو‌پدرى بو‌ دۆژمنى و ناحه‌زى.

هه‌ردولا ده‌ست ده‌كه‌ن به‌ جنيو و قسه‌ى خراپ به‌ به‌كتر گوتن و ئه‌و ئامانج و
مه‌به‌سته‌ ده‌گو‌پدرى بو‌ خه‌م و نيگه‌راني و خه‌فت. ئه‌مه‌ شتيكه‌ كه له‌م دونيايه‌دا و
له‌نيو دۆستان و براده‌راني كه له‌سه‌ر بناغه‌ى ناپه‌سه‌ند و نا به‌رده‌وام له‌گه‌ل به‌كتردا

بوونه ته دؤست و هاوډه م، هه ستي پي ده کړي و ده بينري. هه رکاتي ته و دووانه (دو و هاوړپي) سه رزه نشت و سه رکوته بکړين، هه ردوکیان له سه ر ناحه ق بوون و دؤستی و براده رایه تی ته وان له سه ر پایه یه کی پوولاش و تولاش جیگیره و سروشتیه که هاوډه می دؤستایه تییه کی وه ها بی په گ و پشه ده گوډري بو دوزمن و ناحه زییه کی په گ و پشه دار.!

یاساو بنچینه ی هاوډه می ثاره زوو کړاو و سوډمه ند ته مه یه که له په یوه ندی له گه ل کاروباری خیرو چاکه وه کو به شداری کردن له نویژي هینی و به کو مه ل و جه ژنه کان، هه ج کردنی مالی خوا، به ده ست هیثانی زانست و زانیاری، تی کو شان و نه مر به چاکه و نه می له خراپه له گه ل ته هلی ثیمان و خواناساندا هاوړي بین. به لام سه بارت به کاروباری شه پو خراپه و نارپه و مه سه له حه لال و نا پیویسته کان پیویسته له هاوډه می و براده رایه تی کردن له گه لیاندا دووره په ریژی بکین و دوور بکه وینه وه.!

ته گه ر ناچاری وه های بویستایه که له کاری ناپه سندا له گه لیاندا ببینه هاوړي و هیچ پیگه یه ک بو هاوړپیه تی نه کردن و دوور که وتنه وه لیان نه بوو ده بی به ویست و ثاره زویه کی ته و او له پازی بوون و شه ریکایه تی له گه لیاندا دوور بکه وینه وه و نازارو ته زییه ت و توانج و سه رکوته کردنی ته وان به گیان بکړین. (مه به ست ته ویه که و بو کار و کرده وه ی خراپ هاوړپیه تی و براده رایه تیان نه که ین و شوینیان نه که وین و ته گه ر نازارو ته زییه ت و توانجیشیان لی داین به بوته ی هاوډه می و براده رایه تی نه کردن له گه لیاندا، ته و او وه ری بگرین ته گه ر چی له سه ر دلشمان قورس بیت، وه رگپری کورد). ته گه ر ته و له هیژ و توانای خو ی و یارمه تی دانی خه لکی بی به ش بیت، ته وان خو به خو ده یخه ینه به ر ته زییه ت و نازاره وه، به لام ته زییه ت و نازاریکه که سه ریه رزی، خوشه ویستی، پیژ و پی هه لگوتنی په روه ردگاری هه موو جیهانیان و باوه دداری له خوا ترسی به دواوه یه. به لام پازی بوون و شه ریکایه تی کردن له گه ل ته هلی ناحه ق و نارپه و، سه رشوپی و دامای، توانج و سه رکوته و نه فرینی په روه ردگاری هه موو

جيهانينان و باوه ٲداران و ٲياوچاكانى به دواوه يه. خوٲراگرى له سهر نه زيبهت و نازارى نه هلى ناحق و ناٲهوا، چاكتړ و باشتړ و داهاتوودارتره.

به لآم نه گهر سه بارهت به كارووباريكى ٲهوا و حه لآل و نا ٲٲويست، مروٲى ناچار بوو كه له گهل نه هلى ناحق و ناٲهوا هاوده مى و هاوٲٲيه تى بكات، هه ول بدات و تى بكوٲى كه نه و كوٲوونه وه و هاوٲٲيه تيبه تا نه و شوٲنه ي كه ده توانى بگوٲى بو كوٲوونه وه يه كي ناموژگارى و گوٲٲايله لى كردن له ٲهروه ردگار و هٲز و وزه ببه خشٲته خوٲى و هه ول بدات و باوه ٲ به خوٲوونى خوٲى به هٲز و به توانا بكات. وه گوٲى نه داته وه سوه سه و دل ٲاوكيكانى شه يتان كه گوايه نه م كارى تو كه ده يكه يت بو خوٲ دهرخستن و خستنه ٲوى زانستى خوٲ و فروٲيل و ٲووبازيبه...! له گهل دا ٲووبه ٲوو بيٲه وه و داواى يارمه تى و هاوكارى له ٲهروه ردگار بكات و به ٲٲى توانا هاوده مى و هاوٲٲيه تى خوٲى له گهل نه وانه دا به ناراسته ي خير و چاكه هان بدات.

نه گهر نه م به لايه وه ئاسان نه بوو وه كو دهره يتان و ٲاكيٲشانى تاله موويه ك له ناو هه ويرا، دلى خوٲى له نيوانياندا دهر بهٲنى. (مه به ست نه وه يه كه وا له ناوياندا ته نيا به جهسته بوونى هه بى و ٲوچ و گيانى له وى ناماده نه بى و سه فهر بو جيگايه كي تر بكات، وه رگٲٲى كورد)، له نيوانياندا وه كو ناماده بوويه كي ناديار، نزيكيكى دوور و خه وتوويه كي به ئاگا، بيٲ كه له كاتى سه رنجدان و گوٲى گرتندا، نه وان نه بينى و قسه كانيان نه بيسى. ! چونكه بينين و بيستن كارى دل و نه و دلى له نيوان نه وانه ده هه لكه ندوه و نه وى به رز كردوه ته وه بو ئاسمانه كان و هاوٲى له گهل ٲوچه ٲاك و به رزه كاندا له ده وري عهرشى ٲهروه ردگاردا خهريك و سه رقالى ته سبيحات و يادكردنه.

نه م كار له سهر نه فسى مروٲ زوډ قورس و گرانه، به لآم بو كه سانى كه هاوكارى يارمه تى دانى ٲهروه ردگار هاوٲٲيان بيٲ، ئاسان ده بيٲ. ته نيا نه مه به سه كه ٲه يوه ندى مروٲ له گهل خوادا ٲه يوه ندييه كي زانايانه و ٲاستگوٲايانه بيٲ و هه ميشه

هاوار بۆ لای په‌روه‌ردگار بیات وسه‌ری خۆی بیهیزانه و داماوانه له دیوان و باره‌گای
گه‌رده‌یی په‌روه‌ردگارا له‌سه‌ر زه‌وی دابنئ و کړنوش بیات.

ئهمه ته‌نیا خوشه‌ویستی پاک و یادکردنی دل، زمان و دوورکه‌وتنه‌وه له بابه‌ته له‌ناو
به‌ره چوار لایه‌نه‌کانی تره که ماونه‌ته‌وه، که ده‌توانن هیژ و وزه به مروځ بده‌ن و له‌م
رینگه‌یه‌دا هاوړپیه‌تی بکه‌ن، به پارانه‌وه و تویشوویه‌کی پاک و توانا به‌خش له‌لایه‌ن
په‌روه‌ردگاره‌وه و ویست و ئاره‌زووی پاستگ‌وایانه و ده‌رباز بوون له‌گیرۆده‌بوونی
پاوه‌ن و داوه‌کانی غه‌یره په‌روه‌ردگارییه که ده‌توانن به‌و ئامانجه گه‌وره بکه‌ین.
ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ر مروځ، هاوړپیه‌تی و شه‌ریکایه‌تی کردنه له‌گه‌ل خه‌لکانی تردا به
ئه‌ندازه و پړژه‌ی پټویست، به‌لام ده‌بی ئهم پاستییه بزاین که سه‌باره‌ت به‌پیکه‌وه
ژیان و دۆستایه‌تی، به‌سه‌ر چوار ده‌سته و تاقمدا دابه‌ش ده‌بی، وه هه‌رکاتئ تاقمئ
له‌گه‌ل تاقمئکی تردا تیکه‌ل بکه‌ین و هه‌له بکه‌ین تووشی شه‌ر و خراپه و زه‌ره‌رو زیان
ده‌بین.

ده‌سته‌ی یه‌که‌م: که‌سانئکن که هاوده‌می و پیکه‌وه ژیان له‌گه‌لئاندا وه‌کو خواردن
پټویسته و به‌دریژایی شه‌و و پوژ ناتوانئ لئیان بی نیاز بین. هه‌رکاتئ پټویستی خۆی
لئ وه‌رگرتن له‌هاوړپیه‌تیان دوور ده‌که‌وئته‌وه، دواتر هه‌رکاتئ پټویست بوو جارئکی
تر له‌گه‌لئاندا داده‌نیشئ و به‌رده‌وام ئهم کاره دووباره ده‌کاته‌وه.

نرخ و بایه‌خی هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل ئهم تاقم و ده‌سته‌یه‌دا له‌زیر به
نرخ‌تره، ئه‌وانه زانایانئکن که له‌برپاره‌کانی په‌روه‌ردگار و نه‌خویشیه‌کانی دل به‌ئاگاو
شاره‌زان، ئاموژگاریی که‌رانئکی دلسۆز و میهره‌بانن، که له‌رینگه‌ی په‌رتووی
په‌روه‌ردگاره‌وه و به‌شیوه‌ی پټغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئاموژگاری خه‌لکی
ده‌که‌ن. هاوده‌می و هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ل ئهم گروپ و ده‌سته‌یه‌دا هه‌مووی خیر و
چاکه‌یه.

دهستهی دووهم: نهوانه که هه‌ئس و کهوت و هاوڤییه‌تی له‌گه‌لیاندا وه‌کو ده‌وا و ده‌رمانی وایه که له‌کاتی نه‌خوشیدا پټویستمان پټی ده‌بیټ. تائه‌وکاته‌ی که سه‌لامه‌ت و ته‌ندروستین پټویستمان پټیان نیه، به‌لام که‌سانی هه‌ن که به‌مه‌به‌ستی دابینکردنی به‌رژه‌وه‌ندی و پټویستییه‌کانی ژیان و پوژی دوا‌یی و به‌جیه‌ینانی به‌رپرسیارییه‌تی و نه‌نجامدانی جوړه‌ها سه‌وداگه‌ری و به‌شداری کردن و پاویژ و ته‌گبیر کردن و چاره‌سه‌ری نه‌خوشی له‌وان ناتوانی هه‌ست به‌بی نیاز بکړی. (واته بو نه‌نجام دانی نه‌و کارانه پټویستمان به‌و جوړه گروپ و ده‌سته‌یه هه‌یه، وه‌رگیږی کورد).

به‌لام هه‌رکاتی له‌پټگه‌یانه‌وه پټویستییه‌که‌ی خومانمان به‌جی هینا، هه‌ئس و کهوت و هاوڤییه‌تی له‌گه‌لیاندا وه‌کو هاوڤییه‌تی و هاوده‌می کردنه له‌گه‌ل ده‌سته‌و تاقمی سی به‌مدا.

دهسته‌ی سییه‌م: که‌ساننیکن که هه‌ئس و کهوت و هاوده‌می کردن له‌گه‌لیاندا – وټپای جیاوازی پله‌و پایه و جوړی تواناو لاوازیان – وه‌کو تووش بوونه به‌ده‌ردو نه‌خوشی. هاوده‌می و هه‌ئس و کهوت کردن له‌گه‌ل هه‌ندی له‌وانه‌دا وه‌کو تووش بوونه به‌نه‌خوشییه سه‌خت و زیانبه‌خشه‌کان. نه‌وانه که‌ساننیکن که هاوڤییه‌تی و هه‌ئس و کهوت کردن له‌گه‌لیاندا سوود و قازانجی ماددی، مه‌عنه‌وی، نایینی و دونیایی تووشی مروڤ نابیت. له‌هه‌مان کاتدا هه‌ئس و کهوت کردن له‌گه‌لیاندا به‌دلنیا‌ییه‌وه ده‌بیټه هو‌ی له‌ناو چوون و زهره‌ر و زیانی نایینی و دونیایی یا به‌ک‌ی له‌و دووانه. هاوده‌می و هاوڤییه‌تی له‌گه‌ل نه‌م تاقم و گروپه‌دا نه‌گه‌ر به‌هیز و پایه‌دار و هه‌میشه‌یی بیټ به‌شیوه‌ی نه‌خوشییه‌کی مرینه‌ر و له‌ناوبه‌ری لی دیت. هه‌ئس و کهوت و هاوږازی له‌گه‌ل هه‌ندیکی تریاندا وه‌کو نازاری(نیش و نازان) ددان وایه، که ته‌نیا به‌ده‌ره‌ینانی ددانه‌که‌یه که نه‌و نیش و نازاره نامینی.

دانیشن و هاوده‌م بوون له‌گه‌ل هه‌ندیکی تریاندا ده‌بیټه هو‌ی تایه‌کی به‌ناریشه و مه‌عنه‌وی، نه‌وانه مروڤ گه‌لیکی وشک و می‌شک سووک و بی‌خه‌یالن، که توانای

هه لسه نگاندنې قسه يان نښه، تاوه کو که لک و قازانچکت پي بگه يه نن، وه له هونه ري بيستن بي به شن، تاوه کو سوود و که لک له قسه کانت وه ريگريټ. که سانيکن که خويان ناناسن تاوه کو خويان له شوين و جيگه يه کی گونجاودا جيگير بکن. نه گهر قسه يه ک بکن قسه کانين وه کو نه وه وايه لووتک و چه کوش بدا به سر ناماده بوواندا و له هه مان کاتدا خویشی که يفي به قسه که ی خوی ديت و پي شادومان و خوشحال ده بيت. له وه ده لين که له دل په رش و په قه که ياندا جيگيره، وه به لای خويه وه واده زانی بوئی خوش و گول به سر گوښگران و ناخيوه راندا دابه ش ده کات. ! وه کاتيکيش که بيده نگ داده نيشن و قسه ناکن وه کو به ريکی ناسياواني قورس وايه که گواستنه وه ی بو ناماده بووان ناشياو و له تواناياندا نښه.

له نيمامی شافعييه وه (خوای لي پازی بيت) ده گيرنه وه که فهرموويه تي: ((هرکاتي که سيکی وشک و که له پهق له تهنيشتما داده نيشي، هه ست ده کم که نه و لایه م که نه و که سه ليی دانيشتووه قورستره له و لایه که ی ترم.!!))

((پوژيک کابرايه کی له م جوړم له پال ماموستای گوره و به پيرمدا - ابن تيميه - (خوای لي پازی بيت) بينی، ماموستاکم به هر نارپه حه تي و نه هامة تيبه ک بوو بوونی نه وی قبول کرد، تا پووی کرده من و فهرمووی: دانيشتن و هاوده می له گه ل مروؤ که ليکی که له پهق و وشکدا مايه ی نه زيبه ت و نازاری پوچه.

نه و له دريژه ی قسه کانی دا فهرمووی: به لام به داخه وه له م جوړه که سانه مان زوره و بينيومانن و له بهر نه وه يه که پوحي نيمه به رانبر به نه زيبه ت و نازاری نه وان خوړاگرو له سر خويه.))

به گشتی هاوده می و هه لس و کهوت له گه ل که سانی که دلایان پهق بووه مايه ی تا و نه زيبه ت و نازاری پوچه، به لام تايه کی پووخساری و هه ندي جاريش هه ميشه یی و به رده وامي. يه کی له و به لایانه ی که له وانه يه بو مروؤ پيش بيت. نه مه يه تووشی ببیت به تووشی هه لس و کهوت و هاوده می نه و جوړه که سانه و چاره يه کی جگه له

تيكه لاوبون له گه ټاندا بوونی نه بې واته ته نيا پرېگه چاره نه وه په كه له گه ټاندا دا
تيكه ل بېي و هه لس و كهوت بكات. له سه ر نه م كه سه وا پټويست دهكات كه به
جوړيكي شياو له گه ټاندا هه لس و كهوت بكات و دابنيشي و تا كاتي كه فهرانه و
خوشبیهك دټه پيش و له دهستي پزگاري دهبيت. پرېگه و پيازي خوږاگري و پشوو
دريزي بگرنه بهر.

دهستي چواره م: خه لكاننيكن كه هه لس و كهوت و دانیشن له گه ټاندا وهكو
ژههريكي كوشنده وايه، وه نه گهر به كارهيته ره كه ي له سه رته اي كاتدا و به خيږايي به
دهرمانی دژه ههري گونجاو چاره سه ري نه كات، مردن و له ناو چوون په خه ي دهگري و
له ناوي ده بات.

ژماره ي نه و جوړه كه سانه — به داخه وه — كه م نين، نه وانه خه لكاننيكن نه هلي
به ديهيتان (البدعة) و گومپايي كردن كه له شريعتي پيغمبر (صلي الله عليه وسلم)
دوور كه وتوونه ته وه و خه لكانی تر به پيچه وانه ي نه وه فير دهكهن و بانگيان دهكهن،
شريعتيان به تازه گهري (بدعة) و تازه گهرييان به شريعت و پهوا به ناپهوا و ناپهوا
به پهوا ده زانن.

نه گهر سه بارهت به تاك و ته نيایي په رستني په روه ردگار قسه يان له گه ل بكه ي،
ده ټين: پله و پايه و جي و شويي پياوچاكان و خواناسانتان به كه م زانيوه. ؟!
هه روه ها نه گهر له گرنگي شويكه وتن له شريعتي پيغمبر (صلي الله عليه
وسلم) بلتي، ده ټين: نه م قسانه ي ئوه سووكايه تي كردنه به پله و پايه ي نيردراوان و
پيشه وايان.

وهكو چوڼ په روه ردگار به و شيوه كه خو ي وه سفي خو ي كردووه و نيردراوه كه ي
موحه ممد (صلي الله عليه وسلم) نه وي پيئاسه كردووه و پيايا هه لداه، به بې
زياده په وي و له سنوور ده رچووني باسي بكه ي، ده ټين تو شويكه وته ي بيو باوه پي
نه هلي چواندني. ؟!

ئەگەر بەو شەریعەتەى کە پەرۆەردگار و پێغەمبەرەکەى (صلی اللہ علیہ وسلم) بپاریان لەسەر داوہ و داویان کردووە، داوا بکەیت و دەستوور بدەى و لە ناپەرەوايەک کە پەرۆەردگار و پێغەمبەر نەهێ و دووریان لێ کردووە، نەهێ بکەیت، دەلێن: تۆ خەریکی لەنیوان موسلماناندا جیاپوونەو و ئاشووب (فتنە و تفرقە) بەرپا دەکەیت؟! ئەگەر شوێنکەوتەى شەریعەت بێ، وە لەگەڵ ئەوانەدا کە دژی شەریعەتن، داژەیتەى بکەیت، دەلێن: تۆ ئەهلى بەدیھێنانى (البدعة) و خەریکە خەلکى سەرگەردان و سەرلێشێواو دەکەیت...؟!

ئەگەر لەگەڵ پەرۆەردگاردا تەنیاى (خەلۆت) بکەیت، وە لەگەڵ دونیا نەویستیدا بە تەنیا جێى بەیلى، دەلێن: بێچارە هەلخەلەتێنراو و سەر لێشێواو بوو...؟! بەلام بە تەواوى توان و ویست و ئێرادەى پەسەندەى لەبەر خاترى پەرەزەندى پەرۆەردگار، توو پەریان قبوول بکەیت و نابێ بە توانج و سەرکۆت و هەپەشەکردنى ئەوانەو خۆت سەرقال بکەیت و نابێ بايەخ بە شەپانگێزى و پاشەملەى ئەوان بدەیت، چونکە ئەم جوژە شێوازە شێوازێکى کەمال و وەر بەرزىیە. هەرۆەکو چۆن شاعیرى وتوویەتى:

واذا انتك مذمتي من ناقص   فهمي الشهادة لى بأنى فاضل

واتە: (هەرکاتى مەزمتى لاواز و نەزان لەلای تۆ لە پاشەملە باسى منى کرد، ئەمە شایەتى دانیکە بە قازانجى من، کە بە پاستى ئەهلى چاکە و بەخشینم).

لەناوبەرى دووهم: ئارەزوو و درێژەکان:

هۆکارى دووهمى لەناوبەرى دل، سواربوونییەتى بەسەر شەپۆلەکانى دەریای ئارەزوو و درێژەکانى، دەریایەک کە هیچ جوژە پۆخ و کەناریکی نییە و تەواوى داماو و هەژار و کەساسەکانى جیهان کاریان سوار بوونە بەسەر شەپۆلەکاندا. دەلێن: ئارەزوو و درێژەکان تەنیا دەسکەوت و دەست هاتى مەزۆگەلى هەژار و داماو و کەساسن و کالائ سەرۆت و سامانى سواربوووەکانى سەر بەلەمى

تیکشکاو ی به لینه کانی شه ی تانن، وه ک بیر و نه ندیشه ی نه گونجاو سه رلیشیتواوه کانه به دوا ی کویره ناو و تراویله که وه (سراب).

شه پوله کانی ئاره زووه دروینه و نه ندیشه کال و نه گیشته وه کان، هه میشه سوار بووه کانی خو یان — وه کو یاری کردنی سه گه کان له گه ل جه سته ی ئاره له مرداره بووه کاند — به گالته و فشه ی ده زانن.

هیوا و ئاره زووه کال و نا ته واوه کان شتوومه ک و ده سمایه و سه رمایه ی مروقه کال و پی نه گیشته و نا پیاوه و بی وسته کانه، که له تو زقالی وسته و ئیراده بو پو به پوو بوونه وه له گه ل پاستیه کانی ژیاندا به هره مه ند نین.

به لکو به هو ی نه ندیشه و ئاره زووه زهینیه کانه وه، هه ریه کیکیان به جو ری له پاستی تووشی بی ئاگایی بوون و هه ندیکی تر له ئاره زووی گیشتن به هیز و توانا و پاشایه تی، ئه وی تر به هیوا ی گیشتن و به ده ست هیئانی سهروهت و سامان، وه کامه ران خوازی له پیاوان و یاخود ژنان، بو پویشتن بو گشت و گوزار له شوینه سهه سهوز و خوشه کانی جیهان، شه و و پوژ له وی بکه نه وه.

ویسترا و خوشه وستی خو یان له زهین و هو شدا به رجه سته ده کهن، یاخود له خه ودا ده ببینن و وه ک بلئی پی گیشته وون و کامه رانی ل ده خوازن، به لام کاتی که هو شیار و به ئاگا و به خۆدا دینه وه، ده ببینن که ئه وانه و هه مان به ره و پاخه رن و هیچی تر.

به لام خاوه نانی وستی گه وره و به رز و خواست و ئیراده ی پولا ین ئاره زووه کانیا ن به ده ور (زانست و ئیمان) و کار و کوشش و ته قه للا ده سووپته وه، کاروباری که ده بنه هو ی په زامه ندی و خوشحالی پهروه ردار و نزیکی ده خاته وه بو دیوان و باره گای گه وره ی پهروه ردار. هیوا و ئاره زووی ئه مانه هه مووی ئیمان و تیشک و کارزانییه و ئاره زووه کانیا ن شتی نین جگه له خو فریو دان و که ساسی و کلۆلی نه بی.

پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) که سانی که ناره‌زوی خیر و چاکه ده‌کن و هاوپی له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا له کار و کوشش و هه‌ل‌دان بی‌ئاگانین، ستایش کردوون و هه‌ندی جاریش پاداشتی نه‌وان وه‌کو نه‌جر و پاداشتی نه‌نجامده‌ری نه‌و ژمیردراوه و حیسابی بو کراوه. وه‌کو که سی که ده‌لی: خوژگه منیش وه‌کو فلان که س خاوه‌نی سه‌روهت و سامان ده‌بووم که خو پاریزی (ته‌قوا) په‌روه‌دگار په‌چاو ده‌کات و په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی (صلة الرحم) به‌جی ده‌هینی و ماف و زه‌کاتی سه‌روهت و سامانه‌کی ده‌دات. ! ده‌فه‌رمووی: نه‌جر و پاداشتی نه‌و دووکه‌سه وه‌ک یه‌ک وایه. !

پیغه مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له وتاری مالتاواپی دا (حجه الوداع) ناره‌زوی فه‌رموو که خوژگه که‌لکی وه‌رده‌گرت (تمتع) و جلی ئیحرامی داده‌کند و لای ده‌برد له‌به‌ر خو‌یاو قوربانی (ناژه‌ل سه‌ریپین) ده‌کرد — چونکه نه‌و به‌شیوه‌ی قورئان حه‌جی (سه‌فه‌ری مالی خوا) خو‌ی نه‌نجام دابوو. له‌به‌ر نه‌وه په‌روه‌دگار پاداشتی حه‌جه‌که‌ی که به‌شیوه‌ی (قورئان) نه‌نجام دابوو هه‌روه‌ها پاداشتی که‌لک وه‌رگرتن (تمتع) که ناره‌زوه‌ی ده‌کرد پی‌ی به‌خشی، وه هه‌ردوو پاداشتی پی‌ی به‌خشی و به‌هه‌رمه‌ندی کرد... !

له‌ناویه‌ری سییه‌م؛ خوشه‌ویستی بو‌غه‌یری په‌روه‌دگار؛

سییه‌مین خراپه و له‌ناویه‌ر له‌وانه‌ی که دلی مروّفه خراپ و گنده‌ل ده‌کن، په‌یوه‌ندی و وابسته‌ بوونه به‌غه‌یری خوا، که به‌خراپترین نامراز و هوکاری خراپ‌کردنی دل له‌قه‌له‌م ده‌دری.

هیچ شتی له‌په‌یوه‌ندی و ناویزان بوون به‌غه‌یری خواوه بو مروّفه زه‌ره‌رمه‌ندتر و زیان به‌خش تر نییه، چونکه په‌یوه‌ندی تاکه که‌س به‌به‌رژه‌وه‌ندی و سوود و قازانجی نایینی و سه‌ربه‌ری و به‌خته‌وه‌ری دواپوژ ده‌پچړینی.

په‌یوه‌ندی و هه‌لاوه‌سران به‌غه‌یری په‌روه‌دگاره‌وه، مروّفه له‌نامانج و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی خو‌ی که تاکیه‌تییه له‌به‌ندایه‌تی کردنداو داوای یارمه‌تی کردنه له

په‌روه‌ردگار، دوور ده‌خاته‌وه، چونکه ئه‌و به‌م لادانه و دوور که‌وتنه‌وه‌ی له‌ پښگه‌ی راست (الصراط المستقیم) نه‌ توانیویه‌تی به‌ش و پشکی خو‌ی له‌ به‌خششی به‌ندایه‌تی کردنی په‌روه‌ردگار به‌ده‌ست به‌یښی و نه‌ به‌ هیوا و ئومید و ئاره‌زووه‌کانی خو‌ی له‌ په‌یوه‌ندی به‌ غه‌یری خواوه‌ وه‌ده‌ست خستوه‌.

په‌روه‌ردگار ده‌فهرموویت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا (٨١) كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ سووره‌تی مه‌ریه‌م ٨١ - ٨٢.

واته: ئه‌و بڼی باوه‌پانه له‌ جیاتی خوا جوړه‌ها شتی تریان کردوته‌ خوا‌ی خو‌یان تا پایه‌داری و ده‌سه‌لاتیان (به‌ خه‌یالی خو‌یان) ده‌ست بکه‌ویت، نه‌خیر وانیه، (خه‌یالیان خاوه‌)، ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان ده‌په‌رستن، (له‌ پو‌ژی قیامه‌تدا) باوه‌پیان به‌ په‌رستنی ئه‌وان نییه و نا‌په‌زایی ده‌رده‌پښ، (به‌لکو به‌ سه‌ختی) دژایه‌تیاں ده‌که‌ن و به‌په‌رچیان ده‌ده‌نه‌وه‌.

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ (٧٤) لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ﴾ سووره‌تی یس ٧٤ - ٧٥.

واته: سه‌ره‌پای ئه‌م هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ ناشکرایه، نه‌فامه‌کان: له‌جیاتی خواپه‌رستی، بت و شتی تر ده‌په‌رستن و بو‌ئوه‌ی له‌ ته‌نگانه‌دا کو‌مه‌کی بکړښ و سه‌برخښ! به‌لام ناتوانن سه‌ریان بخه‌ن به‌لکو هه‌ر ئه‌مانه‌ بوونه‌ته‌ سه‌رباز و پاسه‌وان بو‌بته‌کان و هه‌میشه له‌ خزمه‌تیاندا ناماده‌کراون.

کل‌ول و که‌ساسترین و زیانبارترین مرو‌فه‌کان که‌ساننن که‌ به‌ غه‌یری په‌روه‌ردگاره‌وه‌ خو‌شه‌ویستی و په‌یوه‌ندی په‌یدا ده‌که‌ن، چونکه به‌خته‌وه‌ری و سه‌ربه‌رزی و شکو‌مه‌ندی و به‌رژه‌وه‌ندی و پزگار بوونی که‌ به‌ هو‌ی ئه‌وه‌وه له‌ ده‌ستی ده‌دن، به‌ هیچ جو‌زی له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌ به‌ده‌ستیان هی‌ناوه‌ شایانی به‌راورد کردن و هه‌لسه‌نگاندن نییه! و هه‌ ئه‌وانه له‌ دو‌خی تیا‌چوون و له‌ناو چووندان. که‌سی که‌ په‌یوه‌ندی به‌ غه‌یری خواوه‌وه‌ هه‌یه و دل‌ی پښی خو‌شه، وه‌ک ئه‌و که‌سه وایه که له‌ تاو

گه رمای زوړی هه تاو په نا بهرېته بهر سټېهری خانه و لانه ی جالجالوکه. ! که خاوتر و بی هیژتر له و ماله دهست نه که ویت.

به گشتی ده بی بزانی که بناغه و بنچینه ی هاو له بریاردان بو خوا (شرک)، په یوه ندی و خوشه ویستی به بو غیری په روه دگار و هم جوړه شایانی توانج و سه رکونه و که ساسی و کلوالیه.

به هه مان شیوه که په روه دگاری مه زن دهفه رموویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْحُورًا﴾ سوورده تی نه سرا ۳۹.

واته: نه که یت خواجه کی تر به هاوتای خوای بالاده ست بزانت، چونکه نه گه ر وایت، فېرې ده درېته ناو ناگری دوژه خوه به سه رزه نشت کراوی و پسوایی و شه رمه زاری و دور خراوه ی له به زه یی خوا.

لومه کراوی که هیچ که سی ستایشی ناکات و زه لیل و که ساسی که هیچ که س هاوکاری و هاریکاری ناکات. ! چونکه هه ندی مروفه کان هه ن که له کاتی سووکایه تی کردن پییان خوشه ویست و گوره ن، وه کو نه وانه ی که به یی هو و به ناحق ده که ونه بهر ته شهیر و بچوک کردنه وه و لومه کردنه وه، وه هه ندی جاریش که سانی هه ن که له کاتی لومه کردن و خراپه گوتن و پاشمله باس کردنیان له لایه ن خه لکییه وه جی پشتیوانی کردن و به یی هو و به ناره وا که وتوونه ته بهر لومه و سه رزه نشت کردنه وه. له لایه کی تره وه که سانی هه ن هم ده که ونه بهر ستایش کردن و پیا هه لگوتن و هه میش پشتیوانیان لی ده کری، وه کو که سانی که به حق و مافی خویان هه وسار و لغاوی ده سه لات و حوکه تیان به ده ست هیئاوه.

به لام بهش و پشکی که سیکی هاو له بریاردهر (موشریک) که به غیری خواوه په یوه ندی وابه سته یی په یدا کردووه، له نیوان نه و چوار جوړه دا، خراپترین و بی بایه خترین پشکه، چونکه نه ستایش کراوه و نه یارمه تی دراوه و نه پشگیری کراوه.

له ناوېهري چوارهم: زياته پړه وي و ده ست بلاوي له خواردن و خوراكدا:

خرابي و له ناوېردني نه، دوو جوړه:

جوړيكيان به هوي خرابي و گنده لي چاو و د پروني نه وه وهكو: قه ده غراوه كان،

كه نه مه ش خوي دابه ش ده بي به سر دوو جوړدا:

۱. نه و قه ده غه كراوانه ي كه به شيكن له مافي په روه ردگار وهكو: مرداره وه بوو،
خوين، گوشتي به راز، نازه لانيكي دپړنده كه خاوهني كه لپهن وهك (سهگ،
شير، و... هتد. وه رگيري كوردي) وهك نه و په له وه رانه ي كه خاوهني په نجه و چه پوله ي
نيچير و پاون.

۲. قه ده غه كراواني كه به شيكن له مافي خه لكي، وهكو: كه ل و پهل و شمه كي دزراو
ده سته سهردا گيراو و نه وه ي كه به بي په زامه ندي خاوه نه كي له ريگه ي زور ياخود
زه وتكردي ناموس و به هوي به رگري كردن له لومه و توانجي خه لكي داگير كرابي.

جوړي دووهم نه و كارووبارانه كه زياته پړه وي و تيپه پين له سنووري شهرعي ده بيته
هوي له ناو بردن و خراپ كردنيان، وهكو: زياته پړه وي له كاري پړه و و ريگه پيدراودا
(حلال)، زياته پړه وي له خواردن و خوراك. ! چونكه زور خواردن مروغه له په رستش
مست و كه م ترخه م دهكات، وه دل سه رقالي دهكات به كارووباري خواردن و خوراك و
تيركردني زگ له پاده به دهر، وه به رده وام به دواي به ده ست هيناني خواردنه به تام و
جوړا و جوړه كانه وه يه، وه هه ركاتي گه يشته نامانچ و مه به ستي خوي، ته ووي هم و
خه مي نه و له لايه كه وه تام و چيز وه رگرتن و له لايه كي تره وه نيگه رانييه تي له زهره ر و
زيانه كاني نه و وه له لايه كي تر يشه وه وزه و هيزي هه و و هه وه سي نازه لي زال ده بي
به سهريداو ريگه كاني چوونه ناوه وه ي شه يتان هه موار دهكات. چونكه شه يتان يش
هه روه كو خوين ده تواني بجيته ناو پړه گ و خوين به ره كاني مروغه وه.

پوڏو پڳه کانی چوونه ژورده وهی شهیتان ده به سستی و دایانده خات، به لام زور خواردن و زگ پر کردن پڳه چوونه ناوه وهی نه و نازادو هه موار ده کات، هه رکه سی خواردن زور بخوات به خوارده وه و خه وتنیش زیاتر پیویستی هه یه و له نه نجام و ناکامیشدا خیر و به رژه وهندی و قازانچ گه لیکي زور له ده ست ده دات.

له فرموده یه کی دیار و به ناو بانگدا هاتوه که: (ما ملا ابن آدمی وعاء شراً من بطنه، بحسب ابن آدم لقیعات یقمن صلبه، فإن کان لا بد فاعلاً فثلث لطعامه وثلث لشرابه وثلث لنفسه).^۷

واته: هیچ شتی خراپتر له وه نییه که مروژ زگی خوئی به خواردن تیر و پر بکات، چهند پاروویه که توانای نه و بیاریزی به سه، نه گهر خواردن زیاتری پیویست بوو یه که له سه سیتی به خواردن و یه که له سه سیتی به خوارده وه و یه که له سه سیتی بو نه فوس کیشانی خوئی تایبه ت بکات.

ده گپړنه وه که شهیتان نه فرینی خوی له سه بیت له لای یه حیای کوپی زه که ریا ده رکه وت و زه که ریا پتی وت: تا کو نیستا له بابه تیک یا خود مه سه له یه کدا به سه رمدا زال بوویت؟ شهیتان وتی: جگه له بواریکدا که زال بووم به سه رتدا نیتر بواری ترش نابهم! وه نه و بوارهش نه وه بوو که شهوی خواردنیاں بو ناماده کرد بوویت، مه یلی خواردنتم بو زور خوئی زیاد کرد! وه تیرو پرت خوارد و خه وتیت و له خویندنی نویژ و په رستش به جی مایت و دواکه وتیت!؟

یه حیا وتی: دواى نه وه له قاپی په روه ردگار به لئین ده دم که هیچ کاتی فره خوئی نه کهم! شهیتان وتی: منیش له قاپی و ده روزه ی په روه ردگارا به لئین ده دم، که هیچ کاتی که سی به م جوړه ناموزگاری نه کهم!

له ناوېهري پېنجه م: زياردهرې له خه ووتندا:

زيادهرې له خه ووتندا بوار بو مردني دل دېرې خستې، جهسته قورس و ته مېن و كات له ناو دېهات و دېته هوې بې ټاگايې و بې توانا گېلېكي فراوان. هېندې له خه ووتنه كان نه ويستراو و هېنديكي تريشيان بو جهسته زيان به خش و بې سوود و بې كه لکن.

به سوود ترين جوړي خو نه وېه كه مروځ به سهختي پټويستي پټي بېت. وه خه ووتني سهره تاي شو له كوټايي شو باشته، وه خه ووتن له نيوهندي پوژدا له سهره تاو كوټايي پوژ گونجاو تره. به هر نه اندازه ي كه كاتي خه ووتن به سهره تاو كوټايي پوژ نزيك بېت به تايبه تي خه وي عسرو بهر به يان جگه بو شو زيندوو كه رهوان زهره ر و زيانې زوړتره.

له پېوانگې زانايانه وه خه ووتن دواي نوږي بې ياني ټاكو به دېر كه ووتني هې تاو ناپه سېنده، چونكه نه و كاته هېلېكه بو ياد كردن و خوښېدنې قورئان، وه نه م ماوه زه مينه به لاي پېيوارانه وه خاوه ني سووډيكي گېره يه و ته نانه نه گېر ته واوي شو نه خه ووتېن و به ټاگابووين، پېگه نادهن كه نه ريت و پېه وشتي خوې له و ماوه زه مينه يدا ټاكو هېلھاتني خوږ بووه ستين. چونكه هېلھاتني خوږ ده ست پېكردني پوژو و كاتي نارديني پزق و پوژييه، وه پوژ له و كاته وه هېلھاتن و به ديار كه ووتني خوې ده ست پي ده كات و كه لك وه گرتن له و كات و زه مينه به واتاي به هره ميند بوونه له خېرو چاكه، وه جگه له بواړي تايبه تيدا نه بې نابي نه و كات و زه مينه تايبه ت بگېن به خه ووتنه وه.

كورته ي قسه كه نه مېه كه هاوسهنگ و به سوود ترين خو خه وي نيوه ي سهره تاي شو و يه كه له سهره شې كوټايي شو، كه نزيكې (۸) كاتر مېر، وه به لاي پزېشكانه وه گونجاو ترين و به كه لك ترين شېوه ي خه وه له پووي كات و پېژه وه و به هر نه اندازه يه ك ليې كه م بگري ياخود پټي زياد بگري، به لاي نه وانه وه له سروشتي مروځدا گرفت و ناهه مواري دروست ده كات.

یه کی له جوړه کانی خه وی بی سوود خه وتنی دوی پوژناوا بوونه تاکو پیش تاریک بوون و هاتنی شه وی ته واو. پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه وه به خراب و ناپه سهند ده زانی و له پووانگه ی شریعت و سروشتیسه وه ناپه سهنده و باش نییه. به هه مان شیوه که زیاده پوهی له خه وتندا پڼگه خوشکهری سهره لدانی نه م به لایانه یه، که م خه وی و زور خه ویش ده بیته هو ی سهره لدانی به لاگه لیکی تری گوره. که ده توانی به ناهه موار گه لیکی وهک: خو و سروشتی خراب، وه لادانی نه فس، که مکړدنی توانا و وزه، له بواری نه ندیشه و کارو کرده وه دا، ثامازه بکه یڼ. هه روه ها ده بیته هو ی هندی نه خوشی ترسناک که دل و جهسته ی مروژ توانای خوگرتن و خوږاگری نه و نه خوشییانه ی نابی. چونکه هه ستان و دریژده دان به ژیان له سهر بناغه و بنچینه ی دادگرییه و هه رکه سی په چاویان بکات، ته واوی خیر و چاکه ی به ده ست هیناوه، وه ده بی له پڼموونی په روه ردگار داوی یارمه تی و هاوکاری بکات.

له ناو به ری شه شه م: ته ماشا کړدنه نا پیو یسته کان:

سهرنج و ته ماشای زیاده، ده بیته هو ی پووتکړدنی ته ماشاکه ر و په یکه ر و هه یکه لی لایه نی به رامبه ر له دلیدا ده کښی و ته ماشاکه ر به خو یه وه سهرقال ده کات و سه باره ت به به ده ست هینانی نه و ده چیتته نیو قولایی بیرکړدنه وه. ده توانیڼ بلین که: ته ماشا کړدنه نارپه وا و پڼگه پی نه دراوه کان پڼگه خوشکهری زوریک له گیره شیوینی و پشیوی و نا هه مووارییه کان، به هه مان شیوه که له په رتووی (المسند) دا له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه که: ((النظره سهم مسموم من سهام ابلیس، فمن غض بصره لله اورثه الله حلاوة یجدها فی قلبه الی یوم یلقاه)).

واته: ته ماشا کړدنی نامه حره م تیریکی ژه هراوییه له تیره کانی شه یتان، هه رکه سی له بهر خاتری په روه ردگار (سهری نامه حره م) نه کات، په روه ردگار تام و چیژیک پی

ده به خشي، كه تا پوڅی بينینی په روه ردگار له دلی خوئی دا هه ست به و تام و خوشیبه ده كات.

زوریک له کیشه و گرفته گوره خانه واده یی و کومه لایه تیبه کان له پښه ی ته ماشا کړنه نارېوا و پښه پښه دراوه کانه وه دروست بوون، که نه بوونی نه و ته ماشا کړنه ی که نه که ته نیا به ک داخ و په روښ و په شیمانی به لکو ده یان په شیمانی و داخ و په روښی به دواوه بووه. به هه مان شیوه که شاعیری و تویه تی:

كل الحوادث مبدها من النظر   ومعظم النار من مستصغر الشرر
كم نظرة فتكت في قلب صاحبها   فتك السهام بلا قوس ولا وتر

واته: سه چاوه و كانگه ی ته واوی پووداوه کان ته ماشا کړنی نامه شرووع و نارېوايه، وه زوربه ی ټاگره گوره کان له به ک تیشک و پرووسکه وه دروست بوون، چ ته ماشا گه لی که دپاوی و دپاوی (پژو بلاو) له دلی ته ماشا کړدا دروست ده كات، چونکه ته ماشا کړنه کان تیر گه لیکن به بی که وان و زی.

له ناوېه ری هه و ته م: زور قسه کړدن:

قسه و ته ی زیاده و نا پیویست، ده رگا و ده روازه گه لی شه پ و خراپه ی زور بو زه فر بردن و چوونه ناوه وه شه یتان به پووی قسه که ردا ده کاته وه. به لام دور که و تنه وه له قسه ی ناپیویست و نابجی ته واوی نه و ده رگا و قاپیان به پووی شه یتاندا داده خات.

که نه بوون، نه و شه پ و مش و مړانه ی که هوکاره که یان ته نیا به ک پسته و قسه بووه. ! پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پوڅی به مه عازی کوپی جه به لی فرموو: ((وهل یکب الناس علی مناخرهم فی النار الا حصائد السنتهم)).^۸

واته: ((مه گره شتی جگه له داهات و بهرهمی زمان، خه لکی به لووت (سهر و نیو چاوان) له نیو ټاگردا ژیره و ژور ده کات؟))

^۸ رواه الترمذی (۲۶۱۶) و ابن ماجه (۳۹۷۳).

له سه حیحی ترمزی دا هاتووه که، پیاوړکی نه نصاری کوچی دواپی کردو خه لکی دهیان وت: خوش به حالی شو! پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ((فما يدريك فلعله تكلم بما لا يعنيه او بخل بما لا ينقصه))^۹.

واته: له کوپوه دهزانن له وانه یه قسه یه کی بی که لک و خراپی (بو دین و دنیای خوئی) کردبی یاخود سه بارهت به شتی که لئی که م نه بووه ته وه، پیسه کی و ئیره یی کردبی)).

قسه ی له پاده به دهر و ته ماشاگردنی ناپه وا و حرام، سه رچاوه و کانگی زوریک له تاوانه کانن. وه چولترین پیکن بو هاتنه ناوه وهی شهیتان. چونکه زام و برینی شو تاوانانه هیچ کاتی چاک بوونه وه په یدا ناکن و چاک نابنه وه. به لام هوا و هوه س و ناره زوی زگ تیر کردن و پر کردن به م جوړه نییه و هر کاتی که پر تیر بووی، مهیل و ناره زوی بو خواردن که م بووه ته وه.

به لام نه گهر چاو و زمان بخړینه دوخی خویمان و وازیان لی بهینی و لییان نه پرسینه وه، هیچ کاتی له ته ماشاگردن و قسه کردن ماندوو و بیتاقت نابن، وه تاوان و لادانیان داوینته دار و شوتهاته کانیان به رفراوان و به ریلوترن. (سه بارهت به به لاو تاوانی زمان، ده گپړنه وه که نیمامی نه بوبه کر (په زای خوی له سه ر بیت)، به ردیکی خستووه ته ناو ده می و به رده وام وه ک بنیشت هاتوو چوی پی ده کرده و لییان پرس، بو وا ده که یت نهی نیمام؟ نه ویش فهرمووی: دهمه وی سهری زمانم بشکینم و ناگام لئی بیت، چونکه گهر سهری نه شکینم نه و سهرم ده شکینی و سهرم ده خوات، واته تووشی تاوانم ده کات، وه رگپری کورد).

سه له فی صالح نه هلی نیمان و باوه ریان له زور بلئی و قسه زور کردن و ته ماشاگردنه نا پیویسته کان دوور خستو ته وه و ناگاداریان کردوونه ته وه، وه دهیان وت: هیچ شتی له به ند کردنی ماوه دریزی زمان چاکتر نییه.!

به‌شی سیّهم

راستی و حقیقه‌تی

نه‌خو‌شی دلّ

تهوهری یه کهم: راستی و حقیقه تی نه خوشی دل:

له چه ند ئایه تیکی قورئانی پیروژدا باس له نه خوشی و دهرده داری دل کراوه:
په روهردگاری به توانا له باره ی دوو پوهه کانه وه ((المنافقین)) ده فهرمویت: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ سووره تی البقرة ١٠.

واته: ئه وانه له دل و دهرووناندا نه خوشی بی باوه پری و حه سوودی و کینه هه یه،
خوایش (به سه رخستنی حه ق و ئیمانداران) ئه وهنده ی تر دهردیان گران و کاریگر
ده کات و سزایه کی سه ختیش (له دنیا و قیامه تدا) چاوه پڕیانه، به هوئی دروکردن و
(دزایه تییان بو ئیسلام).

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾ سووره تی نه حزب ٣٢.

واته: ئه ی ژنانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئیوه وه ک هیچ ئافره تیکی تر نین،
ئه گه ر به ته واوی ترسی خوا له دل و دهرووناندا هه یه، قسه به ناسکی و شیوه یه ک
مه که ن، نه وه کو ئه وه ی دلی نه خوشه بووژیت و نیازی خراپ بکات.

په روهردگاری مه زن داوای له وانه کردوه که وه کو هندی له ژنانی لاواز و ناسک بیژ
له قسه کانیا ندا ناسکی و لاوازی نیشان نه دن، تا که سانی که دلیان نه خوشه،
زه فهریان پی نه بن، به لام له پال ئه وشدا نابی قسه کانیا ن به جوړیکی توند و تووپه
نامیز بیت، که له شیوه ی جنیو و قسه ی خراپدا بن، به لکو ده بی به وردی و جوانی
قسه بکه ن.

په روهردگاری مه زن فهرمویه تی: ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ﴾ سووره تی نه حزب ٦٠.

واته: سویند به خوا ئه گه ر دوو پوهه کان و دل بیماره کان و پپو پاگه نده چیبه کان،
له مه دینه دا کو ل نه دن، مو لته و هانی تو ده دین که تو له یان لی بسینیت و زو ربه یان
ده ربه دهر بکه یت و پاشان که میکیان نه بیت له شاردا نه میننه وه.

جیواواری هه ټوټه نواندنی دل:

هه ندی جار سه بارهت به بابته، دل هکان خاوهنی هه ټوټه جیواون. په روه ردگاری به ده سه لات ده فهرمویت: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ سوره ته المدثر ۳۱.

واته: جا نیمه وه نه بیت کار گوزارانی دوزه خمان له که سانی تر جگه له فریشته به دی هینابیت، نهو ژماره یشمان ته نها بو ټاقیکردنه وه دیاری کردوه بو ټه وانه ی که بی باوه پ بوون، هه روه ها بو ټه وه ی ټه وانه ی کتیبیان پیدراوه دلنیا بن له پاستی نه م قورثانه (چونکه له ته ورات و ټینجیلدا ټه وانه یه)، وه بو ټه وه ش که ټیمانداران زیاتر باوه پان دامه زراو بیت و ټه وانه ش که کتیبیان پیدراوه، ټیماندارانیش حه ق نییه تووشی دوو دلی بین.

په روه ردگار له م باره یه وه ده فهرمویت، که له بهر هوکار گه ټیکه که نوژده (۱۹) فریشته ی له لای ټاگری دوزه خ دیاری کردوه، وه له نیوان ټه وانه دا پینج هوکاری باس فهرمووه:

۱. گوټه ند و ټاقیکردنه وه ی بی باوه پان، که به هوټیه وه زیاتر له بی باوه پی و گومپایی دا نقوم بوون.

۲. به هیژ کردنی باوه پی ټه هلی په رتووک، که به هوټی باوه پ هینان به و هه واله که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به بی ټاوپیکه وتن له گه ل پیغه مبه ره کانیا ن ټه وی هیناوه، نه فسی خوټیان به هیژ ده که ن و بو ټه وانه ی که ټه هلی بی به قایی و نکولین، په لپ و بیانوویان ناهیللی، وه پینمونی ویستانیش په روه ردگار پینمونیان ده کات.

۳. هه‌روه‌ها باوه‌پی ئه‌ه‌لی ئیمان به‌ه‌وی شایه‌تی دان و په‌سه‌ندکردنی ته‌واو دانپیدا‌نانیدا زیاد ده‌کات.

۴. گومان و دوو دلی له‌نیو دلی ئه‌ه‌لی کتیب و ئه‌ه‌لی باوه‌پ به‌ه‌وی دَلنیایی ئه‌وان و شایه‌تی و باوه‌پی ته‌واوی ئه‌مان جی به‌جی ده‌کات.

واته‌ ئایه‌تیک که هاتوو‌ه‌ خاوه‌نی ئه‌م چوار هوکاره‌یه:

– گو‌به‌ند (فیتنه) بو‌ بی باوه‌پان.

– دَلنیایی و پشت ته‌ستوری ئه‌ه‌لی کتاب.

– زیاد کردنی ئیمان و باوه‌پی موسلمانان.

– له‌ناو بردنی گومان و دوو دلی ئه‌ه‌لی کتیب و ئه‌ه‌لی ئیسلام.

۵. سه‌ر لیشیواوی و که‌ساسی بی باوه‌پان و دل نه‌خو‌شان و دل مردوو‌ه‌کان سه‌باره‌ت به‌دیاری کردنی (۱۹) فریشته بو‌ به‌پۆه‌بردنی دۆزه‌خ، که ده‌لین: ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ سووره‌تی البقرة ۲۶.

واته: جا ئه‌وانه‌ی ئیمانیا‌ن هیناوه‌ ئه‌وه چاک ده‌زانن ئه‌م نمونه‌یه‌ پاسته‌و له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارییا‌نه‌وه‌یه، ئه‌وانه‌ش کافر و بی باوه‌پ بوون که ده‌لین: خوا مه‌به‌ستی چی بوو له‌م نمونه‌یه‌دا...؟!

– دلی که به‌ه‌وی‌وه‌ زیاتر له‌ بی باوه‌پی و بی به‌قایی و گومرایی دا‌نقوم ده‌بیت.

– دلی که ئیتر ئیمان و په‌سه‌ندکردنی زیاد ناکات.

– دلکی تر باوه‌پی پی ده‌کات و ئیتر به‌لگه‌ و بیانوی نامینی.

– دلکی تر سه‌ر لیشیواو و سه‌رگه‌ردان ده‌بی، وه‌ نازانی مه‌به‌ست له‌وه‌ چیه‌..؟

– دلانیکی تر له‌ گومان و دوو دلی له‌م باره‌یه‌وه‌ پزگاریان ده‌بی.

قورئان چاره‌سەر و ده‌وا و ده‌رمانی دله‌کانه:

په‌روه‌ردگاری مه‌زن ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره‌تی یونس ۵۷.

واته: ئه‌ی خه‌لکینه، به‌پاستی ئیوه ئاموزگارییه‌کی گه‌وره‌و گرنگتان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه‌و هاتووه‌ که (قورئانه) شیف‌او چاره‌سهریشه‌ بو‌ نه‌خووشی دل‌ و ده‌روونه‌کان و پێ نیشانده‌رو په‌حمه‌تیشه‌ بو‌ ئیماندران.

قورئان ده‌واو ده‌رمانی چاره‌سهرکه‌ری دله‌کانه‌ له‌ نه‌خووشی نه‌فامی و نه‌زانی و گومپایی، چونکه‌ زانست و پێنموونی ده‌واو ده‌رمانی نه‌خووشی بێ ئاگایی و نه‌زانینه، گه‌شه‌و پێنموونی ده‌واو ده‌رمان و چاره‌سهری گومپایی و تاریکین.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) له‌م دوو نه‌خووشی و ده‌رده‌دارییه‌ پارێزراو پاک‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالنُّجْمُ إِذَا هَوَىٰ (۱) مَا ضَلُّ صَاغِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ﴾ سووره‌تی نه‌جم ۱ - ۲.

واته: سویند به‌ ئه‌ستیره‌ کاتیک له‌ شوینی خوێ ده‌ترازیت و به‌خیرایی به‌ر ده‌بیته‌وه‌و ئاوا ده‌بیته‌. هاوه‌ل و هاوپێ ئیوه‌ ئه‌ی موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) گومپاو سه‌ر لیشتیواو نه‌بووه‌، له‌پێگه‌ی پاست و په‌وان نه‌ترازاوه‌.

پێغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) جێنشینه‌کانی خوێ به‌ زانست و پێنموونیکه‌ری پێناسه‌و وه‌سف کردووه‌و فه‌رموویه‌تی: (علیکم بسنتی و سنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي).^{۱۰}

واته: له‌سه‌رتان پێویسته‌ که‌ له‌ شه‌ریعه‌تی من و شه‌ریعه‌تی جێنشینه‌ گه‌شه‌کردو پێنموونی کراوه‌کان و پێنموونی که‌ره‌کانی دوا‌ی من په‌یره‌وی بکه‌ن.

په روه ردگاری به ده سلاّت و تهی خوئی بوّ ناموژگاری کردنی ته وای خه لک و پینموونی که رو په حمه تی بوّ نه هلی نیمان و چاره سهری نازاری دلّه کان داناوه. هه رکه سی له قورئان بوّ چاکبوونه وهی نه خوشییه فیکری و هزییه کان، نه خلاقی په وشتی و کردهیی خوین که لک و قازانچ وه ریگری، کیشه و نه خوشی نه و چاره سهر ده کری و هه رکه سی به م جوړه نه کات به لگه ی پاست بیژی شاعیره که ده لیت:

فاذا بل من داء به ظنّ انه نجا و به الداء الذی هو قاتله

واته: هه رکاتی که نه خوشییه کی هه بوو و چاره سهرکراو چاک بوویه وه، هه ست ده کات که پزگاری بووه، به لام نازانی که به ده ست نه خوشییه کی تری کوشنده وه نیشو نازار ده کیشتی.

په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ سووره تی نه سرا ۸۲.

واته: نیمه له قورئان ثایه ت و سووره تانیک داده به زینین، که بیته هوئی شیفاو چاره سهر بوّ نه خوشییه دهروونی و جهسته ییه کان هه روه ها په حمه ت و میهره بانیش بوّ نیمانداران، بوّ سته مکارو خوانه ناسانیش ته نها زیاد کردنی زه ره رو زیان نه بیت هیچی تر نییه، هیچ به هره و سوودیکی لی نابین.

پای باشر نه مه یه که قسه ی (من) له م ثایه ته دا بوّ (باسکردنی په گه زه)، چونکه قورئانی پیروژ هه مووی بوّ نه هلی نیمان چاره سهر و په حمه ته.

تهوهري دووهم: نامراز و هوکاري نه خوشييه کاني دل و جهسته

نه خوشييه کاني جهسته و ريگه چاره کانيان:

نه خوشييه جهسته ييه کان له بهرام بهر ته ندروستي و سه لامة تي جهسته وه جيگير بوون و له ناکامدا له دوخي هاوساني و هاوسه نگيدا درده چي و کار و چالاكي سروشتي نه ندامه کاني تووشي شيواوي و تيکچوون دکات، يا وه کو کويي، که پي و ثيفليجي، تواناو هيږي خوئي به تهواوي له دهست ديدات و ياخود به هوئي نه خوشييه وه تووشي لاوازي و گرفت دهبي و بهو شيويه که گونجاو و پيوسته له نهستوي کار و بهرپرسيارييه ته کاني نايهت.

له بوار گه ليکي تريشدا نه ندام و ههسته کاني مروژ به هوئي نه خوشي و پووداوه وه له دوخي ناسايي خويان درده چن و پيچه وانه ي پاستي و حقيقيهت پيشاني خاوه نه که ي ددهن و شيرين به تال و تال به شيرين و پاک به ناپاک و ناپاک به پاک، ههست پيډه کن.

خرابي و شيواوي و تيکچووني کاري سروشتي نه وان وه کو تيکچوون و لاوازي له کاري سيستم مي هرس کردن، ههست کردن، بهرگري کردن، پاکيشان.. که به هوئي بوورکه وتنه وه و درچوونيان له دوخي هاوساني و هاوسه نگي دا تووشي ئيش و نازار و ژان دهن، به لام له هه مان کاتدا تواناي خويان به تهواوي له دهست نه داوه و تووشي له ناو چوون و تياچوون نه بوون، به لگو تا پاده يه ک تواناي جووله ي خويان ده پاريزن.

نامراز و هوکاري نه درچوونه له دوخي هاوساني و هاوسه نگي، ياخود خرابي و له ناوچوون له چه ندييه تي و چوئييه تي دا، خرابي و تيکچوون له (چه ندييه تي) دا، يا به هوئي که مايه تي و ناتهواوي مادده يه کي تاييه تييه که دهبي پيژده که ي زياد بکه ين، ياخود به هوئي زيادي و له پاده به درييه تي که پيوسته پيژده که ي کم بکه ينه وه.

شیواوی و تیځچوون له (چوښیه) یشدا یا به هوۍ زوړی گه رما، سه رما، ته پایی و وشکی و په قییه وهیه، یا به هوۍ که مکړدن له نه اندازه ی سروشتی که هر یه کیکیان ده بی به شیوه و دهواو دهرمانیځکی گونجاو چاره سر بکه ین.

بناغه و ته وهری سه لامه تی جه سته له سر پاراستنی توانایی و پاریزگاری کردن له به رامبر نه خوشیبه کان و هیئانه دهره وهی ماده ی خراپ و به سرچوو له جه سته دا جیگیره .

دوژینه وه و دیاری کردنی پزیشکه کان له سر بنچینه ی هم سی بناغه یه جیگیره، که قورئان ئامازه ی بو کردووه و په روه ردگاری که نه وی بو چاره سر و په حمه تی مروغه کان ناردووه ئیمه ی بو نه و سی بناغه یه پښموونی فهرمووه .

بناغه ی یه که م: پاراستن و پاریزگاری کردن له هیژ و توانا: په روه ردگاری مه زن داوی له نه خوشان و پیواران کردووه که له مانگی پیروزی په مه زاندا له پوڅوو گرتن دووره په ریژی بکه ن، وه پیواره کان دواي کوتایی هاتنی سه فهر و نه خوشیبه که یان و دواي بووژانه وه و چاک بوونه وه یان، قهره بوو و فراهه می بکه نه وه. تاوه کو هیژ و توانای خوین بپاریزن. ! چونکه پوڅوو گرتن هندی جار نه خوشی نه خوشه کان زیاد ده کات، وه پیواران به هوۍ ئیش و کار و سه رقائی سه فهره که یانه وه پټویستیان به پاراستن و پاریزگاری کردنی هیژ و توانا که یانن.

بناغه ی دووه م: ناگا لیټوون و پشتیوانی و چاودیری کردن له به رامبر کاروباری زیان دهر و خراپ: په روه ردگاری به ده سه لات پوخسه تی به مروغه ناساغ و نه خوشه کان داوه که له به کاره یئانی ئاوی سارد بو خوشورین و ده ست نویژ گرتن دووره په ریژی بکه ن. چونکه بو نه وان خراپه و زهره ری هیه و پیگه ی پیداون که له بری نه و به خاکی پاک ته یه موم بکه ن. تا له چوونه ناوه وهی شتی پیس و زهره رده ر بو پواله تی له ش و به شیوه ی یه که م بو دهروونی نه و بکه ونه به ر پاریزگاری کردنه وه .

بناغهي سٿيم: لڀردن و دور خستنه وهی ماددهی ژه هراوی و زیاده له له شدا: په روه رډگار به حاجیان که له کاتی ئی حرامدا سه رشانیان بریندار یا خود نه خوشییه کی تاییه تیان هیه، پښگی داوه به کورت کړدنه وهی مووی قزیان، تاوه کو له قزو هلمی بیس پاک بن. ئه مه یه کی له ساده و ساکارترین پاک پاریزی جهسته یه که ده توانی نامازیه ک بیت به پیویستی جی به جی کړدنې ئه م شیوازه له نه خوشی و گرفته گوره کاند. ئه م بابه ته م بو یه کی له پزیشکه گوره و ناوداره کانی ولاتی میسر باس کړد، نه و وتی: سویند به خوا نه گهر بو دوزینه وهی ئه م بابه ته گه شتم بو پوژناوا بکړدایه، به گشت و سه فره کی قورس و گرانم له قه لم نه ده دا!

دل وده کو جهسته وایه له نه خوشی و دژنه خوشیدا

دواي نه و پوونکړدنه وانه به دیار ده که ویت که دلش داواکار و ناواته خوازی:

- کاروباریکه که له هوکاری به میزی و به توانایی نه و - واته ئیمان و یادکړدن و په پړه وی کړدن و گوپړایه ل بوون - پاریزگاری بکات.

- بو پاریز و پاریزگاری کړدن له به رامبر شته خراپ و زیانباره کانی به سووریکړدن و دور که و تنه وه له تاوان و گوناح و دوریکړدن و خوگرتن له دژایه تی کړدن له گه ل شه ریه تدا، پیویستمان هیه.

- بو ده ست به تالی و خالی بوون له کاروباری خراپ و له ناوېره، به توبه و گه پانه وه یه کی پاستگوئیانه و په شیمانی و لالانه وه یه کی به ناگایانه پیویستمان هیه.

نه خوشی دل، گرفت و نه نگییه که که بو ی دپته پیش و ناسین و په پړه وی کړدن له حقه قی لی تیک ددات و حقه به حقه نابینی و یاخود وه نه وهی که هیه به پیچه وانه وه ههستی پی ده کات و یاخود درک کړدنې پاستی و حقیقه تی به لاه به توندی که م ده بیته وه، وه ویستی بو قه بوول کړدن و په سه ندکړدنې حقه سست ده بی و له گه ل حقه و پاستی و به رژه وه ندی دا نه یاری و دوزمنی ده کات و باتل و

ناړه وای خوښ دهوئ و حەزی لێ دهکات، وه زۆرێک له مروفه کان هەردوکی ئەم بابەتانهی تیدا دیته دی.

به هوئ ئەمه وه ئەو نه خوښی و پیتاک و باجانە ی که تووشی دل دەبن، هەندئ جار به لیکدانە وه ی گومان و بوختان و گێچە ل لێک دەدریته وه، هەروەکو موحامید و قەتادە لەم ئایەتە دا لیکیانداوه ته وه: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ سوورەتی بەقەرە ۱۰. واتە: ئەوانە نه خوښی بئ باوەڕی و حەسوودی و کینه هەیه.

هەندئ جاریش (نه خوښی دل) بیان به هەوا و هەوەسی زینا لیکداوه ته وه، وه کو ئەم ئایەتە که دەفه رمووئت: ﴿...فَيَطْمَعُ النَّاسُ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ سوورەتی ئەحزاب ۳۲. واتە: ((...نه وه کو ئەوه ی دلئ نه خوښه بوورۆئیت و نیازی خراپ بکات، هەمیشه و بەرده وامیش قەسە ی چاک و بەجئ بکەن (که هیچ کەس نه توانئ پەخنه ی لیبگرئت)))). یه که م: نه خوښی گومان و دوو دلئ.

دووهم: نه خوښی هەوا و هەوەس و ئاره زوو.

تەندروستی و سەلامەتی به هوئ و یچوون و هاوتا بوونه وه پارێزراو دەبئ، بەلام نه خوښی و ناساغی به هوئ دژایەتی و پێچه وانه که بیان جئ به جئ دەکری. له پاستی دا نه خوښی به هوئ ئامراز و هوکارێکی وه ک هوکاری خوئ به هیز بووه و به هوئ دژە که یه وه جئ به جئ ده کرین، وه تەندروستی و سەلامەتی له پێگە ی هوکاری و یچووه وه هوکاری ئەوان پارێزراوه و به پێچه وانه ئەوانیش له نێو ده چی.

جەستە ی مروئئ نه خوښ به هوئ شت گەلێکی وه ک: سەزما، گەرما و ئیش و کار، که جەستە ی مروئئ ساغ و تەندروست ئەوه ندە ئەزییەت و ئازار نادات، تووشی پەنج و ئازار دە بیئت.

دلئ نه خوشیش به هوئ هەندئ کارووباری وه ک: (گومان و هەوا و هەوەس و ئاره زوو) نه خوشییه که ی زیاتر دە بیئت. چونکه توانای پووبه پوو بوونه وه ی ئەوانی نییه.

به لَام دَلّی ساغ و تهنډروست و به هیژ، کارووباری له وه خراپتریش به هیژ و توانا و ویست و ئیراده وه لاده بات و دوور ده خاته وه. به گشتی ده توانین بَلّیین که: هرکاتی شتی وه کو هوکاری نه خوشی نه خوشان په یدا بیی، پِیژهی نه خوشییه که یان زیاده بی و هیژ و توانایان نامیّنی و لاواز ده بن، وه ئه گهر ئه م هوکارانه به دروستی له ناو نه برین و ئامراز و هوکاری له ناو بردنی نه خوشی فه راهم نه کری به ره و مردن و تیاچوون مه نگاو مه لده گرن.

گورته یه ك له باروودوخی دل:

- دلّیش هاوشتیوهی جهسته تووشی نه خوشی ده بیّت.
- چاره سه ره که ی له پِیگهی توّبه و گه پانه وه و چاودتیریکردنه وه دیته دی.
- دلّیش وه کو ئاوینه پیس ده بیّت، وه ته نیا پِیگهی پاک کردنه وهی، ناسین، یادکردن و گوپراهی له پهره ردگاره.
- دلّیش وه کو جهسته پووت و قووته و داپوشین و چوانکردن و پازاندنه وهی ته نیا له پِیگهی (ته قوا و خواناسینه) وه یه.
- دلّیش وه کو جهسته برسی و تینووی ده بی، وه خواردنیشی (یه کخواپه رستی، پشت به ستن به خوا، په شیمانی و گه پانه وه و پِیژ و خوشه ویستی) په روه ردگاره.

به‌شی چواره‌م

**رینگه‌کانی به‌رگری کردن، له زال
بوونی نه‌فس به‌سه‌ر دلدرا**

تەوهرى يەكەم : سەرچاوهى نە خوشىيەكانى دِل

پەنابردن بۆ پەرورەدگار لە خراپە و شەرى نەفس :

ئەم بەشە وەكو پایە و بناغە وایە بۆ بەشەكانى دواتر.

پێویست بە وەبیرھێنانەو دەکات کە : (نەفس ئەممارە) کانگە و سەرچاوهى تەواوى نەخوشىيەکانە کە دِل تووشیان دەبێت، وە تێکپرای ھۆکارەکان بە خراپ و لەناو بەرەکانى دِل بۆ ئەو دەگەڕێنەو و بە ئەندامەکانى تر و لەپیش ھەمووشیانەو بۆ دِل پەرە دەستێنێ و دەگوازیتەو.

پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە سەرەتای قسە بە نرخەکانى دا ھەمیشە دەیفەرمو: ((الحمد لله نستعينه ونستغديه ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا...)).^{۱۱}

واتە : ((ستایش تايبەتە بە پەرورەدگارەو، داواى ھاوکاری و یارمەتى لەو دەکەین و لەویش پێنموونی وەرەگیرین، وە داواى لى خوش بوون و لى بوردنى لى دەکەین و لە شەپ و خراپە و بەلای نەفسى خۆمان و کار و کردەوکانمان ھاوار و پەنا بۆ پەرورەدگار دەبەین...)).

لە موسنەدى ترمزى لە حوسێن کوپى عوبەید ھاتووە کە : ((پیش موسلمان بوونم پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) پێى فەرمووم : (حوسێن چەند خوا دەپەرستى...؟) وتم : ھوت خوا لە زەوى و دانەپەکیش لە ئاسماندا ! فەرمووى : ((لە کام یەکى لەوانە ئومێد و ترست ھەبە؟))

وتم : بەو پەرورەدگارەى کە لە ئاسماندايە. فەرمووى : ((ئىسلام قبوول بکە ! تا شت گەلێکى بە کەلک و بە سوودت فێر بکەم)). داوى ئەوێ کە ئیمان ھێنا، فەرمووى :

((بَلّی پەرەردگار، پښه گه شه کردن و پښه پاستم نیشان بده و له خراپه و به لای نه قسم پارێزراوم بکه)).

پښه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) به شیوه یه کی گشتی له خراپه و به لای نه فس و له شه پ و زهره ر و زیانه کانی کار و کرده وه و قسه و لیدوانانی که په یدا ده بی و پوو ده دات و شونتاته کان، نارپه حه تیبه کان و تۆله و سزادانه کانیا ن په نا و هاوار بو لای پەرەردگار ده بات. وه له خراپه و به لای نه فس و کار و کرده وه ی هه ردووکیان په نا بو پەرەردگار ده بات، له به ردوو نه گه ره:

یه که م: له باره ی زۆری هاو شیوه ی په گزی خو ی، واته پەرەردگار له خراپه و ناله باری ئه م جوړه کار و کرده وه یه په نا بو تو دینم.

دووهم: مه به ست له وه تۆله سه ندنه وه و سزادانی کارووباری که که خاوه نه که ی تووشی گرفت و زیان ده که ن.

له سه ر بناغه ی نه گه ری یه که م، پښه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) له په وشت و خه سلته ی نه فس و په رچه کرداری له پەرەردگار پاراوه ته وه و لالاوه ته وه. وه له سه ر بناغه ی نه گه ری دووهم، له سزا و تۆله سه ندنه وه کان و هوکاره کانیا ن په نا و هاواری بو پەرەردگار بر دووه.

به م جوړه کاری خراپیش به به شیک له ناله باری و به لای نه فس ده ژمیردی. ثایا نه و نزا و پارانه وه ی نه و به و مانا و واتایه یه که: پەرەردگار له سزای نه و کارووبارانه ی که به لاه وه باش نین. هاوار و په نات بو دینم یا خود له نه فس و کار و کرده وه خراپه کانم؟ وا دیاره واتای یه که م باشتره، چونکه که لک وه رگرتن له کرداری خراپ دوا ی پوودانی، شتی جگه له هاوار و په ناگرتن به خوا له تۆله و ناکامی نه و نییه، نه گه ر چی که وه کاری پوودراو بوون ناتوانین چاره سه ر و لای بیهین.

په رده له نیوان دل و به دیهینه ردایه:

ته وای پټیواران و کاروانانی پټگه ی په روه ردگار وټپرای شیوانی جیاواز و جیاوای پټگه، له م باره وه کوکن که نه فسی نه مماره پچړنه ر و جیاکه ره وه ی پټگه ی که یشتنی پټیواره بو لای په رستراوی پاسته قینه ی خو ی و ته نیا دوا ی لاواز کردن و له ناو بردن و دزایه تی کردنه له که لیدا، که ده توانی پټگه ی به کخواپه رستی و په رستشی پاک بو که یشتن به په زامه ندی په روه ردگار و به ده ست هیثانی به خته وه ری و کامه رانی هه تا هه تایي دريژه پی بده یښ. چونکه خه لکی به سر دوو دهسته و تا قمدادابه ش ده بن:

۱. تا قم و دهسته ی که که نه فس زال بووه به سه ریاند او به ته وای خستو نیه تیه ژیر پکیفی بریاره کانی خو ی و له پټگه ی تیا چوون و له ناو بردندا جیگیری کردوون.

۲. دهسته و تا قمیکی تر که سانیکن که سه رکه و توون به سه ر نه فسی خو یاندا و نه ویان به گوږپایه ل و کار به دهستی ویست و نیمانی خو یان ده ره یثاوه.

هه ندی له زانایان و خواناسان ده لټن: سه فهری پټیواران ته نیا به سه رکه وتن به سه ر نه فسی خو یاندا کوتایی پی دیت، هه رکه سی زال بوو به سه ر نه فسی خویدا، پزگار و سه رکه و توو و سه ر بلند ده بی و هه ر که سیکیش زه لیلی نه فسی خو ی بوو و نه یثوانی به سه ریدا زال بی، وټران و له ناو ده چی.

په روه ردگاری به توانا ده فهرمویت: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ (۳۷) وَ أَكْرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۳۸) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ سوورده تی نازعات ۳۷ - ۳۹.

واته: جا نه وه ی خوا نه ناس و یاخی و له سنور ده رچوو بیث، ژیا نی دونیای زیاتر له قیامت مه به ست بوو بیث، نه وه بیگومان نه و دوژه خه جیگه ی مانه وه و حه وانه وه یه تی. !!

سروشتی نه فس جوړیکه که مروځ به ملهوپی و نا فهرمانی و به باشر زانی نی دویا به رامبر به دواپوژ دوو دل ده کات، (واته به و شتانه مروځ تووشی دوو دلی ده کات).

به لَام په روه ردگاری به به زه یی مروژ به ترسان له خوا و پویه پوو بوونه وه له گهڼ هوا و ناره زووه نه فسانیه کان بانگ ده کات.

دل له دوو لاره بانگ ده کړی، هندی جار به لای ته مدا و هندی جاریش به لای ته وی تریاندا مهیل په یدا ده کات. بوی تووش بوون و تاقیکردنه وه و هلسه نگاندن لیره وه سه رچاوه ده کړی.

نیشانه ی نه فس یا خود، نه فسه کان؟

په روه ردگار له قورنای پیروژدا به سی جوړ باسی نه فسی کردووه: نه فسی موتمه ئینه^{۱۲}، نه فسی ته مماره^{۱۳}، نه فسی له ووامه^{۱۴}.

له م باره یه وه که ئایا نه فس ته نیا به کیکه و خاوه نی ته م سی وه سف و دوخانه یه؟ یا خود ته مه ی که وا هر مروژی خاوه نی سی نه فسه به ناوه کانی نه فسی ته مماره، له ووامه، موتمه ئینه، پای جیاواز مه یه.

پای یه که م: پای شه رزان و تیگه یشتوان و زوړینه ی ته هلی ته فسیر و پای خواناسانی ته هلی لیکولینه وه و توپژینه وه یه.

پای دووه م: بوچوونی زوړیه ی ته هلی ته سه وفه.

به لَام دوی لیکولینه وه و پوونکردنه وه ی بی لایه نانه ی بابه ته که به م ناکام و نه نجامه ده که ین که له بناغه دا دزایه تی له نیوان لایه نگرانی ته م دوو بوچوونه دا بوونی نییه، چونکه (نه فس) به گویره ی سروشتی خو ی یه که نه فسه و به گویره ی وه سف و دوخی، سی نه فسه.

۱۲ دهررونی هیمن و دلنیا، به دوور له ناژاوه و پشوی، وهرگیری کورد.

۱۳ خواستی دهررون بو پیکهانی حمز، خوشی چیژ.

۱۴ خواستی دهررون بو هه لگه پرانندنه وه ی مروژ له کاری خراب و دزیو.

هرکاتى خودى خوئى بخهينه ژيړ چاودپړى و سهرنجه وه، نه فس به کيکه و نه گهر له گوشه نيگای وه سف و دوخييه وه سه يري بکين، نه فسي مروؤ سى جوړه.

گومان ناکه م که مه به ستي هندیکیان نه وه بيت که هر مروؤى خاوهنى سى نه فسي به هيژ و سهر به خوئيه و هريه کى له و نه فسانه له پووکش و حقيقت له گال نه وي تر دا په کسان بيت، وه هرکاتى مروؤ بمرى، سى نه فسي سهر به خو و جيا له په کتر له گاليدا بمریت. چونکه هرکاتى په روه ردگار باسى نه فسي کردبى و نه وي داوه ته پال خاوه نه کى، به وشه تانک (مفرد) باسى کردووه و له بابته کانی تريشدا به هه مان شيوه به و ته نانه ت له بابته تيکيشدا وشه و بيژه گه ليکى وهك (نفوسك) و (نفوسه) و (انفسك) و (انفسه) نه هيئاوه و نه گهر به شيوهى كو هاتبى وهك: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ سوورده تى ته کویر ۷.

واته: کاتیک گیانی هر که س ده گه پيته وه بو لاشه و جوت ده بيته وه له گه لى دا. مه به ست له وه ته واوى نه فسه کانه.

نه گهر به شيوهى كو ش هاتبى، زيادکراوه بو کو مه له (واته کو مه لى که س، وه رگپړى کورد) واته نه فسه کانی نه وان يا نه فسه کانی ئيوه. به هه مان شيوه که پيغه مبه رى خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فهرمويت: ((انما انفسنا بيد الله))^{۱۵}.

واته: نه فسه کانی ئيمه ته نيا له ژيړ ده سه لاتی په روه ردگار دان.

نه گهر هر مروؤى به ته نيا خاوهنى سى نه فس بووايه ته نانه ت نه گهر له په ک باره شه وه بووبى. په روه ردگار نه وي به شيوهى كو بو تانک زياد ده کرد.

۱۵ له فهرمووده نيمامى موسليمه، که به ژماره (۶۸۰) گپړاوييه ته وه.

ته وهری دووهم: نیشانه و خه سه له تی نه فسه کان

نه فسی موتمه ئینه:

هه رکاتی نه فس له دیوان و باره گای مه زن و گه وده ی په روه ردگاردا ئاماده بی، وه به یادکردن و ستایش کردنی خوی گه وده ئاسووده بی و پوو له ئه و بکات و تامه زرویی بینینی ئه و بیّت و هوگری نزیکه ئه و بیّت، ئه م جوړه نه فسه (نه فسی موتمه ئینه) یه. ئه مه هه مان ئه و نه فسه یه که له کاتی مردندا پیی ده وتریت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ سوورده تی فه جر ۲۷ - ۲۸.

واته: شایه نی باسه به ئیمانداري سهر فراز ده وتریت له سهر مه رگدا ئه ی خاوه نی دل و دهروونی پر له ئارامی، ئه ی ئاده میزای ژیر و هو شمه ند که له ته مه نی کو تایی دونیادا په روه ردگار ت ناسی و به جوانی ده ته پرست، بگه پیره وه بولای په روه ردگار ت که تو له و پازیت و ئه ویش له تو پازیه.

ئین عه بباس ده لیت: ((نه فسی موتمه ئینه)) به واتای نه فسی پاستگو یه.

قه تادده ده لیت: نه فسی موتمه ئینه نه فسی باوه پرداری که که به به لینه کانی په روه ردگار ئیمان و دلنایی و ئاسووده یی هه یه.

مواجهید ده لی: نه فسی موتمه ئینه نه فسی ملکچه و له خواتر سه، که برپای به په روه ردگارییه تی په روه ردگار هه یه و به وپه پری مه یل و حه زی خو یه وه پوو ده کاته گو یه پرایه لی و به ندایه تی په روه ردگار هه وه، برپای به وه هه یه که به په روه ردگار ده گات.

حه سه ن ده لیت: نه فسی موتمه ئینه واته نه فسی که برپا و ئیمانی به قسه کانی په روه ردگار هه یه و دانی پیدا ده نی و به پاستیان ده زانی.

راستی و دلنایی، ئاسووده یی و پاوه ستاوه یی بو ئه و نه فسه یه که به یادکردن و په پیره و کردن و ئیمان به په روه ردگار ئاسووده ده بی، ئاسووده یی و کامه رانی خو ی له شتیکی تر دا نابینیت ه وه.

نه فسی که به خوشه ویستی به ندایه تی کردن و په پړه وی کردن له فرمانه کان و دور که وتنه وه له نه هیه کانی په روه ردگار و حه ز به بینینی نه و دانان به پاستیه تی و حه قیقه تی ناو و سیفه ته کانی په روه ردگار پووی هیناوه و دلنیاوی و ناسووده یی و کامه رانی په یدا کردوه، به رده وام به دواي به ده ست هیثانی خوش به ختی و کامه رانی په روه ردگار وه یه، نیسلامی وه ک نیاین و حه زره تی موحه ممه دیشی (صلی الله علیه وسلم) وه ک پیغه مبه ر و نیژدراوی په روه ردگار ه لېژاردوه، نیمان و باوه پی په یدا کردوه به قه ز و قه ده ری په روه ردگار و به س بوونی خداوه ند له لیپر سینه وه و ناگا لیبون و چاودیژی کردن نیمان و باوه پی هیه.

بپوای به م پاستی و حه قیقه ته هیه که: (په ب و نیلاه و په رستراو و خاوه ن و یارمه تیده ر) و خاوه نی ته وای کاروبار و سه رچاوه ی نه و که ته نانه ت بو چا و تروکانیکیش لی بی نیاز نییه، په روه ردگاری ته نیای بی هاوتا و خولقیته ری بیسه ر و بینهر و به ناگایه.

نه فسی نه مماره:

نه فسی نه مماره: نه فسیکی مله وړ و یاخی و زوژ بریار دهره به نافه رمانی و خو نه پاراستن و پاریز کردن، له به رامبه ر نه فسی ((موتمه ئینه)) دا جیگیره، نه فسی نه مماره بریار ددهات به سه ر خاوه نه که ی به ته وای نه و شتانه ی که خوئی حه زی لی دهکات و هانی ددهات بو په پړه وی کردن له ناحه قی و باتل و پویشتن به دواي پاکیشانه ناپه واکاندا.

نه فسی نه مماره کانگه و سه رچاوه ی ته وای خرابی و به دکارییه کانه، نه گه ر مروژ په پړه وی لی بکات نه و پینموونی دهکات بو ده ست پیکردنی ته وای ناپه سه ندی و ناپه و خرابه کارییه کان.

په رورددگاری به ده سه لات له باره ی نه و نه فسه وه سیفه ت و تاییه تمه ندی (الامارة بالسوء) واته زوژ بریار دهر بو خرابه و به دکاری هیناوه، نه ک (أمر) و ته نیا بریار دهر،

چونڪه سروشتي نه فس هر ئم برپاردان و پلان و ته له كه بازيبه يه، مه گهر كه سئ
توانيبتي ئو نه فسه ي پاك و خاوږن كردبڼته وه، له م كاته دايه كه ئو بانگ دهكات بو
لای خيږ و چاكه، نه مش له به خششي په حمهت و ميهره باني و پښمووني
په روهردگار، چونكه له بنچينه دا كاري نه فس پاكښاني مروځه به روه لای گومي
تاوان و گولوي بوگن و گنده لاني سه رپيچي و گوناج.

نه فس له بنچينه دا زالم و نه زان و نه قام و دروست كراوه، وه دادگري و زانست و
خواناسي و دينداری بوې له پټگي په يامي په روهردگار و پښمووني خولقينه روه له
پټگي دهرياز بوونيدا جيگيره، به لام نه گهر پټگي گه شه كردن، به رز بوونه وه و پاكي و
خاوږن كردنه وه ي پي نشان نه ددها، هر به و جوړ و چه شنه له سهر زولم و ستم و
نه زاني و نه فامي ده مايه وه.

هو كاري بنچينه يي و نه ساسي بانگ كردني به رفر او ان و به رده وامي نه فس بو
نافه رمانی په روهردگار سه رچاوه كه ي له ستمكاري و نه زاني و نه فامي به يه تي. نه گهر
گه وره يي و مه زني، په حمهت و ميهره باني و پښمووني په روهردگار نه دده بوو ته نانه ت
به كه كه سيش نه يده تواني نه فسي خوې پاك و خاوږن بكاته وه.

هه ركاتي په روهردگار ويستي خيږ و چاكي پي به رموي، ناگايي و وريايي و
ويست و ئيراده ي ئو بو (چاكسازي و پاك كردنه وه) به هيږ دهكات، وه هه ركاتي
سه بارهت به و له م جوړه ويست و خواسته ي نه بڼت، به هه مان دوخي ستمكاري و
نه زاني و نه فامي به ي خوې كه له سهر ئو بنچينه و بناغه يه دروست كراوه ده هيلايته وه.
(كه واته ده توانين بلين پښمووني په روهردگار بو به نده كاني خوې و خستنه سهر پټي
پاست و پر له به خته وهر ي و كامه راني، گه وره ترين به خششي په روهردگار، وه
پښموونيش به دده ست خودي په روهردگار وه يه و به هر كه سئ بي به خششي ده يدات،
به بي له به رچاوگرتني پله و پا يه ي كو مه لايه تي ئو كه سه و ناستي زيره كي و
زانباري. وه رگيږي كورد).

هوکارى ستم و زوردارى، يا نه زانينه، يا قبول نه کړدى حق و پاستييه، که نه مه ش له بنچينه دا يو نه فامى و نه زانى ده که پټه وه، قبول نه کړدى حق و پاستى، پټويستى نه فامى و نه زانويه، بويه پرياردانى فراوانى نه و و ناپه وايى، پټويستى و به شيکه له سروشتى نه و مه گهر نه وه که واکه وټه بهر په حمهت و ميهره بانى و پټنمونى په روهدگار وه، به م جوړه به ديار ده که وټه که: پټويستى په پره وى کړدى مروځ له (په رستراوى تاك و ته نيا)ى خوځى، به سر هر پټويستيه کى تر دا شياو و شايانى به راورد کړدن و هلسه نگاندن نييه و نه گهر په روهدگار له نه اندازه ى چاو تروکانى په حمهت و ميهره بانى و يارمه تى و هاوکارى و پټنمونى خوځى لى دريغى بکات، چاره نووس و ناکامىکى جگه له له ناوچوون و فه وتان نابى.

نه فسى له ووامه:

له باره ى په گ و پشه ى نه م وشه يه که ناي ا له (تلوم) به واتاى حال به حالى گوږان و نال و گوږى چوټيه ت و يا (اللوم) به واتاى تانه و توانج و لوڼه کړنه، پا و بوچوونى جياواز ه يه.

وته ى زانايانى سه له ف له ده وروويه ى سنوورى نه م دوو واتايانه دا جيگيرن.

سعيد کوپى جبير ده لى: ((وتم به نيين عه بباس: واتاى له ووامه چيه ..؟ وتى:

له ووامه سيفهت و تاييه تمه ندى نه فسى لوڼه که ره)).

موجاهيد ده لى: نه فسى له ووامه نه فسيکه که به هوځى نه و شتانه ى که له ده ستنى

داوه تووشى په شيمانى بووبى و خوځى بخاته بهر لوڼه و سه رزه نشت کړنه وه.

قه تناده ده لى: نه فسى له ووامه نه فسيکه که هه ندى جار به دواى شه پ و خراپه دا و

هه ندى جاريش به دواى خير و چاکه دا، ويست و ناره زوو په يدا ده کات.

عه تا له نيين عه بباس وه گټراوييه تيه وه که: ((له پوځى دوايى دا ته واوى نه فسه کان

خويان سر کوته و لوڼه ده که ن، مروځى چاک به هوځى نه وه ى که کارى چاکه ى زياترى

نه نجام نه داوه و تويشووى چاکه کانى زياتر نه کړدوه و مروځى به دکار و خراپيش به

هوی نه وهی که واکوتاکی ته مهنی له سهر کاری خراپه بهرده وام بووه و دهستی له خراپه کاری نه کیښاوه ته وه، هر کامی له وان خوینان دهخنه بهر لومه و سهرزه نشته وه)).

حه سهنیش دهلی: سویند به په روه دگار، نه فسی باوه پدار له هر باروودوڅیکدا لومه و سهر کوتهی خوئی دهکات، وه له باره ی نه رک و بهر پرسیاریه تی و کاره کانیه وه خوئی به که مته رخم و تاوانبار ده زانی، به لام مروئی تاوانبار و خراپه کار دریژه به خراپه کاری خوئی ددهات و به هیچ جوړی سهرزه نشت و لومه ی خوئی ناکات.

نه وهی باس کرا بیر و بوچوونی که سانی بوو که بوچوونی نه وان له سهر چوټیه تی لیک بوونه وه و جیابوونه وهی وشه ی (لومه) له (لوم) و تان و توانج بوو. به لام که سانیکي تر (لومه) یان به هوئی تیکه لاو بوون و گوپانی هه میشه یی و ناسه قامگیری و نه مانه وهی له سهر یه ک باروودوڅ، له رهگ و پیشه ی (تلوم) ی ده زانن. به پوواله ت و اتای له بهر چاوگیراوی ده سته ی یه که م و چاکتر و دیاره، چونکه نه گهر له ووامه به واتای گوژپینه ر بووایه، ده بووایه له بری نه و (متلومه) وهک: (متلونه و مترده) ده و ترا. به لام نه م و اتایه به شیکه له پیو یستیه کانی و اتای یه که م. چونکه به هوئی گوپان و تیکه لاو بوون و ناسه قامگیری وه تووشی کار که لیکي ناپه و ده بیت، وه بواتر خوئی ده خاته بهر لومه و سهرزه نشته وه، واته گوپان و نال و گوپی چوټیه ت له پیو یستیه کانی، په شیمانی و که رانه وه و ته له وومه.

گوړانکاریه کانی نه فس:

نه فسی ئاده می هه ندی جار نه معاره، هه ندی جار له ووامه و هه ندی جاریش مو تمه ئینه یه، ته نانه ت له وانه یه شه به دریژی شو و پوژهر کاتر میزه و له سهر باروودوڅی بیت، وه بریار و فرمان له باره یانه وه په یوه سته به سهر که وتن و زیاتر بوونی یه کی له وانه.

چونکہ کہ مترخمی و بی ناگاہی لہ موحاسبہ و لیپرسینہ وہی نہ فس و
 ہاودہنگی و ہاوپئ بوون و پہ پرهوی کردن لہ فرمانہ کانی، بوار و زہمینہ ی مردنی
 مہ عنہوی دل فہ راہم دہ کات.

له فەرموودە یە کدا که ئیمامی ئەحمەد بە ئیبنی تری له حەدیس زانان له شەدادی کوپی ئەوس گێڕاوییانە تەو، هاتووە که: پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: ((الکَیْسُ مِنْ دَانَ نَفْسِهِ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مِنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا، وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ)).^{۱۶}

واتە: مروۆی زیرەک و هۆشیار و وریا، کە سێکە کە نەفسی خۆی لۆمە و موحاسەبە و لە غاوبکات و جلەوی بگری و بو دواى مردنی کار بکات و تى بکوشتى، وە مروۆی لاواز و بى توانا کە سێکە، کە لە هەوا و ئارەزووەکانی نەفس پەپرهوی بکات و بە (لێبوردن و بەخشینی) پەرەردگار ئومیدەوار بێت.

قەسەى پیشینان لەبارەى موحاسەبەکردنى نەفسەو:

ئیمام ئەحمەدی کوپی حەنبەل (خوای ئی پازی بێت) گێڕاویە تەو کە وتویەتی: ((حاسبوا أنفسكم قبل أن تحاسبوا، وزنوا أنفسكم قبل أن توزنوا، فإنه أهون عليكم من الحساب غداً أن تحاسبوا اليوم وتزينوا للعرض الأكبر يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية)).

واتە: پیش ئەوێ کە لێتان پێرسنەو، لە نەفسی خۆتان پێرسنەو! وە پیش ئەوێ بتان پێون و هەلتان سەنگینن، خۆتان هەل بسەنگینن! ئەگەر ئەمڕۆ باروودۆخی خۆتان بخەنە بەر لێپرسینەو و لێکدانەو، لێپرسینەوێ سەبەینی و دواپۆزتان ئاسانتر دەبێ، وە خۆتان بو کوپ و کونگرەى پۆزێکی گەرە (قیامەت) پرازیننەو! لەو پۆژەدا بوونتان دەبێ و هیچ شتێکتان ئی شاراوو و نادیار نابێت.

هەر وەها لە ئیمام حەسەن (خوای ئی پازی بێت) گێڕاوییانە تەو کە: ((هیچ مروۆیێکی ئەهلی ئیمان و باوەر پەیدا ناکەیت کە لە نەفسی خۆی نەپرسیتەو و موحاسەبەى نەکات و لە خۆی نەپرسی که بۆچی وام وتوو؟ بەلام مروۆی ئەهلی

تاوان و خراپه کارۍ به بۍ نه وهی که خوۍ بخاته بهر پرسیار و لیپرسینه وه وه، درېژه به پڼګهۍ گومپایۍ و به هه له چوونی خوۍ ده دات)).

قه تادده سه بارت به م فهرموده یهۍ په روه ردگار: ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ سووړه تی که هف ۲۸.

واته: به گوۍۍ نه و جوړه که سه مه که که دلیمان غافل کردوه له یادی خو مان (به هوۍ دونیا په رستیه وه) شوینی ناره زوی خوۍ که وتووه و هرچی کاروباری هه یه بۍ سهر و بڼه و له سنور دهرچووه.

وتوویه تی که: واته نه فسی خوۍ له ناو بردووه و هه له تاوه و له هه مان کاتیشدا دین و نایینی خوۍ له ده ست داوه و هه ردووه دسستی دنیای به سراوه.

حه سه ن (خوای لی پازی بیټ) وتوویه تی: ((نه گهر مروۍۍ خاوه نی ناموژګاری و ناموژیارۍ دهروونی بیټ، له خیر و چاکه و سه لامه تی دا ده مینیتته وه. به هه ول و ویستیکۍ ته واو موحاسه به و لیپرسینه وهی خوۍ فهراموش و له یاد ناکات)).

مهیمونی کوپۍ مهران وتوویه تی: به پاستۍ مروۍۍ ته نیا کاتی پاریزکردن و دووری کردن ده کاته پیشهۍ خوۍ که به هه مان شیوه شریکی نا نه هلی خوۍ ده خاته به رده م موحاسه به و لیپرسینه وه، نه فسی خوشۍ ده خاته بهر پرسیار کردن و لیپرسینه وه وه. به هوۍ نه مه وهیه که وتراوه: نه فس وه شریک و هاوړپی ناپاک و ده ست بر و ده م پیس وایه، نه گهر ناګاداری نه بیت و ناګات لیۍ نه بیت سه روه ت و سامانت حه یف و مه یل ده کات.

هه روه ها مهیموونی کوپۍ مهران وتوویه تی: ((مروۍۍ له خوا ترس و خو پاریز زیاتر له وهی که چاودیز و ئیشکچی زوۍ حاکمیکۍ سته مکار و شریک و هاوده می خراپه کارۍ بۍ، لیپرسینه وه له نه فسی خوۍ ده کات)).

نیمام نه حمدهی کوپی حنهیل له وه هب ده گپړته وه که: ((له نووسراو و نامه ی
نالی داودا هاتووه: حق نه ویه که مروځی ژیر و عاقل له چوار کاترمیر له ژیا نی خویدا
بی ټاگا و ناټاگا نه بیټ:

- کاترمیرک ته رخان بکات بو سهر قال بوون به یاد و ستایشی په روه ردگار وه.
- کاترمیرک دابنیت که تیایدا مو حاسه به و لپرسینه وه له نه فسی خو ی بکات.
- کاترمیرک ته رخان بکات که له گهل دوستان و هاوپی دل سوژ و پاستگوکانیدا
که م و کوپی و لاوازیه کانیا ن بو یه کتر باس بکن، به مه به ستی چاره سهر و چاکسانی
کردنیا ن.

- کاترمیرک دیاری بکات بو نه وه ی تیایدا ته وای خوشیه کانی و کاروباره
وستر او ه کانی نه فسی خو ی به جی بهی لی، چونکه نه م کاره له م کاترمیره دا هاوکاری
ده کات بو به کرده یی کردنی هستان به جی به جی کردنی نه و سی بابه ته ی پیشوو و
بو دل ی نه و به جوړیک له گه پان و گه شت و گوزار ده ژمیردری و حیسابی بو
ده کریت))^{۱۷}.

ده لټن: نه حنه ف کوپی قه یس هندیك جار له چرایه ك نريك ده بوویه وه و په نجه ی
خو ی ده خسته سهر گر و کلپه ی چراکه و به خو ی ده وت: ((نه ی حونه یف سزای ناگر
بچیژه! بوچی فلان پوژ تووشی فلان تاوان بووی؟ بوچی فلان پوژ فلان تاوان و
گوناحت کرد؟))

حه زده تی عومر (خوای لی پازی بیټ) له نامه یه کی دا بو یه کی له کارگوزاره کانی
خو ی وه بیر ی ده خاته وه که: ((له دوخی خو شی و سه لامه تی و ته ندروستی و پیش
نه وه ی پوویه پووی باروودوخی سهخت و نا په حهت بیپته وه، نه فسی خو ت مو حاسه به
بکه و لی پیرسه وه، چونکه هه رکه سی له باروودوخی ناسووده یی دا و پیش هاتنی
باروودوخی سهخت و گران نه فسی خو ی مو حاسه به بکات، باروودوخی باش ده بیټ و

خه لکانی تر به خیلی و پړدی پی ده بن. به لام هرکه سی ژبانی دنیا و هوا و
ناره زوی له محاسبه و لپرسینه وهی نه فس دوری بخاته وه و دوی بخات، تووشی
په شیمانی و پاشگه ز بوونه وه و له ناو چون ده بی)).

نیمامی حه سن (خوای لی پازی بیټ) ده فهرمویت: ((مروقی نه هلی نیمان به
وردی و به سه ختی ناگای له نه فسی خویتی و چاودیری ده کات. له پیناو په زامه ندی
په روه ردگاردا ده بخاته بهر لپرسینه وه و محاسبه به کردنه وه، له دواپوژدا بانگ
کردن و لپرسینه وهی که سانی ناسان ده بی، که له دنیا دا نه فسی خوینان خستبیته
بهر لپرسینه وه و سه رزه نشت کردنه وه.

هرکاتی مروقی نه هلی نیمان پوویه پووی شتیکی سهر سوپه یتنه ر و خوش بوویه وه
ده لی: سویتد به خوا حه زت لی نه که م و پتویم پیته! به لام لیټ دور ده که ومه وه و
هیچ کاتی له بهر خاتری تو نا فرمانی په روه ردگارم ناکم.

به لام هرکاتی سه باره ت به که مته رخه می خووی به رامبه ر به نه فسی بگه پی و
پیداچوونه بکات ده لی: بوچی وام کرد؟ چیمه به سهر نه م کارانه وه؟ سویتد به خوا
جاریکی تر ناگه پیمه وه بو سهر نه م کاره!

نه هلی نیمان نه وانه که قورثانی پیروژ ده ستیانی گرتووه و له تیاچوون
پاراستوونی.

نه هلی باوه پ له م جیهانه دا خوین وه که نه و به ند کراوانه ده زانن که هه میشه و
به رده وام له نه ندیشه و بیری نازادی و پزنگاری خویندان.

باوه پدارانی پاسته قینه نه وانه که دل کانیان جگه به یادو ستایش و زیکری
په روه ردگار به هیچی تر ناسوده یی و نارامی په یدا ناکات و جگه له و به شتیکی تر
په یوه ندی و خوشه ویستی نییه.

نه هلی نیمان هه مان نه و که سانه که به دلناییه وه ده زانن سه باره ت به بیستن،
بینن، وتن و کار و کرده وهی خوین ده که ونه بهر لپرسینه وه و محاسبه به کردنه وه.

مالکی کوپی دینار ده لیت: ((په روه ردگار، سه بارهت به که سی که به نه فسی خوی ده لی: تو مه گر فلان کاری نابه جی و ناپه وات نه نجام نه دا و فلان قسه ی خراب و ناپه سهندت نه وت؟ دواتر لووتی ده گری و جله وی ده گری و به په پره وی کردن له قورئان و فهرمووده (کیتاب و سوننهت) ناچار و مه جبووری ده کات و ئیمان و ویست و نیراده ی خوی ده کاته پیره و پینموونی که ری نه)).

نمونه یه ك بو چو نییه تی مو حاسه به کردنی نه فسی:

پیشتر نه فسمان به شریکیکی بازرگانی متمانہ پی نه کراو (جی متمانہ نه بوون) چوواند، به هه مان شیوه که یه که م: دوی چاودیری کردن و په چاو کردن و ماف و به پرسیارییه تی شریکایه تی له لایه ن شریکه وه یه، که ئامانچ و مه به ست له شریکایه تی کردن به ده ست هیئانی سوودو قازانجه، دیته دی و ده سته به ر ده بیت، وه له قوناغی دووه مدا چاودیری کردن له ده ست به کاربوون و هه نگاو هه لگرتنی نه و سیتیهم هه ژمار کردن و دیاری کردنی ده ست پیکردن و هه نگاوانه کانی و چواره میش به رگری کردن له دووباره بوونه وه ی خهوش و ناپاکییه کان که به هه لکه وت تووشی بووه.

نه فسیش به م جوړه یه، سه ره تا له په یوه ندی له گه ل پاریزگاری کردن له نه ندامه حهوت لایه نه که پاریزگاری کردن لیبیان پاراستنی سه رمایه یه و دوی نه و به ده ست هیئانی قازانچ و سوود ترح ده کری، چونکه که سی که خاوه نی سه رمایه نه بی ئیتر چو ن له چاوه پووانی سوود و قازانجا بیت؟

نه و نه ندامه حهوت لایه نانه بریتین له: چاو گوی، ددان، عورهت، ده ست و پی^{۱۸}، که ئامراز و هوکار یکن بو به خته وه ری یاخود به دبختی (الشقاء، السعادة)، هه رکه سی له باره ی پاراستنی نه وانه که مته رخه می بکات، تووشی کیشه و گرفت گه لی و

چاره پښه گه لې ده بې و هره کس پاريزگار بيان لې بکات، پاريزگاري له خيږ و چاکه و به خته وهري خوې کردوه. له راستي دا پاراستني نه وانه بڼه ما و بنچينه ي ته و او خيږ و به رژه و هنديه و پشت گوي خستني شيان به واتاي تووش بوونه به ته و اوي شه پ و خراپه يه ک. په روه ردگاري مه زن و به توانا ده فهرموويت: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ﴾ سوورده تي نور ۳۰.

واته: ئه ي پيغه مبر (صلى الله عليه وسلم) به پياوڼي نيماندار بلې: چاويان بپاريزن (له سهرنجداني ثافره تاني نامه حرم) هره ها ناموس و عورده تي خويان له حرام بپاريزن.

هره ها ده فهرموويت: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ سوورده تي نه سرا ۳۷.

واته: هره ها به سهر زهويدا به که ش و فش و له خوږايي بوونه وه مه پو چونکه تو هرگيز ناتوانيت زه وي کوناوهر بکهيت، ناشگه يته به رزي چياکان (نيتر نه م که شخه و شانازيه ت له چيه) ..؟

له لايه کي تر دا ده فهرموويت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سوورده تي نه سرا ۳۶.

واته: (ئه ي نينسان) له شتيك مه دوي و شويڼي شتيك مه که وه که زانست و زانياريت ده رياره ي نيه، چونکه به راستي ده زگا کاني بيستن و بينين و تيگه يشتن هر هره مووي، به رپرسياره له به رامبه ريه وه.

هره ها ده فهرموويت: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ سوورده تي نه سرا ۵۳. واته: ئوه پيغه مبر (صلى الله عليه وسلم) به بنده کانم بلې: چاکترين گوftar بلين (جوانترين گوftar بنووسن).

هره ها ده فهرموويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ سوورده تي نه حزاب ۷۰.

واته: ئه ي نه و که سانه ي باوه پتان هيتاوه له خوا بترسن و پاريزکار بن، هره ميشه قسه ي به جي و به سوود بکه ن.

ہر وہ ما دہ فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ﴾

سوورہ تی حہ شر ۱۸.

واتہ: ئی ئوانہ ی باوہ پتان ہیناوہ، خواناس و پاریزکاری بن و لہ سنوورہ کانی خوا مہ ترازین، با ہموو کہ سی سہ رنج بدات و بزانی چی بو سبہ ی دہ ست پیشخوری کردوہ.

ئہ گہر مروؤ سہ بارہ ت بہ نفسی خوئی لہ بارہ ی چوتیبہ تی کہ لک وەرگرتن لہ ئەندامہ کانی توند بی و بہ سہ ختی لہ نفسی بپرسیتہ وہ سہ بارہ ت بہ چوتیبہ تی بہ کارہینانی ئەندامہ کانی، دہ چیتہ نیو قوناغی چاودیری و پاریزکاری کردن کہ بہ ہیچ شیوہ یہ ک نابی دہ ست بہ کاریبونی نفس لہ بارہ ی کہ لک وەرگرتن لہ ئەندامہ کان پشتگوئی بخات، ہتا زیاتر لہ چاودیری کردنیان بی ناگا بی، نہ فسشیش زیاتر تووشی لادان و خەوش و ناپاکی دہ بیتہ وہ و سہ ردہ کیشتی بو لہ ناو بردنی دل و ئەندامہ کان. بہ ہر جوئی کہ سی کہ ہستی بہ کہ م و کوپی و قازانچ و بہرژہ و ہندی مہ عنہ ی کرد، دہ بی بچیتہ نیو قوناغی موحاسہ بہ کردن و لیپرسینہ وہ ی نہ فسہ وہ.

دوای لیپرسینہ وہ و موحاسہ بہ کردنہ وہ یہ کہ راستی و حقیقہ تی سوود و قازانچ و زہرہ ر و زانی لہ لا پوون و ناشکرا دہ بیتہ وہ، ہرکاتی سہ بارہ ت بہ زیان و خرابہ دنیایی پەیدا کرد، بہ ہمان شیوہ کہ شہریکی تاوانبار دہ بی ئو خەوش و ناپاکییہ ی کہ پەیدا بووہ، قہرہ بووی بکاتہ وہ و لہ داہاتووشدا نفس ناچار و مہ جبوور بکات بہ ئەمانہ ت داری و پاریزکاری و چاودیری کردن.

بہ لام نابی لہ بیرمان بچی کہ سہ بارہ ت بہ ہلؤہ شانندنہ وہ ی شہریکیہ تی لہ گہل نہ فساد، مروؤ خاوہ نی سہ ربہ ستی و ئازادی نییہ و (اختیار بہ دہ ست خوئی نییہ)، ہیچ ینگہ یہ ک بو پچراندنی تہ اوای پە یوہ ندیبہ کانی لہ گہل ئەودا بوئی شیاو و گونجاو نابی، واتہ ناتوانیت نہ فسکی تر بخاتہ جینگہ و شوینی ئو وہ لہ ناكامدا تہ نیا ینگہ چارہ ی ئو چاودیری کردن و موحاسہ بہ و لیپرسینہ وہ ی لی و دوورکەوتنہ وہ لہ نہ زانی و بی ناگایی سہ بارہ ت بہ دہ ست بہ کاری و ہلئس و کەوتہ کانی نفس.

نډه وې که کاري موحاسه به کړدنی نه فېس ئاسان ده کات:

یه کي له کارووبارانې که له موحاسه به کړدن و چاودېری کړدنی نه فېسدا هاوکاري و هاريکاري مړوډ ده کات، نه مه ناسېن و ناشنايه تی به، که نه گهر تاكو زیاتر له ژيانی دونيادا خهريکي چاودېری کړدن و پاراستن و ليپرسينه وې نه فېسدا بي، زیاتر خوې له به خته وېری و کامه رانی و ئاسايش و ئارامی نزيك ده کاته وې، وه نه گهر نه مړو موحاسه به کړدنی نه فېس له نه ستوی خودی خوډيايه ليی بي ئاگا نه بي، سبه يني که کاري ليپرسينه وې که وته ده ست پړوه ردگار، ئاسووده ده بي، به لام به هر نه اندازه يه که نه مړو ليی بي ئاگا بيت، دواړو کاره کې له سره سخت ترو قورستر ده بي.

هر وې ها ئاگايی و شاره زايی له م بابته دا که قازانجه کې سه وداگه رای و بازرگانی و گېشته به به خته وېری هه ميشه بي له به هشتدا و سه يړکړدنی پړوه ردگاري مېهره بانه، وه زهره ر و زيانه کيشی چوونه ناو دوډه خ و بي به ش بوونه له بينيني پړوه ردگاري. نه گهر که سي له م باره يه وې ئيمان و دلئيايی هه بي، موحاسه به و ليپرسينه وې نه فسي خوې له ژيانی نه م دونيایه دا به لایه وې ئاسان ده بي.

حق وایه که مړوډه کانی نه هلی ئيمان، ويست و ئيراده ي که به دونيای دواي مردن باوېر و يه قينيان هه يه له موحاسه به کړدن و چاودېری کړدنی نه فسي خويان بي ئاگا نه ب و ته وایو جوو له دانېشته کان و هه نگاو هه لگرتنه کانيان بخه نه ژړ چاودېری کړدن و کوټړول کړدن يکی توندي خوiane وې.

هر ساتی له ساته کانی ته مه ن گه وهر يکی به نرخه که ده توانين به هوې نه وانه وې، ماله پړ له ناز و نيعمه ته کان و برده وامه کانی به هشتی پي بکړين.

به هه در دان و به فيړو دانی ساته کانی ته مه ن ياخود کړين و فروشتن و سه وداگه رييان له به رامبه رشت هاتيک که جگه له زهره ر و زيان، له ناو بردن و تياچوون، هيچ شوتهات و ده ست که وټيکيان نيبه، ته نيا کاري نه زان ترين، گه مړه

ترینی مروّثه کانه، وه ته نیا له پوژئی (تغابن) و په شیمانی دایه که هست بهم حقیقت و راستییه نه کن.

په روه ردگار دهفه رموویت: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾
سوره نالی عمران ۳۰.

واته: پوژیک دیت همو که س، کار و کرده وه کانی خوئی ده بینیت ناماده کراون به خیر و شه پیه وه، تاوانبار ثاوات ده خوازی که له نیوان خوئی و کرده وه خراپه کانی دا مه و دایه کی دور و دریژ هه بووایه، خواي گه وردهش بیدارتان ده کاته وه به سیفه تی توله سه ندنه وهی خوئی ده تان ترسینیت (له وهی که کاری ناپه واکه) و خوا به سوژ و به به زه پیه بو نه و به ندانه ی (که بهم ناگاداریبانه دلایان پاده چله کیت پیش هاتنی نه و پوژه).

ته وهری چواره م: لیپرسینه وهی نه فس

موحاسه به و لیپرسینه وهی نه فس دوو جوژه: جوړی پیش کرده وه (نه نجامدانی کاره که) و جوړی دواي نه و (دواي نه نجامدانی کاره که).

موحاسه به کردنی نه فس پیش کرده وه و ده ست به کار بوون:

حق وایه که مروّثه پیش ئیراده و بپیاردان بو نه نجامدانی کاری، ته وای لایه نه کانی نه و کاره له بهرچاو بگری و هرکاتی نه نجامنه دانی به لاهه باشتو بو له نه نجام دانی و به کرده یی کردنی، هه نگای بو هه لگری و نه نجامی بدات.

حه سنی به سری (خواي لی پازی بیت) دهفه رموویت: که سی که له کاتی بپیار دانی بو نه نجامدانی کاری ته وای لایه نه کانی نه و کاره له بهرچاو بگری، وه دواتر نه گه ر بو په روه ردگار و په زامه ندی خوداوه ند بی، نه نجامی بدات، وه به پیچه وانه وه گه ر وازی لی بهیتی، په روه ردگار ده یخاته به ر په حمهت و میهره بانی خوئی وه).

هه ندي ئه م قسه يه ئه ويان ليکداوه ته وه و وتويانه: هه رکاتي نه فس بو
 نه نجامداني کاري دهستي خسته پيش و له نه نجام دانيدا دهست پيشخري کرد و
 مروقيش ويستي بکات، پتويسته پيش نه وه ي پتي هه لېستي و هه نگاي بو هه لېگري
 به مه بهستي جي به جي کردني له باره يه وه بير بکاته وه و ليکي بداته وه، که نايان وه
 کاره له ناست توانايي نه ودايه يا خود نا؟ نه گهر له ناست تواناي دا نه بوو پتي
 هه لېستي و نه نجامي نه دات.

نه گهر له ناست توانايي نه ودا بوو خوږاگر بيت و له باره يه وه بير بکاته وه و شي
 بکاته وه، که نايان نه نجامدان و کرده يي کردني بو نه و باشتره يا خود جي به جي
 نه کردن و کرده يي نه کردني؟

نه گهر نه نجام نه داني نه و کاره بو نه و باشتر بوو خو لي دوور بخاته وه و نه نجامي
 نه دات.

نه گهر بيري کرده وه و ليکيداوه که هه نگاو نان و دهست به کار بووني باشتره
 بو، بو جاري سييم پتويسته. له باره يه وه بير بکاته وه که نايان هوکاري نه و
 به دهست هيناني په زامه ندي په روه ردگار و پاداشتي دواړو، يا نامانجي نه و به دهست
 هيناني پله و پايه، مال و سامان و به دهست هيناني شوړه و ناوداري به له نيو خه لکي
 دا؟

نه گهر نامانجي نه و مه سه له ي دووم بوو له دهست به کار بووني دهست به ردابي و
 خو لي لي دوور بخاته وه (نه نجامي نه دات)، هه رچه ند که به ويستي و داخوازي به که ي
 خو يشي بکات، تا وه کو نه فسي نه و تووشي هاوه ل برپاردان نه بي (شهرک په يدا
 کردن) و خووي پتو نه گري، وه کار بو غه يري خوا به لايه وه ناسان نه بي، چونکه به
 هر نه ندازه يه که نه م کاره به لايه وه ناسان بيت، کار کردن بو په روه ردگار به لايه وه
 سهخت و قورس تر ده بيت، وه به قورس ترين کاري ده زاني له سه ر خو لي، بويه
 ناتواني نه نجامي بدات، (چونکه دل وه که پارچه يه کي سپي پاک وايه و به هر تاوان

ڪرڻي ڪه نه فس هانمان ديدات بو ٿه نجام داني، ٿه پارچه سڀيهش (ڪه دلّه) هيدي هيدي پڙهش ده بيٽه وه و ئيتر گوناح و تاواني به لاهه ٿاسان ده بي و به پيڇه وانه شه وه ٿه نجامداني ڪاري خير و چاڪهي به لاهه قورس و گران ده بي و ناتواني ٿه نجامي بدات، ٿه گهر چي بچو ڪيش بيٽ، ٿه گهر ٿه نجاميشي بدات ڪه مته رخه مي ٿيدا ده ڪات و تام و چيڙ و ٿاسوده يه ڪي پوڄي و دهروني لي تابيني، وه رگپري ڪورد).

ٿه گهر گهيشته ٿه ٿاڪام و ٿه نجامه ي ڪه ڪاره ڪهي بو به ده ست هيٺاني پڙهانه ندي پهروه رگار و پاداشتي دوا پوڙه، جاري ڪي تر خوڙاگر بيٽ و ببيني و بزاني. ٿايا ٿه گهر پٽويستي به هاوڪاري و هاريڪاري هه بي يان نا، ٿه گهر پٽويستي به هاوڪاري و هاريڪاري هه يه ٿايا يارمه تي ده راني بوونيان هه يه ڪه هاوڪاري بڪن يان نا؟

ٿه گهر يارمه تي ده ر و هاوڪار گه ليڪي نه ڏوڙيه وه و پهيداي نه ڪردن له ٿه نجام دان و ده ست به ڪار بووني ٿه ڪاره دووره پهريزي بڪات و خوي لي دوور بخاته وه. به هه مان شيوه ڪه پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) له مه ڪڪهي پيروڙدا له جيهاد و تيڪوڙشان (به واتاي پوويه پوونه وه ي سهريزي) له گهل موشره ڪاندا تاوه ڪو زه مهني به ده ست هيٺاني توانا و ده سلاٽ و ڏوڙيه وه ي ده سياران و ٿاريڪاران و يارمه تي ده ران (ٿه نصار) دووره پهريزي ڪردن و خوي دوور خسته وه.

به لام ٿه گهر يارمه تي ده ر و هاوڪاري ڪه راني ڪي ڏوڙيه وه هه نڱاوي بو هه ل بگري و ده ست به ڪار بيٽ.

ته نيا ڪه ساني سه رڪه وٽن به ده ست ناهيٽن ڪه يه ڪي له و بابته تانه په چاو نه ڪات، به لام ٿه گهر ته واوي ٿه و قوناغانه ليڪ بدرينه وه و تبيني و سه رنجيان بدري، به دلٽيا ييه وه له وڪاره سه رڪه وٽو ده بي. ٿه وه ي باسڪراو خرايه پوو چوار قوناغ بوو ڪه پيش ده ست به ڪار بوونيان و هه ر جوڙه هه نڱاو هاويڙتني ده بي له باره يانه وه نه فس بخه ينه به ر موحاسه به و ليپرسينه وه وه.

چونکه مه سله که بهو جوړه نښه که مړوځ هر کارۍ که بيهوۍ بتوانۍ نه نجامي بدات. هر کارۍ که له ده ست هاتن و شياوېش به جوړۍ نښه که جۍ به جۍ کړدنۍ له وازه نښه باشتر بۍ. ته وای کاره چاک و سووډمه نښه کانېش که ده بيهوۍ نه نجامي بدات. نه م جوړه نښه که بېگومان له پېناو په زامه ندۍ په روه ردگاردا بېت.

هر کارۍ که مړوځ له بارهۍ نه ت پاکی خوۍ دلنښه به جوړۍ نښه که به بۍ هاوکاري و نارېکاري خه لکانۍ تر بتوانۍ نه و کاره کړدې بکات، وه کو مړوځۍ که له بارهۍ نه م کاره وه نه فسي خوۍ بخاته بهر موخاسه به کړدن و لېپرسينه وه وه، به لايه وه ناشکرا و به ديار ده که ویت که چ کارۍ نه نجام بدات وله هه نگاو نان و ده ست به کار بوونی چ کار گه لیکش دووره په ريزۍ بکات و واز به یتۍ.

موخاسه به کړدنۍ نه فسي دواۍ کړدوه و ده ست به کار بوون:

جوړۍ دووه م که ده گه پېته وه بو موخاسه به کړدنۍ نه فسي دواۍ کړدوه و ده ست به کار بوون، خوۍ سۍ جوړه:

په که م: لېپرسينه وهۍ نه و (نه فسي) له بارهۍ په رستش و کارۍ چاکه که له بارهۍ هر چ باشتر و سافي و بۍ خه وشۍ نه نجامدانيه وه که مته رخه مۍ کراوه و بهو جوړهۍ که پېوېسته مافي په روه ردگار په چاو نه کراوه و له بهر چاو نه گېراوه. مافي په روه ردگار له بارهۍ په رستشه وه شه ش شته، که بریتین له: (زانست و شاره زایۍ له باره يانه وه، ناموژگاري و ناموژياري پاستگوۍ يانهۍ خه لکۍ، په پړه وۍ کړدن له پېغه مېرهۍ خوا (صلی الله علیه وسلم)، هر چ باشتر نه نجام دانی نه و کاره، وه بیر هینانه وه به خشۍ پېنموونی په روه ردگار و پوکړدنه که مته رخه مېه کان سه باره ت بهو کاره.

ده بېت سه باره ت به مه نه فسي خوۍ مان بخینه به رده م لېپرسينه وه و موخاسه به کړدنه وه که نایا نه و قوتاغانهۍ به دروستۍ خستوه ته بهر چاو دیريیه وه،

وه له و په رسته شه دا نه و بابه تانه ی (شهش مافه که ی په روه ردگار) په چاو کردوون یان نا؟

دووه م: له نه فسی خو مان بیرسینه وه و مو حاسه به ی بکه ین سه باره ت به و کارانه ی که واز لی هی نان و دوورکه وتنه وه لیان له نه نجام دان وجی به جی کردنیان باشتره . سییه م: سه باره ت به ههنگاو نان و دهست به کار بوون بو نه نجامدانی کار که لیکی په و و پڼکه پیدرا و نه فسی خو ی بخته بهر لیپرسینه وه و مو حاسه به کردنه وه که بوچی نه و کارانه ی نه نجامی دا ون ثایا له پیناو به دهست هی نانی په زامه ندی په روه ردگار و پاداشتی دواړو بووه یا خود نا؟ نه گهر مه به ست و نامانجیکی چاک و دروستی بووه و که لک و قازانجی کردووه و نه گهر نامانچ و مه به ستی نه و مادده و دونیای نا پایه دار بووی، نه و که لک و قازانجی له دهست داوه .

زهره ر و زیانه کانی دوورکه وتنه وه له مو حاسه به کردنی نه فس:

گوی نه دان و پشتگو ی خستنی لیپرسینه وه و مو حاسه به کردنی نه فس و نازاد کردنی و سه ربه خو بوون و فراهه م و ناماده کردنی کاروویاره نه فسییه کان و چاپووشی و که مته رخه می له که لید، خراپترین زهره ر و زیانی پی ده که یه نی، وه بواری له ناو چوون و مردنی بو فراهه م دهکات، نه مه باروودوخی نه هلی له خو پایی بووه کان و هه لڅه له تیئراوه کانه که چاوی خو یان ده نووقینن و دایده خه ن به رامبه ر به ناکامی نه زانی و له مو حاسه به و لیپرسینه وه ی نه فس و له که ل باروودوخی پوژانه دا هاوپی و هاو ده م ده بن، وه بی نومید و بی هیوا بوون به رامبه ر به لیبور دن و په حمه ت و میهره بانی په روه ردگار.

هه رکاتی که سی به و جوړه بی، تاوان کردن به لایه وه ناسان ده بی (واته به ناسانی تووشی گوناخ و تاوان ده بی)، وه خووی پیوه ده گری (عاده تی پی ددهات)، وه واز هی نان و دوورکه وتنه وه له تاوان به لایه وه قورس و گران ده بیت، به لام نه گهر بکه پیته وه بو ژیری و عقل و زانست و تیگه یشتووی خو ی، ده زانی که پاسه وانی و

چاودښی کردن له دهست به کاری و ههنگاو هه لگرتنه کانی نهفس له نازاد کردنی نهو ته نانهت هه ندی جاریش واز هینان و دورکه وتنه وه له کاروباری پهوا و خوو پیوه گرتنه کان بو نهو باشتره.

کوپي نه بی دنیا ده لی: ((پیاویکی قوپه یش بوی ده گپرامه وه که نهو له بهر بابو په چه له کی ته لحه ی کوپی عوبه یدولایه. نهو ده یوت: که نوبه کوپی سه ممه له گوندی پرقه (رقه) ده ژیا، نهو خووی به وه گرتبوو که به سه ختی نه فسی خو ی بخاته بهر مو حاسه به کردن و لیپرسینه وه وه.

نهو پوژئی سه بارهت به ته مه نی خو ی بی ری ده کرده وه و بینی که گه یشته وه ته ته مه نی (۶۰) سال و ژماره ی پوژه کانی (۲۱۶۰۰) پوژه، هاواریکی کردو وتی: وای بو من! نه گهر هر پوژئی تاوانیکم نه نجام دابی، هاوکات ده بی له گه ل (۲۱۶۰۰) تاوان دا ببریمه خزمه تی په روه ردگار؟! له وانه یه له هر پوژیکدا تاوانیکم نه نجام دابی؟! نهو له تاو فره یی په ژاره و دلته نگی دا له هو ش خو ی چوو و که و ته سه ر زه وی و مالئاوایی کرد و کوچی دوا یی کرد.

یه کی ده یوت: خوژگم به و به خته وهری و کامه رانییهت بو نهو هه لبه زینهت به ره و به هه شت!)).

مو حاسه به کردنی نهفس سه بارهت به یه ک هه لویستی و شوینکه وتن:

کورته ی نه م بابه ته به م جوژه یه که:

- مروژ له باره ی به جیپینانی نه رکه کانی، نه فسی خو ی بخاته بهر لیپرسینه وه وه. نه گهر که م و کوپی و ناته واوییه کی بینی له پیگه ی قهره بوو کردنه وه وه یاخود چاکسازی گرفته کانه وه، چاره سه ری بکات.

- له پال نه وه شدا، سه بارهت به کاروباری حه رام و نا په واوه نه فسی خو ی بخاته بهر ده م مو حاسه به کردن و چاودښی وه، هه رکاتی زانی و هه ستی به وه کرد که کار یکی نا په وا و پیگه پینه دراوی - له پووی شه ریعه تی نیسلامه وه - نه نجام داوه، له پیگه ی

توبه ڪرڻ و داواي لڏيوردن - له پهروهردگار - وه ههنگاو نان و نه نجامداني ڪاريڪي چاڪ، نه و ڪاره - ڪاره خراپه ي ڪه ڪردوييه تي يا خود تووشي بووه - قهره بوو بڪاته وه.

- سه بارهت به بي ٽاگايي و ته مه لي ڪردنييه وه له باره ي پهروهردگار وه نه فسي خو ي مو حاسه به بڪات و لي ي پيرسيته وه، نه گهر به راستي سه بارهت به نه فسي خو ي تووشي بي ٽاگايي و پشت گوي خستن بووه، به ياد ڪردن و پو و ڪردنه پهروهردگار - نه و ڪه مته رخه مي و بي ٽاگايه - قهره بوو بڪاته وه.

- ههروه ها سه بارهت به قسه و لڏوان و هاتو وچو و بينين و بيستنييه ڪانيه وه نه فسي بخاته بهر مو حاسه به ڪردن و لڏپرسينه وه وه، وه له خو ي پيرسي ڪه به مه به ستي نه و له و ڪارانه - قسه و لڏوان و هاتو وچو - چي بووه...؟ بو چ ڪه سي نه نجامي داو؟ وه به چ شيوه يه ڪ پتي هه لساوه و ههنگاي هه لگرتووه بو جي به جي ڪردنيان؟

ههروه ها له م باره يه وه دڻيا بي ڪه بو هه ڪارو ڪرده وه يه ڪه نه نجامي ده دات دوو دوسييه (پهروهنده) ده ڪرينه وه:

- يه ڪي له و دوسييه نه سه بارهت به ٽامانچ و هو ڪاري.

- دووه ميش سه بارهت به چو ٽييهت و چو ٽايه ٽييه وه ي.

له دوسييه ي يه ڪه مدا له باره ي (يه ڪ دلي) واته (اخلاص)، وه له دوسييه ي دووه ميشدا سه بارهت به چو ٽييه تي په پره و ڪردن و پڙه و نه ندازه ي هاودهنگي قسه و ڪرده وه يي له گه ل شريعه تدا پرسیاري لي ده ڪري.

پهروهردگاري به ده سه لات ده فهرموويت: ﴿فَوَرِّكْ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۹۲) عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سووره تي حه جر ۹۲ - ۹۳.

واته: سويند به پهروهردگار ت پرسيار له هه موويان ده ڪه ين به گشتي (له بيرو باوه پي هه موويان ده ڪو ٽينه وه)، له و ڪارو ڪرده وانه ي ڪه ده يان ڪرد.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ (٦) فَلَنَقْصُرَنَّ عَنْهُمْ بَعْلَمَ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ سوورده‌تی نه‌عرف ۶ - ۷.

واته: ئینجا سویند بیت به‌خوا بیگومان ئیمه‌پرسیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که پیغه‌مبه‌رانیان بو‌په‌وانه‌کراوه، سویند بیت به‌خوا له‌پیغه‌مبه‌رانیش ده‌پرسینه‌وه (ده‌رباره‌ی هه‌لوپستی نه‌و‌خه‌لکه به‌رامبه‌ریان).

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ بِالصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ﴾ سوورده‌تی نه‌حزاب ۸.

واته: تا له‌پوژی قیامه‌دا، خوا پرسیار بکات له‌پاستگوویان ده‌رباره‌ی پاستییبه‌که‌یان.

کاتی که له‌پاستگوویان پرسیار ده‌کری س‌باره‌ت به‌پاستگوویان، له‌باره‌ی درۆنه‌کانه‌وه ~ و‌ن گومان ده‌به‌ن؟

موقاتل له‌باره‌ی نه‌و‌ئایه‌تانه‌وه ده‌لی: ((په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: به‌ئین و په‌یمانمان وه‌رگرتوو که له‌پاستگوویان - واته پیغه‌مبه‌ره‌کان - له‌باره‌ی پاگه‌یاندنی په‌یامه‌که‌یانه‌وه پرسیار بکه‌ین)).

موجاهید ده‌لی: ((په‌روه‌ردگار له‌نه‌ه‌لی بانگه‌واز و بانگه‌یشت که‌ران ده‌پرسی: هه‌ وه‌کو چو‌ن پیغه‌مبه‌ران په‌یامی خو‌یان به‌و‌جو‌ده‌ی که هه‌یه گه‌یاندوویانه‌ته‌خه‌لکی، ئیوه‌ش په‌یامی منتان به‌خه‌لکی پاگه‌یاند یاخود نا؟))

به‌لام حه‌قیقه‌تی باب‌ته‌که ئه‌مه‌یه که ئایه‌ته‌که هه‌ردوکیان له‌خو‌ده‌گری، چونکه هه‌م پیغه‌مبه‌ران و هه‌م پاگه‌یه‌نه‌ر و بانگه‌شه‌که‌ران هه‌ردوکیان سه‌ر به‌پاستگوویان، وه له‌پیغه‌مبه‌ره‌کان (سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بیت) له‌باره‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که و له‌بانگ خوازانی‌ش سه‌باره‌ت به‌بانگ کردن بو‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ران پرسیار ده‌کری، وه دوا‌ی نه‌وه ئه‌وانه‌ی که په‌یام و نامه‌ی بانگ هیشت کردنیان پی‌گه‌یشتوو له‌باره‌ی قبول کردن په‌یامه‌که‌یانه‌وه لی‌پرسینه‌وه و به‌دواداچو‌ن ده‌کری.

وہ کہ چوں پہروردگار دہ فرموویت: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾

سورہ تی قہ ص ۶۵.

واتہ: پوژیک دیت خوا بانگیان دہ کات و پییان دہ فرموویت: ئوہ وہ لامی

پیغہ مبرانتان چوں دایہ وہ؟

قہ تتادہ دہ لی: سہ بارہت بہ دوو بابہتہ پرسیار لہ پیئشینہ کان (مردوہ کان) و

داہاتوہ کان دہ کری:

- چ کہ سینکتان دہ پەرست؟

- کاردانہ وہ و پەرچہ کرداری ئیوہ لہ بارہی بانگہیشتی پیغہ مبرانہ وہ چی بوہ؟

واتہ سہ بارہت بہ پەرستراو پەرستش و بہ خششی پئتموونی، لہ ھہ موویان پرسیار

دہ کری.

پہروردگاری بہ دہ سہ لات دہ فرموویت: ﴿ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ سورہ تی

تہ کاسور ۸.

واتہ: پاشان سویند بہ خوا لہ و پوژہ دا پرسیار تان لی دہ کریت دہ بارہی ھہ موو ناز و

نیعمہ تہ کانی دنیا (چوتتان پەیدا کردوہ و لہ چیدا بہ کارتاتان ھیناوہ).

موحہ مہدی کوپی جہ ریری تہ بیری دہ لی: ((پہروردگار مہ زن دہ فرموویت: دوی

ئوہی کہ لہ و بہ خششانہی کہ لہ دنیا دا لییان بہ ھرہ مہ ند بوون، پرسیار دہ کری کہ:

لہ گہ لیاندا - بہ خششہ کان - چیتان کردوہ؟ بہ ھویانہ وہ گہ یشتوونہ تہ کوئی؟ چوں

بہ دہ ستان ھیناون و بہ چ شیوہ یہ کہ بہ کارتاتان ھیناون و کہ لکتان لی و ھرگرتوون؟))

قہ تادہش دہ لی: ((پہروردگار لہ تہ وای مروفہ کان لہ بارہی ئوہ بہ خششانہی کہ

پیانی داوہ و ئوہ بہ پرسیار بیہت و ئہرکانہی کہ لہ بارہیانہ وہ - لہ بارہی ئوہ

بہ خششانہ - ھہ یانبوہ، پرسیار دہ کات)).

ئەو بەخششانهی که له باره یانهوه پرسیار دهکری، دوو جوړن:

- جوړی یه کهم: ئەو بەخششانهی که له پښگی پړهوا و حال لاله به دهست هاتوون و له پښگی درووستدا به کارهاتوون و سوودیان لێ وه رگیراوه، که ئایا سه بارهت بهو بهخششانه ستایشی په روه ردگاری به جیهیناوه یان نا؟

- جوړی دووهم: له پښگی ناپهوا و حه رامهوه به دهست هاتوون و له پښگی ناپهواو پښگه پینه دراوهوه به کار هیتراون و که لکیان لێ وه رگیراوه، که له بارهی به دهست هینانی و که لک وه گرتن و به کار هینانیان دهخرینه بهر لپرسینهوه و موخاسه به کردنهوه. وه که چون مروغه کان له بارهی هیتری بیستن و بینین و دل و تهواوی کار و کردهوه و قسه و گفت و گوکانییهوه دهکه ویتته بهر لپرسینهوه و پرسیار کردنهوه. به هه مان شیوه که په روه ردگاری مه زن دهفه رموویت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ سووردهتی ئەسرا ۳۶.

واته: ئەی ئینسان له شتیک مه دوی و شوینی شتیک مه که وه که زانست و زانیاریت ده ربارهی نییه، چونکه به راستی ده زگاکانی بیستن و بینین و تیگه یشتن هه ره مووی، به پرسیاره له بهرام به ریهوه.

حه ق و شیاوه که پیش پوژی لپرسینهوه و موخاسه به کردن، خو مان به خینه بهر موخاسه به کردن و لپرسینهوهوه سه بارهت به کار و کردهوه و قسه و لیدوانه کانمانهوه.

پیویستی موخاسه به کردنی نهفس:

ئهم فەرموودهیهی په روه ردگاره به پیویستی (موخاسه به کردنی نهفس) ئاماژه دهکات که دهفه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ سووردهتی حه شر ۱۸.

واته: ئەی ئەوانه ی باوه رتان هیناوه، خواناس و پارێزکار بن و له سنوورهکانی مه ترازین، با هه موو که سیک په نچ بدات و بزانییت چی بو سبهی دهست پیشخه ر

کردووه، ههول بدهن هه میشه و بهردهوام پارێزکار و دیندار و خواناس بن، چونکه به پاستی خوا زۆر ئاگایه به هه موو ئه و کار و کرده وانیه که ئه نجامی ده ده ن.

واته پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات به ئه هلی ئیمان ده فهرمووێت: هه ریه کێ له ئیوه بیر بکاته وه و ببینی که چ کۆل و تویشوویه کی بو دواپوژی خوێ ئاماده و فره اهه م کردووه؟ ئایا کارو کرده وه ی چاکی کردووه تا وه کو هوکاري ده رباز بوون و به خته وه ری و کامه رانی ئه و ئاماده و فره اهه م بکات، یا خود تووشی کارو کرده وه ی نا په وا و تاوان بووه که بواری به دببختی و چاره په شی و په ریشانی و کلوئی ئاماده بکه ن؟

قه تاده ده لێت: پهروه ردگار له م ئایه ته دا — ئه و ئایه ته ی سه ره وه — به وشه ی (غدا) واته سبه ینی پوشتی کردووه ته وه و لیکیدا ته وه، که به نزیکي سات و زه مه نی ئه و وه کو سبه ینی بو ئه مپو ئامازه ده کات. (واته: ئه و وشه ی (غدا) که به مانای سبه ینی دی، زه مه نه که ی له لای پهروه ردگار ئه وه نده که م و نزیکه ته شبیهی نه بی وه ک ئه وه وایه که ئیمه به یه کێ بلێین سبه ینی فلان کارت بو ده که م ئه و سبه ینییه زۆر نزیکه بو ئه مپو ی ئیمه، ئه و وشه ی (غدا) هه لای پهروه ردگاره له پووی زه مه نه وه هینده ی سبه ینی که ی ئیمه بو پوژی ئه مپو نزیکه، وه رگێری کورد).

کورتیه ی باسه که ئه مه یه که خیر و چاکه، چاک کردن و چاکسازی کردنی دل، ته نیا له پێگه ی چاودێری و لێپرسینه وه ی دل و خراپه و شه پ، له ناوچوون و مردنی دلێش به هو ی پشنگو ی خستن و که مته رخه می و به ره لالا کردنی به وه یه که دیته دی.

تهوهری پینجه م: که لک و قازا نجه کانی موحاسه به کردنی نه فس:

لیپرسینه وه و موحاسه به کردنی نه فس زوړیک له به رژه وه ندیه کان ده سته به ر ده کات که بریتین له:

۱. ناگایی و ناگاداری له که م و کوړی و خه وشه کانی نه فس:

به کی له قازانچ و سووده کانی موحاسه به کردن و لیپرسینه وه ی نه فس ناگایی و شاره زاییه له که موکوړی و خه وشه کانی (عیه کانی). هر که سی ناگای له که موکوړی و خه وشه کانی نه فسی خوئی نه بی ناتوانی له ناویان ببات، به لام هرکاتی له که موکوړی و نه خوشییه کانی نه فس به ناگا بیت، به هوئی که مترخه می له به ندایه تی کردن و په رستشتی په روه ردگاردا ده یخاته به ر سه رکوته و لومه کردن و موحاسه به کردنه وه.

نیمام نه حمده له نه بوو ده ردائه وه (خوایان لی پازی بیت) ده گپړته وه که فهرموویه تی: ((زانست و تیگه یشتن (فقه) ناسینی مروء کاتی ته واو و کامل ده بی که، ناموژگاری و لومه ی خه لکانی تری کردبی به هوئی که مترخه می له به جیه پنانی نه رکه نایینی و به ندایه تییه کانی په روه ردگاره وه، به لام پوو بکاته نه فسی خوئی و چاودیری بکات و به هوئی لاوازی و که مترخه مییه کانییه وه زیاتر له خه لکی سه رزه نشت و لومه ی بکات. (واته زیاتر له خه لکانی تر لومه و سه رزه نشتی دلی خوئی بکات به هوئی نه و که مترخه می و لاوازیانه وه که تووشی بووه له کارووباری چاکه دا، وه رگپری کورد).

موتره فی کوړی عبدالله و توویه تی: ((نه گه به هوئی ناسینی خومه وه نه بووايه له گه ل خه لکی دا په یوه ندیم ده پچراند و لییان دوور ده که وتمه وه)).

مه روه ها له نزایه کی دا که له به ره جه ژناندا (عرفات) ده یخویند، ده یوت: ((په روه ردگارا به هوئی منه وه خه لکی له خوټ دوور مه خه ره وه)).

به کری کوړی عبداللهی مزی ده لیت: ((کاتیک که سه یری قاپی و سه ساری عه ره فام ده کرد، بیرم ده کرده وه نه گه ر من له نتوان نه مانده نه ده بووم. ته واوی نه و خه لکانه ده که وتنه به ر په حمه ت و میهره بانی و لیپووردنی په روه ردگاره وه)).

ټه یوویی سه ختیانی وتوویه تی: ((هرکاتی باسی پیاوچاکان ده کهن و ناویان ده هیتن، شهرم ده که م که خوّم به پیزی ټه وان و هاوشانی ټه وان له قه ټه م بده م)).
کاتی که سوفیانی سه وری له کوّتا ساته کانی مردنیدا بوو باوکی ټه شب و حماد کوپی سه له مه چوون بولای، حماد وتی: باوکی عبدالله مه گهر له وشته ی که لیّی ده ترسای پاریزراو نه بوویت؟ توّ بوّ دیوان و باره گای په روه ردگارکی به په حم و به به زه یی ده پووی که ئومیده واری به په حمه ت و به خشنده یی و لیبورنی؟
وتی: ټه ی ټه بوو سه له مه ! وا ده زانی که سیکی وه ک من له ئاگری دوزه خ پزگار و ده ربازی ده بی؟ وتی: به لی! سویند به خوا هیوادارم که ټه هلی پزگار بووان و ده رباز بووان بیت!

یونس کوپی عبید ده لی: ((سه د په وشت له په وشته خیر و چاکه کان ده ناسم و ده زانم که ته نانه ت په کی له وانه له نه فسی خوّمدا نادوژمه وه)).
محمد کوپی واسع وتوویه تی: ((ټه گهر تاوان ده بوو به هووی هه لکردن و جووله ی باو توفان، هیچ که سی نه یده توانی خووی له سهر زه وی پابگری)).
له لای په کی له حاکم و فهرانپه واکان که سی به چاکه باسی (داودی تای) ده کرد، ټه و وتی: ((ټه گهرخه لکی له هندی له و شتانه ی که ئیمه ی تیدا جیگیرین ئاگادار ده بوون، هیچ کاتی هیچ که سی قسه یه کی له باری پیناسه کردن و پیداهه لگوتنی من نه ده هیتنایه سهر زاری)).

باوکی حه فص ده لی: ((هر که سی له هر ئان و سات و باروودوخیکدا نه فسی خووی توّمه تبار نه کات و نه یخاته بهر سه رکونه و تان و تواجوه و له هر باروودوخیکدا دژایه تی له گه ټدا نه کات و ناچاری نه کات و هه لی نه نی بوّ ټه و شته ی که به لایه وه سه خت و گرانه ! توووشی زهره ر و زیان و له ناوچوون ده بیته وه، وه هر که سی په کی له په وشت و په فتاره کانی نه فسی خووی بخاته بهر ئافه رین گوتن و پیاه ټنان و چاک زانینه وه، نه فسی له ناوی ده بات)).

سروشستی نه فسی ناده می به جوړیکه که مروځ به ره و لیژکه و خلیسکه ی تیاچوون
 پاده کیشی، هاوکاری و تاریکاری دوژمن و ناحه زه کانی ده کات، پوو ده کاته ته واوی
 پیسی و خراپیه کان، په پړه وی له ته واوی پیسی و چه په لویه کان ده کات، وه خو و
 نه ریتی نه و به جوړیکه که هه میسه و به رده وام له پښه ی دژایه تی و ناحه زیدا هه نگاو
 هه لده گری.

به خشش و به خته و هریه ک که له گه ل هیچ به خشش و خوش به ختیبه کی تردا
 شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه، ده ریاز بوونه له کوپلایه تی و داوه کانی نه فس،
 چونکه خراپترین و گوره ترین پښگر و له مپه ر له نیوان په روه ردگار و مروځدا نه فسه.
 هر مروځی زیاتر نه فسی بناسی. زیاتر ده یخاته به ر سه رکوته و تانه و توانچ و
 سه رزه نشته وه.

یوسنی کوپی حه بیب ده لی: نه بوو داود له سله تی کوپی دینار و نه ویش له بقیه ی
 کوپی سه ه بان هه نانی گپراوییه ته وه که له دایکی باوه پداران عایشه (خوای لی پازی
 بیت) سه باره ت به واتای ثایه تی لای خواره وه پرسیار کرا: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ
 اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ
 هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ سووره تی فاتر ۳۲.

واته: پاشان که سانی کمان کرده خاوه و پاگه یه نه ری نه م قورنانه که
 هه لمانبژاردوون له بنده کانمان، جا هه یانه سته می له خو ی کردووه (چاکه ی که مه و
 گونا می زوره)، هه شیان مام ناوه ندییه، هه شیان زور گه رم و گوړه له چاکه کاریدا
 به ویست و یارمه تی خوا، نا نه و هه لبژاردنه و نه و گه رم و گوړیه له چاکه کاریدا، پښو
 خه لاتیکی زور گه وره یه.

خاتوو عایشه هه رموی: ((کوړه که م! نه وانه نه هلی به هه شتن!)) (ده ست
 پیشخه ران)) له خیر و چاکه دا که سانی بوون که له سه رده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) ده ژیان و پیغه مبه ری خوداش به به هه شتی بوون و به هره مبه ند بوونیان له

به خششه کانی به هشت به لئنی داوه، به لام ((دهست پیوه گران)) واته ((مقتصدین))،
 نه و نه سحاب و هاوه لانه که تا کوتایی ته منیان په پره و بیان له پښه و پټبازی
 پیغه مبه و شه ریعه تیان کردووه، به لام سته مکاران و دهست درژیکه ران بو سهر
 نه فسی خو یان خه لکانیکی وه کو من و ئیوه ن)).

تیبینی ئه وه ده که ن که حه زده تی عائیشه (خوای لی پازی بیت) خوئی به
 سته مکارانی نه فسی خوئی له قه له م داوه.

به لام نیام نه حمه د گپراویه ته وه که: عبدالرحمن له لای ئوم سه له مه بوو نه و وتی:
 له پیغه مبه ری خوام (صلی الله علیه وسلم) بیستووه که ده یفه رموو: ((هه ندی له م
 خه لکه دواى مردنم بو هه میشه یی نام بیننه وه)). عبدالرحمن به نیگه رانییه وه له لای نه و
 هاته دهره وه! دواى چند کاتر میژی جاریکی تر گه پایه وه و به ئوم سه له مه ی وت:
 سویندت ده دم به په روه ردگار بلئی: که ئایا من له وانه م که تو نامبینیه وه یان نا؟!
 ئوم سه له مه وتی: نه خیر، به لام جگه له تو ناتوانم هیچ که سیکى تر پزگار بکه م^{۱۹}).
 (لیره دا مه به ست له و وشه ی پزگار کردنه نه وه یه که ئیتر ناتوانم به که سی تر بلیم
 که ئایا دواى مردنم ده مبیننه وه یان نا، وهر گپری کورد).

له ماموستا که مم بیست که ده یوت: ((مه به ستی ئوم سه له مه نه مه بووه که نه م
 دهر گایه به پووی خومدا ناکه مه وه و له باره ی هیچ که سیکه وه نیو بژیوانی ناکه م،
 مه به ستی نه م نه مه نه بووه که له نیوان نه سحاب و هاوه له کاندایه نیا عبدالرحمن
 به هه شتی بووه)).

۲. لومه و سه رزه نشت کردنی نه فس:

سه رزه نشت کردنی نه فس به هوئی که مته رخه می له به ندایه تی کردن و گوپرایه لی
 کردنی په روه ردگاردا کاری پاست بیژ و پاستگو یانه، وه نه م کاره هه ندی جار زیاتر له
 کار و کرده وه و قسه ی چاکه، مروژ له په روه ردگار نزیک ده کاته وه.

ابن ابی دینار له مالکی کوپی دینار گټراوږیه ته وه که: ((ژماره یه ک له خه لکی به نی ئیسرائیل پوژئ جه ئن له یه کیک له په رستگاګانی خوږاندا بوون که که نجی هات و له پال نه ودا وه ستاو وتی: گونجاو و شیاو نییه که که سیکی وه ک من بیته ناو نیوه وه و تیکه ل به و قهره بالغیه بی! من مروفتیکی خراپم و فلان و فلان کاری خراپه و ناږه وام نه نجام داوه و به هه مان شیوه به خراپه باسی خوئی ده کرد.

تاوه کو په روه ردگار په یم و ئیلهامی نارد خواره وه بو پیغه مبه ره که یان و وتی: فلان که نج له زومره ی پاستگوږیانه)).

به لام نه حمده ده لیت: محمدی کوپی حه سنی کوپی نه نه س ده لی: مه نزه له وه هبه وه گټراوږیه تییه وه که: ((پیاوړیکی که پوک و که شتیار حه فتا سال په رستشی خوی کردبو پوژئ له دیوانی په روه ردگاردا په رستشه کانی خوئی به که م ده زانی، وه له دیوان و باره گای به ده سه لات و مه رانی په روه ردگار داوای لی بوردن و لیخوش بوونی کرد! ده نگ و هاواری له لایه ن په روه ردگار وه هات که، نه م نزا و پاږانه وه و قسانه ت له په رستشی حه فتا سه لات، بو من شیرین تر و خوشه ویست تره!)).

هه روه ها ئیمام نه حمده گټراوږیه ته وه که: ((حه زه تی عیسا (سه لامی خوی له سه ر بیت) فره مووی: من دل نه رم و خاوه ن به زه یمیم (رقیق القلب) و نه فسی خوم به لاواز ده زانم! نیوه لیم بپرسن!)).

ئیمام نه حمده له عبدالله کوپی ږیاخی انصاری گټراوږیه ته وه که: ((داود ده پویشته نیو که وره ترین کوږیونه وه کانی خه لکی به نی ئیسرائیله وه و له نیویاندا داده نیشت و ده یوت: په روه ردگار له که ل منی هه ژار و بیته وادا له نیو نه م بیته واهه ژارانه دا به به زه یی و میهره بان به)).

له عیمرانی کوپی موسی القصیر هاتووه که و توویه تی: ((حه زه تی موسا (سه لامی خوی له سه ر بیت) پوژئ وتی: نه ی په روه ردگار له کوئی به دواتا بگه ږیم؟! په روه ردگار

فهرمووی: له لای خه فه تبار و دلته نگه کاندای بدموږه وه! من هه موو پوږی توږیک لییان نزیك ده بمه وه، نه گهر نه مه نه بوایه له ناو ده چوون)).

له په رتوکی (الزهد)ی نیمام نه حمه ددا هاتوه: ((که سی له که سه کانی به نی ئیسرائیل بو هیئانه دی نیاز و داخواییه که ی شه ست سال په روه ردگاری په رستش کردو ده پپه رست، به لام به ئامانچ و مه به سستی خوئی نه گه یشت! پوږی به خوئی وت: نه گهر خیر و چاکه ت تیدا بوایه به مه به ست و ئامانچی خو ت ده گه یشتی! سه و که سی هاته خه وی و پپی وت: نه و ساته ی که تیدا لومه و سه رزه نشتی نه فسی خو ت کرد ده بینی؟ نه و ساته له په رستشی نه و شه ست سالی تو به نرختر و به بایه تر بووه)).

۳. ناسینی په روه ردگار:

یه کی له سووده کانی محاسبه به کردن و لپرسینه وه ی نه فس نه مه یه که له م پیگه یه وه ده توانی شاره زا و ناشنای به رپرسیاریه تی خو مان بین له به رامبه ر په روه ردگارا. چونکه هه رکه سی ئاگای له مافی په روه ردگار و به رپرسیاریه تی خوئی نه بی، په رستشه که ی سوود و قازانجیکی نه وتو له خو ناگری و کاریگری و نیشانه کانی زور که م ده بی.

نیمام نه حمه د (خوای لی پازی بیت) گپړاوییه ته وه که: ((حه زه تی موسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) دای به لای پیاوړکدا و بینی خه ریکی نزا و پارانه وه و لالانه وه یه و! پیغه مبه ر موسا (سه لامی خوای له سه ر بیت) فهرمووی: په روه ردگارا! بیخه ره به ر په حمه ت و میهره بانی و به زه یی خو ته وه! په روه ردگار ئیلهامی بو نارد که: نه گهر شاره زا و ناشنای مافه کانی من و به رپرسیاریه تی و نه رکه کانی خوئی نه بی، نه گهر نه و نه ده ش بپاړیته وه که به هو یه وه ریخو له کانی پارچه پارچه بن، نزا و پارانه وه که ی لی قبول ناکه م)).

یه کي له گړنگترین و به سوود ترین کاروبار، پوټیکردن وچاودیریه به مافه کانی په روهردگار به سر به نده کانییوه! چونکه نه مه ده بیته هوئی نه وهی که مروؤ نه فسی خوئی بخاته بهر لیپرسینه وه و موحاسه به کردنه وه و کڼوئی و لاوازی خوئی دیاری بکات و له خو به گوره زانین و شانازی کردن به کار و کرده وه کانی پاک بکاته وه، له لایه کی تره وه ده رگای خو به کم زانین و کزی له به رامبه ر په روهردگارا به پوویدا ده کاته وه، وه ده ربازی ده بیته له خو به زل زانین، وه به م نه نجامه بکات که ته نیا به هوئی لیپوردن و په حمهت و میهره بانی و به خششی په روهردگاره وه پزگاری ده بیته.

یه کي له مافه کانی په روهردگار به سر نه هلی نیمانه وه نه مه یه که، گویراپه لی بکریته و نافه رمانی و سرپیچی نه کری به رامبه ر به فرمانه کانی و یاد و ستایشی بکری و له بیر نه کری و شوکر و ستایشی بکری و له بی پزی و نا شوکری کردن به رامبه ر به به خششه کانی دووره په ربزی بکریته و خو مانی لی دوور بخه ینه وه.

هرکه سی ناشنا و شاره زای نه و مافه ی په روهردگار بیته که به سه رییه وه یه تی، به دلنیا ییه وه ده زانی که نه و مافی به ندایه تی کردنی په روهردگاری به جی نه هیئانه وه و ته نیا پڼگه ی پزگاری و ده رباز بوون و به خته وه ری نه که سه ئومید و هیوا بوونه به په حمهت و میهره بانی و لیپورده یی په روهردگار و (جل جلاله) نه گه ر پیوانه ی پزگار بوونی کرده وه کانی بیته، له ناو ده چی و ته فرو تونا ده بیته.

نه مه باروودوخی که سانیکه که په روهردگار و نه فسی خوئیانیان ناسیوه و ناگادارن لی، نه مه ناسین و ناشنایه تییه، که نه وانی له باوه ر به خو بوون و پشت سوور بوون به رامبه ر به خوئیان دوور ده خاته وه و ته وای ئومید و هیوای خوئیان ده به ستنه وه به لیپورده یی و په حمهت و به زه یی په روهردگاره وه.

نه گه ر سه یری باروودوخی زوړیه ی خه لکی بکه یت و تی بفکری و لی ورد بیته وه، بوته درده که وئ و ده زانی که پیچه وانه ی نه مه ن و هه میسه له بیری حق و مافی خوئیان به سر په روهردگاره وه و سه بارهت به حق و مافی په روهردگاره

به سهریانه وه بیر ناکه نه وه! لیږه وه بوار و زه مینه ی پچړاندنی په یوه ندی نه مان له گه ل په روه ردگاردا هراهم ده بی و له نیوان دلّه کانیان و ناسین و خوشه ویستی و تامه زړویی بینینی په رستراوه که ی و چیژ وه رگرتن له یادو ستایش کردنی په روه ردگاردا، له مپه ر و بهر په ست دروست ده بیت و سهر ه لده دات. نه مه کوتایی نه زانی و سهر لیښیواوی مروځه به رامبه ر به خود و په روه ردگاریش.

موحاسه به و لیږسینه وهی نه فسی:

گرنگی و پټویستی پووتیکردن و چاودیری و بیرکردنه وهی مروځ، سهره تا سه باره ت به ماف و حقی په روه ردگار به سهر خوږه وه (واته به سهر خودی مروځه وه). دوا ی نه وه له م باره یه وه نه فسی خو ی موحاسه به بکات و لی ی پرسیته وه که نایا نه و شیوه یی که پټویست بووه کاری به بهر پرسیاریه تیبه کانی خو ی کردوه و به جیی هیټاون یان نا؟

چاکترین و بهر زترین پامان و بیرکردنه وه، بیرکردنه وهی له م باره یه وه، چونکه دل پاده کیښی به رو په رستراو و مه عبودی پاستی و له دیوان و باره گای مه زن و گه وره ی په روه ردگاردا ناچاری ده کات و هه لی دهنی بو نه وهی ملکه چ و گوږپایه ل بیت و به ته واوی خو ی به داواکار و هه ژار له قه لّم ده دات، پټویستی و داخوای که وه ک نا پټویستی و سهر چامه ندن و سهر کزی که وه ک سهر به رزی وایه. به لام هه روه کو چو ن مروځ به هر نه اندازه یه ک کارو کرده وه یه کی باش که هه ز ده کات نه نجامی بدات، نه گه ر موحاسه به و لیږسینه وهی نه فسی خو ی له بیر بکات و پشت گو یی بخات، گه وره یی و چاکه ی زوړ زیاتر له وهی که نه نجامی داوه له دهستی داوه.

نیمام نه حمه د ده فهرمویت: ابن قاسم له سألحی مهرئی و نه ویش له عمرانی جهونی و نه ویش له نه بی جهلد گټراویه ته وه که: ((په روه ردگار په یام و نیلهامی بو پیغه مبه ر موسا (سه لامی خوا ی له سهر بیت) دابه زاند که، هه ر کاتی خه ریکی زیکرو یاد و ستایش کردنی منی، نه ندامه کانت بله رزن و بکه ونه جوو له جوو ل و له کاتی یاد

کردندا ملکه چ و هیمن و ئاسووده به ! له کاتی ستایش کردندا زمانت بخهره دواى
دلتهوه و له پشت دلندا جیگیری بکه !

(لێره دا مه بهست ئه وه یه که کاتی ستایشی پهروه رو دگار ده کهیت ئه و ستایشه ی که
دهیکهیت له دلتهوه سه رچاوه بگرئ و هه لقولئ، نه ک ته نیا زمان ئاگای لی بیت و دل
لیی بی ئاگا بیت، نه گه ر له دلتهوه هه لقولئ زمان و ته وای ئه ندانه کانی تریش به ئاگان
له و یادکردن و ستایش کردنه، چونکه دل نیوه نه چ و سه رچاوه و فه رمانه وای ته وای
شته کانه به سه ر ئه ندانه کانی تروه، وه به پیچه وانه شه وه، وه رگپری کورد).

هه رکاتی هاتیه باره گاو دیوانی من وه کو به نده یه کی هه ژار و په ریشان و کلۆل
وه ره ! نه فست که له خراپه گوتن و پاش مله دا له پیش تروه بیخهره به ر مو حاسه به
کردن و لێ پرسینه وه وه ! وه هه رکاتی له گه لندا پاز و نیازت ده کهیت به دلئیکی
په ریشان و نیگه ران و زمانیکی پاک و راستگو وه بیاریزه وه و ده ست بکه به لالانه وه و
داوا کردن)).

یه کیکی تر له که لک و قازانجه کانی پووتی کردنی مروفی ئه هلی ئیمان به حق و
مافه کانی پهروه ر دگار به سه ر به خو یه وه ئه وه یه، پێگه ی پی نادات که وامتمانه به هه ر
کارو کرده وه ی له کارو کرده وه کانی بکات و - هه ر شتی که بیت - پشتی پی ببه ستی،
چونکه هه ر که سی ته نیا متمان به کارو کرده وه کانی خو ی بکات و پشتیان پی ببه ستی
ناتوانی به ره و لای پهروه ر دگار به رز بیته وه و بپروات. (ئیمه ی مروقه هه رچه نده که
گو یه پایه لی و په رستشی پهروه ر دگار بکه یین و کار و کرده وه ی چاکه ئه نجام بده یین،
گه ر چی به ئه ندازه ی که فی سه ر ده ریاکانیش بیت، نابی شانازی به خو مانه وه بکه یین،
وه ده بی بیاریینه وه و بلئین که: ئه ی پهروه ر دگارا له پوژی دوا یی دا و له ساحه ی
مه حشه ردا به کرده وه ی خو مان له گه لماندا نه جوولئیته وه و له گه لمان نه کهیت و
به چاوی په حم و میهره بانی خو ته وه مو حاسه به و لێ پرسینه وه مان له گه لدا بکهیت،
چونکه گه ر په حم و میهره بانی پهروه ر دگار نه بیت له و لێ پرسینه وه و مو حاسه به کردنه ی

خوداوه‌نددا دهریازمان نابیت، نه‌گەر چی چاکه‌ی گه‌لی زۆریشمان کردبیت و هه‌مان بی، وه‌رگیتی کورد).

هه‌روه‌ك چۆن ئیمام نه‌حمه‌د (خوای لی پازی بیت) له‌ به‌كی له‌ ئه‌ه‌لی ناسینی په‌روه‌ردگار (واته‌ ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ په‌روه‌ردگاریان به‌چاكی ناسیوه‌) گێپراویه‌ته‌وه‌ كه‌ پیاوی پیتی وتوه‌: ((من له‌ نوێژه‌كانمدا نه‌وه‌نده‌ ده‌گرم و فرمیسك ده‌پێژم خه‌ریكه‌ به‌هۆی فرمیسكه‌كانی چاومه‌وه‌ سه‌وزه‌لانی و گيا‌ بپوێ و شین ببی)). ئه‌و ئه‌ه‌لی ناسین و زانایه‌ به‌و پیاوه‌ی وت: ((نه‌گەر به‌پاستی په‌روه‌ردگارت بناسیایه‌ و ناشنای بوویتایه‌ له‌وه‌ باشتر بوو كه‌ ده‌گریای و فرمیسك ده‌پشت و باست له‌ په‌رستش و كارو کرده‌وه‌ی خۆت ده‌کرد! چونكه‌ نوێژی خه‌لگانی كه‌ كارو کرده‌وه‌ی خۆیان باس ده‌كه‌ن و ده‌یده‌ن به‌ نێو چاوانی ئه‌م و نه‌ودا، له‌ سه‌ریان به‌رزتر نابیته‌وه‌)).

پیتی وت: ئامۆزگارییه‌كم بکه‌! وتی: ((سه‌باره‌ت به‌ دنیا پارێزگاری و چاوتێرو ره‌زا به‌ به‌ش به‌ و له‌گه‌ل ئه‌ه‌لی دنیادا مشت و مپو به‌ر به‌ره‌گانی مه‌که‌! وه‌ وه‌كو میشه‌ هه‌نگ وابه‌! كه‌ له‌ پاکی ده‌خوات و پاکیش به‌ره‌م ده‌هێنیت، وه‌ نه‌گەر به‌ سه‌ر چل و پۆیه‌که‌وه‌ بنیشیته‌وه‌ زه‌ره‌ر و زیانی پی ناگه‌یه‌نیت!

پات ده‌سپێرم به‌وه‌ی كه‌ له‌ ئه‌مه‌كداری و وه‌فاداری سه‌گ به‌رامبه‌ر به‌ خاوه‌نه‌كه‌ی په‌ند و ئامۆزگاری وه‌ربگره‌! چونكه‌ ئه‌وان هه‌ندی جار ئه‌و سه‌گ به‌ برسییه‌تی ده‌هێلنه‌وه‌ و هه‌ندی جاریش له‌خۆیانی دوور ده‌خه‌نه‌وه‌ و پراوی ده‌نێن، به‌لام ئه‌و كه‌مه‌رخه‌می ناكات له‌ مانه‌وه‌یان و پاسه‌وانی كردن له‌مال و سه‌روه‌تیان)).

به‌لام شاعیری له‌م وته‌یه‌ ئیلهامی وه‌رگرتوه‌ و ئه‌م هۆنراوه‌یه‌ی وتوه‌ كه‌:

كن كالکلب یقصیه‌ اهله‌   ولا یاتل فی نصحه‌م مبتذلا

واته‌: ((وه‌ك ئه‌و سه‌گ وابه‌ كه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی دووری ده‌خاته‌وه‌ و پراوی ده‌نی، به‌لام

تووڤه‌ نابی و له‌ خزمه‌ت كردن پێیان كه‌مه‌رخه‌می ناكات)).

به‌شی پیّجه‌م

پاراستنی دلّ له به‌رانبه‌ر
زالبوون و ده‌سه‌لاتی شه‌یتاندا

ته وهری یه کهم: چاره سهری نه خوشی زالبوونی شهیتان به سهر دلدا

بازنه ی زال بوونی شهیتان به سهر مروّفا:

په روه دگار له سهر بناغه و بنچینه ی کارزانی و کارامه یی خوئی دوزمنیکی به ناگای له سهر پښکه کانی له ناو بردنی مروّفا و هوکار و ئامرازی هیئانه دی خیر و چاکه و به دبه ختی و چهرمه سهری بو جیگیر کردوه.

دوزمنیکی زانا و کارامه و پابه ند بوون و ئوگر بوونی به سهر لیشتیواندنی مروّفا که به جوړه ها شیوه و له ته وای ئان و ساته کاندای بو زهر و زهره و زیان گه یانندن پیی تیده کوّشی و هول ددات. وه له هیچ جوړه هول و کوّشی بو به ده ست هیئان و گه یشتن به یه کی له م شش ئامانجه ی خواره وه که مته رخه می ناکات:

یه کهم: نه وه ی که به لایه وه گرنگه و جیی بایه خ پیدانه و کوّتا ئامانجی نه وه، نه مه یه که نیوان مروّفو زانست و ئیمان مه و دایه کی قوول درووست بکات و له گومرایی و نه زانی و بی باوه پی دا جیگیری بکات، نه گهر له م کاره دا سرکه وتوو بیست نه واه به ته وای به سهریدا سرکه وتوو ده بی و بیر و هوّشی له و مروّفه ئاسووده ده بیست.

دووه م: نه گهر شهیتان نه یوانی به و ئامانج و مه به سته ی خوئی بکات، وه نه و مروّفه پوی کرده ئیسلام و پښموونی وهرگرت، هول ددات و تیده کوّشی که ناچاری بکات به به دیه پښان (البدعة) — که پله یه که دوی بی باوه پی — شهیتان زیاتر نه و مروّفانه ی خوش ده وی که نه هلی به دیه پښان و تازه گهرین، نه که نه وانه ی که نه هلی سرپیچی کردن و گوناخ و تاوانن. چونکه نه هلی سرپیچی و گوناخ و تاوان ده توانی بگه پښته وه و توبه بکات، به لام نه هلی به دیه پښان و تازه گهری (بدعة) به هوئی نه وه ی که واه کاره که ی خویان وه که پښموونییه که و پښیشانده ری له قه له م ده دن له بیری گه پانه وه و توبه کردندا نین.

له همدې له فېرمووده دا هاتووه كه: شهيتان دهلي من مروځه كانم به هوې گوناح و تاوانه وه تووشې گومپايې و سهر ليشيواندن كړدووه، به لام نهوان به توبه كړدن و داواي به خشش وليبوردن له پېروهر دگار و دان پيدانان و پيوه ست بوون به يه كخواپه رستي و تاك و ته نيايې پېروهر دگار له خواوه ندي خواوه ند (الالوهيه) دهستي منيان به ست و گرييان دا. كاتي به و جوړه بينيم كه وا پوحي هه وا و ئاره زوو په رستيم له نيوانياندا په ره پيداو په و اجم دايه! چونكه نه هلي به ديهيتان (بدعة) و هه وا و ئاره زوو گوناح و تاوان ده كن و توبه ناكه ن و ناگه پينه وه، چونكه نهوان وا هه ست نه كن كه وا خه ريكي نه جامداني كاريكي پاست و درووستن!

نه گهر شهيتان له مه سه له ي تازه گهرې و به ديهيتان و زياد و كه مكرندا (له بنچينه و بناغه كانې باوه پي په وشت و نه حكام) به سهر كه سيكدا سهر كه وتوو بيت، نه و ده كاته شوينكه و ته و سه ريازي خوې.

سپيهم: نه گهر شهيتان له وه دا سهر كه وتوو نه بوو كه وا مروځه بخاته نيو گوماوي تازه گهرې و به ديهيتانه وه، نه وا هه ول ده دات تووشې گوناح و تاواني گهره ي بكات. چواره م: نه گهر هاتوو له وه دا سهر كه وتوو نه بوو كه وا مروځه تووشې تاواني گهره بكات، نه وا تووشې له مه موو خليسكان و هه له و تاواني بچووكي ده كات.

پينجه م: گهر هاتوو مروځه به نه ندازه يه كه له به رامبه ر شهيتان پاره ستاو سه قامگر بوو و ناماده ش نه بوو تاواني بچووك نه نجام بدات، شهيتان سهر قالي كاروبار گه ليكي بي بايه خ و بي پله و پايه ي ده كات، تا وه كو ته مه ن و هيژ و تواناي به بي كه لك و قازانچ به فيرو بدات و دورې بخاته وه له كارو كړده وه ي باشت و گرنكتر.

شه شه م: هه روه ها گهر ديسان هاتوو شهيتان له م كاره ي دا بي توانا بوو و سهر كه وتني به ده ست نه هيټاو مروځه به ناگايي و ثيمان و ويست و ئيراده ي خوې تواني خوې له و داوه مه تر سيداره ده رياز بكات، شهيتان هه ر وازي لي ناهيتي و ده ست به رداری نابي، وه نه مجاره ده ست و پتوه ند و يارمه تي ده ران و ئاريكاراني خوې له

دږی ته وکله سه به کارده هیڼی و ده یانخاته جوو له، تاوه کو تووشی نه زییه و نازاری بکات و تاوان و درو ده له سه ی گه وړه ی ده داته پال، تاوه کو تووشی خه م و خه فته و دلته نگی بکات، وه دووری بخاته وه له زانست، ټیمان، ویست و ټیراده و کارو کرده وه. که سی که ناگایی و شاره زایی له م بواره دا نییه و دوژمن و ناحه زی خوئی به درووستی ناناسی، له داو و ته له که بازی و فږو فیله کانی بی ناگایه، چونکه ده توانی خوئی لی بپاریزی و خوئی دوور بخاته وه؟!

چونکه ته نیا که سانی ده توانن له پیلانی پیلانگیږان و که بن و بهینه کانی دوژمنان و ناحه زان له په نا و نه ماندا بن که، له پیگه کانی چوونه ناوه و پټیاز و میتودی ده ست به کاربوونیان و یارمه تی دهران و ده ست و پټوهند و سهریازه کانیان و چوټییه تی پووبه پوو بوونه وه و نامراز و هوکاری به رامبه رکئی و چوټییه تی چاره سرکردنی نه و زمانه ی که تووشیان ده بن و کارووبار که لی که هیژ و توانایان پی ده به خشی بو نه م پووبه پوو بوونه وه یه، به جوانی ناگایی و شاره زاییان هه بی.

ته وای نه و کارووباران له پیگه ی زانست و ناگاییه وه له توانادا نابن. به لام مروغه نه زان و بی ناگاگان له م بابه ته زوژ گرنګ و هه ستیار و چاره نووس سازه له بی ناگاییدان و هیچ شاره زایی و ناگایه کیان نییه.

له بهر نه وه یه که واهه شیوه یه کی زوژ دوور و دريژ باس له و دوژمنی و ناحه زو و باروودوخه ی نه و و سهریاز و پیلان و فږو فیله کانی کراوه. چونکه خه لکی به توندی پټووستیان به ناشنایه تی له که ل دوژمن و پیگه کانی پووبه پوو بوونه وه و به رامبه ر گرتن هه یه. نه که زانست (به قورټان) نه م حه قیقه ت و راستییه ی نه دوزیایه ته وه هیچ که س له و دام و فږو فیله نه ی نه و دهریازی نه ده بوو له سر نه م بنچینه و بناغه یه که ده بی بوتری: پزګار بوون و به خته وه ری و کامه رانی میوه ی دره ختی زانست و ناگاییه.

مه ترسی شهیتان له مه ترسی نه فس ترسناکتره:

ئهم به شه له گرنگترین و به سوود ترین بابه ته کانی ئهم په رتوکه ن، به لام دواکه وتوان و شوینکه وتوانی نه هلی په وشت و نه ریت، به و نه اندازه یی که باسیان له حه قیقه ت و پاستی نه فس و که م و کوپی و به لا کانی نه فس کردوه و به دور و دریژی باسیان کردوه، گرنگیان به م بابه ته نه داوه.

که سی له قورئانی پیروژ و فهرمووده کانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) ورد بیته وه و بیر بکاته وه، تیده گات که دوا ی لاکردنه وه و گرنگیدان به نه فس، گرنگی به مه سه له ی شهیتان و پووبه پوو بوونه وه ی نه داوه.

نه فسی نه ماره له نایه تی: ﴿...إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ...﴾ سووره تی یوسف ۵۳. واته: به پاستی نه فس نه گه ر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیته، زوژ فهرمانده ره به گونا و هه له و تاوان.

نه فسی له ووامه له نایه تی: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ سووره تی قیامه ۲. واته: سویند ده خوّم به ویزدانی زیندوو و نه فسی په خنه له خوگر که لوّمه له خو ی ده کات.

هه روه ها نه فسی که سن و نا په سه ند له نایه تی: ﴿...وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ سووره تی نازعات ۴۰.

واته: نه وه ی جله وی نه فسی گرتبیته وه له هه موو هه وا و هه وه س و ناره زوویه کی نادروست.

باسکراوه و وه بیرمانیانی هی ناوه ته وه:

به لام له زوړبه ی نایه ته پیروژه کانی قورئاندا باس له شهیتان کراوه و سووره تیک^{۲۰} تاییه ت کراوه به وه وه (شهیتان)، وه په روه ریدگاری به ده سه لات و مه زن پیش نه وه ی

۲۰ به رواله ت مه به ست له و به هه مان شیوه که حامد الفقی ده لی: سووره تی (الفلق) ه.

ئەھلى ئيمان ئاگادار بىكاته وه سەبارەت بە مەترسببەكانى نەفس، ئەوانى ئاگادار كىردووه ته وه سەبارەت بە داو و مەترسببەكانى شەيتان، حەقىش ھەر ئەمەيە، چونكە سەرھەلدانى شەپ و خراپە و خراپەكارى نەفسىش لە دلەپاوكى و وەسوەسەى شەيتانە وه سەرچاوه دەگرى و نەفسىش وەك مۆرەكەبى شەيتان ياخود وەك زەوببەكە كە تووى خراپە و خراپەكارى تیدا دەچىنى.

پەرورەدگار داوى لە ئەھلى ئيمان كىردووه و بانگيانى كىردووه كەوا لەكاتى خویندننى قورئانى پىروژ و كارو كىردەوكانى تردا پەنا بە پەرورەدگارى مەزن بگرن لە شەپ و خراپەى شەيتان. ئەمە بەھوى ئەوئەمە كەوا پەنا بە پەرورەدگار بگرن بو دووركەوتنەوهمان لە شەپ و خراپە و بەدكارى شەيتان. بەلام پەرورەدگارى مەزن و بەدەسلەت تەنەت لە يەك بوارىشدا داوى لە ئەھلى ئيمان نەكىردووه كەوا پەناى پى بگرن لە شەپ و خراپەى نەفسى خويان، وە تەنبا لە ئامۆژگارى و نزايەكدایە كەوا پەنا بو پەرورەدگار براوه بو دووركەوتنەوھ لە شەپ و خراپەكارى نەفس، بە ھەمان شىوہ كە ھاتووه: ((وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّهِ اَنْفُسَنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا)).

واتە: پەنا دەگرين بە پەرورەدگار لە خراپە و بەدكارىبەكانى نەفس و كار و كىردەوھ خراپەكانمان.

پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھاوار و پەناگرتن بە خوا لە ھەر خراپە و بەدكارى ھەردوو – نەفس و شەيتان – لە فەرموودەيەكدا كە لە ئەبوو ھورەيرەوھ گىڤدراوھ تەوھ، لەپال يەكتردا دايناون: ئىمامى ئەبووبەكر (خوای لى پازى بىت) فەرمووى: ئەى پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)! شتىكم فىر بکە كە لە دەستپىكى پۆژو و لە سەرەتای شەودا بىلیم! پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرمووى: ((قل اللهم عالم الغيب والشهادة فاطر السموات والأرض رب كل شيء و ملكيه، أشهد أن لا اله الا أنت أعوذ بك من شر نفسي وشر الشيطان و شرکە، وان

اقترب علی نفسی سوءاً او اجره علی مسلم. قله اذا أصبحت وإذا أمسیت وإذا اخذت مضجعت^{۲۱})).

واته: بلی خوابه زانای نیهنی و ناشکرای، به دیهینهری ناسمان و زهوی، په روهردگارو پادشای هموو شتیك، شایه تی ددهم که هیچ په رستراویك نییه به حق جگه له تو په نا نه گرم پیټ له خراپه ی نه قسم و له شه پ و خراپه و هاوبه ش دانانی شه یتان. وه له وهی که نه قسم تووشی خراپه یه ك بکه م یان بیثالینم له موسلمانیکه وه. (نهمه یه کیکه له و زیکرانه ی که پیویسته موسلمان به یانیان و ئیواران بیللی و له په رتووی که لای موسلمان، له زیکره کانی پوژانه و شه وانه له قورئان و سوننه تدا، هاتوه، نهم نزیاه له کاتی به یانیان و ئیواران و هرکاتی چوویته ناو جیگه ی نووستنه وه بیللی! دیاره هموو شتی کات و شوینی تایبه تی خوئی هیه، جا لیږده دا مه به ست له به یانیان، نه و دهمه یه که بانگیبژ بانگی به یانی دده تا نه و کاته ی که خور ه لږدی، وه مه به ست له ئیوارانیش نه و دهمه یه که بانگیبژ بانگی عه سر ده فرموویټ تاوه کو بانگی ئیواره (مه غریب) دهوتری، بویه پیویسته نه و نزیاه له و دوو کاته دا بوتری باشته، خواش خوئی باشته ده زانی، وه رگیږی کورد).

له م فرمووده پیوژده دا په نا گیراوه به په روهردگار له شه پ و خراپه و خراپه کاری و نامراز و هوکار و شوتهاته کان، چونکه ته واوی شه پ و خراپه و زهره و زیانه کان، یان له نه فسه وه سه رچاوه ده گرن یاخود له شه یتانه وه و ناکام و شوته ما و شوتهاته کان، یان به زهره و زیانی نه جامده و جی به جی که ره که یه تی، یاخود به زهره و زیانی موسلمانانی تره، که نهم فرمووده یه باسی له هردوو سه رچاوه ی شه پ و خراپه و شوته ما و شوتهاته کانی به سه ر نه جامده و خه لکانی تره وه کردووه و قسه ی له سه ر کردووه.

۲۱ اخرجه ابو داود (۵۰۶۷) والترمذی (۳۳۹۲)، واتای نهم فرمووده یه له قه لای موسلمانوه

په نا بردن بو په روه ردگار له کاتي خویندنی قورئاندا:

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرمویت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۹۸) لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿سوره تي نه حل ۹۸ - ۱۰۰.

واته: ئینجا کاتیک قورئانت خویند و ده ورت کرده وه، ئه وه په نا بگره به خوا له شهیتانی نه فرین لیکراو بیگومان شهیتان ده سه لاتی به سر ته وانه دا هیه که پشتیان پی به ستوه و ملکه چ و فرمانبرداري ته و دهن، هره ها نه وانه ش که هاوه لگرن (مشرك) بو په روه ردگار.

په روه ردگار داوای کردوه و فرمانی فهرموه که نه هلی ئیمان له کاتي خویندنی قورئانی پیروژدا، په نا به و بگرن و هاوار بو لای نه و بیهن، نه مه به هوئی نامراز و هوکار که لیکه که بریتین له:

۱. قورئانی پیروژ چاره سر و دهوا و دهرمانی نه خوشیبه دهرونیبه کان و له ناویه ری دوو دلی و دله پاوکی و پهریشانی و پاکیشان و خواسته نارپه واکانی شهیتانه. قورئانی پیروژ دهوا و دهرمانی نه و نازار و نارپه حه تی و ئیش و سه ختیانه یه که شهیتان له نه فسی مروتدا درووستی کردوون، به هوئی نه مه وه یه که په روه ردگار فرمانی فهرموه که هوکاری نه خوشیبه که واته شهیتان دوور بخړیته وه و پاو بنری و دل له و هوکاری نه خوشیبه که شهیتانه پاک بکړیته وه، تاوه کو دهرمان و جینگه یه کی گونجاو و شیاو بو کاریکه ریبه کانی خوئی په یدا بکات. به هه مان شیوه که و تراوه:

أتانی هواها قبل أن أعرف الهوى فصادف قلبا خاليا فتمكنا

واته: پيش نه وه ی نه فس بناسین، ههوا و ناره زووه که ی به دوامدا هات و پوویه پووی دلکی خالی بوویه وه و زال بوو به سهریدا.

نهم د هوا و دهرمانه چاره سرکه ره شی له دلټکدا جیگیر ده بی که نه و دلّه خالی کرابی له ناحه ز و نه یاره کانی، نه وسا کاریگری و شوښهات و شوښه مای خوئی به جی ده هیلی و کاریگری ده بی به سهریبه وه.

۲. قورثانی پیروژ سهرچاوه ی پښموونی و زانست و که لک و قازانچ و ده سکه و ته له دلدا. هر وه کو چوڼ ژبانی پوهه و گزو گیاکان په یوه سته به بوونی ناووه (واته گهر ناو نه بی ژبانی نه و پوهه و گزو گیایانه ش کو تایی پی دیت و بوونی نابی، وهرگیپی کورد). شه ی تانیش هر وه کو ناگر که ته وای گزو گیاو دره خته کان ده سووتینی، هرکاتی ه سستی به وه کرد و زانی که و نه مامیکی خیر و چاکه له دلدا نیژدوه و پوواوه، هه ول ددهات و تیده کوښی که و وشکی بکات و بیسووتینی و له ناوی بیات.

به هوئی نه مه ویه که و فهرمان کراوه به نه هلی ثیمان و داوایان لی کراوه که به هوئی پښه کرتن له وشک بوونی نه مامی زانست، پښموونی، ثیمان و کاروکرده وهی چاکه له لایه نه شه ی تانه وه، په نا بو په روه ردگار بیه نه و ده سته و دامینی بن (واته په نا بیه نه بهر پښموونی به کان و نامراز و هوکاری که شه کردنی زانست، پښموونی و ثیمان و هاوکاری و ثاریکاری په روه ردگار). جیاوازی نیوان نهم بابه ته و بابه تی پیشووتی، نه مه یه که له شیوه ی یه که مدا په نا بردن بو په روه ردگار له شه پی خراپه ی شه ی تان، به هوئی که یشتن و به ده سته ی تانی که لک و قازانچی قورثانی پیروژه. به لام له باری دووه مدا بو پاراستن، مانه وه و چه سپاندن و که شه کردنی نه و که لک و قازانچانه یه.

وه ک چوڼ که سی بلی: په نا بردن و داوکردن دواي قورثانیش به م بابه ته راستی ده به خشی.

نهمه و ته و تیبینیبه کی زور به جی و جوانه، به لام شه ریهات و شوښه مای هاوه لان (اصحاب) پوونکه ره وهی داوکردن و په نا بردنه بو په روه ردگار له شه پ و خراپه ی

شه‌یتان بهر له خویندنه‌وهی قورئانی پیروژدا. وه پړاو بوچوونی نژی‌یهی زانایانی پیشینه (سلف) و دواینه (خلف)ی گهل، بهرهمی هردوو بوچوونه‌که‌یه.

۳. مه‌لائیکه‌کان له قورئان خویننه‌کان نژیک دهنه‌وه و گوی له خویندنه‌وه‌که‌یان ده‌گرن.

به هه‌مان شیوه که له فهرموده‌یه‌کدا له نوسه‌یدی کوپی حوزه‌یره‌وه هاتووه که له‌کاتی خویندنه‌وهی قورئانی پیروژدا هالیکي دل‌رفیڼی بینووه که تییدا چرا گهل دایگرسا بوون و پیکرابوون. پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویان: نه‌وانه مه‌لائیکه‌کانن. به‌لام شه‌یتان درووست له بهرامبه‌ر مه‌لائیکه‌کانه‌وه‌یه و له‌گه‌لیاندا دوزمنی و ناحه‌زی و نا‌ته‌بایان هه‌یه، بویه په‌روه‌ردگار داوای له نه‌هلی قورئان کردووه که بو پاراستن و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له شهر و خراپه‌ی شه‌یتان، په‌نای بو‌بیه‌ن ونزیکان و خوشه‌ویستان و فریشته‌کان لی نژیک بینه‌وه. جوان خویندنه‌وهی قورئانی پیروژ وهک میوانیکي تاییه‌تی وایه که فریشته‌کان و چاکه‌کان له‌گه‌ل شه‌یتانه‌کاندا له‌ویدا پیکه‌وه کو ناینه‌وه و ناماده نابن.

۴. شه‌یتان ته‌واوی توانا و یارمه‌تی دهرانی و ناریکاران و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی خوئی بو سه‌رقال کردنی قورئان خوینان و گویگران له نامانچ له خویندنه‌وه، ته‌گبیر کردن و پړاوژ و تیگه‌یشتن و زانایی ویستراوی خاوه‌ن قورئان – واته په‌روه‌ردگاری مه‌زن – ناماده ده‌کات و لیده‌بړی وهول دده‌ات و تیده‌کوشی، که دووریان بخاته‌وه له تیگه‌یشتن و کارکردن به قورئانی پیروژ و به‌هره‌مند بوونیان له قورئان ته‌واو و کامل نه‌بی. له‌بهر نه‌وه‌یه که په‌روه‌ردگار قورئان خوینانی پاسپاردووه بو پاراستن و پاریزگاری کردنی خوینان بهرامبه‌ر به وهول و کوششانه‌ی شه‌یتان په‌نا بو په‌روه‌ردگار (جل جلاله) بیه‌ن و هاواری لی بکن.

۵. خوینه‌ری قورئان له کاتی خویندنه‌وهی قورئاندا له پاستیدا سه‌رقالی وتوو ویزو پارانه‌وه‌یه له‌گه‌ل په‌روه‌ردگار داو له گپ‌رانه‌وه‌یه‌کدا هاتووه که: په‌روه‌ردگار له گورانی

بيڙان به دهنګي ٺاهه نګ و ساز و دهوڻي خوځيان به بيستني خوځندنه وي قورڻان خوځنن بڻ ګوډانه ټاواز و چوڼيه تي خوځندنې شيريني قورڻان تامه زړوټره .

له لايه ګوهه شهيټان له ټاواز و ګوراني خراپ و لادهر تام و چيڙ وهرده ګري، بويه په روهردگار قورڻان خوځنن پاسباردوه و ورياري کردونه ته وه که: له کاتي خوځندنه وي قورڻاندا په نا بګرن به په روهردگار له شه پ و خراپه ي شهيټان.

۶. په روهردگاري ګه وره و به دده سلات فهرموويانه: که وا هيچ نيږدراو و پيغه مبهري نه بوه که شهيټان دوو دلي نه خستبيته نيو هيو و ټاره زووه کانيانه وه، ته واوي زاناياني سه له ف له م باوه په دان که هرکاتي قورڻان خوځنن قورڻان ده خوځننه وه شهيټان بڻ دروست کردن و هيټانه کايه ي سه رقالي و دوور خستنه ويان له قورڻان، ده ست به کار ده بي و تووشي دوو دلي و سه رقاليان ده کات. کاتيک که شهيټاني — نه فرين ليکراو — به م جوړه له ګه ل پيغه مبهران و نيږدراواني خواوهند هلس و کهوت ده کات و ده جوړيټته وه، پوون و ټاشکرايه که ده يه وي چوڻ له ګه ل خه لکاني تردا هلس و کهوت بکات.

له م په يوه ندييه دا هندی جار قورڻان خوځنه که تووشي هله ده کات و هندی جاريش تووشي بي ټاګايي و زمانيشي تووشي گرفت ده کات (واته جاري وا هه يه وشه کاني بڻ نايه و زمني ته ته له ده کات و کورد واته ني وشه کان وهك خوځيان نايه نه سه ر زاري، وه رګيږي کورد)، هندی جاريش له ټاماده يي دل و تيګه يشتن دووري ده خاته وه. هرکاتي شهيټان له کاتي خوځندنې قورڻاندا ټاماده ببي بي شک يه کي له و کارانه نه نجام ده دات و هندی جاريش له وانه ته واوي نه و کيشه و گرفتانه بڻ قورڻان خوځنن و ګويګره کان دروست بکات و بيانهيټنه دي. بويه په نا ګرتن به په روهردگار له دوور که وتنه وه له شه پ و خراپه ي شهيټان يه کيکه له کارو کرده وه چاکه و به نرخه کان.

۷. کاتې که ئینسانې ویست و ئیراده دهکات و دهیهوئ ههنگاو ههلبگرې بهروه کاریکی خیر و چاک، شهیتان ته واو نیگه ران ده بیټ و ته واوی ههول و کوششه کانی خوئ بو به ستنی پڼگه لیئ به کار ده هیئ. (واته نه و په پی ههول و کوششی خوئ ده خاته گه پ بو نه وهی کاره که ی پی په ک بخت و سوود و قازانج و خیر تووشی نه و که سه نه بیټ، وه رگړی کورد).

له فرموده یه کی صه حیه وه که له پیغه مبهروه (صلی الله علیه وسلم) گپړد راوه ته وه هاتووه که: ((ان شیطاناً تفلّت علیّ البارحة فأراد ان یقطع علیّ صلاتی)).^{۲۲}

واته: ((دوینی شو شه یتانیک به ده ستمه وه پزگاری بوو ده یویست که وا نویژه که م بپړی)).

به هر نه ندازه ی نه وه هنگاو نان و ده ست به کار بوونه بو مروؤ به سوودترو به که لک تربی و په روه ردگار زیاتر - نه و کاره ی - خوش بووی، ههول و کوششی شه یتان بو دروستکردن و هیئانه کایه ی کیشه و گرفت تییدا زیاتره.

له مسندی ئیمام نه حمه ددا له فرموده یه کدا له سه بره ی کوپی نه بیل فاکیه هاتووه که له پیغه مبهری خوای (صلی الله علیه وسلم) بیستووه (ان الشیطان قعد لابن آدم باطرقه، فقعد له بطریق الاسلام، فقال اتسلم وتذر دینک و دین آبائک؟ فعصاه فأسلم، ثم قعد له بطریق الهجرة: فقال اتهاجر وتذر ارضک وسمائک؟ وانما مثل المهاجر کالفرس فی الطول، فعصاه وهاجر، ثم قعد له بطریق الجهاد - وهو جهاد النفس والمال فقال: تقاتل فتقتل، فتکح المرأة ویقسم المال؟ قال فعصاه فجاهد ((شه یتان له سه ر ته واوی نه و پڼگایانه ی که مروؤ ده یان گریته بهر، بو سه و که مین داده نی، سه ر ه تا له سه ر پڼگه ی موسلمان بوونی نه و داده نیشی و پیی ده لی: ده ته وی واز له ئایینی باب و با پیران بهیئ و بیته موسلمان؟!))

ئەگەر ئادەمیزاد واز لە فەرمانەکی ئەر - شەیتان - بهێنی و سەرپێچی ئی بکات و بە موسڵمانی بمیئیتەوه و موسڵمان بی، شەیتان سەبارەت بە کوچکردنی ئەر دیتە ناوەوه و هەنگاو هەڵدەگرێ و پێی دەلی: دەتوێ واز لە زهوی و ئاسمانی ولاتەکەت بهێنی و بە جیی بهیلى و برۆیتە شوینیکی ترهوه؟! ... ئەگەر دژی فەرمانەکی - شەیتان - جوولایهوه و سەرپێچی ئی کرد و پێگەی کوچکردنی گرتە بەر، لەسەر پێگەی ویست و نیازی تیکۆشانی (جیهاد)، واتە تیکۆشانی گیانی و مالی بۆسەو کەمین دادەنێ و پێی دەلی: دەتوێ برۆی بۆ جیهاد و تیکۆشان (مەیدانی جەنگ و جەنگ کردن لە پێناو پەروردگاردا لەگەڵ سەتەمکاران و ملهووران و بیباوه پاندا، وەرگێڕی کورد). تاوهکو بکوژیت و خەڵکانی تر ژنەکەت بۆ خویان ماره بکەن و مال و سامانەکەت لە نیوان خویاندا دابەش بکەن؟! بەلام (مروقی ئەهلی ئیمان و ویست و ئیرادە و زانست) سەرپێچی و نافەرمانی ئی دەکات و پێگەی تیکۆشان (جیهاد) دەگریتە بەر.

شەیتان لە سەر تەواوی پێگەی کارە چاکەکانی مروقی کەمین و بۆسە دادەنێ. مەنسور لە موحامیدەوه گێڕاویبەتەوه کە: ((هەرکاتی کاروانی بۆ پوشتن بۆ مەککە باری سەفەری ببیچیتەوه، شەیتانیشت بە ئەندازەى ئەوان هیز و توانا و خەڵک بۆ ئەو سەفەرە ئامادە و فەراهم دەکات)).^{۲۳}

شەیتان بەردەوام بەدوای دەرفەتیکەوهیە بۆ زەربە و زەنگ دان بە مروقی، بە تاییبەتی لەکاتی قورئان خویندندا. بۆیە پەروردگار فەرمانی بە بەندەکی داوه کە پەنا بگرێ بە پەروردگار لە شەر و خراپەى ئەر دوژمنەى کە دەیهوێ لەمپەر و پێگر لە سەر پێگەی دروست بکات! وە دواتر پێگەی خوی بگریتە بەر. هەر وهکو چوێ پێبوار و موسافیری کە ئەگەر لەمپەر و پێگری لەسەر پێگەی خویدا ببینی لە سەر پێگەکی لای دەبات و پاشان درێژە بە پێگەکی دەدات.

۸. په نا گرتن پيش قورئان خویندن نیشانه و ناگاداریه که که و نه وهی که ده خویندریته وه قورئانی پیروژه. واته وتنی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم). پيشه کی و بیرهیانه وه یه که بو گوینگران که و خویندنی وتهی په روه ردگار - قورئانی پیروژ - خه ریکه ده ست پی ده کات و هه رکاتی گوینگر نه و په نا گرتنه ی بیست، خوئی ناماده ده کات بو بیستنی وته و که لامي په روه ردگار (جل جلاله). ته نانه ت نه گه ر قورئان خوین هر خویشی بیت و به ته نیا بیت، دووباره وتنی په ناگرتن (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) به هوئی بابته گه لی که وترا، پیویسته.

نه وهی که باسکراو خرایه پوو هه ندیکه له که لک و قازانجه کانی په نا گرتن به خوا، نیمای نه حمده له گپړانه وه یه کدا هیئاوییه تی که پيش نویژ و کارووباره کانی تره وه په نا گرتن (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) ناوتری، مه گه ر نه و په ناگرتنه ی که په روه ردگاری به توانا و به ده سولات له باره یانه وه فهرموویانه: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ سوورته ی نه حل ۹۸.

واته: ټینجا کاتیک قورئانت خویند و ده ورته کرده وه، نه وه په نا بگره به خوا له شه یسانی نه فرین لیکراو.

له گپړانه وهی ټین مه شیدا هاتوو که: ((هه رکاتی که قورئانی ده خوینده وه په نای به په روه ردگار ده گرت به وتنی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم))).

په ناگرتن له شه یتانه کانی جین و نینس:

په روه ردگاری مه زن و به ده سولات ده فهرموویت: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (۹۷) وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ سوورته ی مونمینون ۹۷ - ۹۸.

واته: خوټ بسپیره به خوا و بللی: په روه ردگارا من په نا ده گرم به تو له هه موو خه تهره و خه یال و وه سوه سهی شه یتانه کان، په نا ده گرم به تو نه ی په روه ردگار که شه یتانه کان به ده ورمد کؤ ببته وه و سهرم لی بشیوینن.

همه زاتي (همزات) شه ياتين، دروستکردن و هيښانه دي دوو دلي و فريوداني نه وانه به سهر دلدا.

ثيبن عه بباس و حه سهن وتوويانه: ((همه زاتي شه يتانه کان دروستکردني دوو دلي و هه څه له تاندنه)).

سه بارهت به مهي که وا په روه ردگار ده فرمويږي: ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبُّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾. ثيبن زهيد ده لي: ((واته په ناگرتن له وهی که واه کاروباري ژياني مندا به شداري بکه ن)).

که لببش ده لي: ((واته بو شه وهی که واه کاتي خوښندنه وهی قورئاندا ناماده نه بن و بوونيان نه بيټ)).

عه کره مهش ده لي: ((واته له کاتي مردن و پوځ کيشان و پوځ ده رچووندا ناماده نه بن)).

په روه ردگار موسلمانانې به هه ردو جوړی شهر و خراپه ی شه يتان واته که وتنه ژير کاريگه ري دوو دلييه کاني و يا خود نزيك بوونه وه و ناماده بوونيان فرماني فرمووه (داوه).

په روه ردگار نه و نايه ته ی دواي نه م نايه ته باس فرمووه که: ﴿ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ سوورده تي موثمينون ۹۶.

واته: هه ول بده به چاکترين و جوانترين شيوه پال به هه له و نارپکي ناحه زانه وه بنييت و خه مت نه بيټ نيمه چاک ناگادارين له گوفتار و قسه ی ناپه وايان.

فرماني پيکړدوه که به جوانترين و چاکترين پيگه پووبه پووي خراپه کاري و قسه خراپه کاني خه لکي بيته وه و له پيگه ی په نا بردن بو په روه ردگار و په ناگرتن به و شهر و خراپه ی شه يتانه ديار و نادياره کان، يا خود جنوکه و مروږ، له خو ی دور بخاته وه. چه شني نه مهش له سوورده تي نه عرفدا فرمويي ته که: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ سوورده تي نه عرف ۱۹۹.

واته: کاری ئاسان له خه لکی داوا بکه و چاوپۆشی له هه له و که م و کوپییه کانیان بکه و فرمان بده به چاکه و کرده وه یه ک که په سه ندی شهره، پووش وه رگپه و پشت بکه له نه فام و تی نه گه یشتوان.

په روه ردگار فره مانى به مروقه کان کردوه که له پێگه ی پشت کردن و پوو هه لچه رخاندن له نه زان و نه فامه کان خو یان له شه پ و خراپه ی نه وان دوور بخره وه و بپاریزن. دواتر فره مانى پیکردوون که وا له پێگه ی په ناگرتن به په روه ردگار خو یان له شه پ و خراپه ی شه یان دوور بخره وه و خو یان بپاریزن: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ سووره تی نه عراف ۲۰۰.

واته: نه گه ر وه سه وه یه کت له لایه ن شه یانه وه بو پێشها ت و ویستی له خشته ت به ری و تووشی هه له ت بکات، جا نه وه تو په نا بگره به خوا و پشت به و ببه سته، چونکه به راستی نه و بیسه ر و زانایه.

وته یه کی تری هاوچه شنی نه مه ی له سووره تی (فوصیله تدا) فره مووه که: ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ سووره تی فوصیله ت ۳۴.

واته: بپگومان چاکه و خراپه وه ک یه ک نیین، (تو نه ی بپوادار) به جوانترین و چاکترین شیوه به ره نگاری خراپه و نادروستی بکه، نه و کاته ئیتر ده بینیت نه وه ی که له نیوان تو و نه ودا دوژمنایه تی و ساردییه ک هه یه، ده بیته دوستیکی دل سوژ و گیانی به گیانی.

نه مه بو دوور که و تنه وه و په نا گرتنه له شه پ و خراپه ی شه یانه ئینسییه کان، به لام دوا ی نه وه ش ده فره مویت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ سووره تی فوصیله ت ۳۶.

واته: ئەي ئيماندار، ئەگەر لە لايەن شەیتانەوە خەتەرە و خەیاڵی نادرووست لە دلۆ دەروونتدا درووست بوو ئەو تۆ داوای یارمەتی لە خوا بکە و پەنای پێ بگرە، چونکە بە پاستی ئەو بیسەر و زانایە.

پەییوەندی نیوان خۆراگری و پەناگرتن:

قورئانی پیرۆز ئەهلی ئیمانی بە سادەترین شیوەی پووبەپوو بوونەوه لە گەڵ ئەو دوو دوژمن و ناحەزەدا — واتە نەفس و شەیتان — پێنموونی کردووه، شیوە گەڵی وەك: پەناگرتن لە شەیتان و پوو هەلچەرخان و پشت تێکردن لە نەزان و نەفامەکان و دوور کردنەوه و لابردنی خراپە و شەپی خەلکیش ئەویش بە چاکەکردن. وە ئەم بابەتە ی وە بیر خستووینەتەوه کە هەر کەسێ ئەو جوړە پێگەیە بگریته بەر لە بەش و پشکی گەرە و مەزن بە هەرەمەند دەبێ و ئەک ئەوێ کەوا لە شەپ و خراپە ی دوژمن و ناحەز پزگاری دەبێت، بە لکو وەکو هاوپییه کی دڵسوژ و میهرەبانی لێدەکات، وە دەبێتە هوێ بە دەست هێنانی خوشەوێستی و دوستانەتی و پێ هەلئان و باسکردنی خەلکی و لەناو بردنی پاکێشانەکانیان و تەندروستی و تەواوی دڵ لە پق و کینه، وە تەنانەت ناحەز و دوژمنەکانیش بە هاوپییه تی لە گەلیدا هەست بە ئارامی و ئاسوودەیی دەکەن.

ئەوێ وترا، بەرژەوێندی گەلێکە، زیاده لە سەر پێز و پاداشت و پەزنامەندی پەرەدگار، ئەمە ئامانج و مەبەستی کووتایی و ماوه درێژی هەر مروفیکی ئەهلی ئیمان و ئەندیشه یە.

چونکە شتیکی وەك ئەمە جگە لە پێگە ی خۆراگرییه وە شیاو و مومکین نییه، چونکە پەرەدگار فرموویه تی: ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ سوورەتی فوویلەت ۳۵.

واته: جا کە سیش ناتوانیت بە و پەفتارە هەلسیت جگە لەوانە ی کە ئارامیان گرتووه، هەر وەها کە سیش ناتوانیت هەلوێستی و بنوینیت جگە لە کەسێک نەبیت کە خاوەنی بە هەرەیه کی گەرە بیت.

چونکه مروّقی شیت و نه فام، په له کهر، هه ستیار و خوړانه گر، توانای پووبه پوو
بوونه وهی نییه له گه لّ شہیتانه جنوکه و ئینسییه کان (شیاطین الجن والإنس).

له بهر ئه وهی تووپه یی ئامرازیکه له خزمهت شہیتاندا، نه فسی تووپه و شہیتان
هه ردوکیان دژ به نه فسی موتمه ئینه که مروّق بانگ ده کات بوّ پوو به پوو بوونه وهی
هر چ باشت له گه لّ خراپه ی خه لکی دا یه ک ده گرن، به لام داوا له مروّق کراوه و
فه رمانی پیکراوه که وا بوّ که شه کردن و به هیژکردنی نه فسی موتمه ئینه هانا بوّ
په ناگرتن به ریت. چونکه په ناگرتن توانای مروّق به هیژ ده کات بوّ پووبه پو بوونه وهی
سوپاکانی نه فسی تووپه و فیتن ئاوی و پشتیوان و لایه نگرانی که وره و مه زنی وهک:
(خوړاگری و ئیمان و پشت به ستن) به هانای نه فسی (موتمه ئینه وه) دین و هاوکاری
ده که ن و دلّ و ویست و ئیراده له زالّ بوون و ده سه لاتی شہیتان پرکار ده که ن و
به سه ریداو سه رکه وتوو ده بن، چونکه: ﴿لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۹۹.

واته: بیگومان شہیتان ده سه لاتی به سه ر ئه وانه دا هه یه که پشتیان پیّ به ستووه و
ملکه چ و فه رمانبه رداری ئه و ده بن.

شہیتان ده سه لاتی به سه ر ئه هلی ئیماندا نییه، یانی چی؟

موجاهید و عه کره مه و پرافه که رانی تری قورئان ده لّین: ((واته شہیتان هیچ به لگه و
بیانووی نییه به سه ر ئه هلی ئیماندا)). به لام دروست تر ئه مه یه که وا بوتری: شہیتان
پڼگه یه کی نییه تاوه کو زالّ ببیّ به سه ر ئه هلی ئیماندا، نه له پووانگه ی به لگه و
بیانووه وه و نه له پووانگه ی هیژ و تواناوه. چونکه سولتان و پاشا هیژ و توانایشی
هه یه، له و پووه وه به بیان و به لگه ده وتريّ سولتان و پاشا، چونکه له پڼگه ی ئه وه وه
خاوه نی سولتان وه کو خاوه نی هیژ و توانا به ته واوی زالّ ده بیّ به سه ر لایه نی
به رامبه ریدا و ده سه لاتی به سه ردا په یدا ده کات.

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ئماژه ی به م بابه ته کردووه که دوژمن و
ناحه زیکي وهک شہیتان هیچ هیژ و توانایه کی نییه به سه ر به نده دلّپاک و ئه هلی پشت
به ستنه کاند (توکل).

له سوورده تی حیجر دا ده فره موویت: ﴿قَالَ رَبُّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ (۳۹) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ (۴۰) قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ (۴۱) إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِينَ﴾ سوورده تی حه جهر ۴۲-۳۹.

واته: ئیبلیس به بوغزو کینه و حه ساده ته وه وتی: په روه ردگارم، ماده م به هوئی نه م ئینسانه وه منت سهر لیشتیواو کرد، شهرت بیت له زه ویدا هه موو گونا ه ولادان و تاوانیکیان لا جوان و شیرین بکه م و هه ر هه موویان سهر لیشتیواو و سهر گه ردان بکه م، بیجگه له بهنده پوخته و دلسوزه کانی خوت نه بیت، چونکه دلایان به باوه پ به تو و یادی تو تاوه دانه، هه ول و کوششی من بو ویل کردنیان ناکامه، خوای گه وره فره مووی: نایا نه وه پینگه و پریازیکی راست و درووسته هه ر بو لای من دیت و هه ر من چاودیتری ده که م، به پاستی بهنده چاک و پاکه کانی من به تو فریو نادرین و تو هیچ ده سه لاتیکت نییه به سه ریاند، جگه له وانه ی که شوینت که وتوون له سه رکه ش و یاخی و سه رگه ردانه کان.

هه روه ها ده فره موویت: ﴿لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ (۹۹) إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَكَّلُوهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۹۹-۱۰۰.

واته: بیگومان شه یتان ده سه لاتی به سه ر نه وانه دا هه یه که پشتیان پی به ستووه و ملکه چ و فره مان به رداری نه و ده بن، هه روه ها نه وانه ش که هاوه لگه رن بو په روه ردگار. نه م نایه ته دوو بابه ت له خو ده گریت:

یه که م: لابر دن و لادانی زالبوون و ده سه لاتی شه یتان به سه ر نه هلی یه کخوابه رستیدا (توحید)، یه ک دلی و یه ک ئیمانی.

دووهم: سه لماندنی زالبوون و ده سه لات و فره مان په وایی (حاکمیه ت) شه یتان به سه ر نه هلی هاوه ل بو خوا دانه ران (شرك)، بی باوه پ و پوویاز و که سانی که سه ر په رشتیان (الولاية) هه لبرداردووه و په سه ندیان کردووه.

کاتی که نه و دوژمن و ناحه زه ی نایینی په روه ردگار ه - شه یتان - زانی که وا په روه ردگار پینگه نادات که زال ببی به سه ر نه هلی یه کخوابه رستی و پاک دلاندا (توحید

اخلاص): ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغَوِّيَهُمْ أَجْمَعِينَ (۸۲) إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ سوره تي ص ۸۲ - ۸۳.

واته: ئينجا شهيتان وتي: سويند به دهسه لاتی بى سنورت شهرت بيت هر مه موويان گومپا و سرگردان بکه م، جگه له بهنده و عېده دلسوزه کانت که ههلبژاردهى خوتن (دهسه لاتی نهوانم نيه).

شهيتان زانی به وهى که واهرکه سى به ئاگایانه و شاره زایانه و دلپاکانه، هوگری ئایینی پهروهردگار (جل جلاله) بى و دهستی پیوه بگری و پشستی پى ببهستى، نهوه - شهيتان - ناتوانى گومپای بکات و ههلى بخهله تینى و له پيگه ی پاست لای بدات، به لکو ته نیا به سهر نه و که سانه دا ده توانى زال ببى و دهسه لاتی هه بى به سهریاندا که واه خوشه وىستی و سهرپه رشتیاری نه و قبول بکه ن و هاوهل و شەریک بو پهروهردگار برپار بدهن. نهوانه خزمهتکار و شوینکه وتوانى شهيتان و ته نیا به سهر نهواندا زال ده بى و دهسه لاتی ههیه.

نهگه ر بوترى وهکو چۆن پهروهردگار لیږده دا زال بوون و دهسه لاتی نهوى به سهر سهرپه رشت و سهرپه رشتیاره کاند (وهلى) دیاری کردوه و سه لماندوویه تی، چۆن له م ئایه ته ی خواره وهیدا په دی ده داته وه: ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۰) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَنَّ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ﴾ سوره تی سه به ۲۰ - ۲۱.

واته: له پاستی دا گومانی شهيتان به پاست ده رچوو به رامبه ر نه و جوړه که سانه (که) پوو به پهروهردگار کاتی خوئ و تبووی: ده بینیت زوږبه ی خه لکی سوپاسگوزار (نابن)، که چی خه لکی بى په روا هه ر شوینی که وتن، جگه له دهسته یه که له برواداران. جا وه نه بیت ئیبلیس هیچ دهسه لاتیکی به سهریاندا بیت، به لکو ئیمه وىستوومانه پوون بیت و دهریکه ویت، کى باوه پى به قیامهت و پوږی دواى ههیه و کیش له شک و

گوماندایه (دلنیا به نهی پیغه مبه) که په روه ردگاری تو ناگادار و چاودیره به سر هم موو شتیکدا و هیچ شتیکي لی بزر نابیت.

له وه لاما دهبی بوتري که: نه گره نه و جیناوه له نایه تی: ﴿وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ بو موسلمانان و باوه پداران بگه پته وه، له بنچینه دا شوینی یاخود جیگه ی بو نه م پرسیاره بوونی نابی، چونکه جیاوازی و جوداگردنه وه (جوداگردنه وه و جیاوازی به کی پساو و پراوه به)، واته: به لام نه وانمان له ریگه ی شهیتانه وه تاقیکرده وه و هلمان سه نگاندن تاوه کو بزاین که وا چ که سی بروای به دواپوژ هیه و چ که سی کش له گومان و دوو دلیدایه سه باره ت به پوژي دواپی.

به لام نه گره بو نه م فهرمووده و نایه ته پیروژه ی په روه ردگار بگه پته وه که ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ صَلَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سوورده تی سه به ۲۰.

واته: له راستی دا گومانی شهیتان به راست دهرچوو به رامبر نه و جوړه که سانه (که پوو به په روه ردگار کاتی خوئی و تبووی: ده بینیت زوړبه ی خه لکی سوپاسگوزار نابن)، که چی خه لکی بی په روا هر شوینی که وتن، جگه له ده سته یه که له برواداران. که به پوواله ت نه مه دروسته. تاوه کو جیاوازی و جووداگردنه وه ی په کلاکه ره وه، به هوئی هه لکه وتنیه وه له دوا ی لبردن و دوورخستنه وه ی راست بیت و نه م و اتایه بگه یه نی که وا: ((شهیتانمان به سه ریاند زال نه کردوه و توانامان پی نه به خشویه، مه گره به هوئی نه وه ی که وا بزاین که چ که سی به راستی بروای به پوژي دواپی هیه و لپی دوو دل نییه)).

نابین قوته ییه ده لیت: ((کاتی که شهیتان داوا ی دهره ت و موله تی کرد له په روه ردگار، په روه ردگاریش موله ت و ماوه ی پیدا و دواتر شهیتانی نه فرین لیکراو وتی: نه وان توووشی گومرایی و هه لکه له تاندن ده که م و فهرمانیان پی ده که م به فلا نه کار و کرده وه و له نیوان به نده کانتدا به دلنیا ییه وه که سانی بو خوم هه لده بزیرم و

دهست نیشان دهکه م، کاتیک که شہیتان ودهای دہوت: دلنیا نہ بوو نہ وہی کہ لہ بہر چاوی گرتوہ بی شک دیتہ دی، بہ لکو نہ وہی کہ دہیوت لہ سہر بنچینہ و بناغہی گومان و دوو دلّی بوو)). بہ لّام دواتر کہ بینی و بوّی دہرکوت کہوا ژمارہ و پڑزہ یہک شوینی کہ وتوون و پہ پڑووی لّی دہکەن، گومان و دوو دلّیہ کہی گوپا و بوو بہ پاستی (یہ قین). دواتر پەرور دگار (جل جلالہ) فہرمووی: زالّ بوون و دہسەلات پەیدا کردنی شہیتان بہ سہریاندا بہ ووی شارہ زایی و ناگاییہ لہ سروشتی نہ هلی ئیمان و نہ هلی گومان و دوو دلّی بوو، واتہ لہ باروودوخیکی کردہیی و پاستہ قینہدا (عملی و واقعی) بیان بینین تاوہکو بہ لّینہ کہمان بہ سہریاندا بچہ سپی و بیتہ دی و شیاوی پاداشت و سزادان و تولّہ بن.

لہ سہر نہم ئەساس و بنچینہ یہدا شہیتان بہ سہر نہو کہسانہدا زالّ دہبی و دہست دہگریّت بہ سہریاندا کہوا بپوایان بہ پوژی لپرسینہ وہ - پوژی دوایی - نییہ و سہبارہت بہو پوژہ لہ گومان و دوو دلّیدان، نہوانہ ہمان نہو کہسانہن کہ سہرپہرشتی و سہرپہرستی شہیتانیاں ہلّباردوہ و کردوویانہتہ شہریک و ہاوہلی پەرور دگار! بہم جوژہ دہسەلات و توانای شہیتان بہ سہریاندا دہچہ سپی و دہسەلمینری و نکولی لّی ناگریّت و نہم ئایہتہ لہ گەلّ ئایہتہکانی تردا ہاوپی و ہاودہنگ دہبی.

ئەگەر بیت و پرسیار بگریّت سہبارہت بہ وہی کہوا ئایہتی سوورہتی ئیبراہیم چونّ رافہ دہکەن و لّیکی دہدەنہ وہ کہ دہفہرموویت: ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سوورہتی ئیبراہیم ۲۲.

واته: کاتیک همو شتيک ته و او ده بیټ به هه شتيه کان ده چنه به هه شته وه و دوزه خيیه کان ده خريته دوزه خه وه، شه يتان به فهرمانی خوا دیته قسه و پوو به په پره وانی ده لیت: به پاستی خوا به لینی پاست و دروستی پی گه یاندیون منیش به لینی دروونا دروستم پیدان و جا توانیم گومراتان بکه م و له پښای پاست ویلتان بکه م، وه نه بیټ من هیچ زور و ده سه لاتیکم به سر نیوه دا هه بو بیټ، جگه له وهی به وه سه سه و خه تهره و خه یال بانگم کردن (بو خوا نه ناسی و تاوان) نیوه ش به ده ممه وه هاتن و به قسه تان کردم، نه مپو من ناتوانم به هانا و هاواری نیوه وه بیم، نیوه ش ناتوانن به هانا و هاواری منه وه بین، بیگومان من باوه پم نه بو به وهی که کاتی خوئی منتان کردبو به شهریک و هاویش له پیشدا، به پاستی نه مپو سته مکاران سزای زور به نیش ده درین.

نه گهر چی له بنچینه دا نه مه وتهی شه يتانه، به لام په روه ردگار — نه وتهیهی — هیناوه و بوئی گپراوه ته وه و بریاری بوئی داوه، نه که نه وهی که وا نکولی لی بکات. نه مه پوونکه ره وهی نه وهیه که بابه ته که به هه مان شیوهیه.

ده بی بوتری: نه م پرسپاره پرسپاریکی چاک و جوانه و وه لامه که یشی نه مهیه که مه به ست له ده سه لات و توانای دوورخراوه (نقی) له م بارهیه وه زال بوونه به هوئی به لکه و نیشانه وه. واته من به سر نیوه دا به لکه و نیشانهیه که له دزی نیوه به لکه یان پی بهینمه وه نیمه.

به هه مان شیوه که نیبن عه بیاس ده فهرموویت: واته من خاوه نی نه و به لکه و نیشانهیه نیم که له دزی نیوه دا به کاری بهینم، هیچ به لکه و پی نیشاندهریکم پی پانه گه یاندیون و پیشانم نه داوون. من — شه يتان — ته نیا نیوه م بانگ کردوه بو لای بی باوه پی و هاوه ل بریاردان بو په روه ردگار و (شرك)، گومپایی و سر لی شتیوایی و نیوه ش قبولتان کردوه و هرتان گرت و. باوه پتان به قسه که م هیناوه به بی هیچ جوړه به لکه و نیشانهیه که و تنه دوام و شوینم که وتن و په پره ویتان لی کردم.

به لام سه لماندن و چه سپاندنی دهسه لات و توانای شهیتان لهم نایه تدها که دهه فرمویت: ﴿إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ...﴾ سوورده تی نه حل ۱۰۰.

واته: به پاستی تنها دهسه لاتی به سر نه وانه دا هیه که پشتیان پی به ستوه و ملکه چ و فرمانبرداری نه و ده بن.

زال بوون و دهسه لاتی نه و به سر یاندا له پیگه ی فر و فیل و گومپا کردن و دهسته موکردنیان به جوریکه که و بانگیان دهکات بو بی باوه پی و هاوهل بریار دان (کفر و شرک) و ابه ستیان دهکات به خو به و وازیان لی ناهینی و پیگه نادات که و واز له بی باوه پی و هاوهل بریار دان بهین. به هه مان شیوه که په روه ردگاری مه زن و به دهسه لات دهه فرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْزُهُمْ أَرْأُ﴾ سوورده تی مه ریه م ۸۳.

واته: نایا نابینیت به پاستی نیمه چون شهیتانه کان ده نیرینه سر خوانه ناسان، به گهرمی هانیان دهدهن بو تاوان و گوناوه خراپه.

نابین عه بیاس ده لیت: ﴿تَوْزُهُمْ أَرْأُ﴾ واته: به توندی و به سه ختی نه وان هه لده خه له تینی. له گپرا نه وه یه کدا هاتوه که: نه وان تووشی شه له ل و نیفلیجی و بی توانایی و لاوازی دهکات. له لیکدانه وه یه کی تردا: واته نه وان هان ده دات و ناچاریان دهکات بو تاوان و سه ریچی کردن.

به لام حه قیقه ت و راستی به باب ته که نه مه یه که: وشه ی "ازا" به واتای جوولان و هه لنان و بزواندن دیت. بو یه به کولاندنی مه نجه ل و قازان ده لین "ازیز" چونکه ناو له ناویدا به توندی جووله و کولانی هیه.

به هر جور بی وشه ی "ازا" هه لگری دوو واتایه:

یه که م: بزواندن و به جووله ده رهیتان.

دووه م: داگیرسان و پوشنکردن.

هردوو واتاکه پیکهوه په یوه نډیه کی نژیکیان هیه، چونکه جووله و بزواندن دوڅیکي تایه تیبه که ده بیته هوئی کولان و هه لگړساندن. ئه مه به شیکه له هه مان ده سلات و هیژ و توانای شهیتان به سهر شوینکه و توانی خوئی و نه هلی هاو له بریارده راندا (شرک)، به لام بوئ و پاشایه تی و هیژ و ده سلاتی خوئی خاوه نی هیچ جوړه به لگه و نیشانه ی نیبه و ئه وان ته نیا خوئیان داو ته ده ست بانگهیشت و بانگ کردنه فر و فیل کاربیه کانی شهیتان و به بی داوکردنی به لگه و نیشانه له شهیتان شوینی - شهیتان - که و توون و خوئیان داو ته ده ست ئه و چونکه بانگهیشت و بانگ کردنه کانی شهیتان له گه له هوا و ناره زوو و پاکیشانه نه فسییه کانی ئه واندا سازگاری هیه و هاو ده نگه له گه لیدا. ئه وانه بواری زال بوون و ده سلاتی دوژمنیان به سهر خوئیاندا فه راهم کردووه و هاوکاری و ناریکاریان کردووه، چونکه ئه ویان له گه له خواست و نامانجه ناپه واکانی خویدا هاو هه نگاو له قه له م داوه. کاتیک که به ویستی خوئیان گه وره یی و سهر کردایه تی کردنی شهیتانیا ن قبول کرد و خوئیان کرد به دیلی، وه ک توله سندنه وه و سزایه ک شهیتانی به سهریاندا زال کردووه.

لیره دایه که و اتای ئه م فه رموده یی په روه ردگار "جل جلاله" زیاتر ناشکرا و پوون ده بیته وه که ده فه رموویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ بِكُمُ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ سوورده تی نیسا ۱۴۱.

واته: ئه وانه ی که خوئیان بوئ ئیوه مه لاس داوه چاوه پووانی به سهره اتان ده که ن، ئه گه ر سهرکه و تنیکتان له لایه ن خواوه ده ست بکه ویت ده لئین: ئه ی ئیمه له گه لتاندا نه بووین؟! خوئ نه گه ر کافره کان به شیکیان بییت له سهرکه و تن، دوو پووه کان ده لئین: ئایا ئیمه له سهر ئیوه مان نه ده کرده وه و نه مان هیشت ئیمانداران زیانتان پی

بگه یه نن، ئینجا خوا له پوژی دوا ییدا داوه ری ده کات له نئوانتاند (ئه ی بی باوه پ و دوو پوه کان) دلتیابن هه رگیز خوا نایه لئیت بی باوه پان به سه ر ئیمانداراندا ده ست پویشتوو بن و پیشه که نیان بکه ن.

نایه ته که به سه ر بناغه و بنچینه ی هه مان پوواله ت و گشتگیریه وه جیگیره، ئه وه باوه پدارانن که وا به تووش بوون به گوناح و سه رپیچی و نافه رمانی په روه ردگار، که له گه ل ئیمان که یاندا دژایه تی ده کات و له بهر به ره کانیدایه، بوو ده پره خسینن بو چوونه وه پیش و زال بوونی بی باوه پان، به گویره ی ئه و سه رپیچی و تاوانه ی که تووشیان بووه و ئه نجامیان داوه، (واته مروف چه نده تووشی گوناح و تاوان و نافه رمانی بیت له بهرام بهر په روه ردگاردا، به هه مان ئه ندازه خو ی ریگه خوشکه ره بو ئه وه ی شه ی تان زال ببی به سه ریدا و ده سه لاتی هه بی به سه ریدا، وه رگیچی کورد).

ئه وه خودی خو یان بوون که وا ئامراز و هوکاری ئه و ده سه لات و چوونه پیشه وه و زال بوونه یان - زال بوونی شه ی تان به سه ر خو یاندا - هینا وه ته دی و فه راهه میان کردوه. (وه ک کورد واته نی ده لی: به دهستی خو یم کرد به خو یم، وه رگیچی کورد). وه ک ئه و نافه رمانیه ی که وا موسلمانان کردیان بهرام بهر به فه رمانه که ی پیغه م بهر (صلی الله علیه وسلم) له جهنگی ئو حوددا که بووه هو ی سه رکه وتنی موشریکه کان به سه ر موسلماناندا.

په روه ردگار خو ی شه ی تانی زال نه کردوه به سه ر ئه هلی ئیماندا و ده سه لاتی پی نه به خشیوه، مه گه ر کاتی که وا ئه وان - ئیمانداران - به هو ی په پره وی کردن و شوینکه وتنی شه ی تان و به هاوه ل دانانی شه ی تان بو په روه ردگار (واته شه ی تانیان کردوه ته هاوه ل و شه ریکی په روه ردگار)، بواری زال بوونی شه ی تانیان به سه ر خو یاندا

فەراھەم کردووه، لەم ئان و ساتەدا یە کەوا پەرەردگار (جل جلاله) شەیتانی زال کردووه بەسەر ئەو جوۆرە کەسانەدا و سەری خستووہ.

ھەرکەسێ گەیشتە ئەو بەختەوہری و کامەرانییەیی کەوا پەرەردگار پێنموونی پێ ببەخشی و بیخاتە سەر پێگەیی پاست، ئەوا با سوپاس و ستایشی پەرەردگار بکات و ھەرکەسیکیش لە پێگەیی گومرایی و نەزانیدا ھەنگاوی ھەلگرت با جگە لە خۆی لۆمە و سەرکۆنەیی کەس نەکات.

((یەخواپەرستی، پشت بەستن و نیەت پاکێ و یەك دلی)) دەبنە پێگرو لەمپەری لە بەردەم زال بوونی شەیتاندا، بەلام ھاوێل پیراردان بە ھەموو جوۆر چەشنەکانییەو، بوار دەپەخسینی بۆ زال بوونی شەیتان و تێکپرای ئەوانە لەسەر بناغە و بنچینەیی نەریتی تاکە کەسیکە کە ھەوسار و لەغاوی تەواوی کاروبارەکان بە دەست ئەو و لەژێر دەسەلاتی ئەودایە و سەرچەم کارو کردەوہکان بۆ لای ئەو دەگەپێنەوہ و کوتایی بەلگە و بیانوو لای ئەوہ و بۆ ئەو دەبێت. – واتە پەرەردگار – نەگەر ئەو ویستی لەسەر بووایە و بیویستایە دەیتوانی تەواوی خەلکی بکاتە گەلێکی یەکیارچە. بەلام کارزانی و تەگبیر کردنی بەو جوۆرەیی نەویستووہ. ﴿فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۳۶) وَكُلُّ الْكِبْرِيَاءِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴿ سوورەتی جاسیە ۳۶ – ۳۷.

واتە: جا ھەر لە بۆ خواپە سوپاس و ستایش، کە پەرەردگاری ئاسمانەکانە، پەرەردگاری زەویشە، پەرەردگاری ھەموو جیھانیانە، ھەرچی گەورەیی و شکۆمەندی ھەبە لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەر ھەمووی شایستەیی ئەوہ، بە راستی ئەو زاتە بالادەست و دانایە.

ته وهری دووهم: ئامرازه کانی پووبه پوو بوونه وه له گهل شهیتاندا:

ئین قهیم (خوای لی پازی بیت) ده فرمویت: ئیسته چهند بنامه یه کی سوودمه ند باس ده که ین که به دلناییه وه به که لک وه رگرتن لیان و به کارهیتانیان، مروء ده توانی له گهل شهیتاندا پووبه پوو بیته وه و له شه پ و خراپه ی پاریزاو بیت و دووره په ریزی لی بکات.

ئه وانه بنه ما، ئامراز و هوکار و سه نگر و پاریزگه لیکی ده لایانه ن که بریتین له:

سه نگر و پاریزگه ی به که م: په ناگرتن و په نابردن بو په روه ردگار: ٢٤

سه نگره ی دووهم: خویندنه وه ی هه ردو سووره ته ی "فلق" و "ناس": چونکه خویندنه وه، تیگه یشتن و کارکردن به و دوو سووره ته بو لابرده ن و دوورخستنه وه ی خراپه و شه پی شهیتان و پاریزاویمان له لومه و بیانوه کانی شهیتان زور کاریگه ر و سوودمه ندن. بویه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: ((ما تعوذ المتعوزون بمثلها)).^{٢٥}

واته: ((هیچ شتی هینده ی ئه و دوو سووره ته بو ئه وانه ی په نا ده گرن له شه پ و خراپه ی شهیتان کاریگه ر و سوودمه ندر نین)). ((پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه موو شه ویک له کاتی خه وتندا ئه و دوو سووره ته ی (الفلق و الناس) ده خویند^{٢٦}، وه فرمووی به عوقبه که: دوا ی هه موو نویره کانیس بیانخوینی)).^{٢٧} (دیاره لی ره دا مه به ستی له نویره فره زه کان بووه نه ک سوننه ته کان، خواش باشتر ده زانی، وه رگپری کورد).

٢٤ ئه م بابه ته پیشتر به دوور و دریزی باسکراوه و خراوه ته پوو.

٢٥ رواه النسائی والدارمی.

٢٦ رواه البخاری عن حدیث عائشه.

٢٧ رواه ابو داود والترمذی والنسائی.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی:

((هه‌ر که سێک ئه‌و دوو سووره‌ته له گه‌ل سووره‌تی "إخلاص" دا سێجار له‌کاتی ئیواراندا و سێ جار له‌کاتی به‌ره‌به‌یاندا (به‌یانیان) بخوینێته‌وه، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ بۆ هه‌موو شتی)).

((هه‌روه‌ها له‌ جێگه‌یه‌کی تر دا پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموویت: نه‌گه‌ر چووه‌ ناو جێگه‌ی نووستن ده‌ستی بدات له‌ یه‌ك و پاشان قووی پێدا بکات و سووره‌تی "إخلاص" و "فلق" و "ناس" ی پێدا بخوینێ، پاشان ده‌ستی به‌ئێنی به‌سه‌ر ئه‌و شوینێدا ئه‌توانی له‌ له‌شی، وه‌ سه‌ری و له‌گه‌ل ده‌م و چاوی و له‌پێشه‌وه‌ی له‌شییه‌وه‌ ده‌ست پێ بکات وه‌ ئه‌مه‌ سێ باره‌ بکاته‌وه)).^{۲۸}

سه‌نگه‌ری سییه‌م: خویندنی "أیه الكرسي"، چونکه له‌ فه‌رمووده‌ سه‌حیحه‌کاندا له‌ موحه‌مه‌دی کوپی سیرین و ئه‌ویش له‌ ئه‌بوو هوره‌یره‌وه‌ هاتوو که وتویه‌تی: ((پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمانی پێکردم به‌ پارێزگاری کردن له‌ سه‌رفیتره‌ و زه‌کاتی مانگی پێڕۆزی په‌مه‌زان، که‌سێ هاتوو و ده‌یویست به‌بێ پرس هه‌ندیکی لی هه‌لگرێ و بییات گرتم و پێم وت: ده‌تبه‌مه‌ لای پێغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه‌و ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی گێڕاوه‌ته‌وه‌ و دواتر وتی: هه‌رکاتی چوویه‌ ناو جێگه‌ی نووستنه‌وه‌، "أیه الكرسي" بخوینێه‌وه‌! چونکه ئه‌م کاره‌ی ده‌بیته‌ هوێ ئه‌وه‌ی که‌وا په‌روه‌ردگار هه‌میشه‌ پاسه‌وان و چاودێری تۆ بی‌ت و تاكو به‌ره‌به‌یان شه‌یتان لی‌ت نزیک نه‌بیته‌وه‌)).

۲۸ البخاری مع‌ الفتح ۶۲/۹ و مسلم ۱۷۲۳، چونکه پێغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئاوا‌ی ده‌کرد، ئه‌مه‌ له‌ قه‌لا‌ی موسلمان‌ه‌وه‌ وه‌رگێراوه‌، له‌ به‌شی زیکره‌کانی به‌یانیان و ئیواراندا، ل ۳۴، چاپی سی و یه‌که‌م، وه‌رگێری کورد.

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموی: ((ئو له گه ل تۆدا پاستی وتوو، به لام شەیتان تەواو درۆزنە)).^{٢٩}

سەنگەری چوارەم: خویندەنەو و تیگە یشتن و کارکردن بە سوورەتی "بەقەرە": چونکە لە فرمودە یەکی صەحیحا لە سەهلی کوپی عبدالله و ئەویش لە ئەبوو هورەیرەو گێراویەتەو کە پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((لاتجعلوا بیوتکم قبوراً وان البیت الذی تقرأ فیہ البقرۃ لا یدخله الشیطان)).^{٣٠}

واتە: ((مالە کانتان مەکەنە گۆرستان، بە پاستی شەیتان ناچیتە ئەو مالانەو کە سوورەتی "بەقەرە" ی تیدا دەخوینیتەو)).

سەنگەری پێنجەم: دوو ئایەتی کوئابی سوورەتی بەقەرە: چونکە لە فرمودە یەکی صەحیحا لە ئەبوو موسای ئەنصارییەو هاتوو کە: پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((هەرکەسێ شەوی هەر دوو ئایەتی کوئابی سوورەتی بەقەرە بخوینیتەو، بو ئەو کەسە بەسە)).^{٣١}

لە صەحیحی ترمزیدا لە نعیمانی کوپی بەشیرەو هاتوو کە پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویەتی: ((پەرەدگار دوو هەزار سال پێش بەدیھێنان و خولقاندنی بوونەوەرەکان کتیبیککی نووسی کە کوئابیەکی بە دوو ئایەتی کوئابی سوورەتی بەقەرە کوئابی دەهات، ئەگەر ئەو دوو ئایەتە سێ شەو لە مالیکدا بخوینیتەو، شەیتان لەو مالە نزیک نابیتەو)).^{٣٢}

٢٩ رواه البخاری معلقا (٢٣١١).

٣٠ رواه مسلم (٧٨٠).

٣١ رواه البخاری ومسلم.

٣٢ رواه الترمذی (٢٨٨٢) والدارمی (٣٣٨٧).

سەنگەری شەشەم: ئایەتەکانی سەرەتای سوورەتی "حم" تا "الیە المصیر" لەگەڵ
 "ایە الكرسي" دا:

لە صەحیحی ترمزی دا لە عبدالرحمن کوپی ئەبووبەکرەووە ھاتوووە کە پێغەمبەر
 (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویوەتی:

((من قرأ حم المؤمن الی (الیە المصیر) وآیە الكرسي حین یصبح حفظ بہما حتی
 یمسی، ومن قرأہما حین یمسی حفظ بہما حتی یصبح)).^{۳۳}

واتە: ھەرکەسێ سوورەتی حم (مؤمنین) تا (الیە المصیر) لەگەڵ ئایەتول کورسی لە
 بەیانی دا بخوێنێتەووە تا ئێوارە ی ئێ دەبیێتەووە پارێزراو دەبیێت، وە ھەر کەسیکیش
 ئێوارە بیان خوێنێت تا بەیانی ئێ دەبیێتەووە پارێزراو دەبیێت.

سەنگەری ھەوتەم: وتن، تیگەیشتن و کارکردن بە واتای:

((لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ، لہ الملك ولہ الحمد، وهو علی کل شیء قدید)).

چونکە لە صەحیحەیندا فرمودەیک لە ئەبوو ھورەیرەووە ھاتوووە کە پێغەمبەرێ خوا
 (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویوەتی: ((من قال: لا الہ الا اللہ وحدہ لا شریک لہ، لہ الملك
 ولہ الحمد، وهو علی کل شیء قدید، فی یوم مئة مرة، کانت لہ عدل عشر رقاب، وکتبت
 لہ مائة حسنة ومحبت عنه مائة سيئة وكانت لہ حرزا من الشیطان یومہ ذلك حتی یمسی
 ولم یأت احد یافضل مما جاء بہ الا رجل عمل اکثر من ذلك)).^{۳۴}

واتە: ھەر کەسێک سەد جار بڵێ: ھیچ پەرستراویک نییە بە ھەق جگە لە (اللہ)، تەنھاو
 بێ ھاوتایە، موڵک و سوپاس و ستایش ھەر بۆ ئەو و بەسەر ھەموو شتیگدا بە
 توانایە، بە ئەندازە ی ئازادکردنی (۱۰) کۆیلە پاداشت و چاکە ی بۆ ھەیە، (۱۰۰) چاکە ی
 بۆ دەنووسرێ و (۱۰۰) گوناح و تاوانی لەسەر لادەبرێ، ئەو شەو تەو تەو بەیانی (کە

^{۳۳} رواہ الترمذی (۲۸۷۹) والدارمی (۳۳۸۶).

^{۳۴} متفق علیہ.

پوٲی لی ده بیٲه وه) له شهړ و خراپه ی شه یتان پاریزراو ده بیٲ و هیچ کهس له و ده سهاٲ و سه رمایه یه کی چاکی نییه مه گهر کهسی زیاتر و چاکتر له می وتبی. سه نگره ی هه شته م: زوډ یادکردنی په روه ردگار، که له بابه ته کانی تر زیاتر جیگه ی گرنکی پیدانه.

له صه حیجی تورموزیدا فرموده یه که له حارسی نه شعهریبه وه هاتووه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: ((په روه ردگار فرمانی کرد به یه حیای کوپی زه که ریا بو جی به جی کردنی پیٲنج پسته و پیی فرموو که، به به نی ئیسرائیلیش بلٲت که وا کرده وه یان پی بکن، به لام یه حیا له باره ی گه یان دنیان به گه لی به نی ئیسرائیل توژی درهنگ که وت و دواکه وت. عیسا (سه لامی خوا ی له سه ر بیٲ) وتی: په روه ردگار تو ی پاسپاردووه به به جیٲه یتانی پیٲنج بابه ت و فرموویه تی که وا به به نی ئیسرائیل بلٲت که وا جیٲه جیٲان بکن و کرده وه یان پی بکن، یا تو – یه حیا – پیٲان پابگه یه نه یاخود من – عیسا – پیٲان ده لٲم.

یه حیا وتی: له وه ده ترسم که وا نه گهر تو – عیسا – پیٲش من – یه حیا – پایان بگه یه نی، زه وی من هه ل لوشی و له ناو خویدا نو قمم بکات، یاخود تووشی سزایه که بم! خه لکی بانگه ٲشت کرد بو (بیت المقدس) و خه لکیکی زوډ له ویدا کو بوونه وه و گوٲی بیستی وته کانی بوون و گوٲیان لی پاکرت.

یه حیا وتی: په روه ردگار فرمانی کرد پیٲم به به جیٲه یتانی پیٲنج ته وهر (بابه ت) و فرمانیشی پی کردووم به ئیوه یشی پابگه یه نم.

یه که م: نه مه ی که وا ته نیا په روه ردگار بپه رستن و هاو هل و شه ریکی بو بریار نه دن و په روه ردگار فرمانی پی کردوون به چاکه و چاکه کردن. کاری مروٲی چاکه کار وه که نه وه وایه که که سی که دوژمنیکی نه وی – دوژمنی مروٲه چاکه کاره که – به دیل گرتبی و ده ست و پیی به سستیته وه و ناماده ی کردبی بو نه وه ی له ملی بدات و

بیکوژیت، به لَام ئه و مروّقه چاکه کاره هه لَسیته وه و بلّیت: من هه رچی مال و سامان و داراییم هه یه دهیده م به تو به مهرجی که وا نه یکوژی و له مردن پزگاری بکات.

هه روه ها په روه ردگار فه رمانی پی کردوون که وا: یاد و ستایشی په روه ردگار بکه ن. یادکردنی په روه ردگار وه ک ئه وه وایه که وا دوژمن بکه ویتته شوین که سیّک و ئه ویش به خیرایی خوئی بکه یه نیتته قه لاو سایه و په نایه کی پاریزراو و به هیز و خوئی له ئه وان بشاریتته وه و بپاریزیت. مروّقیش به م جوړه یه و ته نیا به یاد و ستایشی په روه ردگار، که وا ده توانی نه فسی خوئی بپاریزی له به رامبه ر شهیتاندا و پاریزگاری لی بکات)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: ((...وَأَنَا أَمْرُكُمْ. بخمس، الله امرنی بهن، السمع، والطاعة، والجهاد والهجرة والجماعة فان من فارق الجماعة قید شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه الا ان يراجع ومن ادعى دعوى الجاهلية فانه من جثا جهنم)).

فقال رجل: يا رسول الله. وإن صلى وصام.

قال: ((وان صلى وصام، فادعوا بدعوى الله الذي سماكم المسلمين المؤمنين عباد الله)).

واته: ((من فه رمانتان پی ده که م به پینچ شت که په روه ردگار فه رمانی پی کردووم: بیستن، په پره وی کردن، تیکوژشان (جیهاد)، کوچکردن و بوونمان له گه ل کوّمه لدا. چونکه هه رکه سی به ئه ندازه ی بستی له کوّمه ل (جماعت) دوور بکه ویتته وه نیشانه ی ئیسلامی له ملی خویدا ده رهیناوه و لایبردووه، مه گه ر ئه وه ی که جارێکی تر بکه ږیتته وه ناویان و هه رکه سی بانگه شه و بیروباوه ږه کانی ئه هلی نه قام و نه زانه کان زیندوو بکاته وه، له زومره ی جه هه ننه مییه کانه (واته ئه هلی دوژه خه)).

پیاوئی وتی: ئه ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه گه ر چی نوژیښ بکات و پوژوویش بگریت؟

پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: ((نه گهر چی نویژ بکات و پوژوویش بگری، درووشم و بانگه شه خوییه کانیش تهرج بکن، په روه ردگاری که ئیوهی به موسلمان و نه هلی ئیمان و بندهی خوی زانیوه)).^{۳۵}

پښغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) له م فرموده یه دا نه هلی ئیمانی ناگادار کردووه ته وه و پی فرمون که، مروژ ته نیا له ریگهی یاد و ستایشی په روه ردگار وه ده توانی خوی له فیل و ته له که و خراپهی شهیتان بیاریزی و خوی دوور بخاته وه و نه مه همان نه و شته یه که سوورده تی "ناس" باسی ده کات.

په روه ردگار له م سوورده ته دا شهیتانی به "خناس" پیناسه کردووه و ناوی هیناوه، خه ناس که سیکه که هر کاتی مروژ یاد و ستایشی خوا بکات و بیپه رستی و په پره وی لی بکات، تووړه و نادیار و شاراوه ده بیټ. به لام هر کاتی بی ناگا بیټ له په روه ردگار، شهیتان دلی بچوک ده کاته وه و دوو دلی و دله پاوکیکانی خوی که ریگه خوشکری ته واوی خراپه و تیاچوونه کانه هلی ده خه له تیټی، به لام هیچ شتی وه ک یاد و ستایش کردنی په روه ردگار ناتوانی مروژ دوور بخاته وه له دوو دلی و دله پاوکی و فیل و نه له که کانی شهیتان وپاریزگاری لی بکات، (واته مروژ ته نیا له ریگهی یاد و ستایش کردنی په روه ردگار وه ده توانی خوی له شه پ و خراپه و دوو دلپیه کانی شهیتان بیاریزی و خوی لی دوور بخاته وه، وهرگیزی کورد).

سه نگه ری نویه م: ده ست نویژ و نویژ کردن، که له گرنگترین و بنچینه ترین قه لا و سایه و په نا گه لیکن، که ده توانین خوامنی تیډا بیاریزین و خومان دوور بخهینه وه له دوو دلی و دله پاوکیکانی شهیتان. به تاییه ت کاتیک که تووړه یی و هوا و ناره زوور وه ناگر له ناخی مروژدا بلپسه بسیټی، هیچ ریگه یه کی تر وه ک ده ست نویژ و نویژ کرد ناتوانی نه وانه بکوژیننه وه و له ناویان بیات.

له صهحي تورموزيدا له نه بوو سه عيدي خدرييه وه، له پيغه مبري خداوه (صلي الله عليه وسلم) هاتوه كه فهرموويه تي: ((ألا وإن الغضب جمة من قلب ابن آدم، أما رأيتم إلى حمرة عينيه و انتفاخ اوداجه، فمن احس بشيء من ذلك فليلصق الأرض)).^{۳۶}

واته: بزائن كه تووړه يي ډاگړي كه^{۳۷} له دلي ئاده ميزادا پيدا ده بيت، مه گهر سوړي چاوه كاني و هه ټاوسان و باكر دني دماره كاني نابيين؟ هركاتي كه سي تووشي ئه م باروودوخه هات دانيشي و هيچ كاري نه نجام نه دات.

(سه باره ت به و دوخه ي كه مروځ تووړه ده بيت، پيغه مبر (صلي الله عليه وسلم) ده فهرموويت: گهر تووړه بوون و له و كاته شدا به پيوه بوون نه و دابنيشن، وه نه گهر له كاتي تووړه بووندا دانيشتبوون نه و پابكي شري، وهرگړي كورد).

له فهرموده يه كي تر دا هاتوه كه: ((شهيان له ټاگر دروست كراوه و ټاگريش به ټاو ده كوږي ته وه)).^{۳۸} هيچ شتي به نه دازه ي ده ست نويز و نويز كردن ناتواني ت زال بيت به سهر ټاگري تروړه يي و هه و ټاره زووه كاني دا. چونكه ټاوي ده ست نويز جه سته ي گهرم و ټاگر ډاسا و هه لگيسراوي مروځي تووړه سارد ده كاته وه و نه گهر نويز به ملكه چي و زه ليلي و دټاكييه وه به جي به يري، ټارامي و ټاسووده يي ده به خشيت ته پوځ و دهر ووني هه لگيسراو و نا ټارامي نه و. ئه مه پاستييه كه كه ټاكي كړدنه وه و نه زموني مروځ له هينانه وه ي به لگ و نيشانه يي نياز ده كات.

سه نگر ي ده يه م: دووړه پهر يزي له زياده پوي له قسه كردن، ته ماشا كردن، خواردن و خواردنه وه و ټيگه لاوي كړدني نا پيوست له گه ل خه لگي دا، چونكه شهيان له م پيگه يانه وه يه كه ده تواني زه فهر به مروځ بيات و بجي ته نيو دل و پوځي مروځه وه و هيلانه ي تي دا دروست بكات و زال بيت به سهر يدا و ده ستي به سهر دا بگري ت.

^{۳۶} رواه الترمذي (۲۱۹۱) وابن ماجه (۴۰۰۰).

^{۳۷} (جره) به واناي ورده بفرديش هاتوه

^{۳۸} شيخي نه لباني ئه م فهرموده يه به لاواز داده ني.

به کورتی:

هر مروفتیکی ژیر و عاقل و تیگه یشتوو دهرانی که شهیتان ته نیا له سی لاه ده توانی زالی بی به سهریدا:

یه که م: زیاده پویی و خه سارکردن و نه می که وا له هر شتی کدا زیاد له پیویست ههنگاو بنی، نه م زیاده پویییه زه مینه و بواریکه بو چوونه ناوه وهی شهیتان بو ناو دل و پیکه ی پووبه پوو بوونه وه له گه لیدا - له گه ل شهیتان دا - دهره فته نه دانه به نه فس بو به ده ست هیئانی نه و خه ز و ناره زووه زور و له پاده به دهرانه بو خه وتن و خواردن و تام و چیژ، هرکاتی نه م دهرگایه ی داخست به پویی نه فسی خویدا، له راستی دا دهرگای به سهر سه رسه خترین و ترسناک ترین دوزمنی خویدا به ستووه.

دووه م: نا ناگایی و که مته رخه می، چونکه نه هلی زیکر و یاد و ستایش کردن، له پال قه لایه کی پولایینی یادکردندا جیگیرن، به لام هرکاتی تووشی نا ناگایی و که مته رخه می ببه وه، دهرگاکانی نه و قه لا و په ناگایه ده کرینه وه و دوزمن ده چیته نه و ناو قه لایه و له م کاته دا پاونان و دهرکردنی شهیتان بو نه وان ته واو قورس و گران ده بیت.

سییه م: پووتیکردن و که لک وهرگرتن و به کرده یی کردنی کار و قسه کان و شت گه لیک بی به ها و هیچ و پووج، که هاوکاری و کو مه کی نه و ناکات بو گه شه کردنی زانست و ئیمان و کاری خیر و چاکه و به رژه وهندی خوئی و خه لکانی تر.

(له کوتایی نه م ته وه ره دا ده لیم: نه م بابه تانه ی له م ته وه ره دا باسکراون و خراونه ته پوو وه ک نامرازیک بو به رگری کردن و پووبه پوو بوونه وهی شهیتان، بابه ت و فره مووده گه لیک پیروژ و به سوودن، به لام وا به باشتر دهرانم که وا به خوینه رانی به پزیش بلیم بو وه ده ست خستنی نامراز و فره مووده ی زیاتر و به سوودتر سه باره ت به م باسه، سهردانی نامیلکه ی "قه لای موسلمان له زیکره کانی به یانیان و ئیواراندا" بکه ن، به تاییه تی به شی "زیکره کانی به یانیان و ئیوارانی" نه و نامیلکه به سوود و به که لکه، وهرگتپی کورد).

بہشی شہشہم

**کاریگہری ئاژاوه و تاوانہکان
بہسہر دلہوہ**

ته وهری یه که م: پووتیکردنی به لا و تاوانه کان بو سه ردل:

حوزه یفه ی کوری یه مان (خوا ی لّ پازی بیت) ده لّیت: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویته: ((تعرض الفتن علی القلوب کعرض الحصر عوداً عوداً، فأی قلب أشرب بها نکتت فیه نکتة سوداء وای قلب انکرها نکتت منه نکتة بیضاء حتی تعود القلوب علی قلبین: قلب اسود مریداً کالکوز مجخیا لایعرف معروفا ولا منکراً الا اشرب من هواه. وقلب أبيض لاتضره فتنة مادامت السموات والأرض)).^{۳۹}

واته: ((گو به ند (فتنه) و تاوان و سه ریچییه کان وه کو (چنینی حه سیر) دانه دانه له به رامبه ر دلّه کانه وه ریژه^{۴۰} ده پوّن. هر دلّی که بکه ویتته ژیر کاریگه ری نه وانه وه، خالیکی په شی به سه ره وه په یدا ده بیت، به لام هر دلّی که وا پشت بکاته نه وان و پوویان لّ هه لّجه رخیّی، خالیکی سپی به سه ره وه په یدا ده بیت، تاوه کو نه مه ی که وا دلّ له شیوه ی یه کی له م دوو گرووپه دلّانه ی خواره وه ی لّ دیت: دلّیکی په ش و تاریک وه کو گوژه یه کی تاوه ژوو و هه لگه پاره، که چاکه ناناسی و پشت ناکاته خراپه و تاوان و پووی لّ هه لّناجه رخیّی و ته نیا په پیره ی له هه وا و ناره زوی خوی ده کات.

نه وی تریان دلّیکی سپی و (پاک) ه، که تاوه کو ناسمانه کان و زه وی بوونیان هه بیت، گو به ند و تاوان و سه ریچی کردن، زهره ر و زیانیکی پی ناگه یه نی)).
پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پوو هیّنان و پوو تیگردنی که م که می گو به ندو ناژاوه کانی (فتنه) بو سه ردلّه کان، چواندوه به چین و پیکه ستنی حه سیر

۳۹ أخرج مسلم برقم (۱۴۴).

۴۰ ریژه واته نه وه ی که وا تا قمنیک یا خود گرووپنیک له به رامبه ر که سیتی گه ورده ا به رنیک و پینکی ده چن به ریژه و هر گیتی کورد.

له دانه دانه ی قامیشه کان. وه نهو دلانه ی که ده که ونه بهر هیرش و هلمه تی
گو به نده کانه وه دابه شی کردوون بو سهر دوو جوړ:

یه که م: دلّیکه کاتیک که گو به ند و فیتنه کان پووی تیده که ن، به هه مان شیوه که
نیسفنچ ناو هه لده مژی، نهو گو به ند و (فتنه) و ناژاوانه له خویدا کوئی ده کاته وه و
به هوئی هه ر تاوان و سهر پیچی و گو به ندیکه وه خالّیکی ره شی له سهر په یدا ده بیّت. نهو
دلّه هه روه ها به نامیز و باوه شیکی کراوه وه و به پوویه کی خوش پیشوازی له و تاوان و
سهر پیچیانه ده کات، تاوه کو به ته وای پدهش ده بیّت و پووناکی و پوشنایی خوئی
له ده ست ده دات و ژیره و ژور ناویزان ده بیّت، دوونه خوشی ته و او مه ترسیدار پوو
ده کاته نهو دلّه و به ره و مردن و له ناوچوونی مه عنه وی ده بات و له کاری ده خات.

یه که م: لیّ تیکچوون و که وتنه هه لده وه به رامبه ر به په و (معروف) و ناره و (منکر)،
واته چاکه و خراپه و خیر و شر به لایه وه جیاوازی نییه و هه ر یه کی له وانه واتای
خوئیان له ده ست ده دن. ته نانه ت له وانه شه نه م نه خوشییه به جوړی په گ و پیشه ی
خوئی دابکوئی که واپه واپه پیدراو به ناره واپه واپه پینه دراو (معروف، منکر) و
ناره واپه په واپه واپه دیه یتان (بدعت) به شریعت و شریعت به به دیه یتان (سونه ت و،
بیدعت) و حق به هیچ و پوچ و هیچ و پوچی به حق له قه لّم بدات.

دووه م: به حاکم و فرمانره و زانینی هه واپه ناره زووه کانی خوئی به سهر نهو
شتانه ی که واپه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هیئاوییه تی. (واته هه واپه
ناره زووه کانی خوئی ده کاته حاکم و فرمانره وای خوئی و په پره وییان لیّ ده کات و پشت
ده کاته نهو په یامه و نهو شریعت ته ی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیئاوییه تی،
خوا په نامان بدات، وهر گپ پی کورد).

دووه م: دلّیکی سپی و پاک: که هه تاوی نیمان له و دلّه دا هه لّه اتووه و پر له نوور و
پوشنایی کردووه، نه م جوړه دلّه هه رکاتی بکه ویته بهر هیرش و هلمه تی گو به ند و
تاوانه کانه وه، پوویه پوویان ده بیته وه و له خوئیانی دور ده خاته وه و لایان ده بات. نه مه
ده بیته هوئی نه وه ی که واپه پووناکی و پوشنایی و هیژ و توانایی نهو دلّه زیاد بکات.

نډو گوښه ند و تښکده رانه ی (فتنه) ږوو ده که نه دله کان و ده بڼه هو ی نه خوشی و په ک که وتنی مه عنه وی دل، بریتین له:

- گوښه ندی هوا و ناره زوو.
- گوښه ندی دوو دلی و دله پاوکیکان .
- گوښه ندی خراپه و له ناو بردن و گومرایی
- تاوان و سه ریچی و تازه گه رییه کان.
- سته م و زورداریییه کان .
- نه زانی و نه فامیییه کان .

گوښه ندی په که م، ده بیته هو ی له ناو بردن و خراپی ویست و نیاز. دووه میش ده بیته هو ی خراپه و له ناوچوونی زانست و بیروباوه ږ و نیمان. هه ندی له هاوه لان (اصحاب) دله کانیان دابه ش کردووه بو سه ږوار به ش. هه روه ها هاتووه که وا حوزه یفه ی په مانی (خوای لی پازی بیت) فه رموویه تی: ((دله کان ږوار جوڼن:

یه که م: دلکی پاک و بی خه وش که تیدا ږرایه کی ږووناک و پوژن داگیرساوه و نډو دله ش دلی مروقی نه هلی نیمانه.

دووه م: دلکی بی تیشک و نا پوژن و شاراوه، که دلی مروقی بی باوه ږه. سییه م: دلکی هه لگه ږاوه و سه لیثیواو که دلی مروقی دوو ږووه (منافق). دلک که خیر و چاکه ده ناسی، به لام ږووی لی هه لده جه رخینی و پستی تی ده کات، وه حق و راستی ده بینی به لام خو ی له ناستی دا هه له ده کات و خو ی به کویر له قه له م ده دات، به واتای نه وه ی که نډو حق و راستییه نابینی!

ږواره م: دلی که هه ر دوو هیزی - هیزی نیمان و هیزی دوو ږووی _ هه ر په کیکیان به ره و لای خو ی ږایده کیشی، وه له کوتایی دا ده بیته شوینکه وته و ژیر ده سته ی نډو هیزه ی که وا زیاتر به سه ریدا زال ده بیت.

مه به سستی نه و له (دلی ته نیا و سه لټ) دلټکه که خالی بیت له ته وای
 کارووباره کانی تر جگه له کارووباره کانی په روه ردگاری مه زن و پیغه مبه ری نازیز و
 حق و پاستی. مه به سستی نه و له و چرایه ی که له و دلټه دا جیگیره و بوونی هیه، چرای
 نیمانه و ته نیایی و سه لټ بوونی نه و به واتای سه لاهه تی و ته ندروستیبه تی له دو
 دلی و هوا و ناره زووه ناپه و و گومراکه ر و بوونی چرای پووناک و پووشن تییدا به
 واتای پووشن و پووناکی بوونی نه و دلټه یه به هوئی کارو کرده وه و نیمانه وه.

مه به سستی نه و له دلی شاراه، دلی بی باوه په کانه، چونکه له ناخ و دهر و نییدا،
 کالان و بهرگ و سپیالی شاراه ته وه و تیشکی زانست و نیمانی پی ناگات. به هه مان
 شیوه که په روه ردگار له باره ی یه هوده وه ده فهرموویت: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ...﴾
 سووره تی به قهره ۸۸.

واته: ((هروه ها جووله که کانی سرده می پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وتیان:
 دلټه کانمان داخراوه (له گوفتاری تو تی ناگه ین!)).

په روه ردگاری گه وره و به ده سه لټ ده فهرموویت: ﴿وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
 يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا﴾
 سووره تی نه سرا ۴۵ - ۴۶.

واته: ((کاتیک که قورئان ده خوینیت نیمه به ربه سستی نادیارو شاراه، ده خه یه
 نیوان توو نه وانه ی باوه په پوژی دوا یی ناهینن، (چونکه سوودی لی وهرناگرن)، چونکه
 مه به ستیان نییه تی بگن، نیمه ش په رده ده هینن به سر دلټاندا تا هر تی نی نه گن،
 گویشیان سه نگین ده که ین تا نه بیستن، جا کاتیک له قورئاندا ته نها ناوی
 په روه ردگارت ده به یت (باسی بت و بهرنامه یان ناکه یت)، نه وه پشت هه دلټه که ن و پو
 وهرده گپن و بیزاری دهرده پښ و ده پوښ)).

هرکاتی بو خاوه نانی نه و دلټه، باسی یه کخوایه رستی پاک و په رستش و په پیره وی
 کردن و شوینکه و تنی پاستگو یانه بکریټ و قسه ی لی بکری، به شیوه یه کی هه راسانی و
 تووپه ییه وه پشتی تی ده که ن و پووی هه دلټه جه رختینن. به هه مان شیوه که وتمان:
 مه به سستی نه و له دلی له کالان و قه ولگ بوون و هه لگه پاره و ژیره وه و ژور دلی

ښانساني دوو پوهه وهك چوڼ په روه ردگاري مه زن و به ده سه لات ده فـه رموویت: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئْتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُم بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْتُوا مِنْ أَضَلِّ اللَّهِ وَمَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ سوورده تی نیسا ۸۸.

واته: جا نه وه چیتانه (تهی ښمانداران) ده ربارهی دوو پوهه کان بوون به دوو ده سته وه؟ له کاتیکدا خوا (سه رشوپی کردوون) و وری گپاونه ته وه بو بی باوه پی و به هوئی نه و کرده وانه ی که کردوویانه، نایا ده تانه ویت (دلی) که سیك هیدایه ت و پښموونی بکن که خوا گومرای کردوه؟! (به هوئی باوه پی دانه مه زراو و دل و ده روونی نه خوشیبه وه)، بیگومان نه وه ی خوا گومرای بکات (به هوئی کارو کرده وه ی ناپه سه ندیبه وه) نه وه هرگیز پښگه یه کت ده ست ناکه ویت بو پښموونی کردنی.

واته نه وانی له حق دور خستوه ته وه و ده یان گه پښتته وه بو نه و ناپه وا و هیچ و پوچیبه ی که زیاتر تیدا بوون و پیوه ی خه ریک بوون، نه مه ش به هوئی نافه رمانی و تاوان و سه رپښیبه کانیا نه وه یه.

نه مه خراپترین و پیستړین دلگانه، چونکه نه م جوړه دلگه حق به ناحق و ناحق به حق له قه له م ده دات و ده بیته هاوکار و هاوړتی نه هلی ناحق و ناپه وا و له گه ل نه هلی حق و په وادا ده که ویت به ر به رکه کانی و دوژمنایه تیبه وه.

مه به سستی نه و له و دلگی که که وتوتته ښوان دوو هیزه وه و له و ښوه نده دا جیکیر بووه و له هر یه کیکیان به شیکي هیه، دلگه که، پایه و بنه ماکانی ښانساني تیدا پایه دار نه بوون و چراکه ی - چرای ښمان - تیدا دانه گیرساوه و پوښن نه بووه. چونکه هیشتاکو خوئی پاک و خاوین نه کردوه و خوئی ناماده نه کردوه بو قبول کردن و په سه ندکردنی حه قیقه ت و راستیبه تی په یامه که ی پیغه مه به ری خوا (صلی الله علیه وسلم). تیشکیکي لاواز له ښمانی تیدا پوښنه و تاریکی و تارمایی بی باوه پی و نه زانیش تیدا جیکه و شوینی بو خوئی فراهم کردوه. هندیك جار نریك ده بیته وه له کوفر و بی باوه پی و هندی جاریش زیاتر پوو ده کاته ښمان، وه فرمان و برپار بو نه وه یانه که زیاتر زال ده بی به سه ریدا و ده ست ده گری به سه ریدا.

تهوهری دووهم: نیشانه و ناسه‌واره‌کانی تاوان به سه‌ردلّه‌وه:

گوناح و تاوان شوته‌ما گه‌لیکی زۆر خراپی به‌دواوه‌یه بو جه‌سته و دلی مروّقه‌هم له دنیا و هه‌میش له دوا پوژدا (قیامت) و ته‌نیا په‌روه‌ردگار به‌درووستی ئاگیان لیئانه، که ده‌توانی ئاماژه بکری به‌م باب‌ه‌تانه‌ی لای خواره‌وه:

هه‌ست نه‌کردن به‌گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگار:

یه‌کی له شوته‌ما و نیشانه‌کانی تاوان و سه‌رپیچی کردن نه‌وه‌یه که، هه‌ست کردن به‌گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگار له دلی تاوانباردا لاواز ده‌بیّت و بیه‌وی و نه‌یه‌وی، سالاری و ترس و گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگار له‌دلیدا هه‌موو پوژئی لاواز و لاوازتر ده‌بیّت. چونکه ئه‌گه‌ر له دلی دا توانایی و گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگار جیگیر بووایه، به‌هیچ جوړی ئازایه‌تی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد و نه‌وه‌نده ئازا و چاونه‌ترس نه‌ده‌بوو تا وه‌کو تووشی گوناح و تاوان بیّت و سه‌رپیچی و نافه‌رمانی له په‌روه‌ردگار بکات.

له‌وانه‌یه هه‌ندی جار مروّقیکی نه‌زان و هه‌لخه‌له‌تینراو به‌گومانی خوئی بلیّت: نه‌مه هیوا و ئومیدی منه به‌لیبوردن و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار که تووشی تاوان و نافه‌رمانی ده‌بم، نه‌که نه‌وه‌ی که‌وا پله و پایه و گه‌وره‌یی و مه‌زنایه‌تی په‌روه‌ردگار له‌دلمدا که‌م و لاواز بووبیته‌وه. (زۆر جار ئیمه‌ی مروّقه‌که تاوان ده‌که‌ین به‌کسه‌ر ده‌لێین کوره‌خوا به‌په‌رحم و میهره‌بانه، لیئمان خوش نه‌بیّت، به‌لام نابیّت به‌و بیانوه‌وه که په‌روه‌ردگار به‌په‌رحم و میهره‌بانه ده‌ست بکه‌ین به‌نافه‌رمانی و تاوان کردن، چونکه زۆر جار به‌هوئی تاوانی بچوکه‌وه و به‌رده‌وامیمان له‌سه‌ری، تووشی تاوان و گوناحی گه‌وره‌تر ده‌بین و به‌خۆمان نازانین و دواتر یا هه‌ر هه‌ست به‌گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ردگار ناکه‌ین له‌دلماند، یاخود گه‌ر بیشی که‌ین نه‌وه‌نده که‌مه که نابیته‌ له‌مپه‌ر و پێگر له‌به‌رده‌م نه‌وه‌ی که‌وا ده‌ست له‌و تاوانانه‌هه‌ل بگرین، بوّیه ده‌بی زۆر وریا و به‌ئاگا بین و نه‌وه‌ش بزانی که په‌روه‌ردگار له‌هه‌موو که‌سیکی تر توویره و تۆله‌سینه‌ر و سزاده‌رت‌ره، وه‌رگێپی کورد).

ئەم گومان و خو ھەلکیشانە جوړیکە لە خو ھەلخەلە تاندن، چونکە لە پاستی دا دەبی بوونی گەورەیی و شکۆمەندی و ترسی پەرورەدگار لە دلی مروفدا ببیتە ھوئی ئەو ھە کەوا سنووری شەریعتی خوداوەند پەچاو بکریت و بپاریزیت و لە مەپر و پێگر دروست بکات لە نێوان ئەو و - خودی مروفە کە دا - تاوان و سەرپێچی کردندا.

بەلام ئەوانە ی کەوا لە نافەرمانی و سەرپێچی کردنی پەرورەدگار ناترسین و سل ناکەنەو، بە پاستی پلە و پایە و گەورەیی پەرورەدگارییان نەناسیو، چونکە لە کەسیکدا کە بە ئاسانی ئەمر و نەهیەکانی پەرورەدگار پەچاو ناکات، دەتوانین قبوولی بکەین کە بە پاستی گەورەیی و پلە و پایە ی خوداوەندی پەچاو کردووە و دان بە گەورەیی و شکۆمەندی ئەودا دەنی؟!!

ئەمە لە نەگونجاوترینی گونجاوکان و ھیچ و پووج ترینی ھیچ و پووجەکانە و ھەر ئەم سزادانانە بو مروفی تاوانبار بەسە، کە شکۆمەندی و پایە بەرزی پەرورەدگار لە دلیدا نەمیئی و بسپێتەو و سالاری و مەزنی و گرنگی و بەھابوونی سنووری شەریعتی مافی پەرورەدگار بە کەم سەیر بکات و بە سووک لە قەلەمی بدات.

یەکی لە تۆلە و سزاکانی ئەو جوژە کەسانە ئەمە یە کە، پەرورەدگار پلە و پایە و سامی ئەو لە دلی خەلکانی تردا لا دەبات و بە ھەمان شیوہ کە ئەو نافەرمانی و سەرپێچی کردنی پەرورەدگاری بە کەم زانی، خەلکیش ئەو بە سووک و بچوک لە قەلەم دەدەن. خەلکی بە ھەمان ئەندازە خوشیار، دەوی کە ئەو پەرورەدگاری خوش دەوی و بە ھەمان پێژە و ئەندازەش پێز و گەورەیی ئەویان لە دلدا یە کە، ئەو ترس و شکۆمەندی پەرورەدگاری لە دلدا یە. (واتە ئەو کەسە تا چ ئەندازە یە ک پێز و گەورەیی و ترسی پەرورەدگاری لە دلدا یە و تا چ ئەندازە یە ک لێی دەترسی و پێزی دەگری، خەلکیش بە ھەمان ئەندازە وە ک کەسیکی گەورە و شکۆمەند سەیری دەکەن و پێزی لێ دەگرن. گەر بو ئەمە بگونجی، وە ک چۆن کورد واتە نی دەلی: ((چی بچینی ئەو ھەش دەدووری تەو)). وەرگێپی کورد).

کەسی کە سنووری پێز و قەدری (حورمەت) پەرورەدگاری بشکێنی، دەبیت چۆن چاوەپێی ئەوە بیت کەوا خەلکی پێز و قەدری ئەو بگرن و ببپاریزن؟! چۆن ئەو مافە

به خوئی دَهَدات له کاتیکدا که ئه و حَق و مافی په روهردگاری پِیشیل کردوه و خستویه تیه ژیر پی، خه لکی حَق و مافی ئه و په چاو بکه و چوَن نا فه رمانی و سه رپیچی کردنی په روهردگار به سووک و به هیچ ده زانی و له هه مان کاتیشدا چاوه پووانی ئه وه ده کات که وا خه لکی به چاو یکی سووک سهیری ئه و نه که و به سووک ته ماشای نه که. (وه ک فارس ده لیت: ((تاکنی به دیگران، یا به خودت یا به سران)). واته: ((ئه وهی که ده یکه ی به رامبه ر به خه لکی، دواتر یا به خوئی ده که نه وه یا خود به نه وه کانت)). جا بو که سی که حورمه ت و پِیزی په روهردگار نه گری، په روهردگاریش پِیز و حورمه تی ئه و ناگری و پِیسوا و زه لیلی ده کات، وه رگپپی کرد).

په روهردگار له قورئانی پیروژدا باسی له سزادانه کانی ئه هلی تاوان و سه رپیچی کردوه و ئه م بابه ته ی خستوه ته پوو که به هو و کاریگه ری تاوانه کانی خو یانه وه گومرا بوون و له سه ر دلیان په رده یه ک جیگیر بووه و وه ک چوَن په روهردگاریان له یاد کردوه و فه راموشیان کردوه، خوداوه ندیش ئه وانی له بیر کردوه و پشت گوئی خستوون، وه ک چوَن سووکا یه تیان به ئایینه که ی کردوه په روهردگاریش ئه وانی بچووک و سووک کردوه، وه ئه وانی به هه مان شیوه که بپیاره که ی په روهردگاریان پشت گوئی خست، خوداوه ندیش ئه وانی پِیسوا کرد و پشت گوئی خستن: ﴿...وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ﴾ سووره تی ۱۸ ح ج .

واته: جا ئه و که سه ی که خوا قه در و پِیزی بشکینیت و پِیسوا ی بکات ئه وه هیچ پِیز لینه ریکی نییه .

ئه وانه که کپنوش بردن و مل دانه واندن و ملکه چی له به رامبه ر په روهردگاریان به سووک و به تال له قه لَم دا و له ئاست گه وره یی و شکۆمه ندی خوداوه ندا کپنوشیان نه برد، هیچ کاتی هیچ که س پِیز و ئیحترامی ئه و که سانه ناگریت و جیگه ی پِیز و ئیحترام نیین! چوَن که سی که په روهردگار زه لیل و بچووک بکاته وه خه لکی ده توانی پِیزی لی بگرن و که سیکیش که په روهردگار پِیزی لی بنی خه لکی ده توانی بی پِیزی به رامبه ر بنوینی و به بچووک بزانن؟!

— په یددا بوون و به دیار که ووتنی سام و ترس له دڼدا :

یه کڅکی تر له نیشانه کانی تاوان و سه ریچی کردن، سام و ترس څکه که په روه ردگار له دڼی تاوانباردا په یدای ده کات وه ده یخاته دلڼیه وه. له راستی دا ده توانین همیشه نه و که سه له باروودوڅیکی ترسناک و نیگه راناویدا ببینین.

چونکه په پره وی کردن له په روه ردگار قه لا و پاریزگه یه که که هر که سی بجیته ناوییه وه پاریززاو ده بیټ له سزا و گرفته کانی دونیاو هر که سی لڼی بیته دهره وه و دوور بکه ویته وه، سام و ترس له هم مو لایه که وه دهره ی ددات. به لام هر که سی ریگه ی په پره وی کردن و شوینکه ووتنی په روه ردگار بگریته بهر و لڼی دوور نه که ویته وه، ته وای ترس و توقانه کانی ده بنه نارامش و ناسووده یی و هر که سی کیش نافه رمانی و سه ریچی لی بکات، هیمنی و ناسایش و ناسووده یی ده گوږدری به سام و ترس.

هیچ مروڅنکی تاوانبار و خه ساروڅم ند نییه، که و دڼی وه ک نه وه ی که له نیوان دوو بالی په له وهر ټکدا جیگیر بووی، به رده وام له دوڅی ترس و له رزدا نه بی، هر کاتی ه و ا په نجه ره یه ک یاخود دهر گایه ک پابوه شیننی و ته کانی بدات، ده له زری و گومان ده کات که کاری ته و اوه و به دوی نه ودا هاتوون و هر دهنگی ده بیستی دڼی ده که وی و ده له زری و و ا ده زانی ده یانه وی سزای بدهن، به لام هر ناده میزادی که و ترس و سامی په روه ردگاری له دڼدا بیټ، خداوه ند له هر شه پ و خراپه و ناله بارییه ک ده پیاریزی، به لام هر که سی ترسی خودای له دڼدا نه بیټ، په روه ردگار کارڅکی وای به سه ر دیننی و وای لی ده کات که و ا له هم مو شتی بترسی. (دووری بو مه پو که نه و که سه له سیبه ری خوشی بترسی، وهر گپری کورد).

په روه ردگار له و کاته وه ی که بوونه وهره کانی به دیه پناوه و خولقاندوونی، نه م بنه ماو بناغه یه ی له نیوانیاندا جیگیر کردووه و دایناوه، که تاوان و سزا پیویست و پیډاویستی یه کتن.

یه کی تر له سزا کانی دڼی سه رکیش و تاوانبار، نه مه یه که و تووشی سام و ترس څکی وای ده کات که وه سف ناکریت، نه و همیشه هه ست ده کات که و ا له باروودوڅی ترس و

نیکه رانیدایه. چونکه وه ک چوَن جودایی و ترس که وتووه ته نیوان خوئی و دروستکه ره که ی که په روه ردگار، له گهل خوئی و دروستکراوه کانیشدا هه ست به نامویی و غریبی دهکات و به تیپه پ بوونی زه من ترسه که ی زیاتر و زیاتر ده بیت، به راستی نه هلی ترس له خراپترین جوئی ژياندان و له بهرامبه ردا نه هلی هاوپازی و هاوده می له گهل پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) له چاکترین و باشترین و به تام ترین ژياندا به سهر ده به ن.

نه گهر مروئی ژیر و عاقل ورد بیتوه و ته ماشا بکات و له نیوان تام و چيژی زو له ده ست چووی تاوان و گوناخدا و سزا و سام و ترسی که له ویوه – له تاوان و گوناخه وه – سهرچاوه ده گری هه لسه ننگندن و به راوردی بکات، زیاتر هه ست به شله ژاوی و ناسازگاری و نا په حه تی باروودوخ و زیان و زهره ره کانی دهکات. چونکه نه و نه و نارامی و هیمنییه ی که له په پره وی کردن و شیرینی نارامی و ئاسووده ییه وه سهرچاوه ده گری گوپاویه تیه وه به و نائارامی و ترسه ی که له تاوان و گوناخه وه سهرچاوه ی گرتوه.

إذا كنت قد اوحشتك الذنوب فدعها اذا شئت واستانس

واته: وه ک چوَن تاوان توئی خستوته نیو سام و ترسه وه، نه گهر ئاره زو و مه یلته هیه وازیان لی بهیته و لییان دوور بکه وهره وه، تا به ئاسووده یی و نارامی بگه یته. پاژ و نهینی بابته که له مه دایه که په رستش و په پره وی کردن، مروئ نزیك ده که نه وه له په روه ردگار و به هر نه اندازه ی که نزیکیه که زیاتر بیت، هاوده می و پیکه وه بوون و نزیکی زیاتر ده بیت.

به لام تاوان و سهرکیشی ده بیت هوی دوور که وتنه وه و به هر نه اندازه ی نه و دوورییه زیاد بکات، پیژده و نه اندازه ی ترسیش زیاد دهکات و پیژده که ی هه لده کشی و به رز ده بیت هوه... بویه مروئ به هوی نه و جیاوازییه ی که له نیوان نه و و دوژمنه که یدا په یدا بووه و دروست بووه، هه میسه ترسی نه وی له دلدايه، هه رچه ندیش له پالیدا بیت. به لام له بهرامبه ردا نه گهر له گهل خوشه ویست و یاره که یدا چه ند دوور بیت هه ست به هاوده می و پیکه وه بوون دهکات. (لیره دا مه به ست نه وه یه که مروئ

هرچنده نزيكى دوزمنه كهي بِيَت كه يه كِي له وانه شه يتانه، هر هه ست به ترس دهكات، چونكه متمانه ي پِي نبيه و قهه متمانه به دوزمن ناكړي جا ليوه ي نزيك بي ياخود نا، به لام له بهرامبه ردا هرچنده له يار و خوشه ويسته كه يه وه دور بِيَت. نه وسا زياتر هه ست به نارامي و ناسايش دهكات، وه رگپي كورد).

سام و ترس، شوته ما و ناكامي پووپوش و له مپه به هر نه اندازه و پيژه يه كه سه رپوش و پووپوش نه ستور تر و گوره تر بي، سام و ترس زياتر ده بِيَت. (ليژدها مه به ست نه وه يه كه وا هه تاكو زياتر ملكه چي فه رمانه كاني په روه رداگار بين و په يره وي له برياره كاني خوداوند و شه ريعه ته كه ي بكه ين، نه وا شه يتاني نه فرين ليكراو زياتر و زياتر ده بِيَت له مپه و پيگر له به رده مماندا و هه ول ده دات به ره و سارد بوونه وه و پاشگه ز بوونه وه مان ببات، په روه رداگار خويشي باشت ر شاره زايه، وه رگپي كورد).

نا ناگايي و بي خه به ري ترس به دي ده هيني و خراپتر له وه ترس له تاوان و گوناخ و خراپتر له وه ش ترس له هاوه ل بريار دان و بي باوه پيه وه سه رچاوه ده گري. هيچ كه سي نابيني و پهيدا نابيت كه له گه ل يه كِي له م كاروويارانه دا هاوپي و سازگار بِيَت، مه گه ر نه وه ي كه وا ترس به سه ختي به سه ريدا زال ده بِيَت و سام و ترس پوو و دلي نه و داده گري و داگيري دهكات و ده بِيَت كه سيكي ترسناك و خو پانه گر.

له ده ست داني سه لامه تي و ته ندروستي دل:

يه كيكي تر له شوته ما و نيشانه كاني تاوان نه مه يه كه، ساغي و سه لامه تي دل له ناو ده بات و تووشي نه خوishi و لاداني دهكات و نه خوishi و كوله واري نه و دريژه ي ده بِيَت و له و خواردنه مه عنه و پيانه ي كه ژيان و خير و به رژه و هندی نه و وابه سته ن پييه وه به هره مه ند نابي.

چونكه كاريگه ري و نيشانه ي تاوان به سه ر دله وه وه ك كاريگه ري و شوته ماي نه خوishi به كانه به سه ر جه سته وه، له پاستيدا تاوان و سه رپيچيه كان، نه خوishi به كاني دلن و ته نيا پيگه چاره ي نه وانه دووركه و تنه وه و وازه ميانه له گوناخ و تاوان و توبه كردن و په شيمان بوونه وه.

ته‌واوی پښتواری پښکي په‌روه‌ردگار له‌م باره‌یه‌وه کوک و یه‌ک ده‌نگن که‌وا دل ته‌نیا کاتي به‌ناره‌زووی خوئی ده‌گات که به‌گه‌وره و په‌رستراوی پاسته‌قینه‌ی خوئی بگات و ته‌نیا کاتيک به‌گه‌وره و په‌رستراو و خوشه‌ويستی خوئی ده‌گات که له‌ساغی و ته‌ندروستی به‌هره‌مند بیت و ته‌نیا کاتيکیش له‌سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی به‌هره‌مند ده‌بی، که دهر د و نازاری نه‌و چاره‌سهر و دهرمان بکړیت و شتيکی وه‌ک نه‌مه‌ش پوو نادات و نایه‌ته پيشه‌وه مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا پوویه‌پووی پاکي‌شان و ه‌وا و ناره‌زووه‌کانی بیت‌وه و به‌ربه‌ره‌کانیشی له‌گه‌لدا بکات. نه‌وه‌وا و ناره‌زووانه‌ی که وه‌ک نازار و نه‌خوشیبه‌کانیبه‌تی و چاره‌سهرکردنی له‌دزایه‌تی کردن له‌گه‌لیاندا شاراه‌و نادیاره.

به‌لام نه‌گه‌ر نه‌خوشیبه‌که په‌گ و پيشه‌ی تيډا دابکوتی و تووشی مردنی مه‌عنه‌وی ده‌بیت‌وه یاخود ته‌واو لیئی نزيك ده‌بیت‌وه. به‌همان شیوه که نه‌گه‌ر که‌سی نه‌فسی خوئی له‌ه‌وا و ناره‌زووه نه‌فسیبه‌کان دور بخاته‌وه به‌هشت جیگه و مه‌نزلگه‌ی نه‌وه، له‌پیش به‌هشتی دواپوژ دا نه‌و له‌م دونیایه‌دا له‌به‌هشتیکی کاتي به‌هره‌مند ده‌بی که به‌خشش و تام و چيژه‌کانی نه‌و له‌گه‌ل خوشی و تام و چيژه‌کانی ژيانی هيچ که‌سیکی تر دا شایه‌نی به‌راورد کردن و ه‌لسه‌نگاندن نیی، ته‌نانه‌ت جیاوازی نیوان نه‌و دوو ژيان و به‌خششانه‌ی وه‌ک جیاوازی نیوان به‌خششه دونیایه‌کان و به‌خششه دواپوژه‌کانه.

نه‌مه حه‌قیقه‌ت و پاستیبه‌که که ته‌نیا نه‌و که‌سانه بپوای پی ده‌که‌ن و به‌پاستی ده‌زانن که دلی نه‌وان نه‌مه‌ی یاخود هاوشیوه‌ی نه‌مه‌ی ه‌ست پیکردبی. نابی دوو دل بین که نه‌م فره‌موده‌یه‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (۱۳) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ سووره‌تی ئینفتار ۱۳ - ۱۴.

واته: (سهرنه‌نجام) به‌پاستی چاکان، خواناسان له‌ناو ناز و نیعمه‌تدا ژيانی پر له شادی و خوشی ده‌به‌نه سهر، بیگومان تاوانبار و تاوانکاره‌کانیش له‌ناو دوژه‌خدا ژيانی پر له ئیش و نازار ده‌به‌نه سهر.

به بهخششهکانی ژيانی پاش مردن سنووردار ده بیټ و کوتایی دیت، ته نانه ت پیهوست و تایبته نییه به یه کی له مال و سهراکانی دونیا، به رزه خ یاخود دواپوژ، نه وانه له بهخشش و نه مان له سزا و توله دا جیگیرن، مه گه بهخشش و تام و چیژ و خوشی، هه مان تام و چیژ و خوشی و بهخششی دل و سزاش هه مان سزای دل نییه؟

چ سزایه ک نازاروی ترو ناخوشتیه له سزای ترس و خه م و په ژاره، دل مردویی و پاشگه ز بوونه وهی دل له پهروهردگار و ژيانی پاش مردن و وابسته بوون به غهیره خودا و دور که وتنه وه و جودابوونه وه له پهروهردگار، له هر کات و شوینیکدا پیهوندی به هر شتی که وه هه بی و نه وانی به پیچه وانه ی په زامه ندی پهروهردگار خوش بوویت، نه م جوړه باروودوخه مروژ تووشی خراپترین سزا ده کات.

هر که سی جگه له پهروهردگار به هر که س و شتی کی تر پشت بیهستی و پویی تی بکات و پیهوندی و خوشه ویستی له گه لی دا هه بی، (مه بهست له پیهوندی و خوشه ویستی، واته جگه له پهروهردگار که سی کی تری خوش بوویت و پیهوندی بی له گه لی دا، نه لیه ته نه م پیهوندی و خوشه ویستی به لیره دا نازاره ی پیکراوه و په وانییه بو غهیری خوا بو که سی تر هه بی، پیهوسته به په رستش و به ندایه تی کردنه وه، خوداش باشت ده زانی، وه رگپری کورد). له م دونیا به دا تووشی سی جوړ سزاو گرفت ده بیته وه:

- پیش نه وهی به دهستی بهینی و پی بکات، له پهنج و سزادا ده بیټ.

- هر کاتی پیگه یشت و به دهستی هینا، له ترسی نه وهی که مه بادا له دهستی بدات له پهنج و سزادا ده بیټ.

- هر کاتی له دهستی بدات، تووشی خراپترین سزا ده بیټ.

نه م سی سزا و نازار و به لایانه ته نیا له م جیهانه دا بوئی پهیدا ده بیټ. به لام له به رزه خدا، به پهنج و سزای دوری و داپران جودابوونه وه، که هیچ هیوا و نومیدی نییه بو که پانه وهی و پهنج و نازاری له دهست دانی بهخشش گه لی که به هوئی وابسته بوون به خوشه ویسته ناراسته قینه و دروینه له دهست چووه و نازار و سزای

سه رپوش له نيوان نه وان و په روه ردگاردا و په نچ و نازاري داخ و په روشي كه جگه ري نه و پارچه پارچه دهكات. تووش ده بيت.

نم به خشش و تام و چيزه دروينه و ناراسته قينانه له كوي و به خشش گه لي كه دلي مروفه به هوي هاوده مي و نزيكي په روه ردگارده و ياد و په رستش و ويست و خوشه ويستي له ناسووده يي همه لايه نه و خوشي و شادوماني وه سف نه كراو جيگره، له كوي؟!.

ته نانه ته ندی له و كه سانه ي كه له و جوړه باروودوخدا جيگر بوون و ناماده ن، له كاتي مردندا به هوي له ده ست داني نه و خوشي و تام و چيزانه په شيماني نيشان ده دن و خه م و خه فته ده خون و كه سي و توويه تي: ((نه گه نه هلي به هه شتیش له م جوړه خوشي و به خششانه دا به شدارن و به هرده مenden، به پاستي له زيانتيكي شادي به خشدا به سر ده به ن)).

يه كيكي تر له و به هه شتييانه ي سر زه وي و توويه تي: ((بيچاره و داماوي و كه ساسي بو دونيا په رستان، كه به بي كه لك و هرگرتن و سوومه ند بوون له چاكترين و به تام و چيزترين به خششي دونيا، كه به خشش و نعمه تي خوشي زيكر و يادكردن و په رستش و په پره وي كردني په روه ردگار. نه م دونيابه به جي ده هيلن)).

يه كيكي تريان و توويه تي: ((نه گه پاشا و فرمانره و اكان ده يانزاني كه نيمه له چ به خشش و ناسووده ييه كدا داي، بو و هرگرتني نه و به خشش و ناسووده ييه ي ليمان شمشيريان له كيلندا به پروماندا ده رده كړو به رز ده كرده وه)).

هه روه ها يه كيكي تر له وانه كه تام و خوشي به هه شتي دونيائيان له ياد و زيكر و په رستش و په پره وي كردني په روه ردگاردا دوزيوه ته وه و په يدوزي بوون، ده ليت: ((له م دونيابه دا به هه شتيك هه يه كه نه گه كه سي نه چيته نيوييه وه، نه و بي به ش ده بي له به هه شتي دواپوژ و ناچيته نيوييه وه)).

نه ي نه و كه سه ي كه پشك و به شي به نرخ و به به هاي خوتت به به هايه كي كه م فروشته وه و له م كپين و فروشته شدا به خراپترين شيوه هه لاهه تاوي و زيانن

بینیوه و خویش لئی به ناگاییت! نه گهر خوټ له نرخ و به های کالای به نرخ و نه رزشمه ندی خوټ به ناگا نیت، پرسپار له شاره زایان و پسپوژان و به ناگایان بکه!
 چه په سان و سه رسوړمان بو نه و کالا و شمه که ی که په روه ردگار کړپار و کړپنهری نه وه و نرخ و به ها که شی به هه شته و نه و نوینه رهی په روه ردگار که کړپن و فروشته که له پښه ی نه وه وه گریدراوه و به ستراوه، نرخ و به های نه و – که به هه شته – بو موشته ری و کړپاره که ی له نه ستو گرتووه، پیغه مبه ری گوره و مه زنی ئیسلامه (صلی الله علیه وسلم).

له ده ستدانی بینین و بینایی "دل":

یه کیکی تر له نیشانه و شوته ماکانی تاوان و نا فره مانی و سه رپیچی کردنی په روه ردگار (جل جلاله) نه مه یه که، بینایی و بینینی دل له ناو ده بات، تیشک و پووناکیه که ی له ناو ده بات و ده ی کوژتینیتوه، پښه ی زانستی لی ده به ستی و له نیوان دل و پښمونیدا له مپه ر و پښگریه کی گوره دروست ده کات.

ئیمامی مالیک له دیدار و چاوپیکه و تنیکیدا له گه ل ئیمامی شافعی دا، دوی سه رنجدان و وردبوونه وه له توانا زانستی و ئیمانییه کانی نه و وتی: ((من هست نه که م که په روه ردگار تیشک و پووناکیه کی له دلی تودا پر شوق و پووناک کردووه ته وه، نه و نوور و پووناکیه به تاریکی و زولمه تی تاوان و سه رپیچی کردن له ناو مه به و خاموشی مه که)).

به هر پښه و نه ندازه ی که و تاریکی و زولمه تی تاوان و گوناخ زیاتر بیت پووناکی و شوقی دل که م و که متر ده بی، تا نه و شوپنه ی که دل و هک شه ویکی تاریکی بی شوق و پووناکی و پوشنایی لی دیت، به هو ی بی به ش بوونی له شوق و پووناکی،

---

۴۱ لیره دا مه به ست له و بینین و بینایی نه وه یه که، چای دل ده بینینی و نه و چاوه ش چای ناخه، نه گهر بینایی نه و چاوه پووناک و روشن و جوان بیت نه و ته وای جهسته تاسووده و نارام ده بیت و سودی لی ده بینینی، وه رگری کورد.

وهكو ئادهمیزادیکي کوځر و نابینا که له شهوئیکي تاریک و له شوئینیکي پر له لیژگه و خزگه دا دهکه ویته نیو هر چال و قوړتیکه وه.

له م پڼگه یه دا یا ده بیت به گوږپایه لئې کردن و په رستش کردن داوای سه لامه تی و ته ندروستی بکه یڼ، یا خود به هوئې سه ریچی و نافه رمانی کردن و تاوان کردنه وه دهکه وینه نیو گوږم و گڼژاوی سه ر لیشیواوی و گوږپایې.

تاریکی دل به هوئې کاریگری تاوانه کانه وه ده گوازیته وه بو پهل و نه دنامه کان و به هوئې هیژ و لاوازییه وه کاره کانی نه وان — پهل و نه دنامه کان — تووشی شله ژاوی و تیځچوون دهکات.

هرکاتې مردنی هاته پیشه وه و له مردن نزيك بوویه وه و بهر و دنیای بهرزه خ هه نگاو هه لښگری، تاریکی گوږ نه و داده گری، وهك چوڼ پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَمْتَلِئَةٌ عَلَىٰ أَهْلِهَا ظِلْمَةً وَإِنَّ اللَّهَ يَنْوَرُهَا بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ))^{۴۲}.

واته: ((نهم گوږانه بو خاوه نه کانیان هه مووی تاریکیه، په روه ردگار به هوئې دروودو سه لاوات ناردنې نه وان بو من — موحه ممد — بو یان دهکات به شهوق و پووناکی)).

کاتیځیش که پوځی بریار دراو و واده دراو (روځی دوايي) دیته پیشه وه و ته واوی به نده کان کوږ دهکاته وه، تاریکی دلې مروغه کانی نه هلی بی باوه پی و هاوه ل بریار دهران (شريك)، تاوان و گوناح به سه ر نیو چاوانیاندا به دهرده که ویت و وهك تاریکی و دووکه ل هه موویان نه وه ده بینن.

چ سزادانی له مه خراپتر، سزادانی که ته واوی تام و چیژ و خوشییه کان و به خششه کانی دنیا له سه ره تاوه تا کوتایی له گه لیدا شایه نی به راورد کردن و هه لسه نگاندن نییه! وږای باروودوخی مروغه نوم بووه کان له تاوان و سه ریچی کردن و پشت تیگردن و پوو هه لچه رځاندن له حق و راستی و پووناکی و پوشنایی.

ته وهره ی سییه م: په رده ی نیوان دِل و خوی گه وره:

خوی گه وره ده فهرمووېت (کلا بل ران علی قلوبهم ما کانوا یکسبون) سوورده تی نه لموته ففین، ثایه تی ۱۴، ئیبنو عه باس و چند موفه سیریکی دیکه ش بۆچوونیان وایه مه به ست له وشه ی (ران) له م ثایه ته نه و تاوانه یه ک له دوی یه که یه، که ده بیته په رده یه ک و دِل داده پوښت، نه و په رده یه ش که دِل داده پوښن ده جوړن: -

۱- په رده ی له کارخستن، و نکوئی کردن له ناوو سیفاتی خوی گه وره، نه م جوړه یان له داپوښینه کانی تر نه ستوورتن، چونکه خاوه نه که ی هرگیز ناتوانیت خوا بناسیت و نایگاتی هره وه کو به رد ناتوانیت خوی به ره و سه ره وه بروت.

۲- په رده ی شیرک و هاوه ل بریاردان بۆ خوی گه وره، مه به ستیش لئی دلی خوی بۆ غیری خوا ته رخان و ملکه چ بکات.

۳- په رده ی بیدعه ی گوفتاری، وه که داپوښینی ئاره زووبازان و ته و قسه ی نابه جی و خراپ به هه موو جوړه کانییه وه.

۴- په رده ی بیدعه ی کرداری، وه کو داپوښینی په رستش و ویردو زیکره داهینراوه کان.

۵- په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به په نهانی، وه کو په رده ی مله وپ و لووت به رزو پیا بزه کان و حه سوودی و شانازی و خۆ به زلزانه کان.

۶- په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به ناشکرا، په رده کانیشیان له په رده ی نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به په نهانی ته نکتره، هه رچه نده نه نجامده رانی تاوانه گه وره کان به په نهانی زیاتر په رستش و کوشش ده کهن، به لام نه نجامده ی تاوانه گه وره کان به ناشکرا نزیکترن له ته و به و گه رانه وه بۆ لای خوی گه وره، و دله کانیشیان سه لامه ت تره له دلی نه نجامده رانی تاوانه گه وره کان به په نهانی و دله کانیشیان باشتره.

۷- په رده ی نه نجامده ی تاوانه بچوکه کان.

۸- په رده ی زیاده پوییکه ران و ده سته لاکه ران له شته حال لکراوه کان.

۹- په رده ی بئ ناگیان له وه ی بوی خولقینراون و نه وه ی لیان داواکراوه، بئ ناگیان له ماف په روه ردار له سهریان، له پرستش و یادکردنه وه ی و سوپاسگوزاری و به ندایه تی.

۱۰- په رده ی کوششکاری گورچ و خیرا له پرستش که له مه به ست لایداوه.

نهمانه ی باسمانکردن ده په رده ن که ده که ونه نیوان دل و خوی په روه ردار وه، نهم په رده ن له چوار توخم دروست ده بن، نه وانه ش دروون و شه یان و دنیا و ناره زوه، نهم په رده ن له هرگیز ه لئامالریڼ به بئ پشه کی شکردنی په که کانیان له دلدا.

نه و چوار توخمه ی باسمانکردن، گوشتارو کردارو مه به ست و پڼگا تیکده دن، به پی زال بوون و ده سه لاتیان، پڼگای گوشتارو کردارو مه به ست ده گرن بؤ نه وه ی نه که نه دل، نه وه شی بگاته دل پڼگای نه وه ی لی ده گرن که نه گاته په روه ردار.

نیوانی گوشتارو کردار و نیوانی دل پڼگایه که هیه، به بنده له م پڼگایه وه کوچ بولای دلی خوی ده کات، بؤ نه وه ی شته سهیره کانی نیو دلی خوی ببینیت، نه و پڼگرانه ی باسمانکردن له سه ر نه م پڼگایه ن، نه که ر له دژیان بجه نکیت و به دلسؤزی به ره و لای دلی کوچ بکات نه وه ده یگاتی و به نیویشیدا ده سوو پته وه، وله ویشه وه نؤقره ناگریت تا نه و کاته ی ده گاته په روه ردار، (وان الی ربک المنتهی) النجم ثایه تی ۴۲، خوی که ورده ش به که یشتنی نه و پاداشتی زیده نیمان و یه قین و زانست و ژیری پیده به خشیت، بؤ نه وه ی پووخسارو ناوه وه ی پی جوان بکات، به مه ش پڼنمای ده کات بؤ جوانترین ناکارو باشرین کرده وه، و ه موو کرده وه و په وشتیکی خرابیشی لی دور ده خاته وه، خوی که ورده به به و زانسته ی که پی به خشیه سه ربا زانیکی بؤ فه راهم دینی که دزی پڼگره کان بجه نگی، بؤ نه وه ی بگاته په روه ردار.

به دنياهه ويستی و دهرهينانی خوشه ويستی دنيا له دلیدا دژی دنيا دهجهنگی، به شیوهیهك ئەگەر دنيا هاته سەر دهستی یان بۆ نێو مالهكه ی زیانی پێناگهیهنیت و له برپای به تینی به ئاخیرهت، كه م ناکاتهوه.

له دژی شهیتان دهجهنگیت بهوهی گوپراههلی ههواو ئارهزوو نابیت چونکه شهیتان له ئارهزووبازی جودا نابیتهوه.

به جیبهجیکردنی فرمانهکانی پهروهردگار دژی ههوهسبازی دهجهنگیت، به شیوهیهك جگه له فرمان و حوكمی خوا، هیچ دهسهلاتیک بۆ ههواو ههوهس نامینیتهوه.

به هیزی دلسۆزی بۆ پهروهردگار دژی نهفس دهجهنگیت.

ئهوانه ی باسمانکردن، کاتیک دینه دی ئەگەر کردهوهکان پێهکیان دۆزیهوه له دلهوه بۆ لای پهروهردگار، ئەگەر بێتو کردهوهکان پێهك نه دۆزنهوه و نهفس زāl بوو به سهريدا، ئهوه دهكریت به بهندایهتی و خواپهرستی و دنیا نهویست بیبینیت، بهلام له راستیدا دووره له خوا، بهلكو ئهجامدهرانی تاوانه گهوهرهکان نزیکترین له خوا تا ئهمانه، دلسۆزتر و نزیکترین له پزگاریبون.

سهیری سهجادی خواناس و دنیا نهویست بکه، که شوینهارای کړنووش به نێوچهوانیدا دیاربوو، چون زیادهپویی کردهوهکانی وای لیکرد به رانه به پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم قسهی کرد، رق وکینهشی خسته نێو دلای هارهلهکانی تاكو وایان لی هات خوینی موسلمانانیا به ههلال زانی.

سهیری ئه وه میخۆره سهرخۆشهش بکه، که زۆر جار ان دهیان هینایه لای پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، و له سه ر مه یخواردنه وه هه ددی لی دها، به لام برپای به تینی و خوشه ویستی بۆ خوا و پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، بۆیه پێغه مبه ر صلی الله علیه وسلم نه هی کرد نه فره تی لی بکریت.

به مه بۆمان ده رکه وت زāl بوونی تاوان زیانی که مته ره له زāl بوونی گوپراهه لی.

به‌شی‌ه‌وته‌م

دلّی‌زیندوو و پایه‌دار

ته وهری یه که م: ژيانی دل، بناغه و بنه‌مای ته‌واوی خیر و به‌رژمه‌وندییه‌کان

__ ژيان و پووناکی دل، سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختی :

بناغه و بنچینه‌ی ته‌واوی خیر و به‌رژمه‌وندییه‌کان و خوشبه‌ختی تی‌کپای
موسلمانان و ته‌نانه‌ت هم‌وو مروّقه‌کانیش، گه‌یشتنه به که‌مالی و ته‌واوی ژيان و
به‌ده‌ست هیئانی پووناکی و پوشنایی ژيان، چونکه ((ژيان و پووناکی)) سه‌رچاوه‌ی
ته‌واوی خیر و به‌رژمه‌وندییه‌کانه. په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات فه‌رموویه‌تی:
﴿أَوْمَن كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ
بِخَارِجٍ مِنْهَا﴾ سوره‌تی نه‌نعام ۱۲۲.

واته: ثایا نه‌و که‌سه‌ی که مردوو بوو (به‌هو‌ی بی‌باوه‌پییه‌وه) نینجا (به‌هو‌ی
نیمانه‌وه) زیندوومان کرده‌وه و نوور و پووناکییه‌کمان بو‌ساز کرد له ژیانیدا (که
قورئانه) له‌ناو خه‌لکیدا پی‌ی ده‌پوات و هه‌لس و که‌وتی پی‌ ده‌کات (هاند‌هریتی بو‌
هم‌وو چاکه‌یه‌ک و ده‌یگیزیتته‌وه له هم‌وو خراپه‌یه‌ک، ثایا نه‌و که‌سه) وه‌کو نه‌وه وایه
که له‌ناو تاریکییه‌کاندا گیري خواردوووه و لی‌ی ده‌رناچیت؟.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات له‌م ثایه‌ته پی‌روژده‌ا هه‌ردوو بناغه و بنه‌مای
(ژيان و پووناکی) له پال‌یه‌کترا باس کردوووه. چونکه هی‌زو توانایی، بیستن،
شه‌رم و خاوینی، دلیری و چاو نه‌ترسی، پشودریژی و نه‌رزش و به‌ها نه‌خلاق‌ی و
په‌وشته‌کانی ترو حه‌ز لی‌کردن و خوش‌ویستنی چاکه‌کان و نه‌فهرت کردن له خراپه‌کان،
به‌هو‌ی ژيان و پو‌حه‌وه گونجاو و مومکینه. به‌هه‌ر نه‌ندازه و پی‌ژده‌ی که ژيان و پو‌حی
ئاده‌می گه‌شه بکات و به‌هی‌ز بی‌ت نه‌و تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش - ژيان و پووناکی - تی‌یدا
گه‌شه ده‌که‌ن و به‌هه‌ر نه‌ندازه‌یه‌کیش که ژيان و پو‌حی نه‌و لاواز بی‌ت، نه‌و
تاییه‌تمه‌ندیانه‌ش له مروّقا لاواز ده‌بن. شه‌رم و حه‌یا له ده‌ست پی‌کردنی ناشیرینی و

ناپه سهندی به پڙه‌ی ژيان و سه قامگیری و پایه داری پوځی مړوځه وه وابه سته یه . هرکاتې خراپه و ناپه سهندی پوو بکه نه دلټکی سالم و تهنډروست و خاوه ن ژيانه وه ، سروشتی نه و دلّه به جوړیکه که نه فره تیان لی ده کات و دووره په ریژیان لی ده کات و دوور ده که ویتنه وه لییان . به لām دلی مردوو دلټی که تووشی مردنی مه عنه وی بووه ، (واته له ناوه وه خودی دلّه که مردوو و گهر تاوان بکات هه ست به په شیمانی و دلته نگی ناکات ، وه رگیږی کورد) . چاکه و خراپه ، حه ق و ناحه ق ، دیار و نادیار ، به لایه وه فره ق و جیاوازی نییه . وه ک چوڼ عبداللهی کړپی مه سعود ده لټت : ((که سیك که خاوه نی دلټکی تامه زړو به دیار و (معروف) و هه راسان و پاکردوو له نادیار و خراپه (منکر) به هره مه ند بی ، ده مړی و له ناو ده چی)) .

دلی نه خوش ، دلټی که تووشی نه خوشی به دواکه وتن و به دواچوونی پاکیشانه ناپه و او ریگه پینه دراوه کان بووه ، سروشت و مه یلی به جوړ و شیوازی که ، وږای نه خوشی و لاوازی و بی هیزی خوځی ، خوځی ده داته ده ست پیسی و ناپه سهندیه کانه وه .

هه روه ها هرکاتې پووناکی و پووشنایی دل زیاتر بیت ، پوواله تی زانیارییه کان و چیبیه تی و جه وه ری شته کانی به و جوړه ی که هه یه به لایه وه پوون و به دیار ده که ویت و ناشکرا ده بیت ، زه ریفی و جوانییه کان و چاکه کانی به لاوه ناشکرا و به دیار ده که ون و له ریگه ی ژيان و سه قامگیری و پایه داری خوځیه وه نه وه لده بژیری و خراپه و ناپه سهندیه کانیش به لایه وه ناشکرا و به دیار ده که ون و لییان دوور ده که ویتنه وه .

په روه ردگاری مه زن و به توانا له چه ند بابه تیکی جیاوازا نه م دوو بناغه و بنه مایه ی – ژيان و پووناکی – له قورنانی پیروژدا باس کردوو و له وانه ده فره رموویت : ﴿وَكَذَلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوحًا مِنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُوْرًا نَهْدِي بِهٖ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ سووره تی شوورا ۵۲ .

واته : نه ی موچه ممه د (صلی الله علیه وسلم) نا به و شیوه یه ی که وتمان نیمه قورناتمان بو په وانه کردیت له لایه ن خوځمانه وه (که ژيان به خشه به پوځ و گیان و

عهقل)، تو نه تده زانی ئیمان چیه و قورئان چیه، به لام ئیمه ئهم قورئانه مان کرده پووناکی و نووریک که هیدایهت و پښموونی هرکس که بمانه ویت له بنده کانهانی پی ده که ین، (ئهوانه ی دلی بو ده که نه وه و به چاکی گوئی بو ده گرن).

له م ئایه ته پیروژه دا پوچ که (ژیان) له پښگی ئه وه وه ده سته بهر ده بیته و (نوور) که پووناکی و بریسکه له وه وه به ره م دیت، له پال یه کتردا هیئاوییه تی و ئهم بابته ی وه بیر خستووینه ته وه که ئه و په رتووکه ی که و ناردوویه تی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هردوو بنه ما و بنچینه که ی - ژیان و پووناکی - له خو گرتوه، چونکه قورئانی پیروژ (پوچیکه) که دلّه کان به هوئی ئه وه وه ژیا نی پاسته قینه ده دۆزنه وه و (پووناکییه که) که پوشنایی و ئاورنگ و بریسکه ده به خشی.

به هه مان شیوه که په روه ردگاری گوره و به ده سلات (جل جلاله) ده فهرمویت: ﴿أَمِنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سووره تی نه نعم ۱۲۲.

واته: ئایا ئه و که سه ی که مردوو بوو (به هوئی بی باوه پییه وه)، ئینجا (به هوئی ئیمان وه) زیندوو مان کرده وه و نوور و پووناکییه کمان بو ساز کرد له ژیا نی دا (که قورئانه) له ناو خه لکیدا پپی ده پوات و هه لس و که وتی پی ده کات (هاندهریتی بو هه موو چا که یه ک و ده یگ پښته وه له هه موو خرا په یه ک، ئایا ئه و که سه) وه کو ئه وه وایه که له ناو تاریکییه کاندایه گی ری خواردوو و لپی ده رنا چیت، هه روه ها ئا به و شیوه یه که ده بینریت ئه و کارو کرده وه ی که ده یکن بو یان پارێنرا وه ته وه.

واته که سه ی که بی باوه پ بووه و دلی تووشی مردنی مه عنه وی بووه و - واته له ناخه وه ئه و دلّه مردوو و هه ست به تاوان و گوناخ ناکات - به تاریکی و نه زانی و نه فامیدا نقوم بوو بوو به لام ئیمه پښموونیمان کرد بو سه ر پښگی گه شه کردن و ئیمان و دلّمان زیندوو کرده وه و پووناکی و ئاورنگمان پی به خشییه وه.

بی باوه په هوټی پشت ټیګردن و پوو هه لچه رځاندن له گوټپایه لی و نه زانی و نه قامی به رامبه ر به ناسین و یه کخوایه رستی و ټایین و شریعت و بی ټاګایی و ګرنګی نه دان به به ده ست هیټانی پشک و به شی خوټی له په زامه ندی په روه ردګار و هه ول و کوشش و هه ټګاو نانی بو ډه رباز بوون و به خته وه ری و خوشبه ختی خوټی، وه ک مردوویه ک ته ماشا ده کات، که هیچ کاتیګ سود و قازانجیګی بو خوټی فه راهم نه ګردووه و زه ره رو زیانیګی له خوټی دوور نه خستووه ته وه و لای نه بر دووه، به لام په روه ردګار ټه ویی پټنموونی ګردووه بو ټیسلام و به هوټیه وه پوڅیګی تر ټییدا سه ری هه لډاوه، که له پټیګه ی ټه و پوڅه وه به درووستی به رژه وه ندیبه ګانی ده ډوژینه وه و دیاری ده کات و بو ډه رباز بوون و پرګار بوونی له تووپه یی په روه ردګار و سزادانه ګانی، هه ول ده دات و ټیده کوټی.

ټه و دوی به ده ست هیټانی ژیانټیګی تازه و دووباره، حق و پاستیبه ک که چاوی بینینیانی نه بوو هه ست پی ده کات و ده یانینی و به نه زانی و نه قامی خوټی هه ستیان پی ده کات و دوی ټه وه ی که پشټی ګردبووه حق و پاستی و پووی لی هه لچه رځاندبوون پټیګی حق و پاستی ګرته به ر و پووناکي و پوښنایی بو په یدا بوو که به که لک وه رګرتن لی له ټیو خه لکیدا ده ژیت و ژیان ده باته سه ر، وه به پټچه وانه ی بی باوه په ګانه وه که له تاریکی و تاواندا جیګیرن و قه راریان ګرتووه. ټه و له پوښنایی و پووناکي و پټنموونی دا هه ټګاو هه لډه ګری و هه ټګاو ده هاوی.

لیلي بوجهك مشرق   وظلامه فی الناس ساري
الناس فی سدف الظلام   ونحن فی ضوء النهار

واته: شه وی من، به پوښنایی و پووناکي پوو و پووخساری تووه پوښنه، به لام تاریکی شه و خه لکی داپوښیوه، خه لکی له تاریکی زولم و بیزاریدا جیګیرن، به لام ټیمه له پووناکي و پوښنایی پوژدا هه ټګاو هه لډه ګرین و هه ټګاو ده هاوین.

— نمونه یه که له ناو و ناگر:

په روه ردگار له په یوه ندی له گه ل (په یامی ناسمانی و بنده کانیډا) نمونه و وینه له ناو و ناگر ده هیڅته وه:

سه باره ت به نمونه ی به که م ده فـرموویت: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ سوره تی په عد ۱۷.

واته: هر څه و له ناسمانه وه بارانی باراندووه، به نه ندازه ی څه و ډول و شیوه به هو ی څه و بارانه پر دهن (نینجا لافاو یځ دروست نه بیټ) څه و لافاوه که ف و کولی به رز ه لگرتووه، (نمه نمونه ی به که می حق و ناحقه، بو نمونه ی دوهم ده فـرموویت) هـروها له سـر پووی څه و کانزایانه ی که ناگری تی به ر دهن و ده تیویننه وه به ناگر بو دروست کردنی خشل و هـکو (نالتون و زیو) یاخود بو پیو یستی تر (وهـکو ناسن و مس و قورقوشم) که ف و کول دروست نه بیټ و هـکو که ف و کولی سر ڼاوه که، ڼا به و شیوه یه خوا نمونه ده هیڅته وه بو حق و ناحق، بو پاست و ناراست، جا نه وه ی که ف و کول و بی سوود و بی که لکه ده پوات و ده پووکیتته وه، به لام نه وه ی که سوود به خش و به که لکه بو خه لکی، له سر زه وی دا هر ڼه وه ده میځته وه، ڼا به و شیوه یه خوا نمونه جوړا و جوړه کان ده هیڅته وه، (دیاره که به تال و ناحقه ی که ف و کول و ته مه ن کوتان، حق و پاستیش ڼاوه پاکه که یه و کانزا به سووده کائن ده میځته وه هـمیشه له زه ویدان.

په روه ردگار (په یام و وهـی) خو ی چواندووه به ناو که زیان و زیان به سـر بردنی لې په یدا ده بیټ، هـروها چواندوویه تی به ناگریش که پووناکي و پوښنایی لې فه راهـم ده کړیت و به ده ست دیت.

په روه دگار ټامارڅې به م بابه ته كړدوه كه هر دهشت و شپو و ډولې به نه ندازه ي
خوې ټاو و لافاو له خوې تېده په پټنې و پېيدا ده پوات، شپو و ډولې گه وره تر ټاوي
زياتر و ډول و شپو بچو كتر ټاوي كه متر، دلّه كانش هاوشيوه ي ټو شپو و ډولانه،
دلّه گه وره و مه زنه كان جيگه و شوينې زانست و ناسيني زياتريان هيه و دلّه
بچو كه كانش به نه ندازه ي خويان لټيان به هره مهند دهن. هه روه ها گومان و هه وا و
ناره زوو گه لي كه هه ندي له دلّه كان له خوياندا كويان ده كه نه وه و به هوې بووني
پووناكي و پوښنايي په يام و وه ي له و دلانه دا، ټه واني له يه كتر جيا كړدوه ته وه و
چواندوويه تي به ته و او ي ټو شتانه ي كه لافاو ده كان له گه لي خوياندا ده گوازيته وه.

هه روه ها له ناوچووني ټو گومان و ناره زوو و هه وايانه ي به هوې كاريگه ري بووني
زانستي به كه لك و به سوود و ناسين و ټاشنايه تي ويستراو و ناره زوو كراو چواندوويه تي
به له ناو بردني كه في سهر ټاو و مانه وه ي ټو شته ي كه بو خه لكې به سوود و به
كه لكه.

به لام سه باره ت به نمونه ي دووهم، واته چواندنې په يام و وه ي به ټاگر كه
ناپاكي و پيسيه كان له مادده كانزاييه كان جودا ده كاته وه و پاكي و خاوينيان پي
ده به خشي، ده فه رمووي: ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
بُنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ (۱۷) صُمُّ بَكْمٌ عَمِيَ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ سوورده تي
به قه ره ۱۷ - ۱۸.

واته: نمونه و وينه ي ټه وانه وه كه سيك وايه: ټاگريك دابگرسينيت (بو سوودي
خوې و هاوپريكاني) كه چي كاتيك هه لگيرساو ده ورويه ري خوې پوناك كړده وه، خوا
پووناكيه كه يان لي بكورئينته وه و له چه نده ها تاريكي دا جټيان به يټيټ و هيچ
ترووسكاييه ك نابين و پي دهرناكه ن، ټه وانه كه پ و لال و كوړن (له ناستي حه ق و
پاستي دا) و ناشگه پينه وه (بو سهر هيدايه ت).

پاشان په روه ردگار ده فہرموویت: ﴿أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُورٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَرَّ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ سوورہ تی
به قہرہ ۱۹.

واته: ياخود ويټنه يان وهك كه سانتيك وايه به ده ست بارانيكي ليزمه وه گيريان
خوارديټ، كه په له هوري تاريك و هوره تريشقه و برووسكه ي هه بيټ، له تاو ده نكي
برووسكه كه په نجه يان ده ناخن به گوچكه ياندا له ترسي مردن، خوايش گه ماروي
كافراني داوه (بارانه كه قورټانه و برووسكه كان، ترساندنې دوو پوه كانه كه حه ز به
بيستني ناكه ن).!

ټيمه له په رتو كه كاني (المعالم) و (الوابل الصيب) دا به دور و دريټي له باره ي
فلسفه جگيره كان له م دوو نمونه و نهټنيانه قسه مان كړدوه.^{۴۳}

__ درووستكردن و چاكسازي كړدنې دل مه رجداره به دوو بڼه ماکه؟

مه به ست ته مه يه كه به رژه وه ندي و به خته وهري و خوشه ختي دل، له پال
هيټانه دي و ده سته به ركردنې ته و دوو بڼه ماو بنچيټانه دايه.

په روه ردگار ده فہرموویت: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ (۶۹) لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ
الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ سوورہ تی يس ۶۹ - ۷۰.

واته: نه وه ي كه فيرمان كړدوه ته نها ياد خه روه و قورټانيكي ئاشكرا و پوهنه،
ته م قورټانه بو ته وه يه ته و كه سانه بيدار بكاته وه كه زيندوون (دل و عه قلتيان زيندو و
هو شياره) تا برياري خوا له سر كافران جي به جي بكريټ (برياري سرگه رداني دنيا و
سزاي قيامت، ته گه ر باوه پري پي نه كهن.

ناماژهي به م پاستييه كړدوه كه به ئاگابوون و كه لك وه رگرتن له قورټاني پيرو،
ته نيا بو ته و كه سانه فراهه م ده بيټ كه خاوهني دليكي زيندو و هو شيار بن. وهك

چون له جيگه يه کي تر دا ده فەر مویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ سوره تي ق ۳۷.

واته: به پاستي نا له و به سه رها تانه دا ياده و هري هيه يو كه سيك دليكي زيندوي هه بيت، يا خود گوي يو قورثان پادي ريت، له كاتيكا ناماده بيت يو فەرمانه رداري و كړني هه موو كاريكي دروست.

هه روه ها فەر مويه تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ سوره تي نه نفال ۲۴.

واته: ئه ي نه و كه سانه ي باوه پتان هيتاوه، به دهم بانگه وازي خوا و پيغه مبه روه بچن كاتيكا بانگتان ده كات يو به رنامه و پيمازيك كه ده تانزي نيت هه و ژيان به خشه، چاك بزانن به پاستي خوا (زور به ناساني) ده توانيت ده سلا تي بكه وپته نيوان ناده ميزاد و (ناواته كاني) دلييه وه (به گورپنيان)، بيرتان نه چيت به پاستي هه ر يو لاي نه وپش كو ده كرينه وه.

له م نايه ته پيرو زده دا په روه ردگاري مه زن و به ده سلا ت (جل جلاله) پيمان ده فەر مويت: ژياني پاسته قينه ي نيمه ته نيا له ريگه ي هه ول و كوشش يو به ده ست هيناني (زانست و نيمان) ده سته به ر ده ي و دپته دي. كه واته به ديار ده كه وپت كه بي به ش بوون له ناسين و نيمان، ده بيت هه ي مردن و له ناو بردني دل.

په روه ردگار به و كه سانه ي كه وه لاميك ي نيجابي ناده نه وه به بانگ هپشت و بانگ كړدني پيغه مبه ر (صلي الله عليه وسلم)، چوواندوني به مردوه به خاك سپيردراوه كان، نه م چوواندنه، چوواندنيكي زور جوان و په وايه، چونكه جهسته و لاشه ي نه و كه سانه ي كه دليان تووشي مردني مه غه وي بووه، - نه و جهسته و لاشه يه - بووه ته گورپستاني دل ه كانيان، دل ه كانيان مردون و له گورپستاني جهسته ياندا نيژدرون و به خاك سپيردراون!

په روه ردگاری زانا و به ده سولات ده فهرموویت: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ سوورده تی فاتر ۲۲.

واته: زیندووان و مردووانیش هاوتای به ک نین بیگومان خوا پاستی ددهات به گوئی هر که سیکدا بیه ویت، به لام توئی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناتوانیت په یامه که ت بگه یه نیت به و که سانه ی که له ناو گوږدان (مه به ست کافرانه که وه ک مردو و نایستن و نه گه ر بشیستن سوودی لی وهر ناگرن).!

شاعیریک هو تراوه یه کی سهرنج پاکیشی هوئیوه ته وه و ده لی:

وفي الجهل، قبل الموت، موت لأهلهم   واجسامهم قبل القبور، قبور
وارواحهم فی وحشة من جسامهم   وليس لهم حتی النشور نشور

واته: ((نه زانی و نه قامی پیش مردن، مردنی نه زانان و نه فامانه، وه جهسته کانیان پیش گوږ، گوږی نه وانه. پووجه کانیان له گه ل جهسته کانیاندا له مه ترسی و سام و ترسدان، به لام نه وانه تا کاتی دیاری کراویان به خبه ر نایه)).

له بهر نه مه یه که په روه ردگار له وه حی و په یامی که ناروویه تی بو پیغه مبه ران (سه لامی خویان له سهر بیت) به (پوچ) ناوی ددهات. به هه مان شیوه که ده فهرموویت: ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْزِلَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ سوورده تی غافر ۱۵.

واته: نه په روه ردگار په له و پایه ی زور بلنده، خاوه نی ته ختی فرمان په وایی تاییه تی خویه تی، نه و زاته وه حی و نیگا به فرمانی خوی دهنیریت بو هر کام له به نده کانی که خوی بیه ویت، (قورئان پوچه، چونکه زیان به خشه به عه قل و دل و دهر وون)، بو نه وه ی خه لکی بترسینیت له پوڅی به یه ک گه یشتنه وه (گه یشتنه وه ی پوچ به جهسته، گه یشتنه وه ی ناده میزاد به کرده وه کانی).

وه فهرموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا.....﴾ سوورده تی شورا ۵۲.

واته: نه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) نا به و شیوه یه کی که وتمان ئیمه قورئانمان بو په وانه کردیت له لایه ن خوئمانه وه (که زیان به خشه به پوچ و گیان و عه قل).

چونکه ژيانی حەقیقی و پاسته قینه ی پوچ و دلەکان په یوه سته به ناسین و ناشنایه تی و په پره وی کردن له وه حی و په یامی ئاسمانی. ئەمه هه مان ئەو ژیا نه خوش و جی پره زامه ندیبه یه که په روه ردگار که سانی که له وه حی و په یامی ئاسمانی ئاگادار و شارەزا بن و په پره وی لی بکه ن، به هره مه ند ده کات.

په روه ردگار ده فەرموویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۹۷.

واته: ئەوه ی کار و کرده وه ی چاکه ی کرد بیئت، پیاو بیئت یان ئافره ت بیئت، له کاتی کدا بر وادار بیئت، سویند به خوا به ژیا نیکی کامه ران و ئاسووده له دونیادا ده یژینن، له قیامه تیشدا پاداشتیان به جوانتر ده دینه وه له وه ی که ئەوان ده یان کرد. په روه ردگاری زانا، دانا و کار به جی ته نیا ئەوانی له به هره مه ند بوونیان له ژیا نیکی خوش و پاک له دنیا و دوا پوژدا تایبه ت کردوه.

هه روه ها فەرموویه تی: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ....﴾ سوورده تی هود ۳.

واته: هه روه ها خه لکینه. ! داوای لی خوشبوون له په روه ردگارتان بکه ن، له وه و دوا بکه پینه وه بولای، ئەو کاته به چاک ی ده تان ژینیت، به ژیا نیکی چاک، تا کاتیکی دیاری کراو هه روه ها پاداشتی هه موو خاوه ن چاکه یه ک به زیاده وه ده داته وه، خو ئەگه ر ئیوه پشت هه لکه ن و گوێپرایه لی فره مان ی خوا نه بن، ئەوه به پاستی من – مه به ست له پیغه مبه ری خوشه ویسته – ده ترسم که سزای پوژکی گه وره و سه خت یه خه تان پی بگریت (که پوژی قیامه ته، یان ئەو پوژه ی خوای گه وره له ناوتان ده بات).

هه روه ها ده فەرموویت: ﴿.....لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ سوورده تی نه حل ۳۰.

واته: بو ئەو که سانه ی که له م جیهانه دا چاکه یان کردوه، چاکه دیته وه پتیان، بیگومان جیگه و پێگه ی ئەو جیهانه خوشتر و چاکتر و سازگارتر و پر له ناز و نیعمه ت

تره (بهراورد ناکریت له گه ل دنیادا) نای که چنده جیگه و پیگه و کوشک و ته لاری خواناس و پاریزکاران سازگار و خوش و جوان و پازاوه یه .

په روه ردگاری مه زن و به ده سلات ناماژه ی به م بابه ته کردووه که، که سه پاک و چاکه کان و پاریزکارانی به هو ی پاک ی و پاریزکاری کردنیان - له تاوان و سه ریچی - له دنیا و دواپوژدا سه به رز و به خته و هریان ده کات و که سه پیس و خراپکاره کان و له خوا نه ترسه کانیش به هو ی ناپاکیه کان و خو نه پاریزیه کانیان له دنیا و دواپوژدا بچوک و به دبخت و چاره پشیان ده کات.

په روه ردگاری مه زن و به ده سلات ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّجُسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سووره تی نه نعم ۱۲۵.

واته: جا نه و که سه ی (خیری تیدا بیت) و خوا بیه ویت هیدایه تی بدات، نه وه سینه ی ساف و پاک و ناماده ده کات بو نایینی ئیسلام، نه و که سه یش خوا بیه ویت گومرای بکات، نه وه دل ی ده گوشت و سنگی توند ده کات و هه ناسه ی سوار ده بیت، هه ر وه نه وه ی به ره و ناسمان به رز بیت هه (چون تووشی ته نگه نه فسه ی و دل ته پی و خوین بهر بوون ده بیت)، نا به و شیوه یه خوا گومرای و پیسی هاوه لگه ری له سه ر دل ی نه وانه داده نیت که باوه پ ناهینن.

نه هلی پینموونی و ئیمان له کرانه وه و فره حانه ی سنگ و به رینی و به رفراوانی دل به هره مه نندن، به لام نه هلی تاوان و بی باوه پان، له دلته نگ ی و نا فراوانی سنگ و دل په قی، په نج و نازار ده کیشن.

په روه ردگاری که و ره و به ده سلات ده فهرمویت: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ...﴾ سووره تی زومه ر ۲۲.

واته: جا ئایا نه و که سه ی که خوی میهره بان سنگی گوشاد کردوه بو ئیسلام و له سه ر پټیازی نوور و پووناکی په روه ردگارییه تی، وهك نه و که سه وایه که پیچه وانه یه...؟!

ئه هلی ئیمان له پووناکی و پووشنایی و به رفراوانیدان، به لام ئه هلی بی باوه پی و گومپایی له تاریکی و دلږه قی و لاوازی دلدا به سه ر ده به ن. له به شی تایبته به پاکی و خاوینکردنه وه ی دلدا له م باره یه وه زیاتر قسه ده که یین و ده دوین: مه به ست نه وه یه که ژیان و پووناکی و پرشنگذاری و ئاورنگی دل، سه رچاوه ی ته وای چاکه و به خته وه ری و خوشبه ختییه کانه و مردن و تاریکی دل هوکاري ته وای خراپه و به دبختی و چه رمه سه رییه کانه.

ته وه ری دووهم: ژيانی دل له پال تیگه یشتن و فیربوونی حه ق دا

__ دوو هیزی زانست و ویست (العلم والارادة):

له وپوه که دل له دوو جوړه هیز به هره مه ند و به رخورداره:

- هیزی زانست و جیاکردنه وه.

- هیزی ویست و چه ز لی کردن.

ژییری و (کمالی، خیر و چاکه ی نه و له پال به کاره ینان و که لك وه رگرتن له م دوو هیزه به ئاراسته ی هیئانه دی خیر و به رژه وه ندییه کان و هیئانه دی چاکه و به خته وه ری و کامه رانی نه وه.

ژییری و ماقولی (کمال)، گه شه کردنی که مال و ژیری له به کاره ینانی هیزی زانست له درک کردن و تیگه یشتن و ناسینی حه ق و پاستی و به چاکتر زانین و به رز نرخواندن نه وه به سه ر ناحه ق و باتلدا.

- هه رکه سی حه ق و پاستی نه ناسی، له گومپایی دا هه نگاوه لده گری و سه ر لیشتیواو و په ریشان ده بیته.

— هرکه سئ حق و پاستی ناسی و هیچ و پوچی (باتل) به باشر زانی، ده که ویتته بهر توو پیه بی پیره دگار.

به لام هرکه سئ حق و پاستی بناسی و پیره وی لی بکات، ئه هلی به خشش و کامه رانی و خوشبه ختیبه.

پیره دگاری مه زن داوی لی کردوین که له نویژه کانماندا داوی لی بکهین پینمونیمان بکات بو سهر پیگی ئه وانه ی که له به خششه کانی پیره دگار به هره مەندن، نه ک پیگی ئه و که سانه ی که که وتوونه ته بهر قین و توو پیه بی خوداوه ندو یاخود له پیگی گومپایی دا ههنگاویان هه لگرتووه.

بوپیه به هوئی فره خودایی له نه زانی و نه قامی و جاهلییه تدان، نزیکترین له گومپایی و تاریکییه وه، به لام یه هود که گه لیکه ئه هلی پقه بهری و قبول نه کردنی حق و پاستی، نزیکترین له و گه له ی که که وتوونه ته بهر پق و توو پیه بی خودا.

به لام ئه هلی پینمونوی، ئیمان، یه کخوابه رستی و دادگه ریه که ئه هلی به خشش و "منعم علیهم" ن.

له م باره یه وه سفیانی کوپی عویهینه (خوای لی پازی بیت) وتوویه تی: ((هر یه کئ له موسلمانان که تووشی تاوان و سه ریچی بیت، وه ک نه صرانیه کان لی دیت و هه ریه کئ له زانیان که تووشی خراپه و تاوان بن، وه ک یه هودییه کانیا ن لی دیت و هاوشیوه ی ئه وان، چونکه خاچ په رسته کان به بی زانست و له پووی نه زانییه وه په رستش ئه نجام ئه دهن، به لام جووله که کان (یه هودییه کان) حق و پاستی ده ناسن و ده یزانن به لام پیره وی لی ناکن و به پیچه وانه ی ئه و حق و پاستیه کار ده که ن و پیگی بی باوه پی و پکا به ریا ن گرتووه ته بهر)).

له مسندی ئیمام نه حمده و سننی ترمزیدا له (عدی کوپی حاتم) هوه (خوایان لی پازی بیت) هاتووه که پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: ((اليهود مغضوب عليهم، والنصارى ضالون))^{۴۴}.

واته: ((جوله که کان (یهودییه کان) ئوممهت و گه لیکن که که وتوونه ته بهر پی و تووپی پی په روهردگار هوه (جلّ جلاله) و گاور و خاچ په رسته کانیش خه لکانیک و که سانیکن که وا پیگه یان ون کردووه)).

— ناسین و پهیره وی کردن له حق و راستی:

په روهردگار (جلّ جلاله) له زوریک له نایه ته جوانه کان قورئاندا ئه دوو بنه ما و بنچینه یه ی — ناسینی حق و راستی پهیره وی کردن لی — له پال یه کتردا باسکردووه و باسیانی فرمووه: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ سوورده تی به قهره ۱۸۶.

واته: ((نه ی موحه ممه (صلی الله علیه وسلم) نه گه به نده کانم پرسپارت لی بکه ن ده باره ی من، نه وه من نزیکم لیانه وه، به هاناو هاواری دوعا که یانه وه ده چم هر کاتیک لیم بپارینه وه و نزا بکه ن، ده با نه وانیش به دم بانگه وازی منه وه بین و باوه پی دامه زراو به من بهیننن بو نه وه ی پیگای هوئشیاری و ناگای بگرنه بهر (بو به ده ست هینانی سه به رزی و سه رفرازی هه ردو جیهان)).

له م نایه ته پیوژه دا په روهردگار وه لام دانه وه و قبول کردن حق و ئیمانی به خودی خویه وه پیکه وه هیناوه.

هه روها ده فرموویت: ﴿...فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ سوورده تی نه عراف ۱۵۷.

واته: ((جا نه وانه ی باوه پریان به پیغه مبهړ هیئاوه و پشستیانان لى کردووه و پشستگیران کردووه و شوینی نه و نووره که وتوون (که قورئانه) و هاوپی له گه لی دا په وانه کراوه، هر نه وانه سهر فراز و پزگارن)).

وه هره ها ده فرموویت: ﴿الْم (۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (۲) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (۳) وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (۴) أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ سوورده تی به قهره ۱ - ۵.

واته: ((به (نه لیف، لام، میم) ده خوینرینه وه، هر خوا خوئی زانایه به نهی تی نه و پیتانه، نه و قورئانه کتیبیکه هیچ گومانیکى تیدا نییه، (که له لایه ن خواى په روه ردگاروه په وانه کراوه به جیره ئیلدا بو پیغه مبهړ (صلی الله علیه وسلم) که مایه ی پتیموونى و سهرچاوه ی هیدایه ته بو خواناسان و پاریزکاران (که نه وانه ن فره زه کان جی به جی ده کن و له حرام خوئیان ده پاریزن، له پووی بیروباوه پ و کردارو گوftarه وه). نه وانه ی باوه پ به نه بینراوه کان ده هیتن (وه ک خوا و فریشته و نه وانه ی خوا باسی کردوون و نیمه نایان بینن)، هره ها نویژه کانیش به چاکى نه نجام نه دهن و له و پزق و پوزییه (حه لاله) ی پیمان به خشیون، ده به خشن. (له هه مان کاتدا) نه وانه باوه پ ده هیتن به و (په یامه ی) که بو تو (نه ی موحه ممه د) دابه زینراوه و به و په یامانه ش که بو (پیغه مبهړان) ی پیش تو دابه زینراوه، دلنیاش دهن که پوژی دواى پیش دیت و قیامت هر به رپا ده بیت. نا نه وانه له سهر شا ریگه ی هیدایه تی په روه ردگاریانن و هر نه وانیش سهر فراز و سهرکه وتوو (نه مانه بنه ما سهره کییه کانی نیمان و نیسلامن)).

هره ها ده فرموویت: ﴿...وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ...﴾ سوورده تی به قهره ۱۷۷.

واته: ((کرداری چاک و کاری باش بریتیه له وهی که ئاده میزاد باوه پی هینا بیئت به خوا و به پوژی دوایی و به فریشته کان و به کتیبه کان و به پیغه مبه ران، هه روه ها مال و سامانی به خشی بیئت — له گه ل خوشه ویستی دا بوئی — به خزمان و هه تیوان و هه ژاران و پیواران و داواکاران و له پیناوی ئازاد کردنی به نده کاند، هه روه ها نوژی به چاکی نه نجام دابیئت و زه کاتیشی له مال و سامانی ده رکربییئت)).

وه هه روه ها ده فهرموویئت: ﴿وَالْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (۲) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ سوورتهی عه صر ۱ - ۳.

واته: ((سویند به زه مانه، سویند به کاتی عه صر، به پاستی ئاده میزاد له زهره رهنندی و خه ساره ته نیدیایه، بیجگه له وانیهی که باوه پریان هیناوه و کار و کرده وهی چاکیان نه نجام داوه و ئاموژگاری به کتیشیان کردووه که هه میسه پابه نندی حه ق بن (پابه نندی حه قیش پتویستی به خوگری ههیه)، له بهر ئه وه به رده وام ئاموژگاری به کتریان کردووه تا هه میسه و به رده وام، خوگر و ئارامگریش بن)).

په روه ردگار (جلّ جلاله) به زه مان و کات که هه ل و ده رفته بو هه نگاو هه لگرتن و هه نگاو نان بو کار و کرده وهی چاکه و کامه ران به خشی و یاخود خراپه و زیان بارو به دبختی و چاره پرهش، سویندی خواردووه که ته وای مروقه کان جگه نه وانیهی که توانای زانستی و ئیمانی و کاری چاکه ی خویانیان له پینگه ی په پره وی کردن له په روه ردگار به هیز کردووه، له تیاچوون و زهره ر و زیاندان و ته وای که مالی نه فسی نه وان له م ناسین و ئیمان و کاره چاکه دا شاراووهیه.

دوای ئه وه خه لکانی تر به ره و لای ئیمان و کار و کرده وهی چاکه بانگ بکات و نه وان له پینگه ی گه شه کردن و گه وره بوون و کاملی و ته واییدا جیگیر بکات و دایان بنی، مه رجی ئه وهش خوڤاگری و پشوو دریییه له به رامبه ر کیشه و گرفته کان و به رامبه ر پنگر و له مپه ره کاند.

ئەهلی ئیمانێ که بەهۆی زانست و ئیمان و کارو کردەوهی چاکە، نەفسی خۆیانیان
لە پێگەی گەورەبوون و گەشەکردن و بەره و پیشەوه چووندا جێگیر کردووه و بەهۆی
فیژکردن و پەرورەدەکردن و ئاراستەکردنی خەڵکانی تریشەوه پێگەی پزینموونیان پێ
بەخشیبی و پیشانیان دابی و خۆپاگری و پشوو درێژی بکەنە بنەما و بناغە ی کاری
خۆیان.

لەبەر ئەمەیه که ئیمامی شافعی فرموویەتی: ((ئەگەر خەڵکی بیریان لەسوورەتی
(عەصر) دەکردهوه و لێی تێپا دەمان و کردەوهیان بە ناوەرپۆکەکی بکردایە، بەسیان
بوو)).

لە بابەت گەلیکی زۆر، قورئانی پیروژ ئاماژە ی بەم بابەتە کردووه و پەرورەدگار
تەواوی مۆرفەکانی لەم حەقیقەت و پاستییە ئاگادار کردووه تەوه که ئەهلی
بەختەوهری و کامەرانی تەنیا ئەو کەسانەن که پاستی و حەقیقەتیان ناسیوه و
پەپرەوییان لێ کردبێ و ئەهلی چارەپەشی و بەدبەختیش ئەوانەن که وێپرای ناسین و
ناشنا بوونیان بە حەقیقەت و پاستییەکان قبوولی ناکەن و وەری ناگرن و دژایەتیان
دەکەن - دژایەتی ئەو حەق و پاستییە - پێگەی پووج و هیچ دەگرە بەر.

دەبێ بزانی که ئەو دوو هیژە - ناسین و پەپرەوی کردن - هیچ کاتێ لە دڵدا لەناو
ناچن، بەلام ئەگەر توانایی و لێهاتوویی زانستی ئەو لە پێگەی ناسینی حەق و درک
کردن و تێگەیشتنی ئەو بەکار نەیت، بەدلتیاییهوه لە پێگەی نەزانی و نەفامی و
کارووباری هیچ و پووچدا هاوتەراز و وەک ئەو لەگەڵیدا بەکار دەهێنرێ.

هەر وهه ئەگەر هیژێ ویست و ئارەزوو بە شیوهیهکی کردەیی لە ئاراستە ی
کارکردن بە حەق و پاستی بەکار نەهێنرێ، بێ گومان لە پێگەی پووج و نەزانی و
نەفامیدا ئەو بەکار دێن.

مروّځ به شیوه یه کی سروشتی پاسه وانیکه خاوه نی ویست و مهردایه تی و پیاوه تی،
به هه مان شیوه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: ((أصدق
الاسماء: حارث همام)).^{۴۵}

واته: ((گونجاوترین و شیاوترین ناو بو مروّځ (حارث) به ده ستهینه ر و سه ودا گه ر
(همام) خاوه نی ویست و ئیراده)).

نه فسی مروّځ به هوئی ویست و ئیراده وه ده جووئی و جووئی سروشتی و خوږسکی
به شیکه له پیو یستییه خوئی و ده روونییه کانی مروّځ.

پیویست بوونی ویست و ئاره زووش نه مه یه که خاوه نی ئامانج و نیازیکی شایه نی
هینانه پیش چاو و ئاشکراکردن و جیاوازییه. نه گه ر نه توانی حق و راستی ببینی و
ههستی پی بکات و به دوا ی به ده ست هینانییه وه نه بی، نه وا ناحق و ناپه وا
ده دوزیتیه وه و نه وه به ده ست ده هینی، جگه له دیاری کردن و هه لبراردنی یه کی له م
دوو ږگایانه، زانست و ویست و ئاره زوو ته گبیر و چاره یه کی تری نییه.
له به شی دواتر دا نه م بابه ته زیاتر ده خریته ږوو و باسی لیوه ده کریت.

به‌شی هه‌شته‌م

ده‌وا و ده‌رمانی نه‌خوشییه‌کانی
دل

تهوهری یه که م: دیاریکردنی دهرمانه کانی نه خوشییه کانی دِل

نه خوشییه کانی دِل دوو جوړن:

جوړی یه که م: جوړیکه له نه خوشی و ناساغي، که مروځ خیرا و به زوویی هه ست به و نه خوشییه ناکات، ئه م نه خوشییه نه ش بریتین له: ((نه زانی و نه قامی، دوو دلی و گومان و هه و هه وه س)) که زیاتر قسه مان له سهر کردوون و باس مان کردوون.

ئه م جوړه نه خوشییه زهره و زیانه کانی و شوته ما و نیشانه کانی له جوړه کانی تری به گویره ی پله خراپتر و مه ترسیدارتره، به لام نه خوشه که به هوئی خراپی و پیسی دلییه وه هه ستیان پی ناکات، چونکه سهرگه ردانی و له هویش چوونی به هوئی نه زانی و نه قامی و په پیره وی کردن له هه و و ئاره زووه نه فسییه کانی، ده بیتته له مپه و پریگر له به رده م ئه وده که نه توانی پهنج و ئازار و کاریگه رییه کانی دهرک پی بکات و لییان تی بکات، له کاتیکدا که ئاکام و کاریگه رییه کانی ئه و نه خوشییه به ته وای له گه لیدایه و هاورپییه تی، به لام به هوئی سهرقالبیه وه به و کاروویارانه ی که به دلی خوئییه تی و به لایه وه خوشن، له و کاریگه ری و نیشانه و زهره و زیانانه ی ئه و نه خوشییه بی ئاگایه و ئاگای لییان نییه.

به هه مان شیوه که وترا: ئه م یه کیکه له خراپترین و قورس ترین جوړه کانی نه خوشییه دهروونییه کان. ته نیا پیغه مبه ران و شوینکه و ته کانیا ن به هوئی ئه وه ی که پسپوړی چاره سهرکردنی ئه و نه خوشییه نه ن، ده توان چاره سهرییا ن بکه ن و دهرمانیا ن بکه ن.

جوړی دووه م: جوړیکه له نه خوشی دِل و دهروون، که له هه مان کاتدا مروځ تووشی ئیش و ئازار و پهنج و دهرده سهری ده کات، وه ک: خه م و خه فت و په ژاره و قین و تووپییه و پق...

ئەم جوړه نه خوشییانه به د هوا و دەرمان گەلێکی وەك دەستە بەرکړدنی هوکار و نامرازه کان، یاخود فەراهم کړدنی کاروباری که له بهرامه ریاندا جیگړن و له کاتی هیئانه دی و دەست خستنی هوکاره کانیاں ئەوا چاره سەریان دەرکړی و له ناو دەرین.

ئەمە وەك دل وایه که به هوئی ئیش و نازاره کانی جهسته و نا په سەندی و نا هەموارییه کانییه وه تووشی پهنج و نازار و خراپه دەرینه وه و جهسته ش بهم شیوه به دەرکه ویتە ژیر کاریگری نه خوشییه جهسته ییه کانه وه و له بی ئوقره یی و نائارامی ئەوانه ئه ویش تووشی نا ئارامی و بی ئوقره یی دهبی ئارامی و ئاسوده یی لی دەرپیت.

نه خوشییه دیار و ئاشکراکانی دل که به هوئی پینگه چاره سروشتی و باوه کانه وه چاره سەر دەرکړن و دەرمان دەرکړن، به شیکن له نه خوشییه جهسته ییه کان و ئەمە به تەنیا نابیتە هوئی نه گبەتی و به دبهختی و سزای دواي مردن.

بەلام ئەوه نه خوشییه دەررونییه کانی دلن – که تەنیا به هوئی د هوا و دەرمانه ئیمانییه پینگه پندراوه کانه وه له لایه ن خواونی په یامه وه (په یامی ئاسمانی) شایه نی چاره سەرن – که دهبه نه هوئی به دبهختی و چاره پەشی و سزای سەخت و به نازار، له دونیا و دواپوژدا، مەگەر ئەوه ی که وا به هوئی د هوا و دەرمان گەلێکی گونجاوه وه دەست بکړی به چاره سەرکړدنیان و ههنگاویان بو هەل بگيردري به مەبهستی دەرمان و چاره سەرکړدنیان.

چونکه ئەگەر له و د هوا و دەرمان و پینگه چارانه کهك وەرگیردري، بی گومان نه خوشییه که چاره سەر دەرکړی و پزگاری و چاک بوونه وه به دەست دیت و فەراهم دەرپیت.

په روهردگاری مەزن و به دەسه لات دەر مەوویت: ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيِّدِكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُلُوحَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ (١٤) وَيَذْهَبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ سوورەتی تەوہ ١٤ - ١٥.

واته: ((نهی ئیمانداران بجهنگن دڼی بی باوه پان، نهوه خوايه که به دهستی ئیوه سزایان ددهات و سهرشوږ و خه جاله تیان دهکات و ئیوه به سهریاندای سهر دهخات سینهی گرویی ئیماندارانیش گوشاد و ئاسووده دهکات و دل و دهرونیان سارپږ دهکات (چونکه کاتی خوئی کافره کانی مهککه زور ئازار و نهشکه نجهی ئیماندارانیان ددها و بی به زه بیانه هندیکیان لی شهید کردن)، هر چی ئازار و کینهش هیه له دلی ئیمانداراندا لای ببات و نهیهیلت، خوای گه وره تهویه و په شیمانی له و کهسه وهرده گریټ که خوئی دهیه ویټ و (شایسته یه)، خوای گه وره زانا و دانایه)).

په روهردگار داوای له نه هلی ئیسلام کردوه که پوویه پووی دوژمنان بینه وه و بیریان دینیته وه که له پوویه پوو بوونه ودها - جهنگ و بهر بهر کانی - شهش که لک و قازانج بوونی هیه، که بریتین له:

۱. په روهردگار نه و دوژمنانه سزا ددهات.
۲. نه و دوژمنانه بچوک و پيسوا و کهساس دهکات.
۳. نه هلی ئیمان سهر دهخات به سهریاندای - به سهر دوژمنه کاندای -
۴. نه وان - نه هلی ئیمان - شادومان و کهیف خوش و خوشحال دهکات.
۵. تووپهیی دلایان له ناو دهبات و چاره سهری دهکات.
۶. توبه و گه پانه وهی هر که سی که ویستی له سهر بی و بیه وی، قبول دهکات و وهری ده گریټ.

پق و کینه و تووپهیی، دل تووشی ئیش و ئازار دهکات و چاره سهر که ی له دهسته بهر کردن و هیئانه دی هوکاره کانی نه و تووپه ییه دای جیگیره، نه گهر به پاستی ئامرازه کانی دهسته بهر بکړین و وه دهست بخړین، دهرمان و چاره سهر فراهه م دهیټ، به لام نه گهر که سی به ناحق و ناپهوا و ستم بیه وی پق و تووپهیی خوئی

که م بکاته وه و دایبه زینئ، وه که نه و که سه وایه که بیهوئ ئیش و نازاری نه خوشی
 نهوین و حه ز لیکردنه که ی خوئ له پښگه ی داوین پیسی و خراپکارییه وه له گه ل یار و
 خوشه ویسته که یدا، که م بکاته وه، له کاتیکدا نه م جوړه کاره نه خوشییه که ی نه و زیاده
 ده کات و نه و به نه خوشی گه لیکه جهستی ی و دهر وونی زوړ خراپتر و مه ترسیدارتر
 له نه خوشییه کانی دلداری و حه ز لیکردن تووش ده کات. خه م و خه فته و په ژاره ش
 به شینک له نه خوشییه کانی دل و ته نیا به فراهه م کردنی کاروباره کانی به رامبه ریان
 وه که کاروباره خوشی ناوهر و شادکه ره کان ده توانی چاره سه ریان بکری و دهرمان
 بکری.

نه گه نه م کاره به درووستی نه نجام بدری، دل پزگاری ده بیته و به ره و چاک
 بوونه وه ده پوات و نه خوشییه که ی چاره سه ر ده کریته، به لام نه گه ر بو چاره سه رکردنیان
 له پښگه ی نادر ووست و ناحق که لک وهر بگیری، ده شاردرینه وه و گوم ده بن، به لام
 چاره سه ر ناکری و له ناو ناچن و له هه مان کاتیشدا نه خوشی گه لیکه خراپتر و
 مه ترسیدار تری به دواوه ده بیته. نه فامی و نه زانیش به هه مان شیوه نه خوشییه که ی
 مه ترسیداره که به سه ختی دلی مروژ نازار ده دات. به لام هه ندی له مروژه کان
 ده یانه وی له پښگه ی زانستی بی سوود و بی که لکه وه چاره سه ری بکه ن و وا ده زانن
 که به هوی نه و زانسته وه ده توانن زال بن به سه ر نه خوشییه نه زانی و
 نه فامییه که یانداو دهستی به سه ردا بگرن، به لام له پاستی دا به و کاره یان نه خوشییه که
 زیاد ده که ن و په ره ی پی ده دهن.

به لام دل به هوی سه رقال بوونی به و زانسته بی که لک و بی سووده وه و بی ناگای و
 نه شاره زاییان له زانستی به سوود و به که لک، هه ست به نه خوشییه که ی مه ترسیدار

ناکهن له دهروونی خوځاندا، له کاتیکدا ته نیا پښه چاره ی نه خوځی نه زانی و نه قامی به دهست هیټانی زانست و ناسینی به سوود و به که لکه.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) سه بارهت به و که سانه ی که له پووی نه زانی و بی ټاگایه وه فه توا ده دهن و فه توا که یان ده بیټه هو ی مردنی پرسیار که ره که، ده فه رموو یت: ((قتلوه، قتلهم الله. ! الا سألوه اذا لم يعلموا..؟ فإنما شفاء العی السؤل))^{۴۶}.

واته: ((نه ویان کوشت. ! خوا بیان کوژی. ! کاتی که نازانن، بو پرسیار ناکهن و ناپرسن؟ ته نیا پښه ی بووژانه وه و ده رباز بوون له نه خوځی نه قامی و نه زانی پرسیار کردنه)).

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نه زانی و نه قامی به نه خوځی له قه له م داوه و چاره سه رو ده رباز بوون له و نه خوځی شه به پرسیار کردن له نه هلی زانست باس کردوه.

هه روه ها که سی که له باره ی شتی که وه گومان و دوودلی هیه، تا کاتی که له باره یه وه به زانست و دلنیا یی و دل قامی نه که یشتوه، دل و پوخی له نه زییهت و نازاردان و به هو ی نه وه ی که ئیش و نازار و ناپه حه تی و کهرما و داخییه کی هیه، هه رکاتی زانست و دلنیا یی پی که یشت، وه که نه وه وایه که ئاو یکی ساردیان پیدا کردی.

دلش به هو ی نه زانی و تاریکی و نه قامی سه بارهت به پښه ی که شه کردن و که وړه بوونی خویدا تووخی په نج و ناپه حه تی ده بیټ و ته نیا به زانست و پښموونی له و په نج و ئیش و نازار و ناپه حه تیبه ده ربازی ده بیټ و لی پزگار ده بیټ.

پەروەردگاری مەزن و بە دەسەلات دەفەر موویت: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سوورەتى ئەنعام ۱۲۵.

واتە: ((جا ئەو کەسەى (خېرى تېدا بېت) و خوا بىه ویت هیدایەتى بدات، ئەو
سینەى ساف و پاک و ئامادە دەکات بۆ ئایینی ئىسلام، ئەو کەسەىش خوا بىه ویت
گومپای بکات، ئەو دلى دەگوشت و سنگى توند دەکات و هەناسەى سوار دەبیت،
هەر وەك ئەوەى بەرەو ئاسمان بەرز بێتەو (چۆن تووشى تەنگەنەفەسى و دلە تەپى
دەبیت)، ئا بەو شىوہە خوا گومپایى و پیسى ھاوہ لگەرى لەسەر دلى ئەوانە دادەنیت
کە باوہ پناھینن)).

لە بەشەکانى دواتردا، سەبارەت بە ئامراز و ھۆکارەکانى دلتەنگى و بى تاقەتى و
خۆ نەگرتن و پێگە چارەکانیان بە ئومىدى پەروەردگار قسە دەکەین.
مەبەست و ئامانج ئەمەیه کە:

– ھەندى لە نەخۆشییەکانى دل بە ھۆى دەوا و دەرمان گەلیکی سروشتى
گونجاو ھە چارەسەر دەکړن و لەناو دەبرن.

– ھەندىکى تریان تەنیا بە ھۆى دەوا و دەرمان گەلیکی شەرى و ئیمانپەو
چارەسەر دەکړن و لەناو دەبرن.

– دل گەلیکی زیندوو و ساغ و سەلامەت و دل گەلیکی مردوو و یاخود نەخۆش و
ناساغ بوونیان ھەیه.

زانپاری و بە ئاگایى و شارەزایى لەبارەى کاروبارى پەيوەندیدار بە نەخۆشییە
دەروونپەکانەو بە گوێرەى پلە و پایەى گرنگیان لە نەخۆشییە جەستەى و
نەخۆشییە پەوالەتى و ئاشکراکانى دل، زیاتر و چارەنووس سازترە.

ته وهری دووهم: قورئان هه لگري دهرمان و چاره سه رگه ليکي دهروونيه

_ قورئان و چاره سه رکردنی نه خوشيه دوودلی و گوماناويه کان:

په روه ردگاري مه زن و به توانا ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهَدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ سووره تی یونس ۵۷.

واته: ((نه ی خه لکینه، به پاستی ئیوه ئاموزگارویه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن په روه ردگار تانه وه بو هاتووه که (قورئانه)، شیفه و چاره سه ریشه بو نه خوشی دل و دهروونه کان و پئی نیشاندهر و په حمه تیشه بو ئیمانداران)).

هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ...﴾ سووره تی نه سرا ۸۲.

واته: ((ئیمه له قورئان ئایه ت و سووره تانیک داده به زینین، که ببیته هو ی شیفه و چاره سه ر بو نه خوشیه دهروونی و جه سته ییه کان، هه روه ها په حمه ت و میهره بانیش بو ئیمانداران)).

زیاتر ئاماژه مان بو ئه م بابه ته کرد که: گومان و دوو دلویه کان سه رچاوه ی ته واوی نه خوشیه کانی دلن.

به لام قورئانی پیروژ هه لگري پینگه چاره گه لیکی زانایانه یه بو چاره سه رکردنی نه و دوو نه خوشیه - گومان و دوو دلی -.

له ناویدا به لگه و پئی پیشاندهری دیار و دوور له نکولی و بی به قایی بوونیان هه یه که حق له ناحق جودا ده کاته وه و نه خوشیه کانی گومان و دوودلی که زانست و زانایی و تیگه یشتن و ده رک ده خاته بهر هیرش و په لاماردانه وه له ناو ده به ن و کاروباره کانیش وه که نه وه ی که هه ن ده بینئ.

له ژیر ناسماندا کتیبیکې تر وهك قورئانی پیروژ بوونی نییه که هه لگر و خاوهنی به لگه و نیشانه گه لئ بئ سه بارهت به نه زرش و به ها گه لیکی گه وره و مه زنی وهك: یه کخواپه رستی، سه لماندنې خه سلّات و نیشانه کان، سه لماندنې په یامبه ری و پوژی قیامت و لابردن و به تال کردنه وهی بیر و باوه په خراپ و چه وته کان و بیر و بوچونه هیچ و پوچه کان بئ.

قورئانی پیروژ به شیوه یه کی زور نایاب و ته واو و به میتودیکې زور نزیك به عه قلّو زانایی و به جوانترین دهر برین ته واوی نه و به لگه و نیشانه نهی له خویدا جیگیر کردوه و بوونیان هه یه.

__ قورئان چاره سه رکهری راسته قینه:

به راستی قورئانی پیروژ چاره سه رکهر و ساپیژکه ری نه خوشییه کانی گومان و دوو دلّیه، به لام نه م چاره سه رکهره مەرجه و به ستراره ته وه به تیگه یشتن و مه به سته که ی. په روه ردگار هه رکه س به هره مه ند بکات له م ناسین و ناشنایه تی و تیگه یشتن و زاناییه، به بینینی دلّی خوئی حه ق و ناحه ق وهك بینینی شه و پوژ ده بینئ و تئ ده گات و ده زانی که په رتوکه کان و بیر و بوچونه کان و نه ندیشه و بیروپاکانی خه لکانی تر:۔

– یا زانست گه لیکن که ناتوانین متمانه یان پی بکهین، یا له راستی دا بیر و بوچوون گه لیکن که لاسایی که ره وهی خه لکانی ترن.

– وه یا کارووبار و دوز گه لیکی پّک و دروستن که دلّ به ناسین و ناشنایه تی له گه لیاندا سوود و که لکیکی لئ وه رناگری و لئی سوودمه ند نابئ.

– هه روه ها زانست و فره نگ گه لیکن که بو به ده ست هیئانیان تووشی په نج و ئازاریکی زور بووه و له کاتی که م بوونه وهی قازانچه کانیا ندا، سه بارهت به سه لماندنې درووستیان به دریژی قسه مان کردوه، نه و جوړه زانسته وهك: ((گوشتی حوشریکی

له پ و لاوازه که له سهر شاخیکې بهر دایان نابی، که ناتوانین به ئاسانی پیی بگین))^{۴۷}.

__ پوو لیټان و سهخت و دژوار کردنی کارووبارهکان، له لایه ن قسه که رو زاناکانه وه:

چاکترین و دروستترین بیر و بوچوونه کانی زانایان و غهیری نه وانیش، هه مان نه و کیشه و گرفتانه ن که به شیوه یه کی زور و رد و جوان له قورئانی پیروژدا باسکراون، ته نیا شتی که له هه گبه ی نه هلی قسه که ران و بیژه راندا هیه پوو لیټان و دریژ کردنه وه و ئالوژی و دژواری و یا به واتایه کی ترکاری بی هووده و دوور و دریژ کردنه وه و دریژه دان و قورس کردنی کیشه و گرفته سووک و ئاسانه کانه.

به هه مان شیوه که وتراوه:

لولا التنافس فی الدنيا لما وضعت
کتب التناظر لا (المغني) ولا (العمد)
یحللون بزعم منهم عقدا
وبالذی وضعوه زاءت العقد

واته: ((نه گه به هوئی به ریه ره کانی و پکه به رایه تی له سهر کارووباری دنیا نه ده بوو په رتووک و کتیبهایه کی مونازه ره کردن (مغنی) و (العمد) نه ده نووسران، وا ده زانن که وا گریکانیان کردووه ته وه، به لام به و کاره ی که کردوویانه، گری کویره کان فراوانتر و سهختی و قورسییه کانیش سهخت تر و گه وره تر بوون)).

نه هلی که لام وا ده زانن که به هوئی نه وه ی که وتوویانه، گومان و دوو دلییه کانیان په واندووه ته وه و چاره سهریان کردوون، به لام نه هلی زانست و لیکوئینه وه و به دوا دچوون به دروستی زانیویانه که به و قسه ته م و مژو قورسانه ی نه وان - نه هلی که لام - قورسی و ته م مژاوی گومان و دوو دله کان زیادی کردووه.

ئەستەمە كەوا چارەسەر و پېنموونی و زانست و دلتیایی لە پەرتووکی
پەروەردگادا و - قورئانی پیرۆز - قسەى پېغەمبەرەکانى دا پەيدا نەبى و
نەدۆزیتەو، بەلام لە پەرتووک و کتیبەکانى ئەو مەروئە سەرگەردان، سەر لیشیوا و
کەسانى دوو دل و گومانای زۆر پەيدا دەبن و دەبینرن. خەلگانی کە کەسیکی ئەهلی
لێکۆڵینەو و بەداداچوون کە بە ئاکام و ئەنجامی هەنگاو هەلگرتن و دەست
بە کاربوون و نیازی ئەوانى زانیو،^{۴۸} لە بارەیانەو و توویەتی:

واکتر سعي العالمين ضلال	نهایة اقدام العقول عقل
وحاصل دنیانا اذی و وبال	وارواحنا من وحشة من جسمنا
سوی ان جمعنا فيه قيل وقالوا	ولم نستفد من بحثنا طول عمرنا

واتە: ((ئەنجام و ئاکامی هەولێ ئەندیشەکان و بیروپراکان بەکوژا گەشت و زۆری
هەول و کۆششی کۆشش کەران، گومرا کردن و سەر لیشیواندن، پووحەکانمان لە نێو
جەستەکانماندا تووشی دووری و ترس بوون و دەسەلات و دەسکەوتەکانی ئێمە
لەدنیادا هەمووی لە پەنج و ئیش و ئازاردا خوێ دەبینیتەو، لەوانە و باسەکانی
خۆمان بەدریژایی تەمەن جگە لە کوژدەنەوێ هەرا و مەزات، کەلک و قازانجیکمان
دەست نەکەوتوو و بە قسەتمان نەبوو.

من - ئێبەن قەییمی جەوزی - لە قوتابخانە کەلامی و فەلسەفییەکاندا لێکۆڵینەو و
بەدواداچوونی زۆرم کردوو، بەلام شتیکم تیاياندا دەست نەکەوتوو و نەدۆزیتەو کە
دەرد و ئازاری دەرمان و چارەسەر بکات تینویەک تیرئاو بکات بەسەر ئاگرادا و
گەشتووینەتە ئەم ئاکام و دەرئەنجامە کە کورت ترین پێگە بوو گەشتن بە حق و
پاستی و سەر بەرزی و بەختەوێ و کامەرانی، قورئانی پیرۆزە.

سه بارهت به (سه لماندن) واته (اسبات) بخویننه وه!

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ سووره تی ته ها ۵.

واته: ((خوای میهره بان به سه ر ته ختی فه رمانره وایه تی خوینه وه وه ستاوه (عرشی نه وه له سه رو حوت چین ئاسمانه وه یه و له و یوه سه رپه رشتی هه موو به دیهینراوه کان ده کات)).

﴿...إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ...﴾ سووره تی فاتر ۱۰.

واته: گوفتاری چلك و جوان و به جی بۆ لای نه وه - خودا - به رز ده بیته وه.

وه له باره ی نه هیشتن و لابردنه وه، واته (نفی) بخویننه وه!

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ...﴾ شوورا ۱۱.

واته: هیچ شتیك نییه له وینه ی نه وه - خودا -، هیچ شتیك له و ناچیت.

﴿...وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ سووره تی تاها ۱۱۰.

واته: ناتوانن ئاگاداری زانست و زانیاری بی سنووری نه وه - خودا - بن.

هه رکه سی ئه م نه زمونه ی من تاقی بکاته وه و بیئازموونی، به و نه نجام و ئاکامه ده گات که من پیی گه یشتووم - مه به ست خودی دانه ره -.

نه وه و نراوانه ئیمام فه خری پازی له کوتایی په رتوکه کانی خویدا ده ینووسی، که سایه تییه ک که له زانستی که لام و فه لسه فه دا ماموستایه کی په های سه رده می خوئی بووه.

هاوشیوه کانی نه وه له م جوړه قسانه یان زۆر باسکردووه، وه ئیمه نه وه و قسانه مان له کتیبی ((الصواعق المرسله)) دا هیناوه.

بیروبوچوونی هه ندی له شاره زایان له بیروبوچوونه کانی نه هلی که لاممان هیناوه، له وانه ش:

((آخر أمر المتكلمين، وآخر أمر المتصوفين الشطع)).

واته: ((کورته و ده ستهات و کاری نه هلی که لام زیادکردنی گومان و دوو دلێه و کوتا ده سته و تی کاری نه هلی سوڤیگه ری هه لیت و په لیت و قسه ی به لاشه)).

به لام قورئانی پیروژ سه بارهت به بیروپا دروسته کان، په وشتی به رزو کاروکرده وهی چاکه که گه وره ترین ئامانجی مروځه کانه، مروځ ده گه په نیتته حق و پاستی و دلنیا یی، وه په روه ردگار قورئانی بو ئه م مه به ست و ئامانجه نارووه ته خواره وه و کردوویه تیه چاره سهری هه موو ئه و شتانه ی که له دلدان و کردوویه تیه هوکاري پښمونی و به به زه یی و میهره بانی ئه هلی ئیمانیش.

__ قورئان چاره سهری نه خوشی هه واوناره زووه کانه :

قورئانی پیروژ له پښگه ی پښمونی زانایانه و ئاموژگاری و ئاموژیاری ژیرانه و هاندرانه و ترسینه رانه و هاندان بولابردنی ئاره زووه دونیا ییه کان و وابسته بوون به دواپوژ و نمونه و داستان گه لږ که هه لگری په ندو ئاموژگارین، ده ست ده کات به چاره سهرکردن و دره مان کردنی نه خوشییه هه واهه و هه سییه کانی دل و خاوه نانی دل ه ساغ و ته ندروسته کان که بینایی و خوئیانیان دوزیوه ته وه هان ده دات و گهر میان ده کات که، بو به ده ست هیئانی ته وای ئه و شتانه ی که بو پښو یستییه کانی زیان و پوژ دوا ییان سوو دمه ند و به که لکن هه ول بدن و تی بکوشن بو یان و ئه و شتانه ی که بو دنیا و دواپوژیان زهره ر و زیانی هه یه و بی زهره رمه ند ده بن دووره په ریژی بکه ن و خوئیانی لږ به دوور بگرن، تا له کو تایددا دل ه کانیان بینه لایه نگر و دوستی گه شه کردن و به ره و پیشه وه چون و دوور بکه ونه وه له تاوان و گومرایی.

قورئانی پیروژ چاره سهرکه ری نه خوشی گه لږ که که ده بنه هو ی نیاز پیسی و ویستی خراب، قورئانی پیروژ چاکسازی دل ده کات تاوه کو خواست و ویستی مروځ دروست بکریت و چاکسازی تیدا بکریت و بگه پښته وه بو ئه و سروشت و فیتره ته ی که له سهر ئه و بناغه و بنچینه یه په یدا بووه و سهری هه لداوه و به هه مان شیوه که جهسته دوا ی چاک بوونه وه و بووژانه وه ی له نه خوشی، سه لامه تی و ته ندروستی خو ی به ده ست دینیتته وه و ده گه پښته وه بو دوخی سروشتی و ئاسایی خو ی.

دَلّ له دُوخی ته ندروستی و سه لامه تی دا جگه له حق و پاستی هیچ شتیکی تر قبول ناکات، هر وهك چوَن منالتيکی تازه له دايك بوو كه له ته مه نی مندالی دا جگه له شیر هیچ شتیکی تر ناخوات.

وعادا الفتی كالطفل، ليس بقابل سوى المحض شيئا واستراحت عواذله

واته: ((نه و جوامير و دليره، دووباره وهك مندالتيکی لي ديت كه جگه له شیري پاك و خاوین قبول كړی هیچ شتیکی تر نییه و سهركوټه كهرانی نهو، ناسووده و نارام بوون)).

دَلّ نه وهی كه ده بیته هوئی خوړاك و گه شه كردن، پاك كردنه وه و خاوین كردنه وه و كه یف خوشی و شادی و شادومانی و فرمانپه وایی دَلّ ده چه سپینې، ته نیا ده توانی له قورناني پيروژ كه لك وهریگری، وهك چوَن نه وهی كه ده بیته هوئی گه شه كردن و به هیژ كردنی جهسته، له خوړاك و خواردنه كانه وه وهری ده گری، دَلّ و جهسته هردووكیان بو گه یشتن به كه مائی و ته وایی، چاكسازي و سه لامه تی، پیوستان به گه شه كردن و گه وره بوونه، به هه مان شیوه كه جهسته بو گه شه كردن و گه وره بوون و به ده ست هینانی هیژ و خوړاکی گونجاو پیوستان به پشتگیری كردن و ناگا لیبوون هه یه له بهرامبر كارووباره زهره ر و زیانده ره كانه وه، جگه له پړگه ی فراهه م كردنی نه وهی كه بوئی سوو دمه نده و دوورخستنه وه و لابردي نه وهی كه بوئی خراپه و زهره ری هه یه، گه شه ناكات و سه رناكه ویت و هیچ پړگه یه كیش بو هینانه دی و دهسته به ركردنی نه م نامانجه بوونی نییه جگه له وهی كه ده بیته بگه پړنه وه بولای قورناني پيروژ. نه گه ربیت و جگه له قورناني شتیکی تر له م پړگه یه دا بدوژینه وه و په یدا بکهین، جگه له كارووباریکی زوږ كه م كه هیچ كاتی نه و ناگه یه ننه ته وایی نامانجه كه ی خوئی، بوونی نابی و نییه.

داهات و دهغلّ ودانی کشت و کالیش بهم شیویه و بههینانه بهرهم و هینانه دی
 نه و دوو بابه تهیه (به دهست هینانی قازانچ و لابریدن و دوورخستنه وهی زهره و زیان)
 که: گه شه دهکات و ته واو ده بیّت و ده که ویتنه سهرباری خوئی.
 ته نیا له پیگه ی چاک کردن و پاک کردن وه وهیه که، دلّ به زیان و به خشش و
 کامه رانی و خوش به ختی دهکات، پیگه چاره یه ک جگه له چوونه ناو باس و مه سه له ی
 ((خاویّن کردن و پاک کردن وه)) ی دلّ بوونی نییه.

به شی نویم

**خاوین کردنه وهی دلّ له
نایاکیه کان**

ته و مری یه که م: پاکی دل و جهسته:

__ نایه تی: ﴿وَيَا بَاكَ فَطَهِّرْ﴾

په روه ردگاری مه زن و به ده سولات فه رموویه تی:

﴿وَيَا بَاكَ فَطَهِّرْ﴾ سووره تی موده سر ۴.

واته: ((پوشاکت (دل و دهر وونت، په فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت)).

نکه ر چی نم به شه له گه ل به شی پیشو تر دا بی په یوه ندی نییه و زیاتر وتمان که: ((خاوین کردنه وه)) واته (تزیکه) به بی (پاکیه تی) واته (الطهارة) و شیکردنه وه (تحلیل) به بی به تالکردن و چولکردن (تحلیل) گونجاو نییه، به لام به شیوه یه کی سه ربه خو ئه وه ده خینه به ر لیکولینه وه و تویرینه وه و تا وه کو زیاتر واتای پاکیه تی (الطهارة) پوون بکه یه وه و گرنگیه که ی بزاین، له به ر نه مه ناراسته کردن و پینموونیه کانی قورئان و سوننه ت له باره ی پاکیه تییه وه باس ده که ی و لیکي ده دینه وه.

په روه ردگاری مه زن و به توانا ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (۱) قُمْ فَأَنذِرْ (۲) وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ (۳) وَيَا بَاكَ فَطَهِّرْ﴾ سووره تی موده سر ۱ - ۴.

واته: ((ئی ئه و که سه ی خوت پیچاوه ته وه، ئه ی موحه معد (صلی الله علیه وسلم)، هه سته و خه لکی بیدار بکه ره وه (راستییه کان پوون بکه ره وه)، په روه ردگارت به گوره ناو ببه (الله اکبر، با درووشمت بیت، مه زنی ئه و پوون بکه ره وه)، واته: پوشاکت (دل و دهر وونت، په فتارت، هر هه مووی) خاوین بکه (خوت و شوینکه وتوانت)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سووره تی مائده ۴۱.

واته: ((ئا ئه وانه ئه و که سانه ن خوا نه یو یستووه دلان پاک بکاته وه (چونکه خویشیان مه به ستیان نه بووه) ئه وانه له دنیادا سه رشوپی و شه رمه زاری به شیبانه، له قیامه تیشدا سزای سه خت و گوره چاوه پښانه)).

__ مه به ست له وشه ی "ثیاب" :

نۆږبه ی ږافه که رانی پټشین و هاوچه رخ له م باوه ږه دان که مه به ست له وشه ی (ثیاب) له نایه تی ﴿وَلْيَايَاكَ فَطَهَّرْ﴾ دله و مه به ست له پاکیه تی، چاککردنی نه خلاق و ږه وشت و کار و کرده ووه یه.

واحدی ده لټت: ((ږافه که رانی قورن ان له باره ی واته و مه به ست له وشه یه له م نایه ته دا ږاو بوچوونی جیاوازیان هیه))، عه تا له ئین عه بباسه وه گټږاویه تیبه وه که: واته پاک کردنه وه ی خود له گوناح و تاوان و نه وه ی که جاهلیت ږټگه ی پټداوه ! ږاو بوچوونی قه تتاده و مواهدیش به م جوړه یه، نه وان وتوویانه: ((واته پاک کردنه وه ی نه فسی خود له پیسی و خراپه ی تاوان و گوناح)).

شعبی، ئیبراهیم، زوحاک و زوهدیش نه م ږاو بوچوونه یان هیه. له سر نه م بناغه و بنه مایه مه به ست له (ثیاب) لټره دا نه فسی ئاده میزاده، وه خه لگی عه رب نه م وشه یه یان به کینایه بو نه فسی خو یان به کار ده هیټنا، عه نته ره ش ده لټت:

فشککت بالرمح الاصم ثیابه لیس الکرم علی القنی بمحرّم

واته: ((به ږمټکی به رز جل و به رگه که یم ډراند، به لام ئاده میزاده کانی نه هلی که وره یی و مه زنی بی به هره نین له شهرم و حه یادا)).
حه سه نیش ده لټت: ﴿وَلْيَايَاكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((نه خلاق و ږه وشتی خو ت چاک بکه)).
قور توبیش هر هه مان بوچوونی هیه.

که واته (ثیاب) به واته ی ئاکار و ږه وشت دټت، چونکه ئاکار و ږه وشتی مرو فیش به هه مان شیوه که جل و به رگ جهسته و لاشه ی داده پو شتی، باروودخی نه و له خو ده گری و داگری ده کات.

عه وفیش له ئین عه بباسه وه له باره ی نه م نایه ته وه ده گټږټه وه که: ((واته نه و جل و پو شاکه ی که ده پو شتی و له به ری ده که یت له داهاتیکی ناپاک و حه رام ناماده

نه کرابیت و به دهست نه هاتبی و ههول بده و تی بکوشه که له مال و سهروه تی دهست به سه ر داگیراو و ناپهوا و نا شهرعی که لک وهر نه گریت و به کاری نه هیئی!!))
له سه عدی کوپی جوبه یروه هاتووه که: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((دل و نیاز و مه بهستی خود پاک کردنهوه)).

ابو العاص ده لیت: (ثیاب) واته: جل و بهرگ و بو دلش به کار دیت، بو نمونه ده و تریت:

((فسلی ثیابی من ثیابک تنسلی)).

واته: ((نارامی و ناسوودهیی پهیدا بکه، چونکه دلی من له دلی تو ناسوودهیی پهیدا ده کات)).

__ واتای دیارو ناشکرای نایه ته که :

هه ندی له پافه که ران نایه ته که یان به گویره ی پوواله ته که ی، نایه ته که یان پافه کردووه و لیکیان داوه ته وه و وتوویانه: په روه ردگار فره مانی کردووه به پاک کردنه وه ی جل و بهرگه کانمان له و پیسی و ناپاکییه ی که به بوونیان نویژ کردن پهوا و پیگه پیدراو نییه، نه مه و ته ی ثیبن سیرین و ثیبن زهیده.

نه بوو إسحاق وتویه تی: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((جل و بهرگه کات کورت بکه ره وه تا وه کو نه خشی به سه ر زهوی دا و پیس نه بیت)). طاووسیش هه ر وا ده لیت.

__ بوچوونیکی تر:

هه ندیکی تر له پافه که رانی قورئانی پیروژ له وانه ش ابن عرفة ده لین: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ واته: ((هاوسه ره کانی خوتان پاک بکه نه وه چونکه نه و وشه یه و جل و بهرگ وه ک کینایه بو ژنان به کار دیت)).

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فره مویت: ﴿أَحِلُّ لَكُمْ لَيْلَةُ الصِّيَامِ الرُّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ سووره تی به قهره ۱۸۷.

واته: ((له شه وگاری ٲه مه زاندا تیځه ل ٲوونتان له گه ل هاوسه رانتاندا حه لال کراوه،
نه وان ٲوشاکن ٲو ئیوه و ئیوه ش ٲوشاکن ٲو نه وان)).

__ ٲوچوونی ئیمه (ئین قه ییمی جه وزی):

من له و باوه ٲه دام که نه و نایه ته ته وای نه و بابه تانه ی که و تراوه نه گه ر چی
به ٲه واته وشه که به م جوړه نه بیټ، به لام له ٲیگه ی سه رنج دان و ٲیویستییه وه
له خو ی ده گری. چونکه نه وه ی که به ٲاکییه تی فه رمان کراوه هر چه نده دل، به لام
ٲاکییه تی و حه لالی جل و به رگ و داهات و ده سته و تیش ته واکه ری ٲاکییه تی دلن.

__ ٲوولی ٲوشاک و خواردن له چیه تی و جه وه ری دلدا:

جل و به رگ و خواردن که له حه رام ٲه یدا ٲه کری و یاخود ٲیس بن، باروود و خیکی
ناٲه سه ند ٲو دل به دی ده هیټی.

له بهر نه مه یه که ٲوشین و له بهر کردنی ٲیستی ٲلنگ و ډرنده کانی تریش له سه ر
زاری ٲیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) له چه ند فه رموده یه کی صه حیحا
به بی نه وه ی فه رموده ی تر ه بی دزی نه و فه رمودانه ی، حه رام کراوه، چونکه ٲوار
ده ٲه خسیټی و زه مینه ساز ده کات ٲو نه وه ی که دلی مروځ خو و سروه تی نه و
نازه لانه ٲه یدا بکات، چونکه ٲوشین و جل و به رگی ٲه واته تی به تیٲه ٲوونی زه من
کار ده کاته سه ر ناخ و ده روونی مروځ.

هه روه ها له بهر نه مه یه که و له بهر کردن و ٲوشینی جل و به رگی ناوړی شمی و
که لک و هر گرتن و به کاره یتانی زیږ و زیو و نالتون ٲو ٲیاوان حه رام و ٲیگه ٲینه دراوه،
چونکه به کاره یتانی نه و له لایه ن ٲیاوانه وه ده بیټه هو ی نه وه ی که به تیٲه ٲوونی
زه من سروه تی ژنان و هه ندی جار مروځ گه لی نه هلی خراٲه کار و داوین ٲیس تیایاندا
ٲه یدا بیی و سه ر ه لبدات.

کورته ی قسه که نه مه یه که: ٲاکی و حه لالی جل و به رگ و خواردن به شیځه له
گه وره یی و ته وای ٲاکییه تی دل.

نه گهر نه وهی که فهرمانی پیکراوه، پاکی و حالای جل و بهرگ بیت، له راستی دا هوکاریکه و نامانج شتیکی تره، وه نه وهی که نامانج و مه بهسته، په چاو کردنی پړساو یاسا کانییه تی له نه وله وپیته دا.

به لام نه گهر نه وهی که فهرمانی پیکراوه پاکیه تی دل و خاوینکردنه وهی نه فس بیت، به بی پاکی و حالای پوشاک و خواردن دهسته بهر نابی و نایه ته دی، که واته دیار و ناشکرایه که قورنانی پیروژ پیداکری له سهر هردوکیان دهکات.

ته وهری دووهم: کاریگه ری گویگرتنی نارموا به سهر دلته وه:

__ گویگرتن له شتی نارموا، ده بیته هو ی لاواز کردنی حق و راستی:

په روه ردکاری مه زن ده فهرموویت: ﴿...أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ...﴾
سوره تی مانیده ۴۱.

واته: ((نا نه وانه نه و که سانه ن که خوا نه یو یستوه دلان پاک و خاوین بکاته وه)).
هه روه ها ده فهرموویت: ﴿...سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْرُثُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ...﴾ سوره تی مانیده ۴۱.

واته: ((گویی بو درو هه لده خه ن و کاری پی ده که ن، گویی بو که سانیکي تری جاسوس و خوانه ناس ده گرن که: هیمان نه هاتونه ته لای تو وهك جووله که کانی خه بیهر و فدهك، له باتی نه وه که گویی بو تو بگرن، که چی گویان بو خه لکی تر ده گرت و به برپاری نه وان په فتاریان ده کرد و قسه ی تویشیان ده برده لای نه وان، وشه و برپاره کانی خوا له جیگه ی خویدا ده گوین، نه وه بوو به رده بارانی زینا کارانیان به قامچی لیدان گوپی!)).

نم بابه ته پوونکه ره وهی نم حه قیقه ت و راستی به که، به هر نه ندازه یهك که مروث گویی له قسه ی بی مانا و نارموا بگریت و خوویان پیوه بگریت و یاخود قبوولیان بکات، به هه مان نه ندازه حهق له جیگه و شوینی خویدا لا ده دات و له ناوی ده بات.

چونكه كاتيڪ كه ناحق قبول بڪات و پٽى پازى بٽ، هر كاتى حقى كه له بهرامبه ريدا جيگيره و تهرج بكرٽ، قبولى ناكات و له ناست نه و ناحق قيهى كه قبولى كردوه لاي ديدات و ده يگوڙي. (واته مروڦ به هر نه اندازه يه كه ههنگاو به ره و شتى نارهوا و ناحق هل بنى و به ره و پيريه وه بروات و نه نجامى بدات، به هه مان نه اندازه له چاكه و كارى باشه ي خوى كه م ده كاته وه و ده بٽه له مپر و پڙگر له به ردهم نه وه ريدا كه به ناسانى نه توانى كاروكرده وه ي چاكه نه نجام بدات و ههنگاوى بو هه لښگرى، (وه رگتپى كورد).

دروست هه مان ميتود كه "جهميه" سه بارهت به ثابتهت و فرموده كانى په يوه ست به سيفاتى په روه ردگار وه كاربان كردوه. نه وان نه و ثابتهت و فرمودانه يان به شيوه يه كى ته واو نا سازگار و نه گونجاو له گهل پاستيه كانياندا ليك داوه ته وه و پافه يان كردون، چونكه فرموده ي په يوه نديدار به سيفه ته كانى په روه ردگار وه فرموده كه ليكى تاكن و له بوارى ناسينى په روه ردگار و ناو و سيفه ته كانى خودا، به هوتكار كه ليكى پايه دار و شايه نى متمانه له قه لاهم نادرين.

نه وانه و هاورپيكانيشيان له و كه سانه ن كه په روه ردگار ويست و ثيراده ي له سر نه بووه كه دليان پاك و خاوين بٽه وه، چونكه نه گهر دليان پاك ببوايه ته وه، ناحق و ناره وايان نه ده خسته جيگه و شوينى وته ي په روه ردگار و پټفه مبه ره كه ي و له برى نه و دايان نه ده نا.

به هه مان شيوه ي نه و گومراغه لانه ي كه پټنموونى نه كراون، دواى نه وه ي كه دليان پاك و خاوين نه بووه ته وه. گويگرتن له شهيتانيان به باشتر زانيوه له گويگرتن له قورناني پيروڙ!

عوسمانى كوپى عه فغان (خواى لى پازى بٽ) ده فرمويت: ((نه گهر دله كانمان پاك بوونايه هيچ كاتى له ناسينى كه لامى په روه ردگار تير نه ده بوون)).

دَلّی پاک - به هوی چاکی ژیان و پووناکی و پوئشایی نهو و پزگار بوونی له پیسی و ناپاکییه کان - له بیستنی که لامی په روه ردگار تیژ نابیت و ته نیا به هوی حه قیقه و راستیه کانیه وه تیژ ده خوات و به دهوا و ده رمانی نایه ته کانی چاره سهر ده کری.

به لام دَلّی که په روه ردگار - به هوی هه لَس و کهوت و په وشتی خاوه نه که به وه پاکی نه کردوه ته وه - له خواردن گه لیکی هاوته راز له گه ل ناپاکییه که ی خویدا خوږاک ده خوات، چونکه دَلّی پیس و ناپاک وه کو جه سته ی نه خوش وایه و خواردنهایه کی هاوته راز له گه ل جه سته ی مروّقه سالم و ته ندروسته کاندأ، بو نه خوشه کان وه ک به ک نییه و هاو ته راز نییه.

نهو نایه ته پوونکه ره وه ی نه م راستیه به که (پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه) ی دل به ستراره و په یوه سته، به ویست و ئیراده ی په روه ردگار (نه ریت و یاسا کانی نه وه وه)، له ویدا که نه یویستوه دَلّی شوینکه و توانی ناحق و ناپهوا پاک بکاته وه، نهو پاکییه ته یان بو ده سته بهر نه کراوه و نه ها تووه ته دی.

لیره دا لیکنده وه و شیکردنه وه ی ویست و ئیراده به ویستی هه میشه یی، لیکنده وه به کی دروست نییه، چونکه په روه ردگار له پاکی و خاوینکردنه وه ی له پښه ی فرمان کردن پیی و خوش ویستنی - بو نه وانی ئیراده فهرمووه و نه وانی ناچار نه کردوه به وه ی که وا پشته تی بکه ن و پوی لی هه لچه رختن، به لکو داوای لی کردوون و به وه فرمانی پی کردوون، به لام نهوان خوین به هوی بیروباوه پ و هه لَس و کهوت و نامانج و مه به سته خراپ و لاره کانی خوینده وه، به ربه ست گه لیکیان له نیوان خود و پاک کردنه وه ی دل و نه فسی خوین دروست کرد و هینایانه دی. وه ویست و ئیراده ی په روه ردگار له پښه ی سوننه ت و یاسا و نه ریته بریار دراو و نه گوږه کانی خوینه وه بووه و ئیمه له په رتووکی "شفاء العلیل" دا به دوور و دریزی باسما ن لی کردوه و له سهر دواوین.

__ رَیْگه نَادَهَن خَراپه کاران بچنه به هه شته وه! :

ئهو ئایه تهی که پَیشتەر هَینرا، پوونکه ره وهی ئهم پاستیییه که هه رکه سیّ پهره ردگار دلی پاک نه کاته وه، هیچ رَیْگه ی جگه له پووبه پوو بوونه وهی له گه ل هه ژاری و که ساسی دونیا و سزا و جه زه به ی دواپۆژ له بهرده میدا نییه و ئهمه شوته ماو نیشانه ی سروشتی پیس بوون و دلّره شی و ناپاکی دلّیه تی.

له بهر ئهم هوّیه که پهره ردگاری مه زن و به ده سولات پویشن به ره و به هه شتی به سه ره ئهو که سانه ی که خاوه نی دلّیکی پیس و پەش هه لگه پاوه حه رام کردوه و ته نیا دوا ی پالفته کردن و خاوین کردنه وه وه یه تی، که رَیْگه ده درّی بجیتته نیو به هه شته وه. (واته تا دلی خو ی پالفته نه کات و له گوناخ و خراپه کاری پاکی نه کاته وه و هه ولّ نه دات کاری چاکه و چاکه کاری ئه نجام بدات و پشت به په حم و به زه بی خوا نه به ستی ناچیتته نیو به هه شته وه. (وه رگپری کورد). چونکه به هه شت جیگه و شوینی چاکه کاران و پاکان و پارێزکارانه، بوّیه به به هه شتییه کان ده وتریت: ﴿...طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ سوورده تی زومه ر ۷۳.

واته: ((فه رموون بچنه ناو به هه شته وه، هاوپی له گه ل ژیا نی هه می شه یی و نه بپاوه دا)).

وه ته نیا ئه وانن - چاکه کاران و پارێزکاران - که له کاتی مردنیاندا مزگینیان ده دریتی. به هه مان شیوه که پهره ردگاری گه وره و به توانا ده فه رموویت: ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی نه حل ۳۲.

واته: ((ئهو وانه ی که له سه ره مه رگدا فریشته کان دین بو لایان له کاتی کدا گیانی پاک و پیروزیان ده کیشن (که دووره له بی باوه پی) و پیتیان ده لّین: سلاوتان لی بیت (ئیتیر پزگارتان بوو ئیتیر ناخو شی نه ما) ده بچنه به هه شته وه، به هو ی ئهو کارو کرده وانه وه که کاتی خو ی ده تان کرد)).

خراپه کاران و ناپاکان و نه وانه ی که پیسایه تی له دلایندا هه یه پښه یان پی نادهن بچنه به هه شته وه، هه رکه سی له م دونیا یه دا خو ی پاک بکاته وه و به دلپاک ی و پاکیه تی دل بچینه وه خزمه تی خوا، هیچ جوړه پښگر و له مپه ریک بوونی ناب ی له سه ر پښه ی پویشتنی بو به هه شت.

نه گه ر که سی له م دونیا یه دا پاک نه بیته وه و پیسی و ناپاک ی نه و قول بیته، وه ک بی باوه په کان هیچ کات ی ناچینه نیو به هه شته وه.

به لام نه گه ر ئالوده بوون و پیس بوونی دل پووه کشی بیته، دوی پاک بوونه وه ی له و ناپاکیه، ده چینه به هه شته وه و دوی نه وه ش قه د له و به هه شته دا ده رناکری و ناکریته ده ره وه و بو هه تا هه تایی ده مینینه وه. ته نانه ت هه لی ئیمانیش دوی تیپه ر بوونیان به سه ر پښگای (سرات) دا، له خالیکدا له نیوان به هه شت و دوزه خدا پاده گیرین و ده وه سستینرین و له و پیسانه ی که لیان ماوه و بووه ته پښگر له به رده م چوونه ژووده وه ی پاسته و خو یان بو نیو به هه شت و هوکار نه بوون بو چوونیان بو ناو جه هه ننه م پاک ده کریته وه و دوی پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه یان پښه یان ده دریتی که وا بچنه نیو به هه شته وه.

— دوو جوړ پاک ی؛

په روه ردگاری مه زن له سه ر بنچینه ی لیزانین و حکمه تی خو ی گه یشتن به خزمه تی خو ی مه رجدار و په یوه ست کردووه به پاک ی و خاوین کردنه وه، نو یژگه ر ته نیا دوی پاک ی و خاوین بوونه وه ی له (پوودای گه وره و بچوک) ه که له ده رگا و ده روازه ی خوداوه ندا ده وه سستی و نو یژ به جی ده هیئی، به م شیوه یه پویشتن بو به هه شت و دیدارو چاوپیکه وتن له گه ل په روه ردگاری به به زه یی و میهره باندا په یوه ندیداره به ساغی و سه لامه تی دل و پاک ی نه فسه وه، په روه ردگار ته نیا پښه به مروه پاکه کان ده دات که وا بچنه نیو به هه شته وه.

که واته دوو جوړ پاکیه تی بوونیاں هیه:

۱. پاک و خاوینی جهسته و جل و بهرگ.

۲. پاکي و سه لاهه تی دل و نه فس.

له بهر نه مه یه که واهه دهست نویژ ه لگر دواي دهست نویژ که ی ده لیت: ((أشهد أن لا

إله إلا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين)).^{۴۹}

واته: ((شایه تی ددهم که هیچ په رستراوی نییه به حق جگه له (الله)،

وه شایه تیش ددهم که موجه ممد بهنده و نیژ دراوی خواجه. په روه ردگار داوات لی

نه که م بمگړی له ته و به کاران و بمگړی له خو پاک که روه و کان)).

چونکه پاکیه تی دل، به هوئی ته و به کړنه و هیه.

وه پاکیه تی جهسته به هوئی ناو و ه، دهسته بهر ده بی و نه نجام دده ری.

هرکات ی نه و دوو پاک بوونه و هیه بو که سی فرهامم بوو دهسه لاتی گیشتن به

خزمت و دیداری په روه ردگار و راوه ستان و ستایش کړدن له خزمتیدا په یدا ده کات.

__ واتای نزای ((اللهم طهرنی ...))!

له باره ی نه م نزای پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) که فرموویه تی: ((اللهم

طهرنی من خطیای بالماء والثلج والبرد)).^{۵۰}

واته: ((په روه ردگارا! به هوئی ناو و به فرو ته رزه و ه، گوناح و تاوانه کانم پاک

بکه روه و ه)).

پرسیارم له شیخی نیسلام (نبین تهیمییه) کړد که تاوانه کانی مروؤ چون به م شتانه

پاک ده بڼه و ه؟! تاییه ت کړدن ی پاک کړنه و ه به و کاروویاران و ه چ سووډیکی هیه؟ له

۴۹ اخرجہ مسلم وغیره.

۵۰ متفق علیه.

کاتیکدا ئاوی گهرم له ئاوی سارد چاکتر دهتوانی پیسی و ناپاکییهکان پاک بکاتهوه و لایان بیات؟!

فهرمووی: هه‌له و تاوانهکان ده‌بنه هو‌ی په‌یدا کردنی گهرما، ناپاکی و لاوازی له دِلدا، بو‌یه سست و لاواز و سپ و بی هی‌ز ده‌بی‌ت، ئاگری هه‌وا و هه‌وه‌س و ئاره‌زووی تیدا بلێسه ده‌سی‌نی و پهرش و پیسی ده‌کات، به‌لام هه‌له و تاوانهکانیش وه‌ک چیلکه و داری ئه‌و ئاگهرن و گپ و بلێسه‌که‌ی زیاتر ده‌که‌ن.

له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌له و تاوانهکان زیاتر بن، وه‌ک ئه‌وه وایه که‌وا چیلکه و داری زیاتر بخ‌ریته سهر ئاگری هه‌وا و هه‌وه‌سه‌وه، به‌لام ئاو ئاگر خاموش ده‌کات و ناپاکی و پیسییه‌کانیش پاک ده‌کاته‌وه وه‌ک چو‌ن که ئاوه‌که ساردتر بی، باشت‌ر و زووتر خاموشی ده‌کات و ده‌یکورژینیته‌وه و جه‌سته‌ش به‌هی‌زتر ده‌کات و به‌و ئه‌ندازه‌یه ساردتر بی، وه‌ک: به‌فر و ته‌رزه چاکتر و باشت‌ر دلی گپ‌گرتوو و بلێسه سه‌ندوو ده‌گیرێته‌وه بو‌ باروودو‌خی ئاسایی و سروشتی خو‌ی و جه‌سته به‌هی‌زتر ده‌کات و نیشانه و شو‌نه‌ما و کاریگه‌رییه‌کانی هه‌له‌کانیش له‌ناو ده‌بات و لای ده‌بات. ئه‌مه مه‌به‌ستی قسه و گوته‌کانی ئیبن ته‌یمیه بو‌و که پێویستیان به‌ پوونکردنه‌وه و خسته‌ پووی زیاتر هه‌یه.

ده‌بی بزانی که لی‌رده‌دا چوار باب‌ه‌ت بوونی هه‌یه:

- دوو باب‌ه‌تیان پوواله‌تی و دیار و هه‌ستپێکراون.

- دوو باب‌ه‌ته‌که‌ی تریش جه‌وه‌ری و (مه‌عنه‌وی) نادیارن.

پیسی و ئاو که پاک که‌ره‌وه‌یه‌تی هه‌ردووکیان دیار و هه‌ست پێکراون، هه‌له و تاوانه‌کان و نیشانه و شو‌نه‌ماکانیان که به‌هو‌ی ته‌ویه و په‌شیمان بوونه‌وه پاک ده‌بنه‌وه، هه‌ردووکیان جه‌وه‌ری و نادیار و هه‌ست پی نه‌کراون و چاکسازی و پاراستنی سه‌لامه‌تی و دابین کردنی به‌خته‌وه‌ری و خو‌شبه‌ختی دل پێویستی به‌ هه‌ردووکیان هه‌یه و به‌ هه‌ردووکیان نیازمه‌نده.

پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له هردوو جوړه‌کریان به‌شیکي باس کردووه که دهرخه‌رو نیشاندهری به‌شه‌کي تره و نه و فهرمووده‌ی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) هر چواریانی به کورت‌ترین شیوه و جوانی دهربرپږن و باسکردن له خوگرتووه.

به هه‌مان شیوه که له نزا و پارانه‌وه‌ی دواي ده‌ست نویژگرتن دهرموویت: ((اللهم اجعلنی من التوابین واجعلنی من المتطهرین)) که هر چوار جوړه‌کي له خو گرتووه.

نهمه نمونه و وینه‌که له، که‌مالی پاروی و په‌وانی و حقیقه‌ت و پاستییه‌تی نه و کارووباره که پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌والی پیداوین و ناگایی کردوینه‌ته‌وه و فهرمانی فهرمووه و بابه‌تیکي جه‌وه‌ری له پیگه‌ی به نمونه هیناوه به بابه‌تیکي دیار و هه‌ست پیکراو و ماددی، پوونی کردووه‌ته‌وه و خستویه‌تیبه پوو. نهم جوړه بابه‌تانه له فهرمووده‌کانی پیغهمبهردا نوژن، وه‌ک چوژن به نیمامی‌علی (خواي لی پازی بیت) دهرموویت: ((سل الله الهدی والسداد، وانکر بالهدی هدايتک الطريق وبالسداد سداد السهم)).^{۵۱}

واته: ((پښمونی و چاکسازی له په‌روه‌دگار داوا بکه و! به‌هوئی هه‌نگاو هه‌لگرتن له پیگه‌ی درووستدا، پښمونی و هیدایه‌ت وه‌ک چوژن تیری ده‌هاویژری بو نامانچ و نیشانه‌ی و به جوانی ده‌بپیکي، وه‌بیری خوئی بهینه‌وه)).

نهمه یه‌کي له گه‌وره‌ترین و نایاب‌ترین فهرمووده فیرکاری و په‌روه‌رده‌ییه‌کانی پیغهمبهری خوايه (صلی الله علیه وسلم). چونکه به نیمامی‌علی فهرمووه که‌وا هه‌رکاتی له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاروه پښمونی کردن بو پیگه‌یه‌ک که به به‌ه‌شت و

په زامه ندي خوداوه ند کوټايي پي ديت، داواي کرد، خوئی وه ک پيوارېک که پيگه ی لی ون بووه و نازانی به ره و کوئی بپوات و له ناکاو که سيکی ليټهاتوو و شاره زا به پيگه، پهيدا ببي و پيگه ی پاستی پي نيشان بدات، پيگه ی پيټمونوی، به خته وه ری و به هشتيش به م شيوه يه يه و ده توانين پيگه ی ديار و هه ست پيکراوی به نمونه بو بهينيته وه.

نيهت و نيازی مروفي که ده يه وي پيگه ی پويشتن به ره و په روه ردگار بگريته بهر، به پيټمونوی و پي نيشانده ری نه و له پوي پله و پايه وه له نيهت و نيازی پيټواړي که ده يه وي سهر بو شار و ناوه داننيه ک بکات و له سه فهدا پيگه که ی لی ون بووه و ليی بزد بووه، به پيټمونوی که ر و پي پيشانده ری که پيگه ی گه يشتن به و شار و ناوه داننيه ی پي نيشان بدات، له پوي پله و پايه وه گرنگتر و زياتره.

((سداد)) يش که به واتای کاروکړده وه و قسه ی دروست و چاکه، وه که نه وه وایه که که سي بيه وي تيری به ره و نامانجی بهاويژی، نه گهر تيره که بدات له و نامانجی که نه و گرتوويه تيبه پيش چاو و له لای نه و مه به سته، شيوازی دروستی پيگه ی بو پيکاني نيشانه که گرتووه ته بهر و تيره که ی له نامانجی که ی داوه و نامانجی که ی پيکاوه و که سيکيش که له کاروکړده وه و قسه کاني خویدا حق و چاکه ی له پيش چاو گرتووه، وه که نه و که سه وایه که تيره که ی بهر نامانجی که که وتبی و نامانجی که ی پيکاييت.

له قورثانی پيرؤزيشدا له زورېک له بواره کانداه ردووکيان له پال به کتردا جيگين، بو نمونه په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فهرموويت: ﴿...وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى...﴾ سوره تي به قهره ۱۹۷.

واته: ((به رده وام هه ول بدن که زه خيره و تویشوو بخه ن، بيگومان چاکترين زه خيره ش ته قوا و پاريزکاريه)).

له م نايه ته پيروزه دا پروهردگاري مه زن (جلّ جلاله) فەرمانی به حاجیان کردوه که تویشوو و کوڼی خوځیان فراهم بکن و بهی تویشوو بار و کوڼی سه فەر نه پيچنه وه و دوا به دواي شه وهش بيري شه وانی خستوه ته وه و وه بيريانی هيناوه نه ته وه به وهی که وا، فراهم کردن و ناماده کردن تویشووی سه فەری دواپوژ که (ته قوا) و له خواترسان و پاريزگار يکړدنه، شتيکی گړنگ و پيويسته.

به هه مان شيوه که وا له م دونيا يه ش دا پيوار و موسافير بهی تویشوو به نامانچ و مه رازی خوځی ناگات، شه و که سانهی که ده يانه وی به دونياي دواي مردن و که يشتن به ديداری پروهردگار و به ده ست هينانی به خته وهی و کامه رانی هه تا هه تایی و هه ميشه یی بگن، بهی تویشووی ته قوا و له خواترسان به م نامانجهی خوځیان ناگن، ده بينين که پروهردگار (جلّ جلاله) هه ردوکیانی له پال يه کتردا جيگير کردوه و دايناون.

هه روه ها پروهردگاري گه وړه و مه زن ده فەر مویت: ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَكِّرِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾
سورده تی نه عرف ۲۶.

واته: ((نهی نه وهی ناده م، نيغه به پاستی پوښاکي له بارمان بو فراهم هيناون، عه وړت و نه وهی پيتان ناخوشه ده ريکه وييت دای نه پوښيت، هه روه ها جل و به رگی جوانيش که خوځانی پی پرازيننه وه (به لام بيرتان نه چييت) که پوښاکي ته قوا و خواناسی چاکترو خيردارتر و به فەر پتره، شه پوښاکه (ماددی و مه عنه ويانه) له نيشانه و به لگه کانی خواي گه وړن بو نه وهی ياداوهری وه ريگړن و (يادی به هه شت بکن)))).

پروهردگاري مه زن هه ردو جوانی و خو پازاندنه وه، واته پازاندنه وهی جهسته به هوځی جل و به رگ و جوانکردنی دل به هوځی (ته قوا)، واته جوانی ناوه وه و دهره وهی پيکه وهی باس کردوه و خستوونيه تيبه پوو.

هه روه ها په روه ردگار ده ف رمووئ: ﴿...فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾
سورده تی تاها ۱۲۳.

واته: ((ئوه شوینی به رنامه که م بکه وئ، نه گومړا ده بیټ، نه ناخوښی و
ناپه حه تی و ناسوړ دیته پئی)).

په روه ردگار، گومړایی که ده بیټه هوئی سزای دل و پوځ، به دبختی و چاره په شیبی
که ده بیټه هوئی سزا و جه زه به ی پوځ و جه سته، له وانه ی که په پړه وی له پښموونی
ئو ده که ن، په دی کردووه ته وه، له پاستی دا ئه وان له به خششه کانی دل، جه سته و
پوځ، به هوئی پښموونی و پزگار و دربارز بوونه وه، به هر مه ند ده بن.

یه کیکی تر له و بابه تانه قسه و گوته ی هاوسه ری عه زیزی میسر له باره ی حه زه تی
یوسف (سه لامی خوی له سهر بیټ) له وه لامی لوڼه و توانج و سه رکونه ی ژنانی تردا
به هوئی خوشه ویستی و ئه وینبازی ئه و — هاوسه ری عه زیزی میسر — بو پیغه مبه ر
یوسفه .

﴿فَذَلِّكَ الَّذِي لُمْتَنِي فِيهِ﴾ سورده تی یوسف

واته: ((ئهی خانمه کان! ئه مه هه مان ئه و که سه یه که به هویه وه منتان سه رزه نشت
ده کرد و لومه تان ده کردم)).

په روه ردگار جوانی حه زه تی یوسفی پی نیشان دان و دواتر وتی: ﴿وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ
عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾ سورده تی یوسف

واته: " (ژنی عه زیزی میسر) دوودلی ده خسته دلی خویه وه که گویا له گه ل یوسفدا
په یوه ندی دروست بکات، به لام حه زه تی یوسف پڼگه یه کی پاک و خاوینی گرته به ر".
له به ر ئه مه پاک داوینی پیغه مبه ر یوسفیش_ واته پاک و جوانی ناخ و ده روونی_
وه بیری ئه وان خراوه ته وه.

پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌م نزا و پارانه‌وه‌یه‌ی که فهرمووی: ((اللهم طهرنی من خطیای بالماء والثلج والبرد)).

ئه‌هلی ئیمانی ئاگادار کردووه‌ته‌وه و بیر خستوونه‌ته‌وه، به‌پتووستی و نیازی توندی جه‌سته و دلّ به‌وه‌ی که ئه‌و دووانه - دلّ و جه‌سته - پاک و به‌هیزی و پووناکی و پووشنی و بینایی ده‌به‌خشی، له‌م نزیایه‌ی پیغهمبه‌ردا هم ئه‌مه و هه‌میش ئه‌و هاتووه‌شتی که له‌م بابته‌وه نزیکه، ئه‌مه‌یه که پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌کاتی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی له‌ ئه‌ده‌بخانه ده‌یفهرموو: ((غفرانک)). ۵۲

واته: ((په‌روه‌ردگارا! سووکی و ئاسانی کار و لی‌بوردن، له‌ تو داوا ده‌که‌م)). له‌م که‌لام و فهرمووده‌ی پیغهمبه‌ردا پازێک شاراو‌یه و پوواله‌تی ئه‌و پاز و نه‌هینییه ئه‌مه‌یه که پاشماوه و پیسییه‌کان جه‌سته قورس ده‌که‌ن و ئازاری ده‌ده‌ن. تاوان و گوناچه‌کانیش له‌ سه‌ر دلّ قورسایێ درووست ده‌که‌ن و به‌ کو‌بوونه‌وه‌یان ئازاری دلّ ده‌ده‌ن و نا‌په‌حه‌تی ئه‌که‌ن. که‌ واته‌ پاشماوه‌کانی جه‌سته و تاوان و گوناچه‌کان به‌کیکیان به‌سه‌ر جه‌سته‌وه و ئه‌وی تریشیان به‌سه‌ر دلّ‌وه کاریگه‌رییه‌کی خراپی هه‌یه و بو‌ ئه‌و زه‌ره‌رمه‌ند و خراپن.

پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوا‌ی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی له‌ ئه‌ده‌بخانه (WC) و به‌هۆی پزگار بوونی له‌وه‌ی که جه‌سته ئازار ده‌دات و سووک بوون و پا‌حه‌تی و ئاسوده‌ بوونی جه‌سته‌ی، سوپاس و ستایشی په‌روه‌ردگاری کردووه، هه‌روه‌ها داوا‌ی لی‌ کردووه که پزگاری بکات له‌و ئازارده‌ره‌ی تر و دلی ئاسوده و سووک بکات. نه‌هینی و پا‌زه‌کانی فهرمووده و نزا و پارانه‌وه‌کانی پیغهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) به‌رزتر و گه‌وره‌تره له‌ ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی که به‌ بیرێ ئیمه‌دا دین.

تهوهري سييهه: پوټي خراپي گوناح و تاوان، به سه ردلهوه

_ پيسی و ناپاکی هاوول برپاردان، زيناو نيربازی:

په روهردگار ((هاوول برپاردان، زينا و نيربازی)) وهك كاروكرده وه و هه لس و كه وتيكي خراپ و پيس و _ به پيچه وانه ي تاوان و گوناحي تر نه گهر چي نه م كاروبارانهش له خو ده گري _ ناوزه د كړدوه و ناوي هيناون.

په روهردگاري مه زن و به ده سه لات له باره ي هاوول برپاردانانه وه ((شرك)) ده فهرموويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ...﴾ سوورده تي ته وبه ۲۸. واته: ((نه ي نه و كه سانه ي باوه پتان هيناوه چاك بزنان كه موشريك و هاوه لگه ران ناپوخت و پيسن!)).

وه سه باره ت به كاري نيربازيش ((لواط)) له قورثاني پيروژدا ده فهرموويت: ﴿وَلَوْ طَأَّ أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَتَجْنِئَاهُ مِنَ الْقَرَبَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَاسِقِينَ﴾ سوورده تي نه نبيا ۷۴.

واته: ((به (لوط) پيغه مبريش حيكمه ت و دانايي و زانياريمان به خشي و پزگارمان كړد له و شاره ي كړده وه پيسه كانيان تيډا نه نجام ده دا، بيگومان نه وانه قه وميكي نا له بار و خراپ و به دخوو تاوانكار بوون)).

مروقه كاني نه هلي نيربازی قه ومي لووتيش ده يانوت: ﴿...أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ سوورده تي نه مل ۵۶.

واته: ((قه ومه كه ي لوط و تيان (لوط) شوينكه و تواني لوط له شاره كه تاندا ده ريكن، چونكه به راستي نه وانه كه سانيكن خويان به پاك راده گرن!)).

نه وانه ويرا ي جيگر بوونيان له شرك و هاوول برپاردان و بي باوه پيدا، به نقوم بووني خويان له نيو زه لكاي خراپه و پيسی و پاكي و پاريزگاري حه زده تي (لوط) و دار و ده سته كاني نه و دانيان ده نا به و كاره خراپ و نرم و پيسه دا.

پەروردگاری مەزن و بەتوانا سەبارەت بەکاری زیناکردنیش دەفەر مویت:
 ﴿الْحَيَّاتُ لِلْحَيَّاتِ وَالْحَيَّاتُونَ لِلْحَيَّاتِ...﴾ سۆرەتی نور ۲۶.
 واتە: ((ژنانی ناپاک بۆ پیاوانی ناپاک و پیاوانی نا پوخت بۆ ژنانی نا پوخت)).

__ ھاوەلّ بۆ خوا دانان دوو جۆرە خراپە و پیسی ھەیه:

۱. پلە و پایەى سەخت، یاخود شرکی گەرە.
  ۲. پلە و پایەى سووک، یاخود شرکی بچوک.
- شرکی گەرە خراپترین ھاوەلّ دانانە بۆ پەروردگار کە خوداوەند ئەو ئەھلە نابەخشی، چونکە پەروردگار ھاوەلّ دانانی کەسێ یاخود شتێ لەو کار و سیفەتانەى کە تاییەتن بەخۆیەو، لە موشریک و ھاوەلّ بپیار دەر خوش نابیت و لێی نابوریت.
- شرکی بچوک و بچووکتر، وەک: پووبازی کەم (پیاپی)، پووالەت چاک کردن بۆ سەرنج پاکیشانی خەلکانی ترو سویند خواردن و هیوا و ترسی خیرا و ماوہ کورت لە غەیری پەروردگار. (واتە سویند خواردن و ئومید بوون بە کەسێ و ترس لێی، ئەگەر بۆ ماوہیەکی کەمیش بیت، بە شرک دادەنرێ. وەرگێڕی کورد).
- خراپی و پیسی ھاوەلّ دانان بۆ خوا ئاشکرا و دیارە، لەبەر ئەمەیه کە پەروردگار شرکی بە پیس __ بە سەرەى جیم __ ھێناو و وشەى پیس (نجس) __ بە ژێرەى (جیم) __ بەکار نەھێناو بۆی.
- چونکە ((نجس)) __ بە سەرەى جیم __ بۆ شتی دیار و ئاشکرا و چییەتى و جەوھەرى و ((نجس)) __ بە ژێرەى (جیم) __ بۆ ئەو شتە بەکار دێ کە بەھۆی شتیکی ترەوہ پیس بوو.
- بۆ نموونە جل و بەرگی کە بەھۆی پاشماوہ و مەى و شەرابەوہ پیس بیت، پێی دەلێن (نجس) __ بە ژێرەى (جیم) __، بەلام خودی پاشماوہ یاخود مەى و شەراب (نجس)ن __ بە سەرەى جیم __. بە ھەمان شێوہ کە خراپترین گوناح و تاوان نۆد و ستمە، خراپترین پیسیش ھاوەلّ بۆ خوا دانان و شرکە.

له پووی زمانه وانی و شه ریه ته وه پیسی، خراپی و پیسیکی به و جوړه یه که ده بی لئی دور بکه وینه وه و خو مانی لئ بپاریزین و له هه ست کردن و بوڼ کردن و بینینی نه و دوره په ریزي بکه یی، به لام له پیس بوونی جهسته و جل و بهرگ به هوپه وه به شیوه یی که ده بیت دوره په ریزي و دورویی بگرین. به گشتی پیسی، شتی که که سروشت و فیتره ته پاکه کان نه فره تی لئ ده کن و به و نه اندازه یی که سروشتی مروځ سالم و ته ندروست بی و له ژیانیکي پاکی ماددی و مه عنوی به هره مه ند بی، دوره په ریزي و نه فره ت کردن له پیسی و خراپه زیاتر ده بیت.

به و نه اندازه یی که ناخیان (زات) پیس بیت، دل یا جهسته یا خود هردوکیان پیس ده کات. هندی جار به هو ی بوڼ کرده وه و هندی جار له پیگه یی بهرکه وتنی نه و نه گه ر خاوه نی بوڼ و بهرامه یه کی پیس نه بی، ده بیت هوی نه زیهت و نازار و پیسیان.

__ کاریگه ری پیسی و خراپه به سهر دل و پوچه وه:

مه به ست نه مه یه که پیسی و خراپه هندی جار، دیار و هه ست پیکراو و هندی جاریش دهروونی و نادیار و هه ست پی نه کراوه و. خراپه و پیسی هندی جار به شتیه یه کی ودها به سهر دل و پوچی مروځدا زال ده بیت که، خاوه نانی دل و پوچه هه ستیار و پاکه کان بو نی پیس و نازارویی له دل و پوچی مروځ گه لیکي تووش بو و موشريك و هاوه ل بریارده ر بو خدا هه ست پی ده کن و. به هه مان شتیه که به هو ی بو نی عاره ق کردنی جهسته یان خه لکانی تر بیزار ده بن و. بو نیکی پیس و خراپ له جهسته یانه وه ده گاته لوتمان. به لام بو نی پیسی دل و پوچی مروځه کانی نه هلی شرك و بی باوه پی و دوو پووی زیاتر له وه یی که په یوه ندی به پوواله تیانه وه هه بی، په یوه ندی به دهروون و ناخیانه وه هه یه، نه گه رچی عه رق کردنی جهسته ش له دهروونی جهسته یانه وه سهرچاوه ده گری.

بوڻيه جهسته و لاشه ى مروڦه پاڪ و له خواتر سه كان و پاريزكاره كان، خاوهنى بوٽيكي خوشه و پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) زياتر له هه مووان، عاره قى (ئاوى جهسته ى) جهسته ى بوٽ خوشتر بووه.

له كاتيڪدا كه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) له پال (ام سليم) له سر جيگه ى نووستن خوت بوو سه بارهت به بوٽي جهسته ى پرسىاري لى كرد - له ام سليم - ام سليم وتى: ((بوٽي هيج شتيكى تر بوٽ خوشتر نيه له عهتر و بوٽي جهسته ى تو)).

مروڦه گه لى كه خاوهنى نه فسيكى پيسن، پيسى و ناپاكيه كانيان به سر جهسته شيانه وه به دهرده كه ويٽ، به لام كه سانى كه خاوهنى نه فسيكى پاكن، ته نانهت له جل و بهرگ و جهسته شيانه وه بوٽي خوش ديت، كه له سر زهوى هيج بوٽيكي خوش وهك نه وه پيدا نابيت. به لام بوٽي جهسته و لاشه ى مروڦه پيس و ناپاڪه كان به كيكه له خراپترين و نازاروى ترين بوٽه كان، كه له سر زهوى دا بوٽي هه يه.

__ نيشانه و شونه ماكانى هاوهل برياردان (شرك):

مه به ست نه وه يه كه به هو ى نه وه ى كه هاوهل برياردان بو خوا گه وره ترين زولم و سته مه و پيس ترين ناپاكي و خراپ ترينى خراپيه كانه، له لاي په روه ردگارش غه زه ب لى گيراوترين و ناپه سه ندرين كار و پيش هه موو شتى خوداوهند پي تووره ده بي و نه و سزا و جه زه بانه ى كه له دنيا و دواوژدا بو نه هلى شركى داناوه بو هيج تاوانتيكى ترى دانه ناوه.

په روه ردگارى گه وره و به ده سه لات نه م بابنه تانه ى وه بير هيناوينه ته وه كه:

- له نه هلى هاوهل برياردان خوش نابيت.

- موشريكه كان پيس و ناپاكن.

- نه وانى بي به ش كردوه له وه ى كه وا نزيكى سنورى مه ككه بينه وه.

– که لک و هرگرتن و به کارهیتانی گوشتی نه و ناژه لانهی که نه وان – موشریکه کان
 – سهری ده بین حهرامی کردوه و نابیی له لایه ن موسلمانوه به کارییت.
 – ژن و ژن خوازی له که لیاندا حهرام کردوه.
 – پیژ و خوشه ویستی و په یمان به ستن له نیوان نه وان و نه هلی ئیماندا قه ده غه
 کردوه.

– موشریکه کانی به دوژمن و ناحهزی په روه ردگار، فریشته کان، پیغه مبه ران و
 نه هلی ئیمان ناو بردوه و باسیانی کردوه.
 – خستنه ژیر ده سه لاتی مال و سامانیان و به کارهیتانی ژن و منداله کانیان به
 مه به سستی کارکردن بو نه هلی ئیمان په واک کردوه و پیگه ی پیداوه.^{۵۳}
 نه مه هه مووی به هوئی نه وهیه که هاوه ل بریاردان بو په روه ردگار، له بهر چاو
 نه گرتنی ماف و حقه ی په روه ردگارییه تی په روه ردگار و ((الوهیت))، که م کردنه وهی
 پله و پایه و گه وره یی خوداوه ندی خودا و ((ریوبیت))، خراب بیرکردنه وهیه به رامبه ر به
 دروستکه ر و خولقیته ری جیهانیان.

به هه مان شیوهیه که خوا ی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
 وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
 وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ سوورده تی فته ۶.

واته: له ولاشه وه ئازار و نه شکه نجه ی دووړو و موشریکه کان، چ پیاوانیان، چ
 ئافره تانیا ن بدات، نه وانه ی که تیکرا گومانی خرابیان ده ریاره ی خوا هه یه، نه و گومانه
 خراپه یان هه ر بو خویان ده گه پیته وه، نه وانه خوا نه فرینی لی کردوون و دوژه یی بو
 ئاماده کردوون، ئای که سهره نجامیکی یه کجار سه خت و سامناکه.

۵۳ نهم حوکم و بریارانه نهو موشریکانه ده گرتنه وه که له گه ل موسلماناندا له دوخی شهردان و له گه ل

موسلماناندا ده جه نگین. وهرگیزی فارس.

ٺه وه پشه و گورده شه و سزا و جه زره بانه ي که له لايه ن په روه ردگار وه دڻي موشريکه کان ته رج کراوه و له بهر چاو گيراوه، له دڻي غه يره موشريکه کان ته رج و له بهر چاو نه گيراوه، چونکه ٺه وان - موشريکه کان - بهرام بهر به په روه ردگار دوو دل و له ناسيني ٺه ودا به گومانن، بويه که سي يا شتيکيان کردووه ته هاوه ل و شريکي خوا، به لام له راستي دا ٺه گهر بهرام بهر به خودا گوماني باش و ناسيني باشيان هه بووايه، راستييه تي و حقيقيه تي به کخوابه رستي و به کخواناسي (توحيد) په روه ردگاريان به درووستي قبول ده کردو خويان به ملکه چ و گوپرايه لي ٺه و له قه لاه ٺه ودا. له بهر ٺه وده به که په روه ردگار سه باره ت به موشريکه کان له قورئاندا ده فهرمويت ٥٤: ((که ٺه وان به شيوه يه کي گونجاو و شايسته پله و پايه و پڙي په روه ردگاريان له بهر چاو نه گرتووه و په چاوييان نه کردووه !)).

خه لکان ي که که سي يا خود شتي ده که نه هاوده م و هاوه لي په روه ردگار و وه خوداوه ند خوشيان ده وي و وابسته بوون پيوه ي، لي تي ده ترسن، ٺوميد و هيوايان پتي هه يه، له بهرام بهر ياندا سه ري پڙ و نه وازش داده نوينن، بو درياز بوونيان له خه شم و توپه ييان و به ده ست هيناني په زامه ندييان، به سه ر هه ر شتيکي تر دا له پيش تري ده زانن و به باش تري ده زانن، چون گونجاو و شياوه ٺه و جوړه که سانه پله و پايه و پڙي په روه ردگار له بهر چاو بگرن و په چاوي بکه ن؟! (ليتره دا مه به ست ٺه وده به که واکه سي که شريک و هاوه لي بو خودا دانابي، ئيدي چون ده تواني پله و پايه و گه وره يي خودا له بهر چاو بگري! چونکه گهر بيزانبيا و بيتوانبيا هه ست به گه وره يي و مه زني و شکومه ندي په روه ردگار بکات، ٺه و قه د هاوه ل و شريکي بو په روه ردگار دانه ده نا. وه رگي پي کورد).

په روږدگاری گه وږه و به ده سولات ده فهرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ...﴾ سوږه تی به قه ره ۱۶۵.

واته: ((له گه ل نه و هه موو به لگه ناشکرایانه دا، هه نديک که س هه به له جياتی نه وهی خواپه رست بېت، شتانی تر داده تاشیت بو خوی و شوین پښموونیه کانی خوا ناکه ویت، وه خوښه ویستی و سوژ ددات به و بت و بهرنامولکه و تووله پښگه یانه و خوشی ده وین، وه ک چون ټیمانداران خویان خوش ده ویت)).

هه روږه ها ده فهرمویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ سوږه تی نه نعام ۱.

واته: ((سو پاس و ستایش بو نه و خوی بهی که ناسمانه کان و زه وی دروست کردوه، تاریکی و پوونکی فراهه م هیناوه (که چی له گه ل نه و هه موو به لگه به هیز و سه رسام ناوهرانه دا) پاشان نه وانه ی بی باوه پوون به په روږدگاریان به کیک له دروستکراوه کانی خوا ده که نه هاوتای خودا)).

واته نه وان له په رستشدا پښی گه وږه یی و مه زنی که سی یا شتی ده دهنه پال په روږدگار و ده یکه نه هاو له و هاو به شی په روږدگار، نه مانه موشریکه کانن که که سی یا شتیکیان کردوه ته په رستراو و خوی خوین، هاوشان و هاوپښی خوداوه نديان لی کردوه و له نیو ناگری جه هه ننه مدان که هه ست به وه ده که ن و ده زانن که وا بیروباوه پښه کانیان هېچ و پوچ و ناحق بووه و نه و پښگایانه ی که پښاندا پوښتوون و هه لیان بزاردوون کویره پښگه و لاپی بوون و به په رستراو و خوداکانیان که نه وانیش له دوژه خدان ده لښ: ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۹۷) إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ شوعه را ۹۷ - ۹۸.

واته: ((سویند به خوا به پاستی نیمه له گومپاییه کی ناشکرا دا ده ژباين، کاتیک که ټیوه مان ده برده پښی په روږدگاری جیهانیانه وه و به کسانمان ده کردن له گه لیدا)).

ئەم بابەتە پوون و ئاشکرایە کەوا، موشریکەکان ئەو شتانەى کەوا کردوویانەتە هاوەل و شەریکی پەرەردگار، ئەوانەیان لە زات و لە ھەندئ لە سیفەت و کارەکاندا لە گەل خوداوەندا کردووەتە شەریک و هاوەل و ھیچ کاتى نەیان وتووە کەوا خوا و پەرستراوەکانى ئیمە ئاسمانەکان و زەوى دروست کردووە و بەدیهتاون و مردن و ژیان بە دەست ئەوانەو، بە لکو ئەوانەیان - واتە ئەو شتانەى کەوا موشریکەکان کردوویان بە شەریک و هاوەلى خوا. وەرگێپی کورد. - لەخۆش ویستن، پزگرتن، گەورەیی و مەزنى بووندا، پەرستش و داوى یارمەتى لى کردن لییان، کردوویان بە هاوشان و هاوەلى پەرەردگار، بە ھەمان شیوہ کەوا لە نێو ئەھلى شرک سەر بەم ئیسلامەدا ئەو دەبینین و ھەستى پى دەکەین؟! (واتە: ئەو جوۆرە کارە خودا بەنامان بدات لە نێو کۆمەلگەى کوردەواری خوشماندا ھەر ھەيە، بە تايبەتى لای باپیرە و داپیرەکانمان و لە برى ئەوہى ھاوار و سکالا بۆ لای پەرەردگار بەرن بۆ لای شىخىک یاخود پیاو چاکىکى دەبەن،؟! کە ئەمەش لە شەریعەتى ئیسلامدا پزگە پێنەدراوە و نابى ھیچ کەس و ھیچ شتى بکەین بە وەسیلەى نێوان خۆمان و پەرەردگار بە لکو دەبى راستەوخۆ لەخوداوەند بپارێنەو و تەنیا داوا لە ئەو بکەین. تەنانت نابى لە خۆشەویستى کەسى خوداش کە پێغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم) بپارێنەو و داوا بکەین! چونکە پەرەردگار خۆى فەرموویەتى ((وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...)) واتە: ((ئەى بەندەکانم تەنیا داوا لە من بکەن و لە من بپارێنەو و من زۆر لیئانەو و نزیکم و داوى ھەر شتىکم لى بکەن بۆتانی جى بەجى دەکەم...)). وەرگێپی کورد.

بابەتى کە بە راستى جى سەرسوپمانە ئەمەيە کەوا، موشریکەکان ئەھلى یەكخواپەرستى (توحید) بە کەمتەرخەم و لاوازکردنى پلە و پایەى پێغەمبەرەن و پیاوچاکان و شىخ و مەشاىخ تاوانبار دەکەن. ! لە کاتىکدا کەوا تەنیا تاوانى یەكخوا پەرستەکان و موەحیدەکان ئەمەيە کە دەلێن: تەواوى ئەوانە بەندەى پەرەردگارن و

نه بۆ خویان و نه بۆ خه لکانی تریش خاوهنی سوود و قازانچ گه یاندن و لابردنی زهره رو زیان نیین، واته ناتوانن نه سوودی به خه لکی بگه یهنن و نه زهره رو زیانیکیش له خه لکی دوور بخه نه وه، مردن و ژیان و زیندوو کردنه وهی دووباره به دهست نه وان نییه و به هیچ جوړی داوای لیبوردن و به خشش و شه فاعهت ناکه ن له لای پهروهردگار بۆ نه و که سانه ی که و نه وانینان کردووه به په رستراو و هاوه لی خوا و بۆ نه هلی به کخوابه رستانیش دوا ی پووخسه ت و پڼگه پیدانی پهروهردگار که ده توانن شه فاعهت بکه ن. (واته: نه هلی به کخوابه رستانیش که چاکه کاران و شه هیدان و...، ناتوانن شه فاعهت بۆ که سی بکه ن تاوه کو پهروهردگار پووخسه ت و پڼگه یان پی نه دات، هه ر ئیجازه ی دان نه وسا شه فاعهت ده که ن بۆ خه لک، وه که له فره مووده ی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) دا ها تووه که و مروقی شه هید ده توانی شه فاعهت بۆ حه فتا و نه وه نده که س بکات، لی ره دا تا خودا ئیجازه نه دات نه و ناتوانی شه فاعهت بکات، وه رگپری کورد).

هینانه دی و دروست کردن و فرمان، به دهست پهروهردگاری به دیهینه ر و دروستکه ره نه که نه وان، (واته نه و پیاو چاکانه ی که و خه لکی ده یانکه نه هاوه ل و شه ریکی خودا، ئیتر له پارانه وه دا بی یا خود له داواکردن و سکالا کردندا بی. وه رگپری کورد). ته واوی شه فاعهت و پیشه ره ویه کان بۆ خودایه و هیچ یه کی له دروستکراوه کانی گه وره و شه فاعهت ده ر نین جگه له خو ی - پهروهردگار -.

شرك و سهردانه واندن و ملکه چ بوون بۆ غه یری پهروهردگار له سه ر بناغه و بنه مای ناحالی بوون و به دگومانی به رامبه ر به خودا جیگیره و دروست ده بی، حه زه تی ئیبراهیم (سه لامی خوا ی له سه ر بیّت) به دوژمه کانی خو ی ده فره موو: ﴿أَنْفَكَ إِلَهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ (۸۶) فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿سوره تی صافات ۸۶ - ۸۷.

واته: ((نایا شتی ده ست هه لبه ست ده که نه خوا و له جیاتی پهروهردگار ده تانه ویت بییه رستن...؟ باشه ناخو ئیوه چ گومانیکتان هه یه له پهروهردگاری جیهانیان...!!)).

نه گهر چي واتاي ته ناهي ته نه وهيه كهوا، سه بارهت به هه لس و كهوتي په روهردگار له گهل ټيوده او نهو سزا و جه زده بانه ي كه به هو ي نه وه ي كه غه يري په روهردگارتان ده په رست و كه س ي يا شتيكتان له پزي نه ودا داده نا له چاوه پووانيدان، چو ن بير ده كه نه وه؟! به لام له دوو تويي ته هه په شه و گو په شانده دا، ته م مانايه ش شاروه و نادياره كه چ گومان يكي خراپتان به رامبه ر به په روهردگار هه بو كه وا كه س ي يا شتيكتان كرده بو به هاو پي و شهريك و هاو ده مي په روهردگار.؟!

كه س ي مو شريك وا گومان ده كات كه وا په روهردگار بو به پيوه بردي كارووباره كاني جيهان پتويستي به جيگر و ياريده دهر هه يه،! كه ته مه خراپترين جو ي كه م كرده نه وه له پله و پايه و كه وره يي په روهردگاري ده وله مند و بي نياز كه هه موو شتي و هه موو كه س ي پتويستي به وه و نياز مهندي نه وه.؟ يا خود وا گومان ده بات كه ته نيا دواي كه لك وهر گرتن له هي ز و تواناي نهو شهريك و هاو له بريار دهره يه كه وا تواناي په روهردگار ته واو كامل ده بي.؟! يا خود گومان ده بات كه وا په روهردگار شت كه لي نازاني يا خود نابيستي و ده بي له پيگه ي ناو جيكه ره وه ناگاداري بكه ينه وه.؟!

يا له وانه يه گومان ببات كه په روهردگار ته نيا دواي دلسوزي و ميهره باني و ده ست تيوهردان و هيئانه ناوه وه ي نهو ناو جيكه رانه وه يه كه نه وان ده خاته بهر ليئورده يي و په حمت و ميهره باني خويه وه.؟! يا خود په روهردگار به نده كاني تي رناكات و نه وه ي كه به نده كاني ده يانه وي ته نيا دواي هيئانه ناوه وه ي ناو جيكه ره كانه كه جي به جي دي ده كات و نه نجامي ده دات و وهك شه فاعهت و هيئانه ناوه وه ي مروقه كان به رامبه ر به يه كتر، كه هه ندي جار لايه ني سه رليدراو (مراجعه) (نهو كه سه ي كه چووين بو لاي به مه به ستي ته نجام داني كاري بو مان. وهر گيري كورد)، به هو ي ته و نياز و پتويستيه ي كه به شه فاعهت كه ره يه تي و له هاو پي ته ي و په فيقا يه تي له گه لي دا قازانچ و سوو ديكي ده ست ده كه وي ت و كه م و كورپيه كاني قهره بوو ده كاته وه و سه رشوپيه كاني

دهكات به گه وړه یی و سهر به رزی. شه فاعهات هاتنه ناوه وه و ناوجیکه ری نه و قبول دهكات.

یاخود گومان دهكات كه په روه ردگار وه لای نزا و داواکاری مروځه كان ناداته وه، مه گه ر نه وه ی كه وا ناوجیکه ره كان نه و نیاز و پټویستیانه لای نه وه - وهك ته رح کردنیان له خزمهت خاوهن ده سله لات و پله و پایه کانی دنیا - ته رح بکه ن و بیان خه نه پور.؟! په گ و پیشه ی ته واوی شرک و هاو له بریار دانه کانی مروځه كان لیږه دایه. یاخود نه مه ی كه وا گومان ده بن كه په روه ردگار به هو ی دوری و نزیك نه بوونیبه وه، نزا و پارانه وه و داواکاری به کانی نه وان نابیستی و نه وه ناوجیکه ره كان كه وا نه و نزا و داواکاری به نه ی نه وان ده گه یه ننه لای په روه ردگار.؟!؟

یاخود وه ها بیر ده كه نه وه كه هه ندی له دروستكراوه كان له لای خوداوه ند خاوه نی حق و مافی تایبه تی خویانن و نه وانه سویند به په روه ردگار ده خون به حقه ی نه و كه سانه و له ریگه ی دروستكراوه وه به په روه ردگار ده گن و لی نزیك ده بنه وه، دروست وهك نه وه ی كه وا هه ندی له خه لكی له ریگه ی مروځه گه لیكی نزیك له خاوه نانی پله و پایه و ده سله لات، نزیك ده بنه وه و ده چنه لایان، كه قبول نه كړدی شه فاعه تی نه وان بو یان سه خت یاخود نه گونجاوه. (واته قبول نه كړدی شه فاعه تی نه و كه سه نزیكانه به و كه سه ی كه له دنیا دا خاوه نی پله و پایه و ده سله لات نه گونجاوه و نیلا قبولی دهكات بو هر كه سی بیت. وهر گپړی كورد).

ته واوی نه و شتانه ی كه باسکران، ده بیته هو ی تیشكان و له ناو بردنی مه نزلگه ی په روه ردگاری به تی په روه ردگار و خوداوه ندی خودا ((الوهیت و ربوبیت))، وه له بهر چاو نه گرتنی حق و مافی خوداوه ند به لای نه هلی شرکه وه.

نه گه ر له ناویاندا هیچ نه نگیی جگه له كه م و كوپي خوشه ویستی و ترس و پارانه وه و تكا كړدن له په روه ردگار و پشت به ستن و پووتی كړدی موشريك جگه له خوداوه ند بوونی نه ده بوو بو پیسی و نا پاکی به کانی به س بوو چونكه به هو ی دابه ش

بوونی دلی موشریک له نښوان په‌روه‌ردگار و نه‌و شته‌ی که کردوویه‌تیبه‌ هاوَه‌ل و شه‌ریکی خوداو‌ه‌ند له‌ هه‌ستکردن به‌ گه‌وره‌یی و خو‌شه‌ویستی و ترس و پارانه‌وه‌ی و تکا‌کردنی په‌روه‌ردگار له‌ دل‌یدا به‌توندی که‌م ده‌بیته‌وه‌، یاخود به‌ ته‌واوی له‌ناو ده‌چیت.

__ تازه‌گه‌ری^{۵۵} هاوشانی هاوَه‌ل بریار‌دانه‌ بو‌خودا (البدعة قرينة الشك)؛

که‌م و کورتی و ناته‌واوی گه‌وره‌یی و مه‌زنايه‌تی په‌روه‌ردگار له‌ دل و ژبانی نه‌ه‌لی شرک‌دا نیشان‌ه‌ و شوته‌مای سروشتی نه‌ه‌لی شرکه‌، مرو‌فی موشریک بیه‌ویت یاخود نه‌یه‌وی، نه‌م شته‌ بو‌ نه‌و پوو ده‌دات و دیت‌ه‌ پی‌شه‌وه‌.

بو‌یه‌ پی‌ویستی سوپاس و ستایش و ته‌واوی و که‌مالی خوداو‌ه‌ندی خودا(ربوبیت) نه‌مه‌یه‌ که‌وا، له‌ نه‌ه‌لی شرک خو‌ش نه‌بیټ و بو‌ هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی له‌ نښو ټاگ‌ری دوزه‌خدا سزا و جه‌ز به‌یان بدات، وه‌ بیانکاته‌ خراپ‌ترینی دروستکراوه‌کان.

هیچ که‌سیکی موشریک نښه‌ که‌ له‌ کاروکړده‌وه‌ و گو‌فتار و بیروباوه‌پیدا که‌موکوپی و نا ته‌واوی په‌روه‌ردگاریه‌تی په‌روه‌ردگار و خوداو‌ه‌ندی خوداو‌ه‌ند بوونی نه‌بی. نه‌گه‌ر چی‌ گومانیش بکات که‌ به‌و شیوازه‌ی خو‌ی، بپوای به‌ گه‌وره‌یی و مه‌زنايه‌تی په‌روه‌ردگار هه‌یه‌.

به‌م جوړه‌ هه‌ر مرو‌فیکی نه‌ه‌لی داهینان و تازه‌گه‌ری که‌وا شتی زیاد ده‌کات به‌ بنه‌ما و بنچینه‌کانی بیروباوه‌پ و په‌رستش، یاخود که‌م ده‌کاته‌وه‌، له‌ کاروکړده‌وه‌دا، په‌یام و شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌ ناته‌واو و که‌م و کوپی له‌

---

۵۵ لیږده‌ا مه‌به‌ست له‌ تازه‌گه‌ری، نه‌و تازه‌گه‌ری و داهینانان‌ه‌ن که‌ له‌ نایینی نیسلامدا له‌ لایه‌ن هه‌ندی که‌سی دل نه‌خو‌ش و نا تیگه‌یشوو و نه‌زان، له‌ شه‌ریعه‌تی نیسلامدا داده‌هینرین، که‌ به‌ داهینانی هه‌ر تازه‌گه‌ریه‌ک له‌ ناییندا سوننه‌تیک ده‌مرین. خوا په‌نامان بدات و له‌و کاره‌ قیژه‌ون و خراپه‌ دورمان بخاته‌وه‌ و بمان پریژی و نه‌که‌وینه‌ نښو بازنه‌ی داهینه‌ران و بی‌دعه‌ چیه‌کانه‌وه‌. امین. وه‌رگپ‌ری کورد.

قه لّهم ددهات، چونکه کهسی داهینه، نه و کاره ی خوئی له شهریهت به چاکتر و دروست تر ده زانی.؟! به لّام نه گره نه ژان و لاسایی که ره وه و شوینکه وتوو بیت نه وه به شهریهت ده زانی و نه گره له پووی شاره زایی و ناگاییه وه ده ست بداته تازه گهری و داهینان، له راستی دا دژایه تی له گه لّ پروه ردگار و پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) ده کات.

نه وانه ی که به بیروباوه پ و په رچه کرداره کانیاں (نه لوهییهت و ره بووبیهت) پروه ردگار به ناته واو و نا پیویست ده زانن، نه هلی شرک و داهینان و تازه گهرین، که خودی نه وان له لای پروه ردگار و پیغه مبهرو نه هلی په کخواپه رستی و ئیمان، مروؤ که لیکی پی نه گه یشتوو و ناته واو و گومپان.

به تاییه تی نه وانه ی که ده لّین: که لّامی پروه ردگار و پیغه مبهرو (صلی الله علیه وسلم) به لگه و نیشانه که لیکی زاره کی و دلّیا نه که رن که به هیچ جوړی مروؤ له زانست و دلّیایی بی نیاز ناکات.؟!

تو خودا چ شتی دیارخهرو و ناشکراتره له م داوا و هه لکیشانه ی نه مان سه بارهت به ناته واوی و که م و کوپی که لّامی پروه ردگار و شهریه تی پیغه مبهره که ی (صلی الله علیه وسلم).؟! هه روه ها که سی که سیقاتی ته واوی و که مائی به هوئی ترس و دوو دلّی و گومانه وه له تووش بوون به (چوواندن و هه لسه نگاندن) له پروه ردگاری دوور ده خاته وه و دانی پّیدا نانی و له راستی دا له ناراسته یه کی پیچه وانه ی نه وه ی که خوداوه ند خوئی پی و ه سف کردووه بپوای به ناته واوی و که م و کوپی مه نزله تی پروه ردگار هه یه.

مه به ست نه وه یه که وا نه و دوو تاقمه - نه هلی تازه گهری و نه هلی شرک - له راستیدا هه ردوکیان بپوایان به که م و کوپی و نا ته واوی و لاوازی پله و پایه و مه نزله تی پروه ردگار هه یه و ته نانهت له خراپترین نه و که سانه ن که بپوایان پیی هه یه و پیی پازین، له کاتیکدا که شهیتان نه وانی هه لّخه له تاندوه و تووشی فپو فیل و

ههَلْ خهَلتاندنی کردوون و وهك هه مان بیروباوه پی ناته واوی و به که م و کوپ زانینی سیفاتی په روه ردگار به هه مان شیوهش له که مائی و ته واوی خوداوه ند دوو دل و به گومانن.

له بهر نه مه یه که وا له قورئانی پیروژدا تازه گه ری و داهینان هاوشان و هاوپیزی هاو هل بریاردانه بو خدا: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ سوورتهی نه عراف ۳۳،

واته: ((پییان بلئی به پاستی په روه ردگارم هه رچی گوناح و خراپه یه حه رامی کردووه چ نه وانه ی ناشکران، چ نه وانه ی په نهانن، هه روه ها هه موو گوناح و داخوازی و ده ست دریژییه کی به ناحه قی حه رام کردووه، شتیک بکه ن به شه ریک و هاو هل بو خوا که هیچ ده سه لاتی پی نه داوه، هه وره ها حه رامی کردووه له خوتانه وه به ناوی خواوه، دوور له هه موو زانیاری و زانستیک شت بلین)).

ده بینن گوناح و تاوان و یاخیکه ری و سه رکیشی هاوشان و داهینان و تازه گه ری و شرکیش له پال په کتردا جیکین.

__ جیاوازی له نیوان پیسی و ناپاکی گوناح و پیسی و ناپاکی شرکدا:

به لام پیسی و شوته مای تاوان و گوناچه کان به جوړیکی تره و تووش بوونی گوناح هه میسه به مانای پازی بوون به ناته واوی په بووبیه ت و خراپ تیگه یشتن نییه به رامبه ر به په روه رودگار، له بهر نه مه یه که وا خوداوه ند نه و سزا و جه زره بانه ی که بو نه هلی شرک و هاو هل بریاردانانی داناوه بو نه وانی بریار نه داوه.

یه کیک له بابته و بواره باوه پییکراوه کان له شه ریه تدا نه مه یه که پیسی و ناپاکی که م وهك: مانه وه ی نه و پیس و ناپاکییه ی که له دوی خو پاک کردنه وه به به رد یاخود به خوَل و... دوی به ده ست گه یاندنی ناو (واته خو به تال کردنه وه له پاشماوه کان) و

پيس و ناپاكييه كي كه م كه له ژير ((خوف))^{۵۶} و پيلاودا بوونيان هه بي و پيسي و پاشماوه ي مندالي شيره خوړه دهكه ونه بهر چاوپوشي و ليبورده وه. نه و ليبورده و بهخششي كه له باره ي پيس و ناپاكييه كانى تره وه ته رح نيه و بهكار نايه.

به م پييه تاوانه بچوه كان - نه ك تاوانه گه وړه كان - بو نه و كه سانه ي كه نه هلى به كخواپه رستيه كي پاك و به هيچ جوړي تووشى شرك نه بوون، دهكه ونه بهر ليبورده و ليخوش بوونه وه. به لام بو نه و كه سانه ي كه نه هلى به كخواپه رستى و ته وحيد نين، نه م ليبورده و بهخششي له ئارادا نيه و نابي.

((نه گه ر ئينسانتيكي به كخواپه رست كه قهت كه سي ياخود شتيكي نه كردوه ته هاوه ل و شهريكي په روهر دگار، نه گه ر به كوليك تاوانه وه به نه اندازه ي گو ي زه وي بپواته باره گا و خزمه تي خوداوه ند، خوي گه وړه به ليبورده و چاوپوشييك به نه اندازه ي گو ي زه وي له گه ل نه و كه سه دا هه لس و كهوت دهكات و ده جوولته وه))^{۵۷}.

به لام نه م جوړه شته بو نه و كه سه ي كه په كخواپه رستيه كه ي ناته واو و كه م و كورته و له گه ل چه ند جوړي شرك تيكه لي كردوه، له ئارادا نيه. چونكه هاوپي له گه ل نه و به كخواپه رستيه يدا كه شركي تيكه ل نه بووه، تاواني به جي ناميني. چونكه (به كخواپه رستى پاك و بيگه رد) ده بيته هو ي خوشه ويستي، پزگرتن، گه وړه ي و مه زني، ترس و داوا كردن، ته نيا له په روهر دگار و نه مه ده بيته هو ي پاك كردنه وه و له ناو بردن پيسي و ناپاكي گوناخ و تاوانه كان - نه گه ر چي به نه اندازه ي قورسايي و كي شي گو ي زه وي بن، چونكه پيسي تاوانه كان له مپه ر و پزگريكن و هو كاري پاك بوونه وه لييان - به كخواپه رستيه كي ته واو به هيز و پاك و بيگه رده، كه تاوان و

۵۶ (خوف هاوشيوه ي گو يره وييه و مروفي موسلمان و نو يوكه ر ده تواني مه سح به سه رنه و خوفانه دا

بكات و نو يوي خوي به جي به يني.

۵۷ به شيكه له و فرموده يه ي كه موسليم به ژماره (۲۶۸۷) گيړاويه تيه وه و هيناويه تي.

گوناحه کان له پال نه ودا - په کخوابه رستیه کی پاک و بیګه ردا - توانای مانه وهی هه تا هه تایان نییه.

__ زینا ونیربازی، پیستړین و خراپترین تاوانن:

به لَام پیسی و خراپی زینا و نیربازی له پووی پله و پایه وه له پیسی و خراپی تاوانه کانی تر زیاتره، چونکه ده بڼه هوۍ پیسی و ناپاکی دل و به توندی نیمان و په کخوابه رستی لاواز ده کهن.

بوۍ نه وانه ی که زیاتر تووشی نه و دوو گوناح و تاوانه ده بن، زیاتر له خه لګانی تر تووشی هاو له بریار دانان و شرک ده بن، وه به و نه دازه و پیژده یی که شرک تیا یاندا زیاد بکات و ته شه نه بسیښی، ثاره زووی تووش بوون به و کاره خراپانه له ناو نه و که سانه دا زیاد ده کات، به لَام به و نه دازه ی که پاکی و دلپاکی نه هلی په کخوابه رستی و نه هلی نیمان زیاتر بیت، زیاتر خوۍان دوور ده خه نه وه له و کاره خراپ و پیسانه - زینا و نیربازی - خوۍان ده پارینن.

به هه مان شیوه که خوی گه وره ده فـرموویت: ﴿....كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ سوورده تی یوسف ۲۴.

واته: ((ثا به و شیوه یه مان کرد بو نه وهی هه رچی گونا و تاوان و خراپه یه لیۍ دوور ده خه یه نه وه و به پاستی نه و له به نده هه لېژارده و پا که کانی نیمه یه)).

حه ز لۍ کردن و تامه زرو بوونی زور به فیلم و وینه هایه کی حرام و ناپه و، جوړیکه له په رستنیا ن و به جوړی له په رستنیا ن له قه لـم ده درین، هه ندی جاریش ده گاته به رزترین پله و پایه ی به ندایه تی کردن. به تاییه تی نه و کاتانه ی که نه و حه ز و تامه زرو ییبه زال بی به سر دلدا و ده ست بگری به سهریدا و به و جوړه په گ و پیشه دابکو تی که و نه ویندار و حه ز لیکه ره که (عاشق) ده کاته به نده و به رده ست و گوۍ دیری یار و خوشه ویسته که ی (مه عشوق)، یاد و ستایش کردن و له گه ل نه ودا بوون و

ههول و تیکوښان بو به ده ست هیڼانی په زامه نندی نه و بدات به سهر خوشه ویستی و پزیزگرتنی په روهر دگار و ههول تیکوښان بو به ده ست هیڼانی په زامه نندی په روهر دگار. هندی جار نیمان و خوشه ویستی بو په روهر دگار به ته وای له دلی نه ودا لاده چی و نامینی و به ته وای مانا وابهسته و په یوه ست ده بی به یار و خوشه ویسته که یه وه، نه و یار و خوشه ویسته ده بیته خدا و په رستراوی نه و په زامه نندی و خوشه ویستی و نزیك که و تنه وه له و به باشتر ده زانی له په زامه نندی و خوشه ویستی و نزیك بوونه وه له په روهر دگار وه. له پیناوی دا شت گه لی ده به خشی که ناماده نییه له پینا و خدا و له بهر خاتری خوا بیان به خشی و له تووړه بوونی نه ودا به جوړی پاریز ده کات که به هه مان شیوه له ترسی په روهر دگار دووړه په ریزی ناکات و بهم پییه له پووی پزیز و خوشه ویستی و ملکه چی و بیستن و په یوه وی کردنه وه ده یخاته پیش په روهر دگاری کارزان و کار به جیوه و به شیاوتری ده زانی!

— په یوه نندی نیوان خوش ویستن و شرک:

به سهر نجانده نه وهی که باسکرا: خوش ویستن و خوشه ویستی بو غه یری په روهر دگار و هاو پر یاردان بو خدا، پیویست و پیداو ویستی ((لازم و ملزوم)) یه کترین و. په روهر دگار له م په یوه نندییه دا و سه باره ت به م باس له هه وهس و ثاره زووی گه لی لوت و نه وینداری و حزی هاوسه ری عه زیزی میسر — نه و کاته ی که هیشتا کو باوه پر یان نه هینا بوو — ده کات.

به هه مان شیوه که و ترا، به و نه اندازه یی که شرک و هاو هل پر یاردان بو خوا له دلدا زیاتر بیټ، نه و مروقه زیاتر پوو ده کاته حه ز لی کردن و خوشو ویستی وینه کان، به لام به و پزیزه و نه اندازه یی که نیمان و یه کخو په رستی نه و زیاتر بیټ، له و مه سه له دووړ ده که وینه وه.

کاری زینا و نیربازی ته وای خوشی و تام و چیژیان له حه ز لی کردن و نه وینداری لاپیانه و پر یکه پینه دراوه وه سه رچاوه ده گری و نه هلی نه و کارانه ش به دلنیا ییه وه به بی هیچ دوو دلی و گومانن نه هلی هه و هه وهس و ثاره زووی پیسن، به لام به هو ی

به‌ره‌للاي و بئ جئ و پئى بوونيانه‌وه خوشه‌ويستی و وابه‌سته بوونيان به يه‌ك مه‌سه‌له و دوو مه‌سه‌له سنووردار ناکرئ و نابئت، به‌لکور وابه‌سته و تامه‌زوى چه‌ندين بابەت و لايەن دەبئ و هەر کامئ له‌وانەش به‌شێک له‌ ئولوهييه‌تى ئه‌و ده‌بات بو‌ خوئ.

له‌ نئو تاوان و گوناچه‌کاندا هه‌چ تاوانئ به‌ ئەندازەى نێربازى و زينا نابنه‌ هوئ پيسى و ناپاکى دل و ئايين^{٥٨}، له‌ و تاييه‌تمه‌ندييانەش به‌هره‌مەندن که ده‌بنه‌ هوئ دوور خستنه‌وه و تو‌راندنى دل له‌ په‌روه‌ردگار، چونکه به‌شێکن له‌ خراپ‌ترین نزمى و پيسى و ناپاکييه‌کان و هه‌رکاتئ دل و بى‌ر تووشى ئه‌و ناپاکييانە بن، له‌ هه‌موو شتيکى پاك و خاوێن دوور ده‌که‌ونه‌وه و هه‌لدێن و پاکی پويان تئ ناکات و به‌ هه‌ر ئەندازەيه‌کيش پيسى و چه‌په‌لئ ئه‌وانه له‌ دلێکدا کو‌ بێته‌وه، زياتر له‌ په‌روه‌ردگار دوور ده‌که‌ويته‌وه و مه‌وداى نئوان ئه‌و دل و خوا زياتر و زياتر ده‌بێت.

له‌به‌ر ئەمه‌يه‌ که‌وا حه‌زهره‌تى عيسا (سه‌لامى خواى له‌ سه‌ر بېت) له‌ گێرانه‌وه‌يه‌کدا له‌ ئيمامى ئەحمه‌ده‌وه له‌ په‌رتووکی (الزهد) دا فه‌رموويه‌تى: مروّقه بئ کارو به‌تاله‌کان نابنه‌ ئه‌هلى حیکمه‌ت و ده‌وله‌مەندى و سامان، وه‌ پێگه به‌ زيناکاران ناده‌ن که‌وا بچه‌ جيهانى ئاسمانه‌کان)).

له‌به‌ر ئەم حال و باروودوخەى ئه‌هلى زيناو نێربازانه، که قورئانى پېروژ ئه‌و کاره پيس و خراپه‌ئ ئه‌وان له‌ شرک نزیک ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رموويست: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ سوورده‌تى نور ٣.

واته: ((پياوى زيناکه‌ر ته‌نيا ئافره‌تى زيناکه‌ر ياخود موشريک ماره‌ ده‌کات، ئافره‌تى زيناکه‌ريش ته‌نها پياوى زيناکه‌ر ياخود موشريک ماره‌ئ ده‌کات، (هاوسه‌ريتي پياوان و ئافره‌تانێک که به‌رده‌وامن له‌سه‌ر زينا)، ئه‌وه له‌سه‌ر ئيمانداران حه‌رام کراوه)).

٥٨ هه‌روه‌ها هاوکارى و هاو هه‌لوستى و وابه‌سته بوون به‌ دوژمنان و ناحه‌زانى دینه‌وه چ جووله‌که و خاچ په‌رسته‌کان و ئه‌وانى تريش که به‌دواى زال بوون و ده‌ست گرتن به‌سه‌ر چاره‌نووسى موسلمانانه‌وه، له‌گه‌ل يه‌کخواپه‌رستى دا ناکوک و پێچه‌وانه‌ئ يه‌کترن، وه‌رگيرئ فارس.

__ رُوئی زینا له دوورخستنه وهی دل له په رومردگار:

مه به ست نه وه په که وا په رومردگاری گه وره و مه زن ژنان و پیاوړی زیناکاری وه ک مروؤ گه لیکي پیس و ناپاک و خراب ناو بردووه و باسیانی کردووه، ته نانه ت دواي کاری سر جیی کردنی حلال و پښه پیدراویش ژن و پیاو دهبی خوږان بشوون و خوږان پاک بکه نه وه و که سئ که کاری هاوسه ری (سه رجیی) نه نجام ددات له پووی شه ریعته وه پئی ده وتریت له ش پیسی (جنب)، چونکه دهبی پیش نه وهی خوئی بشوات له قورئان و نویژ کردن و پویشن بو مزگه وت دووره په ریژی بکات، (واته که سئ که له پښه شه ریعته وه له گه ل هاوسه ری خویدا کاری سه رجیی نه نجام ددات نابی نویژ بکات و ده ست به قورئانه وه بدات و به ره و مزگه وتیش بپروات به مه به ستی په رستش، تا نه و کاته ی خوئی نه شوات و له ش پیسی خوئی دهر نه کات، نه م کاره نه و لاوانه ش ده گریته وه که وا تووشی (احتلام) دهبن و هه روه ها نه وانه ش که به ده ستی خوږان هیژ و وزه ی سیکیسی خوږان به تال ده که نه وه که کورده واری خوږان پئی ده لیت: (ده ست په پ)، خودای گه وره په نامان بدات. وه رگپری کورد).

به لام نه گه ر له پښه ی حرام و ناپه واره نه نجام بدری - واته کاری سر جیی - نه و دل ده دوور ده خاته وه له په رومردگار و ژیا نی دواي مردن و له مپه ر و پښه ری دروست ده کات له نیوان که سی زیناکار و ثیمانه که ی دا و ته نیا دواي پاک کردنه وه و خاوین کردنه وه دل به هوئی ته و به و په شیمانییه وه و پاک کردنه وهی جه سته ش به هوئی خو شورینه وه په که وا نه و له مپه ر و پښه رانه له ناو ده چی و نامیئی.

نه و که لامه ی که گه لی لوت ده یان وت: ﴿...أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ﴾ سوورده تی نه عراف ۸۲.

واته: ((نه وانه شار به دهر که ن چونکه نه وانه که سانیکن خوږان پاک پاده گرن (داوین پاکن و وه ک نیمه ناکه ن)).

هه روه ها نه م که لامه ی خواي په رومردگار سه باره ت به نه صاحبول نه خدود که ده فه رموویت: ﴿وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ سوورده تی بروج ۸.

واته: ((ئەم پق و داخەیان لە ئیمانداران تەنھا لەبەر ئەوەیە کە ئەوان باوەری بە تینیان دەهێنا بەخوای بالادەستی شایستەیی سوپاسگوزاری)).

هەروەها سەبارەت بەمە پەرەردگاری مەزن دەفەرمووێت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾
سوورەتی مائیدە ۵۹.

واته: ((ئەو موحەممەد (صلی اللہ علیہ وسلم) پێیان بۆی: ئەو خاوەنانی کتیب ئەوە بە چی عەیبدار و لەکەدارمان دەکەن و لیمان تووڕە دەبن، جگە لەبەر ئەوە نەبێت کە ئێمە بپروای راست و پتەومان هێناوە بە خوا و بەو قورئانەی کە دابەزیوەتە خواریوە بۆ سەر ئێمە و بەوێ کە پیشتر دابەزیوە، یان ئەوەیە کە زۆربەتان یاخی و سەرەڕۆ و تاوانبارن؟)).

موشریکیش بەدوای ئەوەوەیە کە لە ئەهلی یەكخوابەریستی بەهۆی نییەت پاک و بیروباوەری پاک و بێگەردییانە لە هەر جوړە هاوشیوەیەکی شرک توڵە بسینیتەو و ئەو مرووفی ئەهلی تازەگەری و دامێنانە دەیهوێ. لە گەڵ ئەوانەی کە پابەندن بە شەریعەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) بەهۆی پاک و بێگەردیان لە شوینکەوتن و تێکەڵی نەکردنی لەگەڵ هەر جوړە بیروبوونیکی تردا و ئەو کارووبارانەی کە لەگەڵیدا ناکۆک و دژن، دوژمنایەتی و نەیارى هەیه.

خۆپاگری و تاقەت و پشوو درێژی مرووفی یەكخوابەریست و ئەهلی شوینکەوتە شەریعەت و سوننەتی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە بەرامبەر دوژمنایەتی و توڵە سەندنەوێکانی ئەهلی شرک و تازەگەری تەواو بە سوود و بەکەڵکن بۆی.

ان لم يك بد من الصبر فاصبر على الحق ذاك الصبر محمد عقباه

واته: ((ئەگەر هیچ پێگەیه کتان جگە لە پێگەی خۆپاگری لە بەردەما نییە، ئەوا لە پێگەی حەقدا خۆپاگری بکەنە پیشە، چونکە ئەو خۆپاگرییە ناکام و چارەنووسیکی چاک و لەباری هەیه)).

به‌شی ده‌یه‌م

گه‌شه‌سەندن و پاک کردنه‌وه‌ی دل

ته وهری یه که م: گه شه سندن و خاوینکردنه وهی دل

_ واتای خاوین کردنه وه "تزکیه":

خاوین کردنه وه له په گ و پیشه ی "زکاة" و به واتای گه شه کردن و به ره و پیشه وه چون به مه بهستی ته واری و کامل بوونه.

په ره ردگاری مه زن ده فره مویت: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا...﴾ سوورده تی ته و به ۱۰۳.

واته: ((له هندی مال و سامانی نه و ئیماندارانه زه کات و خیر وه ریگره، چونکه ده بیته هو ی خاوین کردنه وهی مال که یان و پاک کردنه وهی دل و ده روونیان)).
په ره ردگار له م ثایه ته پیروژه دا پاک و خاوینکردنه وه "الطهارة والتزكية" به هو ی نه وهی که پیویست و پیداویستی "لازم و ملزوم" یه کترین پیکه وه باسیانی کردوه.

_ خاوینکردنه وه دوای پاکیه تی:

نیشانه و شونه های پیسی و ناپاکیه کانی تاوان و سه ریچییه کان به سه ر دل وه، وه کو نیشانه و کاریگری میکرو به سه ر جهسته وه و هه روه ها وه ک گژوگیا بی که لک و بیفه ره کانی نیو مه زرا و کیلگه کان و ناپاکیه کانی نیو زیو و زیو و ئاسنه.

به هه مان شیوهیه و پیژده و نه دازه ی که جهسته له میکرو ب و ناپاک و پیسییه کان پاک بیت، هیژ و توانای سروشتی جهسته زیاتر ده کات و سه لامه تی و ته ندروستی باشر ده بیت، به بی هیچ له مپه ر و ریگری و گرفتاری خو ی نه نجام ده دات و په ره به گه شه سندن و به ره و پیشه وه چوونی خو ی ده دات. دلش به هه مان شیوهیه، نه گه ر به هو ی ته و به و په شیمان بوونه وه له پیسی و خرابی تاوانه کان پاک بکریته وه، هیژ و توانای ده خریته گه ر و ویست و ئیراده ی دل له پیتاوه نه گاو هه لگرتن به مه بهستی خیر و چاکه و چاکسازی زیاتر ده بیت و له دوای پاکیشانه له ناو به رو هوکاره ناره واکان

دەريازی دەبیت، گەشه دەکات و پەره دەسینى و بەهیز و بەتواناو پایەدار و سەقامگیر دەبى، هەوسار و لغاوى ولاتى جەستە دەگریتە دەست، کاروبارەکانى خۆى سەبارەت بە ژێر دەستەکانى ئەنجام دەدات و هەموویان پەپرهوى لى دەکەن. که واتە بو خاوين کردنه وه و کامل بوونی دللى مروڤ، جگه له پاکیهى و پاک کردنهوى دل هیچ پێگه چارهيهكى تر بوونی نییه.

بە هەمان شیوه که پەروەردگارى گەوره و بە دەسلەلات دەفەرموویت: ﴿قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ سوورەتى نور ۳۰.

واتە: ((ئەى پێغه مەبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بە پیاوانى ئیماندار بلێ: چاویان بپاریزن (لە سەرئەندانی ئافەرەتانی نامەحرەم) هەروەها ناموس و عەرەتى خویان لە حەرەم بپاریزن، بێگومان ئەو پەخت و پوخت ترە بۆیان (بو دل و دەروون و پەرواڵەت و پوڤ و لەشیان) بە راستى خوا ئاگادارە بەو هەلس و کەوت و پەفتارانەى که دەیکەن)).

تەبیینى دەکریت که، خاوين کردنه وه "تزکیه" بە نیشانه و شوته مای چاو داخستن و دوور کهوتنه وه له لادانه پەروشتى و ئەخلاقییهکان جیگیر بووه.

سوودەکانى چاو داخستن بەرامبەر گارى حەرەم و ناپەرەوا:

بەم پێیه پوون و ئاشکرایه که چاو داخستن بەرامبەر بە تاماشا کردنه ناپەرەواکان سى سوودی گەوره و بایەخدارى بەدواوهیه.

یه کهم: هەست کردن به تام و چێژى ئیمان، ئەو چێژ و بەخششەى که بە هیچ جوړى شایانى هەلسەنگاندن و بەراورد کردن نییه له گەل چێژى ئەو تەماشاکردنهیدا که له ئاستیدا چاومان داخستوه.

چونکه هەر که سى به مەبەستى پەزەماندى پەروەردگار واز له شتى بهینى و ئەنجامى نەدات، پەروەردگار لەوە باشتەر و چاکترى پى دەبەخشى. نەفسى مروڤ

تاهه زړوی ته ماشاگردنی دهم و چاو و پوومه ته جوانه کانه و چاوه کان نیردراوه کانی دِلن و پایان ده سپړی بو ناگاداکردنه وهی دِل له وهی که له دووره وه دیاره و ده بیینن.

هرکاتی دِلیان ناگادار کرده وه به بوونی نیو چاو و نه دمايکی جوان، بو چیژ وهرگرتن له ته ماشاگردنی نه و لیو و چاو و نه دماه، مهیل و ناره زوو نیشان ددهات و هندی جار سه بارهت به مه هم خوئی - دِل - و همیش نیردراوه که ی - چاو - تووشی ناپه حه تی و گرفت ده کات.

شاعریک له م بواره دا هو تراوه یه کی هیه و ده لی:

و کنت متی ارسلت طرفک رائداً   لقلبک یوما أتعبتک المناظر
رأیت الذی لاکله انت قادر   علیه ولا عن بعضه انت صابر

واته: ((هرکاتی چاوه کانتان وهک دیده وهر و پیش قهره ولانی دِلتان نازاد و سه ربه خو بکه ن و به ره لایان بکه ن، بینن و ته ماشاگردنه کانتان تووشی ماندوو بوون و گرفتان ده که ن، شت که لیکت بینیوه که توانای به ده ست هیئانی هه موویانت نییه و له به رامبه ر هه ندیکیشیاندا پشوو دريژی نیشان ناده یت)).

به لام هرکاتی چاوه کان له ته ماشاگردن و سه یرکردنی ناپه ووا و پڼگه پڼه دراو و ناپیویست دووره په ریژی بکه ن، دِل له کوئی هم و خه م و هه ول و داواکردن ناسووده ده بیټ، به لام هرکه سی چاوه کانی بو ته ماشاگردنی هه رشتی نازاد و به ره لایا بکات، تووشی سزا و جه زه به و به دبه ختی ده بیټ. چونکه ته ماشا گردن خو ش ویستنی به دواوه یه و دلش وابسته ی نه وه ده بی که چاو هه والی پیداوه و گوزارشتی لی کردووه و نه گه ر نه و ته ماشاگردنه ی چاو و تاهه زړو بوونانه ی دلش به رده وام بیټ، دِل به ته واوی مانا سه رقالی ده بیټ و نه وین و په یوه ندیبه کی به هیژی تیدا درووست ده بیټ و سه ره لدهات و هندی جار له وانه یه له پیتناو گیشتن به یاره که ی ته واوی ده ستهاته ئیمانی و ئینسانیه کانی خوئی له ده ست بدات و هندی جاریش ده ست بداته تاوان و مروف کوژی خوا په نامان بدات. به شیوه یه کی کرده یی بیټه بنده و

کوښلې خوشه ويسته کې و ياره کې، وه خوشه ويسته کې بېټه په روه ردگار و
په رستراوی. به پاستی ته وای نه و گبروگرفت و به لا و نيشانه و شوته ما ماددې و
مه غه ويانه ی نه م لادانه له تماشاو سهيرکردنه ناروا و پښه پي نه دراوه کانه وه
سه رچاوه ده گري.

له م باروودوخه دايه که قاچي نه قل و ژيري ده که ويته داوه وه و له پله و پايه ی
ده سه لانداری ده که وي و به ديل ده گري و زيندانی ده گري و زمان به هو ی چاوه وه
ده ست به سکالا و گله یی ده کات! به لام چاوه کان پي ده لښ که وای نه م ته نيا
پاسپيراو گوي به فرمانی تو بووین و جگه له کاربه ده ست و فرمان به رداری خو مان
کاریکی ترمان نه کردوه!

نه لېته نه م باروودوخه بو دلې پيش ديت که خالی بيت له خوشه ويستی خدا و
پاکي و بڼه ردی بېروباوه پ و کارو کرده وه، چونکه سروشتی دل به جوړيکه که بي
گومان ده بي وابهسته و په يوه سته بي به يار و خوشه ويستی که وه و نه گه په روه ردگار
خوشه ويستی و په رستراو و يارمه تی ده ری که سي نه بي، پښه چاره يه ک بو دل نييه
جگه له وه ی که وای که سي يا خود شتی بکاته خوشه ويستی و په رستراوی خوی و
بېپه رستی، خوا په نامان بدات.

په روه ردگاری که وره له باره ی يوسف وه (سه لامی خوی له سر بيت) ده فهرمويت:
﴿.....كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ سوره تی يوسف
۲۴.

واته: ((نا به و شيوه يه مان کرد بو نه وه ی هرچی گونا و تاوان و خراپه يه ليی
دور بخه ينه وه و به پاستی نه و له به نده هه لېزارده و پا که کانی نييه يه)).
نه گه ر چی ژنی عه زيزی میسر موشريک بو و له هه مان کاتيشدا هاوسه ری هه بوو
قاچي که و تبوويه ناو داوی هه و هه وه سی پيس و ناپاکیه وه! به لام يوسف (سه لامی
خوی له سر بيت) به هو ی ثيمان و يه کخواپه رستی و نييه ت پاکي و وېراي لاييه تی،
زگورتی، غه ريب و کوښله بوون، له و داوه مه ترسیداره ده ريباز و پژگاری بوو!

دووه م: بینایی و به صیره تی دل و ساغی و سه لاهه تی تیژ بیری و تیگه یشتوویی:
 باوکی شه جاعی کرمانی ده لیت: ((هرکه سی به هوئی شوینکه وتن و په پره وی کردن له
 شریعت پووخسارو پوواله تی خوئی ناوه دان بکاته وه و به هوئی چاودیری به رده وامه وه
 دهر وون و ناخی خوئی پاک بکاته وه، نه فسی خوئی له هه وا و هه وه س دوور بخاته وه و
 بیپاریزی، چاوه کانی له ناست نامه حره م دا دابخات و خوو بگری به جل و به رگ و
 خواردنی حه لاله وه، بیر تیژی و زیره کی و وریایی نه و به ره و هه له ناپوات)).

په روه ردگاری مه زن نه و باروودوخه کی که گه لی حه زده تی لووتی (سه لامی خوی
 له سه ر بیت) تیدا بوو باس کردووه و دوی نه وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ سووره تی حجر ۷۵.

واته: ((بیگومان نا له و به سه ره اته دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانیک که
 په ند و ناموژگاری وه رگرن)).

نه وانه نه هلی بیر تیژی و تیگه یشتنیکن که خوئیان له ته ماشا کردن و کاروکرده وه ی
 پیس و ناپاک پاراستووه و دوور خستووه ته وه، په روه ردگاری مه زن دوی فه رمان دان
 به نه هلی نیمان بو دووری کردن له ته ماشا کردنه حه رام و کاروکرده وه خراپ و
 ناکو که کانی پاک داوینی و په وشته به رزی ده فه رموویت: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ...﴾ سووره تی نور ۳۵.

واته: ((خوا نور و پووناکی ناسمانه کان و زه ویه (نور و پووناکی به خشه
 پیان)).

نهینی و پازی نه م بابه ته له وه دایه که پاداشت له جوړی کاروکرده وه یه و هه
 که سی چای خوئی بنوقینی به رامبه ر نه و شتانه ی که په روه ردگار ته ماشا کردنیانی
 حه رام و قه ده غه کردووه، خوی گه وره پاداشتیکی زور باشتی پی ده به خشی و به
 هه مان شیوه که پووناکی و بو شایی چاوه کانی له حه رامه کان پاراستووه، په روه ردگار
 پووناکی و پوشنایی بینایی و به صیره تی دلی نه و دوو چه ندان ده کات و کارووبار و
 شت گه لی ده بیینی که نه وانه ی سهیری نامه حره میان کردووه هیچ کاتی نه وه نابین.

نَه مه پاستیه که مَرَوْد ههستی پی دَهکات، چونکه دَلّی مَرَوْد وهك ناوینه و ههواو ههوه سیش وهك ژهنگی ناوینه که وایه، وهك چوَن که ناوینه یهك له ژهنگ و ته پوتوژ پاک بکریته وه، نیتو چاوانی پاسته قینه به هه مان شیوه که هه یه تیایدا به دیار دهکه ویت و وهك خوئی ده بیری. به لام نه گهر ناوینه پیس و ژهنگاوی بیت، وینه و ده موچاوی پاسته قینه ی شته کان به پوونی تییدا نابیری و دلّیکیش که به هوئی ته ماشا کردنه هه وهس پیسه کانه وه، تووشی ناپاکی و ژهنگاوی بوون هاتبی، که لام و کرده وی سه رچاوه گر لیئی گومانای و گوتره ده بن.

سییه م: توانایی و به رقه راری و لیتهاتویی دل: به هه مان شیوه که په روه ردگار به هوئی پووناکی و پوشنایی خوئی دَلّی به بینین و به صیرهت به هره مهند کردوه، له پیگهی که شه پیدان و به هیزکردنیشه وه له پله و پایهی سه رهك وه زیری و میرایه تی کردنی ولاتی ئاده می جیگیر دهکات و له هه ردوو هیزه که به هره مندی دهکات و له م جوژه باروودوخه دا شه یتهانه کان به توندی لیئی پا ده کهن و دور ده که ونه وه، به هه مان شیوه یه که له گێرانه وه یه کدا هاتوه: ((که سی که له گهل ههوا وه وهس وئاره زووه کانی خویدا دژایه تی و به ربه ره کانی بکات، شه یتهان له سیبه ر و گه وره یی و شکومه ندی ئه و ده له رزی)).

— پهستی و زه بوونی سه ریچی کردن و سه رفرازی په یه روه ی کردن:

یه کی له یاسا ونه ریته نه گوږه کانی په روه ردگار نه وه یه که، ئه هلی تاوان و سه ریچی که ر (پهست و زه بوون و که ساس) دهکات و ئه هلی شوینکه وتوان و په یه روه ی که رانیش سه رفراز و سه ربلند دهکات.

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿...وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ وَلَکِنَّ الْمُنَافِقِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ﴾ سوورته ی مونا فیقون ۸.

واته: ((نه و دوو پوانه نازانن که: عیززهت و ده سه لات و پایه داری هه ر شایسته ی خوا و پیغه مبه ره که ی و ئیماندارانه)).

هـوره ها فه رموویه تی: ﴿وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
سورده تی ئالی عیمران ۱۳۹.

واته: ((ئهی ئیمانداران کۆل مه دهن و سارد مه بنه وه و خه فه ت مه خوئن، چونکه هه ر
ئیه وه سه ره رز و سه رفراز و سه رکه وتووترن، ئه گه ر ئیماندارای چاک و پاست و دروست
بن)).

هـروه ها ده فه رموویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا...﴾ سورده تی فاتر ۱۰.
واته: ((ئهو ی سه ره رزی و پایه بلندی ده ی، با بزانیت که هه مو سه ره رزی و
پایه بلندییه ک هه ر بو خوایه)).

واته هه رکه سی به دوا ی سه رفرازی و سه ره رزییه وه ی، با به په پره ی کردن له
په روه ردگار له پێگه ی که لامی دروست و کاری چاکه و باشه وه، به دوایدا بگه پێ و
په یه دۆزی بکات.

هه ندی له پیشینه کان وتوویانه: ((هه ندی له مروفه کان بو به ده ست هینانی
سه رفرازی و سه ره رزی، له بری پووکردن و پویشن به ره و په پره ی کردن له
خوداوه ند، به هه له پوو ده که نه ده سه لاتداران و پاره داره کان و به دوا ی ئه واندا
ده گه پێن و شوینیان ده که ون؟!)).

ئیمامی حه سه ن (خوای لی پازی بیّت) ده فه رموویت: ((ئه گه ر تاوانباره کان سواری
هه سپی خوشبه ز و خوش پۆش بن و تاوی بده ن، په ستی و زه بوونی تاوان و سه ریچی
هه ر به و چه شنه له دلایندا جیگیر ده بیّت، چونکه ویستی په روه ردگار له سه ر ئه وه یه که
سه رکیش و تاوانباره کان په ست و بچوک بکاته وه و که سانی که گوپراپه لی
فه رمانه کانی ئه ون و په پره ی لی ده که ن، سه ره رز و سه رفرازیان بکات، به هه مان
شیوه که له نزا و پاپانه وه ی (قنوت) دا ها تووه: ((انه لایذل من والیت ولا یعز من
عادیّت)). واته: ((به پاستی ئه و که سه ی که تو سه ره رشتی بکه ی په ست و زه بوون
نابی و هه ر که سیکیش که تو له گه لیدا دۆژمنی و نه یاری بکه یت به سه ره رزی و
سه رفرازی ناگات)).

— پيش مهرجی خاوين کردنه وهی دل:

مه به ست نه وهیه که خاوين کردنه وهی "تزکیه" دل، مه جداره به پاك کردنه وهی "تطهير" دل، دروست به هه مان شیوه که گه شه کردنی جهسته ی مروء، مه جداره به پاك بوونی جهسته ی له نه خوشی و که م و کورپیه کان.

په روه ردگاری گه وره و به ده سه لات ده فره موویت: ﴿...وَكُلُوا فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَالِمًا﴾ سوره تی نور ۲۱. واته: ((نه گه رفه زل و میهره بانی خوا نه بوایه له سه رتان، نه وه هه رگیز که ستان پاك و پوخته و پزگار نه ده بوون (له ده ست بوختان چیه کان، یا خود به ته به پاك نه ده بوونه وه) به لام خوا هه رکه سیکی بوویت و شایسته بیت، پاك و پوخته ی ده کات و له گونا هه کانی ده بووریت، خوایش هه میسه بیسه ر و زانایه (به ته به و په شیمانیتان و به نییه تی دل و ده رووتان)).

په روه ردگاری گه وره دوا ی باس کردنی حرام بوونی زینا و بوختانی ناموسی و شه رف و هاوسه رگیری له گه ل زینا که ردا، نه و نایته ی باسکردوه و خسته نه پووی نه م راستیه یه که خاوين کردنه وه له پنگه ی دور که وتنه وه له و جوړه کارووبارانه دیته دی.

هه روه ها په روه ردگاری مه زن سه باره ت به پتویستی موله ت خواستن له خاوه ن مال له کاتی چوونه ژووره وه دا فره موویه تی: ﴿...وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَأَرْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ سوره تی نور ۲۸.

واته: ((مه چنه ژووره وه هه تا موله ت نه درین، نه گه ر پیتان و ترا بگه رپنه وه (کاتمان نییه، یا کارمان هه یه) بگه رپنه وه (به بی دلگرانی) نه وه چاکتره بوټان، چاکیش بزائن که خوا زانایه به هه مو نه و کاروکرده وانه ی که نه نجامی نه دن)).

چونکه که سانی که ده یانه وی بچنه نیو مالانی خه لکانی تره وه و نه گهر موآله تی
چوونه ژوره وه یان پی نه درا به هوئی دور که وتنه وه یان له بینینی نه وه ی که بینینیان
بو نه وان ناپه وا و نادر وسته، گه پانه وه یان ده بیته هوئی پاک و گه وره یی نه وان.
هه روه ها په روه ردگاری گه وره و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى
(۱۴) وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ سوورده تی نه علا ۱۴ - ۱۵.

واته: ((بیگومان نه و که سه سه رفرازه که ده روونی خوئی پاک پاگرتووه و ناوی
په روه ردگاری ده بات و نویژی بو ده کات و کپنوش و سوژده ی بو بردووه)).
په روه ردگار گوته و قسه که ی حه زره تی مووسا (سه لامی خوی له سه ربیت) که به
فیرعه ونی فه رمو و باسی فه رمووه که ده فه رموویت: ﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّى﴾
سوورده تی نازعات ۱۸.

واته: ((پیی بلی: باشه نه وه ناکریت دل و ده روون و کردار و په فطارت پاک و
جوان و پوخته بیت؟)).
هه روه ها ده فه رموویت: ﴿...وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ (۶) الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ...﴾ سوورده تی
فوصیله ت ۶ - ۷.

واته: ((چاک بزائن که، وهیل و سزای سه خت بو موشریک و هاوه لگه ران ناماده یه،
نه وانه ی که زه کات ناده ن)).

نۆزیه ی پافه که ران و نه وانه ی که دوی نه وانیش بوون، له سه ر نه م باوه پهن که:
مه به ست له "زکاة" له م ئایه ته دا یه کخوایه رستی و شایه تی دانه به (لا اله الا الله) و
نیمان و باوه پیکه که ده بیته هوئی خاوین کردنه وه ی دل، چونکه یه کخوایه رستی به
مانای دور که وتنه وه و لادانی دل و کرده وه ی ئولو هییه تی غه یره په روه ردگاره و
ته نیا به م شیوه پاکیه تی نه و دیته دی و ده سه به ر ده بی و ئولو هییه تی نه و به سه ر
دل و ژبانی خویدا پته و و پایه دار ده کات. نه مه بنچینه و بناغه و بنه مای هه ر جوړه
گه شه سه ندن و کامل بوونیکه.

"تزکیه" هر چنده له بنچینه دا به واتای زیاد کردن و گه شه کردن و زوږییه، به لام ته نها دواى له ناو بردنى به لا و له مپه ره کانه وه به ده ست دیت. کورته ی قسه که ئه مه یه که یه کخو ایه رستی "توحید"، بنچینه و بناغه ی ته واوی ئه و شتانه یه که ده بڼه هو ی خاوین کردنه وه و گه وره کردنى دلی مروځ.

__ جیاوازی نیوان خاوین کردنه وه ی نه فس و خو به خاوین زانین:

تزکیه به واتای خاوین کردنه وه و پاک کردنه وه ی شتی دیت، ئه م پاک کردنه وه یه یا له خودی مروځدا (ده روونی مروځدا) دیته دی یا خود ته نیا له زانست و هه وال دانیدا، که له باره یه وه قسه دیته ناوه وه.

له سر ئه م ئه ساسه یه که خواى گه وره ده فه رموویت: ﴿...فَلَا تُزْكَوْا أَنْفُسَكُمْ...﴾ سووره تی نه جم ۳۲.

واته: ((که واته خوټان به چاک مه زانن و خوټان به پالښته دامه نین)).

که مانای ئه وه جیاوازه له گه ل مانای ئه م نایه ته دا که ده فه رموویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ سووره تی شه مس ۹.

واته: ((به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و ټیمان و ترسی خواى تیا دا پوواندوه)).

واته باس له پاکی و ناپاکی دل مه کن له لای خه لکی! وه خوټان هه لمه کیشن که وا ئه هلی ته قوا و خاوینین! چونکه دواى ئه وه ده فه رموویت: ﴿...هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ سووره تی نه جم ۳۲.

واته: ((هر خوا خو ی ده زانیت کی ته قواى هه یه و پاریزکاره)).

ناوی زه یڼه ب (هاوسه ری پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم) پیشتړ "بره" واته پاک و چاکه کار بوو پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) فه رمووی: ئه م ناوه

گوزارشت له پاکی و چاکه کاری ئه و ده کات، بویه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ناوی نا زهینه ب و فره مووی: ((الله اعلم باهل البر منکم))^۹.

واته: ((په روه ردگار خوئی باشت چاکان و پاکه کانتان ده ناسی)).

هه روه ها ئه م ئایه ته ی که ده فره موویت: ﴿الْمُتَرِّ إِلَى النَّيْنِ يُزْكَوْنَ أَنْفُسُهُمْ...﴾
سوره تی نیسا ۴۹.

واته: ((ئایا نه تپووانیوه ته ئه و که سانه ی که خوئیان به چاک ده دهنه قه له م (ده لئین ئیمه هه لبارده ی خواین)؟!)).

واته باوه رپیان به خاوین بوونه وه و که شه کردنی نه فسی خوئیان هیه و بو خه لکانی تری باس ده که ن و هه روه ها که سانیککی تر که له باره یانه وه شایه تی بده ن خوشیان باسی خوئیان ده که ن و خوئیان هه لده کیشن.

دوای ئه وه په روه ردگاری مه زن ده فره موویت: ﴿...بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ...﴾
سوره تی نیسا ۴۹.

واته: ((ئه وه وانیه، به لکو خوا (به نده کانی ده ناسیت) و هه ر که س شایسته بیټ په سهن دی ده کات)).

واته ئه وه په روه ردگاره که که سی له سه ر پیکه ی که شه کردن و که وره بووندا جیگیر ده کات و له باره یه وه قسه ده کات.

ئه و بابه ته له به رامبه ر ئه م فره مووده یه ی په روه ردگارا جیگیر بوون که ده فره موویت: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا﴾ سوره تی شه مس ۹.

واته: ((به راستی ئه و که سه سه رفرازه که نه فسی پاک و پوخته کردوه و ئیمان و ترسی خوای تیا دا پوواندوه)).

وه ئه مه ی که ده فره موویت: ﴿هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَن تَزَكَّى﴾ سوره تی نازعات ۱۸.

واته: ((پټی بلی: باشه نه وه ناکړیت دل و دهر وون و کردار و پرفتارت پاک و جوان و پوخته بیت؟)).

واته گوږپایه لې و په پړه وی له فرمانی په روه ردگار بکه ن، تاکو به هوپه وه خاوین بینه وه. وه نایه تی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ سوورده تی نه علا ۱۴.

واته: ((بیگومان نه و که سه سهر فراهه که دهر وونی خوې پاک پراگرتوه)). به م جوړه به.

__ واتای نایه تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾:

سه باره ت به جیناوی بکری نادیار له کاری "زکاه" بیروپای جیاواز مه به هندی ده لئین: بو په روه ردگار ده که پټه وه، واته نه فسی که خوداوه ند پاکي بکاته وه، به راستی پزگاری بووه و نه فسیکیش که خوداوه ند به حالی خوې جی بهی لې و پشت گوئی بخت و بیشار پټه وه، تیشکاو و دواو و بی هیوا ده بیت.

هنديکی تر ده لئین: بو جیناوی کاری "افلح" که وشه ی "من" — ده که پټه وه، فرق ناکات. مه وصول بی یاخود موصوف "ناوه لئاو" چونکه نه گهر نه و جیناوه بو په روه ردگار بکه پایه ته وه، ده یفه رموو: ((قد افلح من زكاه وقد خاب من دساه)).

خاوه نی بیروبو چوونی به که م ده لئین: وشه ی "من" نه گهر چی دهر پړینه که نیرینه به، به لام نه گهر بو می به کار هاتبا، ده توانی بو په چاوکردنی وانا که ی جیناوی مینیه ی بو به کار بینین و یاخود بو په چاوکردنی دهر پړین ده توانین جیناوی نیرینه ی بو به کار بهینین و هردوکیان به کارهینانیا ن پیچه وانه ی زمان پاراوییه. له قورثانی پیروژدا هردوکیان واته گه پانه وه ی جیناوه به مه بهستی دهر پړین و یاخود گه پانه وه ی نه و به مه بهستی وانا هاتوه:

سه باره ت به دڅی به که م نه م نایه ته هاتوه: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ...﴾ سوورده تی نه نعم ۲۵.

واته: ((هنديکیش له و بی باوه پانه گویت بو ده گرن (له کاتی خویندنی قورثاندا))).

سه بارهت به دوخی دوهم هاتووه که: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ...﴾ سوورده تی یونس ۴۲.

واته: ((له و بئ باوه پانه که سانیك هیه گویت بو ه لده خات (کاتیك قورئان ده خوینیت))).

نه وانه ی که بوچوونی یه که م به باشتر ده زانن. بو سه لماندن ی قسه که یان پشت ده به ستن به و فهرمووده یه ی که نه هلی سووننه ت له نیین نه بی مه لیکه وه و نه ویش له دایکی موسلمانانه وه خاتوو عایشه (خوای لی پازی بیت) گیراویانه ته وه: عایشه فهرموویه تی: ((شه ویک هاتمه وه مال وه، بیستم که و پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له کاتی نزا و پارانه وه دایه و ده فهرموویت: ((رب اعط نفسي تقواها، وزکها، انت خیر من زکها، انت ولیها ومولاها)).^{۶۰}

واته: ((په روه ردگار! خو پاراستن و پاریزگاری بیه خشه به نه فسم و خاوینی بکه وه! چونکه چاکترین پاک که ره وه و گه وره و سهرداری نه وی!)).

له پوانگه ی خاوه نانی بوچوونی یه که م: نه م فهرمووده یه پافه ی نه و نایه ته ی کردووه و نه مه خویه که نه فسی خاوین ده کاته وه و له ناکامدا له ناراسته و ناسوی گه شه کردن و گه وره بووندا جیگیر ده بی. واته په روه ردگار خاوین که ره وه و مرویش خاوین کراویه. جیاوازی نیوان نه م دووه ش وه ک جیاوازی نیوان بکه ر "فاعل" و نیشانه و کاریگری کاره که یه "فعل".

نه وان ده لئین: نه وه ی که له قورئانی پیروژدا هاتووه و خاوین بوونه وه ی "تزکیه" داوه ته پال مروژ له سهر نه ساس و بنه مای واتای دووه مه. نه ک یه که م. به هه مان شیوه که ده فهرموویت: ﴿قُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى﴾ سوورده تی نازعات ۱۸.

واته: ((پی بلی: باشه نه وه ناکریت دل و دهر وون و کردار و په فتارت پاک و جوان و پوخته بیت؟!)).

واته نایا پیگه ی خاوین بوونه وه له لایه ن خد او ه نده وه قبول ده که ن تا کو پاک ببنه وه؟.

دهٲٲن: حق و چاكه ٲه مه ٲه، چونكه هه ركه سٲٲ په روه ردگارٲ خاوٲٲنٲ نه كاته وه،
 ده رباز و پزگارٲ نابٲٲ، ٲه مه بوٲوونٲ ٲٲٲن عه بباس و ٲافه كه ران و موغه سٲرانٲ
 قورٲانه و له گٲٲړانه وه ٲه كدا له باوكٲ ته لحه و عه تاو كه لبٲٲه وه، ٲٲٲن عه بباس دهٲٲت:
 ((كه سٲٲ پزگارٲ بووه كه وا په روه ردگار نه فسى ٲه وٲٲ پاك كر دٲٲٲه وه)).

ٲٲٲن زه ٲد و ٲٲٲن جه رٲر دهٲٲن: ((كه سٲٲ پزگار و قوتارٲ ده بٲٲ، كه په روه ردگار
 نه فسى پاك بكاته وه و خاوٲٲنٲ كاته وه)).

ٲه وان دهٲٲن: ٲه م فه رمووده ٲه ٲه روه ردگار له سه ره تاٲ سووره ته كه وه شاٲه ٲه
 له سه ر درووستٲ ٲه م بوٲوونه ده دات كه ده فه رمووٲٲ: ﴿فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾
 سووره ٲه شه مس ۸.

واته: ((جا تواناٲ خراٲه و چاكه و خوا نه ناسٲ و خواناسٲ ٲٲدا داٲٲن كر دووه)).
 هه روه ها په روه ردگار ٲه م ٲاسٲٲٲه ٲه كه درووستكه رٲ نه فس و سٲفه ته كاٲه ٲه،
 باس كر دووه و واتاٲ "ٲسوٲه" ٲه مه ٲه.

خاوه ناناٲ بوٲوونه كه ٲه ترٲش دهٲٲن: ٲه واته ٲه ٲاٲه ته كه و ٲٲك و ٲٲكٲ درووستٲ
 ٲه و ده ربٲٲ گه ٲانه وه ٲه جٲناوٲ "زكاها" ٲه بوٲ وشه ٲه "من". واته كه سٲٲ پزگار و
 قوتارٲ ده بٲٲ كه نه فسى خوٲٲ خاوٲٲن و پاك بكاته وه. ماناٲه كٲٲر كه زوٲر به بٲردا
 دٲٲت و له وانه ٲه جكه له وه ش ماناٲه كٲ تر له ٲاٲه ته كه به ده ست نه ٲه ت، ٲه مه ٲه. ٲه وان
 دهٲٲن "نفس" مٲٲنه ٲه، ٲه گه رٲه و جٲناوه ٲه كه له "زكاها" داٲه بوٲ ٲه زدان
 بگه ٲاٲه ته وه و ٲٲكه اته ٲه قسه كه (كه لامه كه) به م جوٲه ده بوو كه ((قد اُفْلَحْتَ نَفْس
 من زكاها)).

واته: نه فسى كه سٲٲ كه خاوٲٲنٲ كر دٲٲٲه وه پزگار و قوتار بووه.

ٲاخود (اُفْلَحْتَ من زكٲها)

واته: ((كه سٲٲ كه خاوٲٲنٲ بكاته وه، ده ربازٲ بووه)).

چونكه "من" بوٲ "نفس" ده گه ٲٲٲه وه.

هه‌روه‌ها وتوویانه: نه‌گه‌رچی به‌هۆی وشه‌ی "من" له‌وه هیتانی کاری "فعل" به‌بی تایی مینه‌ی پێگه‌ پێدراوه، به‌هه‌مان شیوه‌ که ده‌لێن: ((قد افلح من قامت منکن)).
 نه‌مه‌ کاتی که گرفت و هه‌له‌یه‌ک نه‌بیته‌ هۆکار و پێگر، به‌لام نه‌گه‌ر وای لیته‌ات، هیچ پێگه‌ چاره‌ی جگه‌ له‌ چاره‌سه‌رکردنی نه‌و بوونی نییه‌.

هه‌روه‌ها نه‌وان ده‌لێن: "من" به‌ واتای "الذی"، نه‌گه‌ر ده‌وترا ((قد افلح الذی زکاه‌ا لله)) پێگه‌ پێنه‌دراو نه‌بوو چونکه‌ له‌م کاته‌دا جیناوی مینه‌ی بو "الذی" ده‌گه‌پایه‌وه.
 ده‌لێن په‌روه‌ردگاری گه‌وره‌ و مه‌زن ویستوویه‌تی که‌وا پزگاری و قوتار بوون بداته‌ پال که‌سی که‌ خۆی - خودی مروفه‌که‌ - نه‌فسی خۆی پاک و خاوین بکاته‌وه، له‌ به‌ر نه‌مه‌یه‌ که‌ کاری "زکاه‌ا" به‌ تایی مینه‌ی نه‌هیتاوه‌ته‌وه (ه‌) و وشه‌ی "من" که‌ به‌ مانای "الذی" یه‌ هیتاوییه‌تی و زۆریه‌ی پافه‌که‌ران و موفه‌سیره‌کان ته‌نانه‌ت ئیبن عه‌بباسیش نه‌م بو‌چوونه‌یان په‌سه‌ند کردوه‌.

قه‌تاده‌ ده‌لێ: ((قد افلح من زکاه‌ا))

واته‌: ((هه‌رکه‌سی کارێکی چاکه‌ نه‌نجام بدات و په‌په‌وه‌ی له‌ په‌روه‌ردگار بکات، به‌پاستی له‌ پێگه‌ی پاک کردنه‌وه‌ی نه‌فسیدا هه‌نگاوی هه‌لگرتوه‌ و چاکسازی تیدا کردوه‌ و هانی داوه‌ بو‌ په‌په‌وه‌ی کردن و گوێپایه‌لی کردن له‌ په‌روه‌ردگار و هه‌رکه‌سی نه‌فسی به‌ره‌و سه‌رپێچی کردن و نافه‌رمانی په‌روه‌ردگار هان بدات، تووشی شکست و زه‌ره‌ر و زیان بووه‌)).

ئین قوته‌یه‌ ده‌لێت: ((واتای ئایه‌ته‌که‌ نه‌مه‌یه‌ که‌: هه‌رکه‌سی نه‌فسی خۆی خاوین بکاته‌وه، واته‌ به‌هۆی په‌رستش و په‌په‌وه‌ی کردنی په‌روه‌ردگار و چاکه‌ و چاکه‌کاری له‌ ئاراسته‌ی گه‌شه‌کردن و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ چووندا جیگیر بکات، پزگار و کامه‌ران و به‌خته‌وه‌ر بووه‌)).

((وقد خاب من دسها))

واته‌ که‌سی که‌ به‌هۆی تاوان و سه‌رپێچی کردن و وازه‌یتان و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ گوێپایه‌لی کردنی په‌روه‌ردگار نه‌فسی خۆی لاواز و ناته‌واو کرد و لیته‌اتونه‌بوو تووشی زه‌ره‌ر و زیان و بی هیوایی بووه‌.

مروٲی نه هلی خراپه و خراپه کاری (فسق و فجور)، مروٲی بی ناو و نیشان، خاوه نی که سایه تیبه کی نادیار و شاراوه یه و هه می شه تووشی که ساسی و پهریشانی و سهردانه واندن ده بی. که سی که تووشی تاوان و گوناح ده بیٲ، که سایه تی خوئی پیس و سست و له ناو ده بات.

به لام مروٲه پاک و خوٲ پاریزه کان نه فسی خوٲان له ئاراسته ی که شه کردن و که وره بووندا جیگیر ده که ن و پهره به توانا کانیان ده دن و توانا کانیان ده رده خه ن. پیاوچاک و که له پیاوه کانی عه رب به سهر به رزاییه کانه وه ماله کانیان دروست ده کرد، تاوه که ه ژار و بی نه واکان ماله کانیان ببینن و بوٲ چاره سهرکردنی کی شه و گرفته کانیان سهردانیان بکه ن، ته نانه ت به شه ویشدا بوٲ پٲنمونی کردنی موسافیر و پٲیواره کان له پال ماله کانی خوٲاندا ناگریان ده کرده وه ؟.

به لام مروٲه که ساس و سهرلیشیواو و تاوانباره کان، شوٲنه چه پهل و نادیار و قووله کانیان ده که پی، تا که سی ماله کانیان نه دوژیته وه و داوی شتیکیان لی نه کات. نه وان - پیاوچاک و که له پیاوه کانی عه رب - نه فسی خوٲانیان پاک و به رز کردووه ته وه، به لام نه مان - مروٲه که ساس و سهرلیشیواوه کان و تاوانباره کان - نه فسی خوٲانیان پیس کردووه و ده یشارنه وه. ! نه وانه ی که باس کران و خرا نه پوو دوو بوٲچوون و رافه و ته فسیری ناودار بوو له باره ی ئایه تی ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَاها﴾، به لام بوٲچوون و رافه ی سییه می ش هه یه که ده لی: ((مانای ئایه ته که به م جوړه یه که هه رکه سی خوئی به پیاوچاک و چاکه کار له قه له م بدات و له وان نه بیٲ، تووشی زهره ر و زیان و بی هیوایی ده بیٲ)).

واحدی نه مه ی گٲپراوه ته وه و ده لی: ((واته نه و له نیوان چاکه کاران و صالحه کاندای خوئی شار دووه ته وه و ده یه وی خه لکی نه ویش به پیاوچاک و پاریزکار و چاکه کار له قه له م بدات، له کاتی که ده نه و له و پٲگه یه دا نییه که پیاوچاکان و که سه پاکه کانی تیډا جیگیره و هه نگاوی تیډا هه لده گرن)).

نه گهر چي نه م بڼچوونه خوځي له خوځي دا پاست و دروست و حقه، به لام نه مه ي
 كه وا مه به ستي نايه ته كه نه وه بي، جيگهي مشته ومرو پراو بڼچوونه، ته نيا له پيگهي
 گشتگيري نايه ته كه وه يه كه نه م جوړه واتايه ش ديته ناو وه.
 چونكه كه سي كه نه فسي خوځي به خراپه كاري و گنده لگاري ده شارپته وه، هر
 كاتي له گهل نه هلي خير و چا كه دا هاوپي بيته و دابنيشيت، هول ددات كه وا له
 نيوانياندا جي و شويني خوځي بكاته وه. خوا په نامان بدات له و سيفه ته.

بەشى يازدەيەم

ھۆكارەكانى خوشبەختى دل

((دل ته نیا کاتی له خوشبهختی، تام و چټږ، بهخشش و خیر و چاکه بههره مهند دهبی که، ته نیا په روهردگار به دروستکه، خولقینه، په رستراو و نامانجی و یستراوی خوئی له قهله م بدات و له هه موو شتی زیاتر ئوی خوش بووی و خوشه ویستی بوئی هه بی)).

ته وهری په که م: خوشبهختی راسته قینه کامه یه؟

_ دهستکه وتی گشتی له قازانچ و زهره ر:

ئهم بابته زور پوون و ناشکرایه، که ته وای بوونه وهر و دروستکراوه کان چ مه لائیکه و چ مروء و چ جنوکه و چ ناژهل، پټویستیان به به دهست هیثانی سوود و قازانچ و لابردن و دوورخستنه و هی زهره ر و زیان هه یه.

به لام ئهمه کاتیک گونجاوه که ئه وانه هه ستردنیکي گونجاویان سه باره ت به سوودو زیان هه بیټ، به وه بیر هیثانه و هی ئهم خاله که و سوود و به رژه و هندی له جوړی خوشی و که یفخوشییه و تام و چټږ و زهره ر و زیانیش له جوړی دهره و نازاره، بو هه بوونی هه ستردنیکي دروست له باره ی قازانچ و زهره ر و زیان، پووکردن به ره و دوو بابته پټویست و گرنکه:

په که م: ناسینی ئه و شته ی که ویستراو و خوشه ویسته و قازانچ و که لکینکی لی به دهست دټ و دهرک کردن و ناسینی تام و چټږیکي به دواوه یه.

دووه م: نامراز و هوکارگه لی که هاوکاری و ئاریکاری مروء دهکات بو گیشتن به و ناسین و ناشنایه تییه.

له به رامبه ر ئه و دوو بابته شدا دوو بابته ی تر ته رح ده بن:

په که م: کارووباری ناپه سه ند و زهره رده ر.

دووه م: نامراز و هوکارگه لی که ده بنه پټگر و له مپه ر له به رده م ناسینی به که لک و

زهره رده ر.

له نه نجامدا نيمه سه بارهت به مه پوويه پووي چوار بابته ده بينه وه:

يه كه م: بابته تكي خوش، ويستراو و به سوود.

دووه م: بابته تكي ناپه سه ند و نه ويستراو و زهره رده ر.

سييه م: هوکاري گه يشتن به کاروباري دلپفين و ويستراو.

چواره م: نامراز و هوکاري چاره سه رکړدن کاروباري ناپه سه ند و نه ويستراو.

نهم چوار بابته نه ته نيا بو مروغه کان، به لکو بو بونه و هره کاني تریش زور
پيوست و گرنگ و مایه ی ژيان و بوون و به رژه و هندی نه وان به بی پهاوکړدن و
پووکړنه نه و کاروبارانه نه گه ری نيه.

— په يوه ندي نهم کاروبارانه به په رومردگار هوه:

کاتې که گرنگي نه و کاروبارانه به ديار که وت بو مان پوون ده بيته وه که، نامانجی
ويستراو و مه به ستی کوتايی بو نه هلی ثيمان، په رستش و نزيك بونه وه و به ده ست
هينانی په زامه ندي په روه ردگار و هر خوايشه که و اهاوکاري و ثاريکاري مروغه ده کات
بو گه يشتن به م نامانجه.

به لام به ندي ته تي کردن و نزيك که وتنه وه و هه ولدان بو به ده ست هينانی په زامه ندي
جگه له په زامه ندي خوا، هه مان نه و مه سه له و بابته زهره رده ر و له ناو به ريه که له
خالی به رامبه ريدا جيگيره و ناماده يه. په روه ردگار خویشی (له پيگه ی پينموونی و
هاوکاري کړنه وه) مروغه بو دوور که وتنه وه لپی هاوکاري و ثاريکاري ده کات. له بهر
نه وه يه که په روه ردگاري مه زن کوکه روه وه و گردکه روه ی ته وای نه و کاروباره چوار
لايه نانه يه و جگه له ویش به هيچ جوړی وه که نه مه نيه.

= په روه ردگار خوئی خوشه ويست، په رستراو و مراز و مه به سه ته.

= خوا هاوکاري و يارمه تی مروغه ده دات بو به جيته يانی نه رکي به ندي ته تي و

به ده سته يانی په زامه ندي خوئی.

= ناپه‌وا و ناپه‌سهند هه‌مان نه‌و شته‌یه که ویست و حیکمه‌تی نه‌و ده‌بخوازی و ده‌یه‌وی.

= وه هه‌ر خوداوه‌ندیشه که له پښگه‌ی پښموونی کردن و حیکمه‌تی و کارزانی خو‌یه‌وه هاوکاری مروژ ده‌کات بو پویه‌پوو بونه‌وه له گه‌ل نه‌و کاروباره ناپه‌سهندانه‌دا.

به هه‌مان شیوه که خواناسترین مروژ (موحه‌مه‌د = صلی الله علیه وسلم) به په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ((أعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعافاتك من عقوبتك واعوذ بك منك)).^{۶۱}

واته: ((په‌روه‌ردگارا! له توو‌په‌بوونت به په‌زامه‌ندیت و له سزا و جه‌ز به‌کانت به لی‌بوردنت و له خو‌ت به خو‌ت په‌نا ده‌گرم و هاوارت لی ده‌که‌م)).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ((اللهم انی اسلمت نفسی الیک، ووجهت وجهی الیک وفوضت امری الیک، وألجأت ظهری الیک، رغبة ورهبة إلیک، لاملجأ ولا منجی منک الا الیک)).^{۶۲}

واته: ((په‌روه‌ردگارا! خو‌م داوه‌ته ده‌ست تو و پووم کردووه‌ته تو کاروباره‌کانم سپاردووه به‌تو و به مه‌یل و ئاره‌زووی خو‌م په‌نام بو‌تو هیناوه (بو‌قوتار بوون و ده‌رباز بوون له توو‌په‌یی و سزات) هیچ په‌ناکه و پښگه‌یه‌کی ده‌رباز بوون بوونی نییه جگه له پال تو‌دا نه‌بی)).

سایه و په‌ناو پزگاریوون له ته‌واوی خراپه و گوم‌پراییه‌کان ته‌نیا له (یه‌کخواپه‌رستی، پووتیکردن، پشت به‌ستن و به‌ندایه‌تی کردن) په‌روه‌ردگاردایه و په‌نابردن و ته‌واوی نه‌و شتانه‌ی که به‌هو‌ی شه‌ر و خراپه‌یانه‌وه په‌نای بو‌ده‌بری، کاری (فعل) نه‌ون، یاخود درووستکراو گه‌لیکن که په‌روه‌ردگار به‌ویست و ئاره‌زووی خو‌ی درووستی کردوون و خولقاندوونی.

۶۱ اخ‌رجه مسلم.

۶۲ متفق علیه.

ته‌واوی ده‌ستور و فه‌رمانه‌کان و سه‌رجه‌می سوپاس و ستایش کردنه‌کان و تی‌کرای سه‌روته و سامان و خیر و چاکه له ژیر ویست و ئیراده‌ی په‌روه‌ردگار دان، هیچ کامی له بنده‌کانی له نه‌ستوی یاد و ستایشی په‌روه‌ردگار به و جوړه‌ی که شایسته‌ی خودایه ده‌رنایه‌ن و ناتوانن به‌شیوه‌یه‌کی شیاو و گونجاو له نه‌ستوی ده‌ربین و نه‌و به هه‌مان شیوه‌یه که خوئی باسی خوئی ده‌کات، (واته جگه له په‌روه‌ردگار که توانای نه‌وه‌ی هه‌یه که‌وا به شیوه‌یه‌کی گونجاو باس و وه‌سفی خوئی بکات هیچ مروفئیکی تر ناتوانیت وه‌سف و ستایشی خوداوه‌ند بکات، وه‌رگټپی کورد). گه‌وره‌تر و به‌رزتره له ته‌واوی نه‌و ستایش و وه‌سف کردنه‌ی که بوونه‌وه‌ره‌کان ده‌یکه‌ن.

— ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختییه :

به‌م پټیه پوون و ناشکرایه که به‌رژه‌وه‌ندی و خوشبه‌ختی و کامه‌رانی مروف په‌یوه‌ست و مه‌رجداره به‌هینانه‌دی واتای: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سووره‌تی فاتحه .۵

واته: ((خوایه: ته‌نھا هه‌ر تو ده‌په‌رستین، هه‌ر له تو ش داوای یارمه‌تی و پشتیوانی ده‌که‌ین، (له‌کارووباری دین و دنیا ماندا، به‌تایبه‌ت له و کارووباراندا به‌تو نه‌بیت، به که‌سی تر له بنده‌کانت ناکریت)).

= چونکه به‌ندایه‌تی کردنی پاک و بی‌گه‌ردی په‌روه‌ردگار مه‌به‌ست و داخوای دروستکه‌ری جنوکه و مروفه .

= وه یارمه‌تی ده‌ر و هاوکاری که‌ری که‌سیکه که بو گه‌یشتن به ویست و خواستی، داوا له خوا ده‌کات.

یه‌که‌می: په‌یوه‌ندیداره به واتای ټولووه‌یه‌وه. وه دووه‌میش: په‌یوه‌ندیداره به واتای په‌بووبییه‌ته‌وه. چونکه "اله" نه‌وه‌یه که دل‌ه‌کان له پووی خوشویستن، مه‌یل و

ناره زوو گه وره یی، قه در گرتن و پِژگرتن، خشووع، خو به که م زانین، ترس، داواکردن و پشت به ستن به خوداوه نده وه پوو ده که نه خواو خوشیان ده وی.

به لام "رب" نه وه یه که درووستکراوه که ی ده خولقی نی، په روره ده و گه وره ی ده کات و پِینمونی ده کات بو خیر و چاکه و به رژه وندی و ناشته وایی، که واته هیچ نیلاهی جگه له خوایه ک و هیچ خودای "رب" شرعی و پِیگه پیدراو نییه.

به هه مان شیوه که جگه له په روره دگار ییه تی خوا "ربوبیه" هه رچیتر هه یه له بی هووده ترینی بی هووده و بی خوکانه. جگه "الوهیه" خودا نه وانی تر له بی هووده ترین و گومپا ترینه کانه.

__ نایه ته کانی یه کخوا په رستی (توحید):

په روره دگاری مه زن له زوړیک له نایه ته کانی قورئاندا (الوهیه و ربوبیه) ی له پال یه کتردا داناوه، به هه مان شیوه که ده فهرمویت: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ سوورده تی هود ۱۲۳.

واته: ((هر بو خوایه نه ینی و نادیاره کانی ئاسمانه کان و زه وی، هه موو کارو فرمانیش هر بو لای نه و ده که پِیته وه، ده ی که و ابو نه و به رسته و ته نها پشت به و به سته، هه رگیز خوی په روره دگارت بی ناگا نییه له وه ی که ئیوه ده یکن و نه نجامی ده ده ن)).

هه وره ها له سه ر زاری شوعه یییشه وه (سه لامی خوی له سه ر بیت) ده فهرمویت: ﴿...وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَى مَا أَنهَأَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ سوورده تی هود ۸۸.

واته: ((شوعه یب وتی: منیش نامه ویت قه ده غه ی شتیکتان لی بکه م، که چی خو م وه ک ئیوه نه که م (چی به ئیوه بکه یه نم خو م له پِیشدا نه نجامی ده ده م) من هیچ ناویت ته نها چاکسازی نه بیت، به گویره ی توانام، پِیکخستنی کارم به ده سستی که س نییه

به دهستی خوا نه بیّت، پشت و په نام هر به و به ستووه و هر بو لای نه ویش ده که پیمه وه)).

هه وره ها ده فەرموویت: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ حَبِيرًا﴾ سوورده تی فورقان ۵۸.

واته: ((تو ئه ی موحه ممد (صلی الله علیه وسلم) پشت ببه سته به و خوایه ی که هه میسه زیندوو و هه رگیز نامریت، به رده وام ته سبیحات و سوپاس و ستایشی بکه، نه ونده به سه بو ئه و که به هه موو گونا و تاوانه کانی به نده کانی ناگایه و (هیچی لی په نهان نییه)).

هه روه ها ده فەرموویت: ﴿...قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ﴾ سوورده تی په عد ۳۰.

واته: ((ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) تو بلی: نه و په روه ردگاری منه و بیجگه له و خوایه کی تر نییه، من هر پشتم به و به ستووه، که پانه وه شم هر بو لای نه وه)).

وه له سه ر زاری شوینکه و تووانی ئیبراهیمه وه (سه لامی خوای له سه ر بیّت) ده فەرموویت: ﴿...رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سوورده تی موته حینه: ۴.

واته: ((ئینجا ئیبراهیم (سه لامی خوای له سه ر بیّت) وتی: په روه ردگارا هر پشتمان به تو به ستووه و هر بو لای توش گه پراوینه ته وه، سه ره خامیش هر بو لای تو یه)).

(إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ) و ئه م حه وت ئایه ته، ده رخه ری ئه و دوو بنه ما کوکه ره وه یه بو یه کخوابه رستی (توحید)، که به بی هینانه دی نه وانه هیچ مروفتی تام و چیژی سه رکه وتن و سه ربه رزی دنیا و به خته وه ری و خوشبه ختی دواپوژ ناکات و ههستی پی ناکات.

ته وهری دووهم: خوش ویستنی دنیا و بینینی دواپوژ:

هوکاری دووهم که به خته وهری و کامه رانی مروژ دهسته بهر دهکات، باوهر و ئیمان به پاستیبیهی که وا په روهردگار بوونه وهره کانی به هوئی په رستش، ناسین، پووتیکردن، خوشه ویستی و پیزگرتن و نیهت و نیاز پاکي بوّ خوئی دروست کردووه و خولقاندوونی. په روهردگاری که دلّه کان به یادی شه ووه نارام ده گرن و نه فسه کان ئاسوده ده بن. (وهک چوّن په روهردگار له م باره ووه ده فهرموویت: = الا بذکر الله تطمئن القلوب = واته: به بیّ یادی خوا دلّه کان نارام ناگرن، وهرگپړی کورد).

وه به بینینی په روهردگاره له دواپوژدا که، دلّه کان ده گنه شه وپه پری شادومانی و که یف خوشی و پوشنایی و به ته ووی له به خته وهری و به خششه کان به هره مه ند ده بن و له دواپوژیشدا خوای گه وره هیچ به خشش و نعمه تی گه وره تر و به رزتر له به خششی بینینی خوداوه ند و بیستنی که لام و گفتوگوکانی به بیّ واسیته و ناوجیکه ر، نابه خشیته شهلی سه عادهت و کامه رانی. له م دنیا یه شدا په روهردگار هیچ شتیکی تری چاکتر و باشتر و خوشه ویستر و خوشبه ختر له ئیمان، تامه زوویی بینین و حه زکردن به نزیک که و تنه وه و تام و چیژی یاد و په رستنیان پیّ نابه خشی.

پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له نزا و پارانه ویه کی دا که ئیمامی شه حمده و نه سائی و ئیبن حه بان گپړاویانه ته وه فهرموویه تی: ((اللهم بعلمك الغیب وقدرتك علی الخلق، أحیني ما علمت الحیاة خیراً لی، وتوفني إذا كانت الوفاة خیراً لی واسألك خشیتك فی الغیب والشهادة، واسألك كلمة الحق فی الغضب والرضا واسألك القصد فی الفقر والغنی، واسألك نعیما لا ینفد، واسألك قرة عین لا تنقطع، واسألك الرضا بعد القضاء، واسألك برد العیش بعد الموت، واسألك الشوق الی لقائک، فی غیر خیراء مضرة ولا فنة مضلة، اللهم زینا بزینة الإیمان واجعلنا هداة مهتدین)).^{۶۳}

۶۳ اخرجه النسائی، به ژماره (۱۳۰۴ = ۱۳۰۵).

واته: ((په روه دگارا! به هوې ټاگايې و توانايېه ته وه به سهر گه ردوون و دروستکراوه کانتدا تا ټو کاته ی که ده زانې ژيان به که لک و قازانجې منه بمړينه، نه گهر خیرم له مردنمدايه ټوا بمړينه. وه داوات لي ټه که م که له کاتي توپه بوون و خوشحالي دا ته نيا وشه ی حق بخه ره سهر زارم و! له کاتي ده وله مهندي و هه ژاري دا ميانه پوځ بم (وه له زياده پوځي و ناشوکري و نا سوپاسي دودره په ريزي بکه م و دور بکه ومه وه). په روه دگارا! به خشش و نيعمه ټيکي بي کوتام ليت ده وي و داوای خوشحالي و شادوماني و بهر چاو پوونيه کي بي کوتاشت لي ده که م و پازي بوون و ته تسليم بوون له داوای قهزا و قه دهرت لي داوا ده که م و دمه وي و داوای نارامي و ناسودهي و داوای مردنېشت لي ده که م. داوای ټوین و هزي بينينت لي ټه که م به بي هيچ جوړه سهختي و گرفتیکي زيانده پوځ به بي تاقميکي گومپاکه ر. په روه دگارا! به جواني ټيمان بمانر اړينه ره وه و بمانخه ره زومره ی ټه وانه ی که پښمونيت کردوون!)).

پيغه مبهري نازيزي ټيسلامي (صلي الله عليه وسلم) له م نزا و پارانه وه پر به هايه دا داوای به رزترين و خوشه ويست ترين به خششي دنيا، واته هز و تامه زړوي بينيني خداوه ند و چاکترين تام و چيژ و به خششي داپوژ، واته بينيني خداوه ند له په رستراوه که ی = که په روه دگاره = ده کات.

له ويدا که گه وره ی شتيکي وه ک ټه مه مه رجداره به پاريزاو بوون له زيان و زهره رکه کاني دنيا و به لا ټاينيه کان، پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) ده ره رموويت: ((جگه له زيان و زهره ر و بي به لاو گوښه ندو خراپه يه کي گومپاکه ر و سه رليشيواو که ر) و به هوې ټه وه ی که گه وره ی و ته وای مروژ له ناسين و په يره وي کردن له حق و پښموني کردني خه لکانی تره وه بو ټه وه، فه رموويه تي: ((په روه دگارا! ټيمه بخه ره به ر ټه وانه ی که پښمونيت کردوون!)) وه به م ناراسته ی که، په زامه ندي و ته تسليم بووني چاک و به که لک و به ده ست هيټاني ټامانچ په زامه ندي و

پازی بوونی دواي پووداو قهزاي ئیلاهییه، نهك پِیش ئهوه، چونكه پِیش چاره‌نووسی (قهزا) ویست و نیاز و برپاردان به پازی بوون و په‌زامه‌ندییه‌وه له‌دواي پوودانه‌كه ئیتر جیگه‌یهك نامینیتته‌وه بۆ ویست و نیاز و ئه‌زموون و تاقیکردنه‌وه له‌ویوه ده‌ست پِی ده‌كات، له‌به‌ر ئه‌وه پِیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پازی بوون و په‌زامه‌ندی و ته‌سلیم بوونی خۆی له‌دواي پوودانی قهزا و قه‌ده‌ری په‌روه‌ردگار داواي کردوه.

چونكه سه‌باره‌ت به پركِیشی و توانایی، دوو مه‌سه‌له ته‌رح كراوه:

یه‌كه‌م: داواكردن پِیش پوودان.

دووهم: ته‌سلیم بوون و پازی بوون له‌دواي پوودان.

كو‌كردنه‌وه‌ی نِیوان ئه‌م دوو نِیشانه‌یه به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی مرو‌قه. به‌هه‌مان شیوه كه له مسند و...، له پِیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه كه: ((ان من سعادة ابن آدم استخارة الله ورضاه بما قضی الله وان شقاوة ابن آدم ترك استخارة الله وسخطه بما قضی الله)).^{٦٤}

بۆیه ترس له په‌روه‌ردگار بناغه و ئه‌ساسی ته‌واوی خَیر و چاكه و به‌رژه‌وه‌ندییه له‌دوینا و دواپو‌ژیشدا، پِیغه‌مبه‌ری ئازیزو خوشه‌ویست = موحه‌مه‌د = (صلی الله علیه وسلم) له یه‌زدانی داواكردوه، كه‌وا ترس و خه‌وفی خۆی بخاته دَلِیه‌وه هه‌م له‌كاتی دیار و ئاشكرادا و هه‌میش له‌كاتی نه‌یننی و نادیاریدا ترسی خودای له‌دَلدا بێ.

وه به‌م جو‌ژه‌ی كه زۆرێك له خه‌لكی له باروودو‌خێکی ویستراو و جِیی په‌زامه‌ندی باس له حق ده‌كه‌ن، به‌لام هه‌ركاتێ كه‌وا ئه‌و باروودو‌خه گو‌ژدرا و به‌دَلی ئه‌وان نه‌بوو ببِیتته هۆی توو‌په‌یی و نا‌په‌حه‌تی ئه‌وان، پوو ده‌كه‌نه شتی ناحه‌ق و بێ به‌هاو هیه‌ج و پو‌وج.

هه‌ندی جاریش باروودو‌خی ویستراو و ئاره‌زوو كراویش هانیان ده‌دات به‌ره‌و ناحه‌قی و نا‌په‌وا‌یی بوون، پِیغه‌مبه‌ری ئازیز (صلی الله علیه وسلم) له په‌روه‌ردگاری

داوا کردوه که هاوکاری و ئاریکاری بکات که وا بتوانی له کاتی تووپه بوون و له کاتی پازی بوونیشدا باس له حهق بکات.

له بهر ئه مه یه که وا هه ندی له پیشینان (پابردوه کان) و توویانه: ((له وانه مه بن که ئه گهر له باروودۆخیکی ویستراو و دلکراوه و په زامه ندی دا جیگیر بوون پوو ده که نه ناحهقی و خراپه کاری و ههر کاتیکیش له باروودۆخیکی نه خوازراو و ناخۆشدا جیگیر بوون، تووپه یی و نیگه رانی هانیان ده دات به ره و ناحهقی و هیچ و پووچی و نا په وایی)).

به و پێیه که وا ده و له مه ندی و هه ژاری هه ردوکیان هوکاری تاقیکردنه وه و هه لسه نگاندن و په ره ردگار (جل جلاله) به هوپانه وه به نده کانی هه لده سه نگینی و تاقیان ده کاته وه. له کاتی بی نیازیدا ده سستی کراوه یه و له کاتی نه بوونی نیازه ندیشدا ده سستی ده نووقیتی، بۆیه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) داوای له خوا کردوه که له هه ردوو حاله ته کاندا (بی نیازی و نیازه ندی) له زیاده پویی، لادان و نا سوپاسی و نا ئومیدی بیپاریزی و هاوکاری و ئاریکاری بکات بو میانپویی و ده ست پێوه گرتن.

له بهر ئه وه یه که به خششه کان دوو جوړن:

یه که م: به خششه جه سته یی و مادییه کان.

دووه م: به خششه پۆچی و مه عنه و بییه کان.

به هره مه ند بوون له به خششه پۆحیییه کان ده بیته هوئی به خته وه ری و کامه رانی و سه ره رزی و ته وای و کامل بوون، ئه وه ش په یوه سته به به رده وامیییه وه، بۆیه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ردوکیانی له په ره ردگار داوا کردوه و فره موویه تی: ((په ره ردگارا! داوای به خششیکی هه میشه یی و به رده وام و شادمانی و که یف خوشیییه کی بی کوژات لی ده که م)).

له بهر ئه مه یه که دوو جوړ جوانی و خو پازاندنه وه بوونی هه یه:

یه که م: یه کیکیان جوانی و خو پازاندنه وهی ماددی وجهسته یی.

دووه م: نه وی تریان جوانی و خو پازاندنه وهی دلی و مه عنه وی.

پازاندنه وه و جوانی دل گرنکتر و به بایه خ تره و هه رکاتی نه و جوانی و خو پازاندنه وه یه ی بو دهسته بهر بکری، جوانی پوواله ت به باشتین شیوه دهسته بهر ده بی و دینه دی. پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ردوو جوانیه دیار و نادیاره کانی له په روره دگار داوا کردوو و فهرموویه تی: ((په روره دگارا! به جوانی ئیمان بمان پازینه ره وه!)).

به و پنبیه ی که ژیان له م دنیا پر له ناپه حه تی و زه حمت و مهینه ته دا به دلی هیچ که س نییه و بو که سیش نییه، سه راپای هه ر نه زییه ت و نازاری دیار و نادیاره. داوای له خوا کردوو: که له ئاسووده یی و نارامی و کامه رانی پاش مردن به هره مه ندی بکات. مه به ست نه وه یه که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له و نزاو پارانه وه یدا داوای ته وای پاکیه کانی دنیا و دوا پوژی له په روره دگار کردوو.

__ نایا یه کخوا په رستی رېوویییه ت به سه ؟

نیازو پتووستی مروفه کان به ناسینی په روره دگارییه تی په روره دگارو په ره ستنی، وه کو پتووستی و نیازانه، به خولقاندن و پوژی و بزئیوی دان و ته ندروستی و شاردنه وه و داپوشینی نه پنبیه کان و هتورکردنه وه ی نیگه رانییه کانی نه وان له پتگی په روره دگاره وه.

نیازو پتووستی مروفه کان به ئولو هییه ت، خوشه ویستی و به ندایه تی کردنی خوا به راستی له سه رووی نه و کاروبارانه شه وه یه. چونکه ئامانج له دروست کردنی نه وان و خیر، به رژه وه ندی، تام و چیژ، به خته وه ری و پزگار بوونیان له پال نه و به ندایه تی کردن و خوش ویستنه ی په روره دگاردا جیگیره و بوونی هه یه.

له بهر نه وه یه که "لا اله الا الله" بناغه و بنه مای ته وای خیر و چاکه کان و کو له که ی سه ریه رزی دنیاو به خته وه ری و کامه رانی دوا پوژه.

به لَام هم موسلمان و هميش بى باوهر دان به يه کخوابه رستى په بوييه تدا
 دهنيت و ويزهران و زانايان له پرتوکه کانياندا دانيان پيداناوله، به لَام هم دان پيدانان
 نه ک نه وهى که و او بُو نه وان به س نيه، به لکو به به لگه و بيانويه کى دژ به نه وان له
 قه لَام ده درى و دپته نه ژمار. راستى و حقيقتى که په روهردگار (جل جلاله) چهندين
 جار له قورئانى پيروژدا باسى فهرمووه: به م پييه و له سهر هم نه ساس و
 بناغهي، نه وه حق و مافي په روهردگار به سهر به نده کانييه وه که و ا تهنيا نه و
 بپرستن و په پرهوى و گوپرايه لى تهنيا له و بکن و له پرستش و يارمتهى داندا
 که سى ياخود شتى نه که هاوبهش و شريکى خداوهند. به همان شيوه که له
 فهرموده يه کى صه حيدا له موعازى کوپى جه به له وه (خواى لى پازى بيت) هاتووه که
 پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) پيى فهرمووه: ((ده زانى حق و مافي
 په روهردگار چييه به سهر به نده کانييه وه؟))

وتم: خواو پيغه مبهري کهى باشت ده زانن!

فهرمووى: ((حق و مافي په روهردگار به سهر مروقه کانه وه نه ميه که تهنيا نه و
 بپرستن و که سى ياخود شتى نه که نه هاوبهش و شريکى!)).

دواتر فهرمووى: ((ده زانى حق و مافي نه و که سانهى که تهنيا په روهردگار
 ده په رستن به سهر په روهردگار وه چييه؟)).

وتم: خواو پيغه مبهري کهى باشت ده زانن!

فهرمووى: ((حق و مافي نه مان نه وه يه که په روهردگار (جل جلاله) سزايان
 نه دات)).^{۶۵}

له بهر نه وه يه که په روهردگارى مهن و به توانا به راستى به نده يه کخوابه رسته کاني
 خوش دهوى و له توپه کردن و په شيمان بوونه وهيان شادومان و که يفخوشه. نه مه

گه وره ترين و به رزترين تام و چيژ و خوشبختي و كامه رانييه كه مړوځه
 به كخواپه رسته كان ليې به هره مه ند ده بن. چونكه كه سي له نيو ته واوي بوونه وهر و
 كائيناته كاندا هيچ شت و هيچ كه سي نادرزيتته وه كه به ياد كړني، دلي پي نارام
 بگري جگه له پوره ردگار نه بي و به هوې خوش ويستن و هاوده مي له گه ليدا هه ست
 به خوشي بكات و خير و چاكه و خوشبختي له پووكرنه نه و بزاني. (وهك چوڼ
 په روه ردگار له قورثاني پيروژدا هه رموويه تي: ﴿لَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ واته:
 دله كان ته نيا به يادي خوا نارام ده گرن. وهرگيږي كورد).

ههركه سي جگه له پوره ردگار كه سيكي تربيه رستي، جوړي له خوشي و
 به رژه وهندي ده ست ده كه وي، خراپه و زهره روزيان و چاره په شي نه و چنه د
 به رامبه ره و كاره كه ي وهك خواردني چيشتيكي به تام و خوش به لام ژه هراوي وايه. ! به
 هه مان شيوه كه نه گهر له ناسمانه كان و زه ويدا جگه له پوره ردگار خودا كه ليكي تر
 هه بووايه ن، پيك و پيكي و به پيوه بردنيان تيك ده چوو:

خواي گه وره ده هه رموويت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا...﴾ نه نيا ۲۲.

واته: ((نه گهر له هه ردووكياندا (له ناسمان و زه ويدا) چنه د خوايه كي تر هه بووايه
 غه يري (الله) نه وه كاول و ويران ده بوون و تيك ده چوون به سر به كدا!)).

دلپش وهك ناسمانه كان و زه وي وايه، نه گهر جگه له پوره ردگار، په رستراو و
 خوشه ويستيكي تري تيدا جيگير بيې و ناماده بييت، تووشي له ناو چوون و نه خوشي و
 كلولي و ويران بوون ده بييت و ته نيا كاتيک چاره سر ده كړي كه نه و خوشه ويست و
 په رستراوه له دلي خويدا ده ربكات و خوشه ويست و ياري نه و ته نيا په روه ردگاري زاناو
 كار به جي و ته واوي هيو و داواكردن و پارانه وه، پشت به ستن و پووتيكردني به ره و
 خوا بييت و به س!.

ته وھري سڀيھم: نياز و پڻويستي مروڦ به پرستي پھروھردگار:

ھوڪاري سڀيھم ٻوڏ دابين و دھستھ بهر ڪرڻي به ختھ وھري مروڦ، ناسيني ٺھم حقيقت و راستي به ڪھ نياز و پڻويستي مروڦ به پھروھردگار (جل جلاله) ٺھم به ڪھ، تھ نيا ٺھو بھرستي و لھ پرستش و بھ نديا تھ ڪرندا ھيچ ڪھس و ھيچ شتي ٺھ ڪاتھ شھريڪ و ھاوھ ٺھي خودا. چونڪھ ھيچ ڪھس و ھيچ شتي ھاوشيوھي پھروھردگار (جل جلاله) نبيھ و نابي و ناشبي.

ٺھم نياز و پڻويستي مروڦ لھ ھندي پوھوھ وھ ڪ نيازي ٺھو به خوارڊن، خوارڊنھوھ و ھناسھ دان وايھ و تھ نيا به وانھ دھ چوڻري و دھ شوبھي، ٺھ ڪرچي جيا وازيھ ڪي زور لھ نڀوانندا ھھ به.

بھ ختھ وھري و ڪامھ راني و بھرڙھ وھندي راستھ قينھي مروڦ و ڇاڪسازي دل و پوڄ لھ پال ناسيني ٺولوھيھ تديھ، پھروھردگار و ٺيلاھي ڪھ جگھ لھ و ھيچ پھرستراو يارمھ تي دھر و خوشھ ويست و ياريڪي راستھ قينھ بووني نبيھ و شھريھ تي نبيھ.

پھروھردگاري ڪھ دلھ ڪان تھ نيا به يادي ٺھو ٺارام دھ ڪرن و بھ ناسين و خوشھ ويستي ٺھو و وابھ ستھ بوون پڻيھ وھ ٺاسوودھ دھ بن.

خودا وھندي ڪھ ٺھلي يھ ڪخواھ رستي و ناسين ڪھ مھر خھ مي ناڪھن لھ پڻا و بھ دھست ھڻاني پھر زامھندي ٺھوڏا لھ دونيادا و بينين و گھيشتن پڻي لھ دوا پوڙڏا.

پھروھردگاري ڪھ ھيچ خيرو بھرڙھ وھندي جگھ لھ يھ ڪخواھ رستي، خوش ويستن، پھرستش و ٺوميد و ھيوا و ترس لھ ٺھو ٺھ ڪري نبيھ و شيواو نبيھ.

ٺھ ڪر بھرڙھ وھندي و خوشي ڪھ ٺي جگھ لھ لايھ ني خودا وھندھوھ لھ لايڪيترھوھ دھستھ بھريش بيت و بھ دھست بيت، زور ڪھم، پووالھ تي و نا بھردھ وامھ، لھ جوڙي ٻوڏ جوڙيڪي تر و لھ ڪھسي ٻوڏ ڪھسيڪي تر دھ گوازريترھوھ و لھ باروود وڃيڪدا پڻي دلخوش و ڪھيف خوش دھ بن و لھ دوڃيڪي تريشدا نيگھ ران دھ بن و لھ زور بهي بوارھ ڪاندا ٺھو بھ خشش و خوشيھ دھ بيتھ خراپترين زھرھ روزيان و ناپھرھ تي.

به لآم له هيچ ښان و ساتيک و له هيچ باروودوڅيکدا مروؤ، له پهرستش و خوش ويستنی پهرودرگار بى نیاز نيه و ياد و ستايش کردنى نه و خوشترين و چاکترين خواردن و هوى به هيژى دل و پايه دارى و بهرده وامى ښمان و ويست و ښرادهى نه وه و به شايه تى قورڼان و سوننه ت و دل و فيتره ت، نه وه ته نيا نه هلى ښمانن که له م جوړه به خشش و خوشبه ختبه به هره مه ند ده بن.

__ پهرستش کاريکى قورس نيه :

به و جوړه دى که خاوه ن پشه که که مه کانى زانست و عيرفان و بى به شان له بهخت و پشکى چاکه و چاکه کارى ده لښ: پهره ستش و ياد و سوپاسگوزارى پهرودرگار کولکى قورس و کاريکى سهخت و سه خله ته، به هيچ جوړى دروست نيه.

__ هه نديکى تریش ده لښ: پهرستش و زيکرو ياد کردنى پهرودرگار ته نيا له بو تاقيرکړنه وه و هه لسه نگانده و به س.

__ يا ته نيا له پښاو به ده ست هښانې پاداشته له دواپوژ و پښويستيه کانى ژياندا.

__ يا پهره ستش ته نيا له پښاو خو پاراستن و چاک کردنى نه فسى ښاده ميه، تاوه کو له پله ى ښاره ليه وه بگوازړته وه بو مه نزلت و شوښنگه ى مروؤ.

نه م قسانه قسه ى ميه پوچان و نه وانه ن، که به هره دى که ميان بر دووه له ناسينى پهرودرگارى به به زه بى و نه وانه ى که بى به ش بوون له تام کردنى خوشى پاستى ښمان و نه وانه شى که به پاشماوه ى بيو بوچوون و زه بى خه لکانى تر که ي فخوش و شادومانن.

به لآم له پاستى دا په کخواپه رستى و پهرستنى خوداى تاک و ته نيا و ستايش کردنى خاوه نى به خششى سروشت و چوښيه ت وه ک تام و چيژ، به خته وه رى، پښموونى و به سيره ت وايه. گه وره ترين هوکاري ښا سووده بى پوچ و دل و خوشه ويست ترين و پايه به رز ترين به خششک، نه وانه ى که شياو گونجاون لښ به هره مه ند بوون.

ده بى له م پښاوه دا (پښگه يه دا) داواى يارمه تى و هاوکارى له خودا بکه ين و پشت به نه و بيه ستين.

نامانج له پهرستنې خوا به پلې یه که م هیتانه کایه ی زه حمه ت و ناره حه تی و پهریشانی نییه و نه گه رتوژی پهنج و نازار له پهرستندا ه بی، شتیکی لاه کییه و نامرازیکی پیویست بوو ته هوکاری، چونکه ه ول و تیکویشان و بهرگه گرتنی نه زییه ت و نازار به شیکن له نامرازه کانی نه م جموجوله یه .

— پهرستن هوکاری سه لاهه تی، گه وره یی و خوشبه ختی؛

فهرمانه کانی پهروردگاری مه زن و نه و نه رك و واجیباتانه ی که پیویستی کردون به سه ر به نده کانییه وه و نه و بریاره نایینیانه ی که له سه ر نه وانی بریار داوه، هه موویان هه وین و پایه و بناخه ی به خته وه ری و ناسووده یی دل و پوخن و ته نیا له م ریگه وه یه که وا له دونیاو دواپوژدا ریگه ی که مال و گه شه کردنی خو ی ده گریته بهر. به راستی هیچ جوړه که یفخو ش و شادومانی و تام و چیژ و به هره مه ند بوون له به خششه کان جگه له هه نگاو هاویشتن و هه نگاو نان له م ریگه یه دا گونجاو و شیاو نییه .

به هه مان شپوه که پهروردگاری مه زن ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّلُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ یونس ۵۷.

واته: ((نه ی خه لکینه. ! به راستی ئیوه ناموژگارییه کی گه وره و گرنگتان له لایه ن پهروردگار تانه وه بو هاتووه که (قورئانه)، شیفاو چاره سه ریشه بو نه خو ش و دل و ده روونه کان و پی نیشاندهر و په حمه تیشه بو ئیمانداران)).

نه بوو سه عیدی خودری ده فه رموویت: ((گه وره یی و مه زنی پهروردگار، واته: قورئان و میهره بان و دلوقانیشی نه مه یه که ئیوه ی کردووه ته نه هل و شوینکه وته ی قورئان)).

هه لالی کوپی یساف ده لیت: ((نه و ئیسلامه ی که خداوهند ئیوه ی پی پینموونی کردووه و قورئانی که ئیوه ی فیژ کردووه، نرخ و بهای له ته وای مال و سه روته و زیږ و زیوی دنیا ژوړتر و فراوانتره)).

هه ندی له پیشینان وتوویانه: ((مه زنی و گه وره یی خداوهند قورئان و میهره بانی و دلوقانیشی ئیسلامه)).

به لآم دواى لِيَكُوْلِيْنِه وِه و به دوا د اچوون و توِيژِيْنِه وِه ده گه ينه نهم نه نجامه كه هم له قورئاندا و هميش له ئيسلامدا هه ردوو سيفه تى گه وره يى و ميه ره بانى و دلوثانى بوونيان هه يه، مه زنى و دلوثانى يه كه په روه ردگار به هو يانه وِه چا كه ي له گه ل پيغه مبه ره كه ي دا كردوو و منه تبارى كردوو و فهرموويه تى: ﴿وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَا اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ...﴾ شورا ۵۲.

واته: ((نه ي موحه ممد (صلى الله عليه وسلم) نا به و شيوه يه كه وتمان ئيمه قورئانمان بو په وانه كرديت له لايه ن خو مانه وِه (كه ژيان به خشه به پوچ و گيان و عه قل)، تو نه تده زانى قورئان چييه و ئيمان چييه)).

خودا وه ند به هو ي په رتووك و ئيمان وه يه كه، گه وره يى و پله و پايه ي به هه ند ي به خشيوه و هه نديكى ترى به هو ي پشت تى كردن لييان و پشت گوى خستنيان تووشى سهر لي شيواوى كه ساسى كردوو.

__ وه لامدانه وِه پرسیاری:

نه گه ر كه سى پېرسى و پرسیار بكات، كه واته بوچى قورئانى پېروژ فرمانه كانى په روره دگارى وه كه نرك و پووليتان ناو بردوو و باسى كردوون: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا...﴾ به قهره ۲۸۶.

واته: ((خواى گه وِه نرك ناخاته سهر هيچ كه سيك مه گه ر به قه ده ر توانايى و ليها توويى خو ي نه بيت)).

﴿...لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا...﴾ نه نعام ۱۵۲.

واته: ((جا ئيمه داخوازى له كه س ناكه ين مه گه ر به گو يره ي تواناى خو ي نه بيت)). له وه لامدا ده بى بوترى: به هه مان شيوه كه له پوواله ت و ناوه وِه ي نهم دوو ثايه ته دا دياره، نه په روه ردگار پووليتان (تكليف) و مه ينه ت و نازارى ئايين و فرمانه كانى په دكردوو ته وه به لكو نه وانى به پوچ، پووناكى، چاره سهر، پيتموونى، به خشش و ميه ره بانى و ژيان يكي پر له خوشبه ختى و په ند و ناموزگارى و هند .... ناو بردوو.

تہوہری چوارہم: خوشی بینینی پەرہردگار لہ دواپوژدا:

__ گہورہترین خوشی و بہخشش

لایہنی چوارہم سہ بارہت بہ خوشبہختی و کامہرانی مروژ، کہ گہورہترین و بہنرخ ترین بہخششہ لہ دواپوژدا، بینینی پووی پیروژ و پازاوہی پەرہردگار و گوئگرتنہ لہ قسہ و فہرموودہکانی خوداوہند.

بہ ہمان شیوہ کہ لہ صہیحی موسلیمدا ہاتوہ: ((إذا دخل اهل الجنة نادى مناد: يا اهل الجنة، إن لكم عند الله موعدا يريد أن ينجزكموه، فيقولون: ما هو؟ ألم يبيض وجوهنا ويثقل موازيننا ويدخلنا الجنة ويخرنا من النار؟ قال: فيكشف الحجاب فينظرون اليه، فما اعطاهم شيئا احب اليهم من النظر اليه))^{۶۶}.

واتہ: ((ہرکاتی بہہشتیہکان چوونہ ناو بہہشتہوہ، ہاوارکہریٰ ہاوار دہکات و دہلی: نہی تہہلی بہہشت، پەرہردگار بہلینیکی پیدابوون و ئیستہش دہیہوی جی بہجی بکات.

بہہشتیہکان دہلین: تہم بہلینہ کامیہ؟ مہگر ئیمہی پوو سپی و سہرفراز نہکردوہ و تہدازہ و کیشی کردہوہکانی قورس نہکردوین و نہیخستووینہ تہ ناو بہہشتہوہ و دووری خستووینہ تہوہ لہ دوزخ؟! تہو ہاوارکہرہ دہلی: پەرہردگار پیگر و لہ مہرہکان دہخاتہ لاوہ تاوہکو ئیوہ ببینن!.

خوداوہند (جلّ جلالہ) ہیچ بہخششی گہورہتر و خوشتر لہ تہماشاکردنی پووی پاک و پیروزی خوئی بہ تہوانی نہبہخشیوہ).

وہ لہ فہرموودہیہکی تردا ہاتوہ: ((فلا يلتفتون الى شيء من النعيم ماداموا ينظرون اليه))^{۶۷}.

۶۶ اخرجه مسلم (۱۸۱).

۶۷ اخرجه ابن ماجه برقم (۱۸۴)، وضعفه الالباني.

واته: ((تا ئه و کاته ی که چاویان به پهروه ردگار ده که وی، پوو ناکه نه هیچ به کی له به خششه کان)).

پیتغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ئه م بابه ته ی باس کردووه که، به هه شتییه کان له کاتی به رخواری و به هره مه ند بوونیان له به خششه کان و خوششییه کانی به هه شت که پهروه ردگار له و په ری که مالی و ته واوییه وه ئه وانی لی به هره مه ند کردووه، هیچ کامی له وانه به ئه ندازه ی سه یر کردن و ته ماشا کردنی پووی پیروژ و پاکی و بی هاوتای خوداوه ند تام و چیژ وه رناگرن. چونکه گه وره یی و تام و چیژی که به بینینی پهروه ردگار هه سستی پی ده که ن تام و چیژیکی پوچی و مه عنه وییه و به هیچ جوژی له گه ل تام و چیژ و خوشی خواردن و خواردنه وه و بوون له گه ل خوژییه کانی به هه شتدا شایه نی به راورد و هه لسه نگاندن نییه.

له بهر ئه وه یه که پهروه ردگار له باره ی بی باوه پانه وه ده فه رموویت: ﴿کَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَخْجُورُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿موته ففین ۱۵ - ۱۶.

واته: ((نه خیر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به راستی ئه و پوژ به ربه ست هه یه له نیوان تاوانباران و پهروه ردگاریاندا و بی به ش ده بن له بینینی ئه و زاته. له وه و دوا بیگومان ده خرینه ناو ناگری دۆزه خه وه!)).

پهروه ردگار ئه وانی تووشی هه ر دوو جوژه کانی سزا کردووه، سزا له نیوان ناگری دۆزه خدا و سزای بی به ش بوون له بینینی خوی گه وره، به هه مان شیوه که ئه هلی به کخوابه رستی، ئیمان، کرده وه ی چاکه و پیاوچاکان و پاریزکارانی، که ئه ولایا و پیاوچاکان و دوستانی ئه ون، له هه ردوو به خششی (به هه شت و بینین) به هره مه ندی کردوون.

پهروه ردگاری مه زن و به ده سه لات ئه و چوار جوژه ی - ئه هلی به کخوابه رستی، ئیمان، چاکه کاران و پاریزکاران، وه رگیپی کورد - له سوورته ی موته ففیندا باسکردووه و له باره ی پیاوچاکان و سالحانه وه ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ (۲۲) عَلَى الْأَرْكَانِ يُنْظَرُونَ ﴿موته ففین ۲۲ - ۲۳.

واته: ((به راستی چاکان، خواناسان له ناو نازو نیعمه تدا ژبانی خوشی و شادی ده بنه سه ر، له سه ر کورسی و قه نه فه پاژاوه کان ته ماشای ده وروویه ری خویان ده که ن

(سهرنجی دیمه‌نی جوان و باخات و باخچه و گول و گولزار و تافگه و پوویار و ناز و نیعمه‌ته نه‌پراوه و بی‌شومارمه‌مان ده‌دهن)).

که سانی که ده‌لین: مه‌به‌ست له‌وه‌ی که سه‌یر ده‌که‌ن و ته‌ماش‌ا ده‌که‌ن، ته‌ماش‌ای سزای دوزمنان، یاخود کوّشک و ته‌لار و باخه‌کانی خو‌یان، یا سه‌یری یه‌کتر ده‌که‌ن، له‌ واتای ئایه‌ته‌که دور که وتوونه‌ته‌وه و نه‌یانپیکاهه، چونکه مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ئه‌وان ته‌ماش‌ای پووی جوان و پیروزی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ن.

به‌پیچه‌وانه‌ی ئه‌و بی‌ باوه‌پانه‌ی که له‌ بینینی په‌روه‌ردگاریان بی‌ به‌ش ده‌بن، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُجُونَ﴾ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿موت‌ه‌فین ۱۵ - ۱۶.﴾

واته: ((نه‌خیر، پزگار بوونیان نییه، چونکه به‌پاستی ئه‌و پوژده به‌ریه‌ست هه‌یه له‌ نیوان تاوانباران و په‌روه‌ردگاریاندا و بی‌ به‌ش ده‌بن له‌ بینینی ئه‌و زاته. له‌وه‌و دوا بی‌گومان ده‌خړینه ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه!!)).

سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌وا چۆن په‌روه‌ردگاری مه‌زن قسه و وته‌کانی بی‌ باوه‌پانی له‌ باره‌ی دوزمنه‌کانیانه‌وه له‌ دنیادا - واته ئه‌هلی ئیمان - و گالته پی‌ کردنیان له‌ دواپوژدا به‌پیچه‌وانه‌وه هه‌لده‌سه‌نگینی، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌وا هه‌رکاتی بی‌ باوه‌په‌کان له‌ دنیادا باوه‌پداره‌کانیان ببینیایه و چاویان پێیان بکه‌وتایه گالته‌یان پی‌ ده‌کردن. (واته بی‌ باوه‌په‌کان له‌ کاتی بینینی باوه‌پداره‌کاندا ده‌ستیان ده‌کرد به‌ گالته و گه‌پ کردن پێیان و ئیسته‌ش په‌روه‌ردگار تو‌له‌یان لی ده‌سینیتته‌وه. وه‌رگیزی کورد).

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ موت‌ه‌فین ۳۲.

واته: ((کاتی‌کیش ئیمانداران ده‌بیننه‌وه، ده‌لین: به‌پاستی ئه‌وانه گومپان و له‌ پێگه‌ی باو و باپیران لایانداوه!!)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ موت‌ه‌فین ۳۴.

واته: ((ئه‌مپو ئیتر نۆره‌ی ئیماندارانه، جا ئه‌مپو ئه‌وانه‌ی باوه‌پدار بوون به‌ کافران پی‌ ده‌که‌ن)).

دواتر ده‌فهرمویت: ﴿عَلَىٰ أَرَائِكَ يَنْظُرُونَ﴾ موته‌فین ۳۵.

واته: ((له‌سەر کورسی و قه‌نه‌فه پازاوه‌کان ته‌ماشا ده‌که‌ن، دۆژه‌خییه‌کان ده‌بینن)).

په‌روه‌ردگار به‌شیوه‌یه‌کی په‌ها باسی له‌ته‌ماشا‌کردن و سه‌یر‌کردنی ئه‌وانی کردووه‌و ئه‌وی به‌ته‌ماشا‌کردن‌کی سنووردار باس نه‌فه‌رمووه، چونکه‌گه‌وره‌ترین و خوشترین خوشی، خوشی و چه‌زی بینینی پووی پاک و بی‌گه‌رد و پیروزی خوداوه‌نده (جل جلاله)، ئه‌مه‌گه‌وره‌ترین پله‌ی به‌خشش و خوشبه‌ختیه و په‌روه‌ردگار به‌وه پووبه‌پووی خو‌ه‌لک‌یشان و بی‌باوه‌پان ده‌بیته‌وه.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ﴾ موته‌فین ۳۲.

واته: ((به‌پاستی ئه‌وانه‌گومپان و له‌پێگه‌ی باو و باپیران لایانداوه‌!)).

بی‌گومان، مه‌به‌ست له‌م دوو بینین و ته‌ماشا‌کردنه، بو‌پووی پیروزی په‌روه‌ردگاره، یا به‌شیوه‌یه‌کی تایبته‌ یاخود به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و په‌ها، هه‌رکه‌سی‌ که‌ بیر له‌ پێکهاته‌ی ئایه‌ته‌که‌ بکاته‌وه‌ تی‌ ده‌گات و حاالی ده‌بیته‌ که‌ ئه‌و دووانه‌ به‌شیوه‌یه‌کی تایبته‌ یاخود گشتی ده‌رخه‌ر و خسته‌ن پووی واتایه‌ک نین جگه‌ له‌مه‌.

__ خوشی بینین، شونه‌ما و شۆنه‌اتی ناسین:

به‌هه‌مان شیوه‌ که‌ هیچ تام و چێژ و خوشی و به‌خششی له‌ به‌هه‌شتدا له‌ گه‌ل خوشی و به‌خششی بینینی په‌روه‌ردگار (جل جلاله) شایه‌نی به‌راورد و هه‌لسه‌نگاندن نییه، له‌ دونیاشدا هیچ به‌خشش و خوشیی له‌ گه‌ل ناسین و زیکر و یادکردن و په‌رستن و تامه‌زویی بینینی ئه‌و ناتوانی شایه‌نی به‌راورد کردن و هه‌لسه‌نگاندن بیته‌.

ته‌نانه‌ت خوشی بینینی په‌روه‌ردگار شوێنکه‌وته‌ی ناسین و خوشه‌ویستی ئه‌هلی ئیمان و یه‌کخواپه‌رستییه، چونکه‌ تام و چێژ شۆنه‌ما و ئه‌نجامی شعور و هه‌ست کردنه به‌خوشه‌ویستی، به‌ ئه‌ندازه‌ی ناسینی ئه‌ویندار (عاشق) له‌ باره‌ی دلداره‌که‌یه‌وه (م‌عشوق) زیاتر بیته‌، زیاتر خوشی ده‌وێت و به‌هاوده‌می کردن له‌ گه‌لیدا و به‌ یاد و بیرکردنی زیاتر هه‌ست به‌ خوشی ده‌کات و تام و چێژی لی‌ وه‌رده‌گرێ.

ته وهری پینجه م: رۆزی و سه رکه وتن و ویستی په روه ردگار:

یه کیکی تر له و بابۀ تانه ی که په یوه ندی به خوشبهختی مروځه وه هیه نه وه یه که، قازانچ و زهره ری پاسته قینه و به خشین و وهرگرتن، ته گبیر و گومپایی، تیشکان و سه رکه وتن، به رزی و نرمی، سه رشوپی و سه ربه رزی، له خزمهت هیچ یه کی له دروستکراوه کانی په روه ردگاردا نییه و خداوه ند خوئی به ته نیا له هیز و توانا و ویستی ته واوی نه وانه به رخوردار و به هره مهنده و فه رمانږه وا و خاوه نی ته واوی کارووبار و شته کان ته نیا نه وه.

په روه ردگاری مه زن و به ده سه لات ده فه رموویت: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ فاتر ۲.

واته: ((هر کاتیک خوا ده روازه ی په حمهت و به خششی خوئی له خه لکی بکاته وه، نه وه هیچ کهس و هیچ شتیک ناتوانیت به ری بگریت، هر کاتیکیش ده روازه ی په حمهتی بگریته وه و دای بخات، کهس ناتوانیت له دوا ی گرتنه وه ی خوا بیجکه له خوئی بیکاته وه، هر خویشی بالاده ست و دانایه)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ یونس ۱۰۶.

واته: ((هاناو هاواریش نه به یت بو که سیک یان شتیک له جیاتی خوا، که نه قازانچت پی ده گه یه نیت نه زیان (چونکه قازانچ و زیان هر به ده ست خوایه)، خو نه گه ر کاری وا نه نجام بده یت، نه وه به راستی تو له سته مکارانیت!)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ نالی عیمران ۱۶۰.

واته: ((نه گه ر خوا سه رکه وتنن پئی ببه خشیت نه وه هیچ کهس ناتوانیت سه رکه ویت به سه رتاندا، خو نه گه ر پشتتان به ر بدات، نه وه کی هیه دوا ی نه و کومه کتان بکات و سه رتان بخات، ده با نه وانه ی ئیماندارن هر پشت به خوا ببه ستن)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿اتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُون﴾ یاسین ۲۳.

واته: ((ئایا په‌وايه له جياتی خوا چەند په‌رستراویکی تر بوّ خوّم بریار بدهم که هیچیان به‌ده‌ست نییه خوّ نه‌گەر خوای میهره‌بان بیه‌ویت تووشی ناخو‌شیه‌کم بکات، تکاو پارانه‌وه‌ی ئه‌و په‌رستراوانه هیچ سوودپکم پی ناگه‌یه‌نن و فریام ناکه‌ون و پزگارم ناکه‌ن)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآتَىٰ تُؤَفَّكُونَ﴾ فاتر ۳.

واته: ((ئهی خه‌لکینه بیر بکه‌نه‌وه له‌چاکه‌ی خوا به‌سهرتانه‌وه، ئایا دروستکار و به‌دییه‌نه‌ریکی تره‌یه‌جگه له‌خوا، له ئاسمان و زه‌وییه‌وه پزق و پوزیتان پیّ ببه‌خشیت؟! جگه له‌و خواجه‌کی تر نییه، جا ئه‌وه چوّن له‌و بیروباوه‌په دروسته لاده‌درین...؟ (پوو ده‌که‌نه گومرایی)).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿أَمِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُم مِّنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِيْ غُرُورٍ (۲۰) أَمِنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِيْ عُتُوٍّ وَنُفُورٍ (۲۱) أَفَمَنْ يَمْشِيْ مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِيْ سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ مولک ۲۰-۲۱.

واته: ((ئایا کتیه ئه‌و که‌سه خو‌ی به‌سهریاز و به‌رگریکه‌ر له‌ئیه‌وه ده‌زانیت و وا ده‌نوینیت که ده‌توانیت به‌بیّ خوای میهره‌بان سهرتان بخات و پایه‌دارتان بکات...؟! نه‌خیر، کافران ته‌نها له‌خه‌له‌تاویدان و هیچی تر...؟! یاخود کتیه ئه‌وه‌ی که پزق و پوزیتان پیّ ده‌به‌خشیت، نه‌گەر خوا لیتان بگریته‌وه...؟! نه‌خیر، به‌و تاقی کردنه‌وه‌یه‌ش بیّ باوه‌پان هه‌ر له‌گومرایی و سه‌ر لیشیواوی و دووره‌په‌ریزی له‌به‌رنامه‌ی خوا پوچوون! جا ئایا ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌مه‌و پوو که‌وتوووه به‌و حاله‌وه ده‌پوات، چاکتر پینگه ده‌زانیت؟ یان ئه‌و که‌سه‌ی که به‌سه‌ر شه‌قامیکی راست و په‌واندا به‌پیک و پیکی ده‌پوات به‌پیه‌وه...!!)).

په‌روه‌ردگاری مه‌زن پوزی و سه‌رکه‌وتنی پیکه‌وه باسکردوو، چونکه مرو‌ف بوّ لابردن و دوورخستنه‌وه‌ی شه‌پ و خراپه‌ی دوزمه‌که‌ی و به‌ده‌ست هیتانی به‌رژه‌وه‌ندی

پۆزی و بژۆی پۆیستی به یارمهتی و چاودێری که سێک ههیه، واته به یارمهتی دهرو پۆزی دهریکی زانا و دانا و لیژان که به سهر تهواوی کاروبارهکاندا زانای و ئاگاداری ههیه و ئه مه تهنیا پهروهردگاره که له هیز و توانا، زانست، کارزانی و حکمهت و سهروهتی تهواو بهرخوردار و بههره‌مه‌ند و توانای ئه‌وه‌ی ههیه که‌وا پۆزی و سه‌رکه‌وتنی پێ ببه‌خشی.

ئه‌مه نیشانه‌ی که‌مال و ته‌واوی ناسین و بیرتیژی و هوشیاری مروّفه که، هه‌ر کاتی خوداوه‌ند ئه‌وی تووشی به‌لاو موسیبه‌تی کرد، که‌سی یا شتی توانای چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌وی نییه - جگه له پێگه‌ی شه‌ریعت و فه‌رمانه‌کانی خوداوه‌ند نه‌بی - وه هه‌رکاتی به‌خششیکی پێ ببه‌خشی: هه‌یج که‌سی ناتوانی لێی زه‌وت بکات و لێی بسینێته‌وه.

په‌روه‌ردگاری گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات له‌ باره‌ی جادووگه‌ره‌کانه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿...وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾ به‌قه‌ره ۱۰۲. واته: ((هه‌رچه‌نده ئه‌و جادووگه‌رانه ناتوانن هه‌یج زیانی‌ک به‌ که‌س بگه‌یه‌نن، مه‌گه‌ر ویستی خوای له‌ سه‌ر بی‌ت)).

ئه‌وه ته‌نیا په‌روه‌ردگاره که خۆی به‌وه ئه‌ستۆدار و ئۆده‌داری پۆزی و سه‌رکه‌وتنی به‌نده‌کانی ده‌زانی (له پێگه‌ی پێنموونییه‌کان و شه‌ریعته‌کان و هه‌ندی جارییش به‌ شێوه‌یه‌کی راسته‌وخو).

ئیمام ئه‌حمه‌د ده‌فه‌رموویت: عبدالرزاق له‌ عیمرانه‌وه گێڕاوه‌تییه‌وه که له‌ وه‌ه‌بی بیستوه که په‌روه‌ردگار له‌ به‌کی له‌ په‌رتووکه ئاسمانییه‌کاندا^{۶۸} فه‌رموویه‌تی: ((سویند به‌ گه‌وره‌یی و شکۆمه‌ندیم.!! گه‌ر که‌سی پوو بکاته‌ من و په‌یوه‌ست بی‌ت پێمه‌وه، ئه‌گه‌ر ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وانه‌شی که له‌ ناویاندایه دژ به‌ ئه‌و یه‌ک بگرن، من (په‌روه‌ردگار) له‌ نێوانیاندا پێگه چاره‌یه‌کی پێشان ده‌ده‌م.

۶۸ دیاره مه‌به‌ست له‌و په‌رتووکه ئاسمانیانه، قورئانی پێوژ و ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بووره، خودای گه‌وره خۆشی باشت ده‌زانی، وه‌رگێری کورد.

به لآم هر كه سى كه پوو نه كاته من و په يوه ست نه بى (به پښمونييه كانمه وه) نه وا له به رامبه رته واوى نامرازه كانى ناسمانه كان و زه ويدا بى به شى ده كه م و زه وى له ژير پيدا ده قليشتمه وه، له نيو ه وادا ناويزانى ده كه م و دواتر به حالى خوئ به جئى ديلم.

من خوم بنده كه م تير ده كه م به تايبه تى نه و كاته ي كه نه و گوپرايه لى من بكات. پيشتر نه وه شتيكى له من بويت و داوا بكات نه و شته ي پى ده به خشم و پيش نزاو پارانه وه خواسته كه ي قبول ده كه م و جى به جئى ده كه م، چونكه من به ناگاترم له و نیاز و خواستانه ي كه نارامى و ناسودهي به نه و ده به خشن).

نه م بابه ته - واته بژيوپى و سهركه وتن و سهرشوپی و سهرفرانزى - ته نيا له په روه ردگاريان ده زانى و له و بابه ته ي كه له به شى پيشوودا خرايه پوو باسى ليوه كرا - واته ناسينى په بووبيبه ت و نولوهييه تى خوداوه ند - له ژيانى تيكراي خه لگى دا كاريگه رييه كانيان پوونتر و ديارتره، بوپه له م باره يوه له پيش بابه ته پيشووه كه ي تردا نه وان خراونه ته بهر بانگ كردنى قورئانى پيروزه وه و پيغه مبه ركان (سه لامى خوايان له سهر بيت) پيش نه م بابه ته بو فير بوونى نه وان به بابه ته كه ي پيشووه وه هه ول و كوڅشيان كړدوه.

هركاتى كه سى به جوانى له قورئان تى بگات و تى بفكرى، بوئ دهرده كه وى و ده زانى كه وا خوداوه ند له م مه سه له و بابه ته دا خه لگى بانگ ده كات بو فير بوونى بابه ته كه ي پيشو و پيويسى نه م مه سه له يه پشت به ستن، داواى يارمه تى كردن، نزا و پارانه وه، داواكردن، خوشه ويستى و پرستنى ته نيا په روه ردگار و به س. چونكه ته واوى به خشش و نيعمه ت و چاكه كان هى خوداوه نده. هركاتى له م پيگه يوه نه ويان خوش بوئ و بيه پرستن و پشتى پى بيه ستن، به ناراسته و په هه ندى يه كه م واته يه كخواپه رستى (نولوهيه ت و پووبويه ت) ده گن. بو نمونه نه گه ر به لا و پيشهاتيكى گه وړه بو كه سى بيته پيشه وه، يا به توندى تووشى هه ژارى بيت، ياخود ترس و دله راوكى دايبگرى، به لآم نه و له باره گا و ديوانى په روه ردگاردا ده ست به نزا و

پارانه‌وه بکات و بلاکیتسه‌وه و بگریست (وه له پینمونییه‌کان و شه‌ریعه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار بو لا‌بردنی و چاره‌سه‌رکردنی گرفته‌کانی که‌لک وهریگری) په‌روه‌ردگار تام‌و چپژی مونا‌جات و نزا و پارانه‌وه‌ی پیده‌به‌خشیت و گرفت و نیگه‌رانییه‌که‌ی چاره‌سه‌ر ده‌کات و لای ده‌بات.

ته‌وه‌ری شه‌شهم: زیانه‌کانی وابسته‌ بوون به غه‌یری خواوه:

یه‌کی‌کی تر له هوکاره په‌یوه‌ندی‌داره‌کان به خوشبه‌ختی و کامه‌رانی مرو‌شه‌وه ناسینی نه‌م حه‌قیقه‌ت و راستییه‌یه‌ که، وابسته‌ بوون به غه‌یری خواوه – نه‌گه‌ر له پاده‌به‌ده‌ر و زیاد له پړژه‌ی پتویست و له ده‌ره‌وه‌ی سنووری شه‌رعی بیت – زیان که‌لیکی زوری بو مرو‌ژه‌به‌دواوه ده‌بیت و له پڼگه‌ی به‌ندایه‌تی کردنی په‌روه‌ردگارا تووشی‌گرفتی ده‌کات.

هه‌رکاتی ئینسانی زیاد له پتویست به‌خواردنه‌وه، پوشین و خه‌وتن له گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی دا وابسته‌ بیت و خوشی بوویت، نه‌و کاروکرده‌وانه له پڼگه‌ی گوپراه‌لی، په‌رستش، پاک کردنه‌وه و چاکسازی گرفت که‌لی دینیته‌ پیشه‌وه.

مرو‌ژه‌هه‌ر که‌س و هه‌ر شتی‌کی جگه له په‌روه‌ردگار خوش بوویت، ده‌بی پوژنی له پوژان وازی لی بهیننی یاخود له ده‌ستی بدات، هیچ چاره‌یه‌کی تری نییه. نه‌گه‌ر نه‌وی به‌پنجه‌وانه‌ی په‌زامه‌ندی خوداوه‌نده‌وه خوش ویستی، به‌دلنیا‌یه‌وه نه‌و خوشویستن و نه‌ویندارییه به زه‌ره‌ری نه‌و ده‌بیت و هه‌مان نه‌و نه‌ویندار و خوشه‌ویسته له دنیا یا له دوا‌پوژدا ده‌بیته‌مایه‌ی په‌نج و نازار و مه‌ینه‌تی نه‌و و به زوری له هه‌ردوو دنیا‌دا په‌نج و نازاری تووش ده‌بیت.

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۳۴) يَوْمَ يُخْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكْوَىٰ

بِهَا جَبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ فَتَوْقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ تهویه ۳۴-۳۵.

واته: ((جا ئه وانهی که ئالتون و زیو کوّ ده که نه وه و قایمی ده که ن و له پیناوی پینای خوادا و بوّ په زامه ندی ئه و نایبه خشن و ئه وه مژده ی سزایه کی پر ئیشیان بده ری...!! (ئو سزا سه خته) له پوژیکدا ده بیّت ئه و پاره و سامانه ی کو یان کردوه ته وه، له دۆزه خدا سوور ده کریته وه، ناو چاوان و لاته نیشت و پشتیانی پی داخ ده کریّت، ئینجا پینان ده وتریّت: ئه مه ئه و سامانه یه که کوّتان ده کرده وه بوّ خوّتان، ده بچیزن سزای ئه وه ی که بوّ خوّتان کوّ ده کرده وه)).

هه روه ها ده فهرموویّت: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ تهویه ۵۵.

واته: ((ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ئهی ئیماندار! نه مال و سامان و نه نه وه یان سه ر سامت نه کات به باشیان بزانیّت، چونکه به پاستی خوا ده یه ویت له ژیا نی دنیادا تووشی به لا و سزایان بکات له پێگه ی مال و سامان و نه وه یانه وه و گیانیان ده ربیّت، له کاتی کدا که ئه وان بی باوه پین)).

__ زهره ر و زیانه کانی دنیا ویستی (وابه سته بوون به دنیا وه):

دنیا ویسته کان به رده وام تووشی سی شت ده بن:

* سه رقāl بوونی به رده وام.

* په نج و نازاری هه می شه یی.

* په رووشی و په شیمانی بی کوّتا.

ئه مه له و پوه وه یه که خو ش ویستوانی دنیا به و ئه ندازه یه ی که مال و سه روه ت کو بکه نه وه، چاویان له دوا ی به ده ست هی نانی مال و سه روه تی زیاتره و ته ماشای ده و له مه ند ه کانی سه رووی خو یان ده که ن. (ده توانین بل یین سروشتی مروّ به جو ری که

کهوا حەز بە زیاده دەکات لە مال و سەروددا و بەهیچ شتێ تێر نابێت، مەگەر خۆڵ
تێری بکات! . وەرگێڕی کورد)

بە هەمان شێوە کە لە فەرموودەیەکی سەحیحا لە پێغەمبەری خواوە (صلی اللہ
علیہ وسلم) هاتوو کە فەرموویەتی: ((لوکان لابن آدم وادیان من مال لا بتغی لهما
ثالثاً))^{۶۹}.

واتە: ((ئەگەر مڕۆڤ هیندە ی دوو شیو (دوول) سەرود و سامانی هەبێ، ئارەزوو
دەکات کە خۆزگە شیوێکی ترم هەبوایە، واتە داوای شیوی سییه‌میش دەکات!)).
ئێبن ابی دنیا دەگێڕێتەو کە: حەسەنی بەصری (خوای لی پازی بیّت) بو ئەم
مەبەستە نامەیەکی بو عومەری کوپی عەبدوالعەزیز (خوای لی پازی بیّت) نووسی:
((دوینا پێگەی سەفەرە، نەک شوینی مانەو، مڕۆڤ بو سزادان و تۆلە سەندنو
هاتوو تە ئەم دوینیایەو. ! (دیارە مەبەست لەوێ کە مڕۆڤ بە مەبەستی تۆلە
سەندنو پەوانە ی دوینا کراو. ! بو ئەو دەگەڕێتەو کە کاتی باوێ ئادەم و دایە
حەوا دەکەوێ ژێر کاریگەری پیلان و فەرفیلەکانی شەیتان و لەبەری داری دەخۆن و
دواتر بە مەبەستی نا فرمانی کردن بەرامبەر بە فرمانەکانی خودا، پەروەردگار بەو
مەبەستەو پەوانە ی سەر زەوی کردن. وەرگێڕی کورد).

ئە ی سەرکردە ی باوێرداران. ! چاکترین توێشووی دوینا واز هێنانە (لەخۆش
ویستن و وابەستە بوون بەدویناو)، بێ نیاز بوون لەدوینادا وەک نیازمەند بوون وایە،
دوینا هەر جارە و کەسێ دەکاتە قوربانی، ئەوێ کە دوینیای خۆش دەوێ و دوینا
ویستە، بچوکی دەکاتەو و ئەو کەسەیش کە بەدوای کوێردنەوێ مال و
سەرودەوێ (بەبێ گوێدانە هاوکیشە شەریعیەکان لە ویست و نییەت و کڕین و
فروشتنەکانیدا)، لە دواوژدا هەژار و بێ بەش دەبێت.

دونيای (که همووی بېټه مایه ی هم و خه م وابهسته بوونی ئاده می و زیاده له پیوېست دلی پی خوش کات) وهك ئوه وایه که یه کی له نیمه ناگایانه جامی ژهر بخواته وه و گیانی خو ی له ده ست بدا!.

ئهی گه وړه ی باوه پداران! تو له دنیادا وهك که سی وابه که برین و زامی خو ی چاره سر ده کات و بو پاکردن و دهر یازبوونی له مهینه ت و نازاری درېژخایه ن خو پاکرو پاره ستاو ده بی له به رامبه ر ده وا و دهرمانی تال به مه به ستی چاره سر.

ئهی گه وړه ی باوه پداران! له م دنیا هه لڅه له تینه ره، پر له داو و ته له و خه یال و په ریشانی و که ساسیه یه به ناگابه و وریابه! دنیایه ك که به جوړه ها فروفیل و که ساسی و په ریشانی خو ی پازاندووه ته وه و مروغه کانی هه لڅه له تاندووه و به توندی تامه زرو ی چاوپیکه وتن و بینینی خوازیاره کانیه تی و وهك کچیکی پازاوه وایه که چاوه کانی سه رسام و دله کانی گیوډه ی خو ی کردووه و ته وای خوازیینه کانی تووشی شه ر و شوپ ده کات، نه که ر توژی مه جالی بینین و گه یشتن به نه ویندار و عاشقی بدات، هه لی ده خه له تینی و تووشی له خو بایی بوون و سه ریخی بوونی ده کات و دواپوژی له بیر ده باته وه و دلی نه و سه رقال ده کات به خو یه وه و به ره و پړگه ی گومپایی هانی ده دات و به ره و پیښه وه ی ده بات و له کوتاییدا په شیمانی و پهنج و نازاری به قورسایي شاخیک ده خاته سه ر شانی و له ژیر ناره حه تیبه کانی مردن و په شیمانییه کانی له ده ست دانی هه موو شتی له ناوی ده بات و تیکی ده شکینی.

به لام نه وینداری که پی نه گات و نه یبینیت، ژیانی خو ی له نپو غه م و په ژاره و نیگه رانی دا نقووم ده کات و تووشی ته وای ناره حه تیبه کانی ده بیته وه، به لام هیچ کات به ئامانجی خو ی ناگات و له کوتایی دا به بی تویشوو به جی ده هیلی و له قیامه تیشدا له شوینی و یستراو بی به ش ده بیټ.

ئهی گه وړه ی باوه پداران! له بری چاوچنوکی و چلیسی بو به ده ست هینانی دنیا، به توندی لی دور بکه وهره وه و دوره په ریژی لی بکه! چونکه هر کاتی که دنیا

په رستان ده‌کونه نږو خوشی و که‌یف خوشیبه‌که‌وه، زوری پی ناچي که ده‌کونه نږو چهرمه‌سری و نارې‌ه‌تی و نه‌زیی‌ت و ئازاره‌وه. ئالوده بوون و دل په‌نجان و ده‌وله‌مندی و ه‌ژاری له‌دونیادا پیکه‌وه گری دراون و له‌ناو‌چوون تییدا له‌گه‌ل مانه‌وه مه‌ودایه‌کی که‌میان ه‌یه و که‌یف‌خوشی و خ‌م و نارې‌ه‌تی د‌نیا پیکه‌وه تیکه‌لی به‌کتر بوون.

ناره‌زووه‌کانی ه‌مویان درو و ده‌له‌س‌ن و هیوا و ئومید بوون پی و ه‌ک نا‌ئومیدی و بی هیوایی وایه، پاکیه‌تی نه‌وشتی نییه جگه له‌پیس بوون و زیان تییدا شتی نییه جگه له‌په‌نج و ئازار و ده‌ردی س‌ری نه‌بی.

نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگاریش ه‌والیکي لي نه‌دابی و نمونه‌یه‌کی لي نه‌ده‌ه‌یتیا‌یه‌وه، نه‌وا فه‌وت‌وای و نابوودی خودی د‌نیا خو‌ی، خ‌ه‌وت‌ووه‌کانی له‌خ‌ه‌و‌پاده‌په‌راند و نه‌زان و بی‌ئاگاکانی‌شی هو‌شیار ده‌کرده‌وه، له‌کاتیکدا که‌په‌روه‌ردگار (جلّ جلاله‌) سه‌بار‌ه‌ت به‌په‌یوه‌ست بوون و سه‌رقال بوون (زیاد له‌پیویست و ه‌ک هو‌کاری له‌پیتا‌و په‌رستشدا) ئاگاداری داوه (ئاگاداری کردوونه‌ته‌وه).

به‌لای په‌روه‌ردگاره‌وه د‌نیای (به‌بی‌ئیمان و باوه‌پ) هیچ‌نرخ و به‌ها‌و‌پله و پایه‌یه‌کی نییه و له‌وساته‌وه که‌دروستی کردووه، به‌چاوی به‌به‌زه‌یی و میهره‌بانیه‌وه ته‌ماشای د‌نیا په‌رستانی، نه‌کردووه، (واته نه‌و که‌سانه‌ی که‌د‌نیا ده‌په‌رستن و پشتیان کردووه ته‌په‌روه‌ردگار و ناپه‌رستن و فه‌رامو‌شیان کردووه، وه‌رگ‌پری کورد) کللی ته‌واوی سه‌روه‌ت و سامان و خ‌ه‌زینه‌کانی د‌نیایان دایه‌ده‌ست پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌لام‌ناماده نه‌بوو که‌وا قیوولی بکات. ! چونکه نه‌یده‌ویست شتیکی خو‌ش بو‌ویت که‌وا بیته‌ه‌وی که‌مک‌ردنه‌وی خو‌ش ویستنی خودا له‌دلیدا. ! وه‌بیخاته سه‌رتر له‌و‌شوینه‌ی خوداوه‌ند دایناوه. !

بو‌یه نه‌وی - خو‌ش ویستنی سه‌روه‌ت و سامان له‌پاده‌به‌ده‌ر - له‌چاکه‌کاران و پاریزکاران و که‌سه‌پاکه‌کان دوور خ‌ستووه‌ته‌وه، به‌لام‌بو‌ه‌لخه‌له‌تاندنی دوژمن و

ناحزه کانی بواړی پیداون و هه څه له تیڼراوه کان، نه وانه ی که سهرهوت و سامانیان به ده ست هیڼاوه، هه ست ده کهن و گومان ده بن که په روهردگار به هو ی دهوله مهنديان هه پړزی گرتوون و پله و پایه یانی به رز کردوه ته وه و له بیریان چووه ته وه که: پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه ندی جار له تاو برسپیه تی دا به ردیکی ده به ست به سنگی خو یه وه!!).

حه سنی به صری له شوینیکی تر دا فرمویه تی: ((که سانی که دونیا یان زیاد له پیویست و به شیوه یه کی له پاده به دهر خوش بوویت، نه و د دنیا به دارا هه لیانده واسی و له ناویان ده بات. ! دنیا به هیچ و پوچ و بچوک بزائن، چونکه ئاسوده ترین و ئارامترین باروودوختان بو ده سته به ر ده کات و فرهام ده کات)).

قسه له سهر دنیا و سزا و تولی دنیا په رستان و شوینکه وتوانی دنیا (که ته وای هه م و خه میان کوکړدنه وه ی سهرهوت و سامانه و به س) زور فراوان و گه لی زوره .

گه وره ترین خه م و پهریشانی نه و که سانه ی که باوه رپیان به دنیای پاش مردن و بینینی په روهردگار نییه، نه وه یه که و به هه مان نه ندازه ی که له هه ول و کوشش دابوون بو کوکړدنه وه ی مال و سهرهوت له دنیادا، نه و به هه مان نه ندازه ش تووشی په شیمانی و خه م و خه فته ده بن.

گه ر ده ته ویت ئاگات له وړه نج و ئازار و ناړه حه تیبه بیت که دنیا په رستان تووشی ده بن، نه و باروودوخی نه و انیش وه ک باروودوخی که سیکی نه ویندار و گیروده هه ست پی بکه، که هه ر کاتی له یاره که ی نریک ده بیت ه وه، نه و یاره که ی پوی لی هه لده چه رخی نی و به لیته که ی خوی ناباته سهر، وازی لی ده هی نی و به جی دیلیت و له پیش چاو خوشه ویسته که ی دا له گه ل دوژمنه که ی دا ده بیت ه هاوړی و نه و له و کاته دا و له و باروودوخته دا له خراپترین و سزادارترین باروودوخی ژیا نی دا جیگیر ده بیت. ! چونکه نه و یاره ی که نه و ئاماده یه له پیڼاوی دا گیانی خوی به خت بکات و

بيبه خشي، بي وهفا و پرپه له نازار و دل نيشان، له گهل هره كه سيځدا كه ده بيته هاوپي خيرا بو لاي خوي پايده كيښي، ته واو خيانت كار و كه سيځي ناپاكه و پرگ و پيشه ي نيه و هر جاره و به جوړي پهنكي خوي ده گوږي. دلدار و ياري كه له گهل مال و سهره و گياني نه وينداره كي - كه پر نيشان و گيروده ي نه وه - ناپاكي ده كات، نه ويندري كه هيچ كه س و هيچ شتي نابيني جگه له نه و و هره ها جگه له نه و يش كه سي تر نانسې و جگه له كه بشتن و بوون له گهل نه ودا هيچ هم وخه ميكي نيه. نه گهر نه و نه ويندار و عاشقه جگه له م عه وداډ و شهيدا بوون و وابسته بوونه به و دلدار و ياره له ده ست چووه ي هم و خه ميكي تري نه ده بوو. نه مه بو نازارداني نه و به س بوو له كاتيځدا نه و دلداره نه وي له ته واوي خوشي و تام و چيژه كاني تر بي به ش كړدوه و سهدان به رامبه ري نه و خوشي و كه يف خوشييه ي نه وينداره ي له رهنج و نازاردا ده بيت و له هه مووي خرابتر له كو كړدنه وي توپشوي دواپوډ و هولا و تيځوشان بو به رژه وندې دنيا و به خته وري و كامه راني دواپوډ بي ناگاي كړدوه.

__ رهنج و نازاري هاودمي له گهل غه يري په روه ردگاردا :

مه به ست نه و هيه نه گهر بيت و كه سي ياخود شتي له پيناو غه يري په روه ردگاردا خوش ده ویت و له پيناو به ندياه تي كردن، په يره وي كردن و پرستني دا به كاري نه هينيت، هه مان نه و خوشه ويسته ده بيته هوې سزا و رهنج و نازار و دهردي سهرې و پيش نه وي دنياي پاش مردني بيت، نه و له م دنيايه دا تووشې سزا و به لا گه ليكي زور ده بيت.

هركاتي كه پوڅي دوايي بيته پيشه وه، ته واوي خوشه ويستان جگه له وانه ي خوي، ده سپيړي ته ده ستې يار و خوشه ويسته كانيان و له گهل نه واند له خوشگوزه راني ياخود سزا و به هشت و دوزه خدا ده كاته هاوپي.

له م په يوه ندييه دايه كه وا مال و سهره تي كه سيځي ده وله مه ند - بي ثيمان و ناپاريزكار - وه كاريكي ترسناكي لي ده كات و وه پي ده لين (من هه مان نه و

سه‌روهت و سامانه‌ی توّم، بَلّیسه و کلّیه‌ی ناگر ده‌کا به پوویدا که، نِیو چاوان و برو و پشته‌ی نه و ده‌سووتیّنی).^{۷۰}

ئه‌وانه‌ی که ته‌واوی هم و خه‌م و ئه‌وین و تامه‌زوییان بو که سانی جوان و سه‌رنچراکیشه له پیگه‌ی حه‌رام و نا‌په‌واوه و بو ته‌ماشاکردن و به‌ده‌ست هینانی له پیگه‌ی نا‌په‌وا و پیگه‌ی پی نه‌دراوه‌وه که لک وهرده‌گرن، له گه‌ل یار و دلداره‌که‌یدا (معشوق) له جه‌ه‌ننه‌مدا له‌پال یه‌کتردا دایان ده‌نیّ. (بو زیاتر پوونکردنه‌وه، مه‌به‌ست له‌وه‌ی سه‌روه‌وه ئه‌وه‌یه که‌وا ئه‌و که‌سانه‌ی که له پیگه‌ی نا‌په‌وا و حه‌رامه‌وه، ته‌ماشای که‌سانی پوومه‌ت جوان و ده‌م و چاو جوان ده‌که‌ن و خو‌شیان ده‌وین، خو‌شه‌ویستییه‌کی وه‌ها که تووشی تاوان و لادانیان ده‌کات. که لی‌ره‌دا زیاتر مه‌به‌ستی ئافره‌تانه، چونکه پیاوان زیاتر ده‌که‌ونه ژیر کاریگه‌ری جوانی و ناسکی ئافره‌تانه‌وه، ئه‌وا له دوا‌پوژدا له گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا کو ده‌کرینه‌وه. وه‌رگپری کورد).

په‌روه‌ردگاری که‌وره و به‌ده‌سه‌لات ده‌فه‌رموویت: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ زو‌خه‌ف ۶۷.

واته: ((دوستان و براده‌ران هه‌ر هه‌موو له‌و پوژده‌دا دوژمنی یه‌کترن، هه‌موو پقیان له یه‌ک ده‌بیته‌وه، جگه له‌و که‌سانه‌ی که له‌سه‌ر بنچینه‌ی ته‌قوا و خواناسین کو‌بوونه‌ته‌وه و براهه‌تیان به‌ریا کردووه)).

په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات ئاماژه‌ی به‌م راستی و حه‌قیقه‌ته‌ کردووه که‌وا که‌سانی که له‌م دونیایه‌دا له سه‌ر بناغه و بنه‌مای هاوه‌ل بریاردان و بی باوه‌پی (شک و کفر) یه‌کتریان خو‌ش ده‌وی، له پوژی دوا‌یی دا نه‌فرین له یه‌کتر ده‌که‌ن و به‌بی ئه‌وه‌ی که‌سی یاخود شتی چاو‌دی‌ریان بکات و ئاگای لی‌یان بی‌ت، ده‌خرینه نِیو ناگری جه‌ه‌ننه‌مه‌وه.

دلدار و یار (عاشق) له دنیا و دواپوژدا له گه‌ل نه‌ویندار و خوشه‌ویسته‌که‌ی (معشوق) خویدا هاوپئ ده‌بیټ. له بهر نه‌وه‌یه که په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌ده‌سه‌لات له دواپوژدا به‌بنده‌کانی خوئی ده‌فه‌رموویت: ((مه‌گه‌ر ناداپه‌روه‌رانه‌یه، که نه‌گه‌ر بیټ و هر که سیټک له گه‌ل نه‌و که‌سه‌یدا که کردوویه‌تی به‌گه‌وره و خوشه‌ویستی خوئی له دنیا‌دا، بکه‌یته هاوپئ و هاوده‌می به‌کتر)).

(لیټره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که‌وا نه‌و که‌سه‌ی که له دنیا‌دا له گه‌ل که‌سانی تاوانبار و مله‌ووړدا هاوپئ و هاوده‌م بووه و کردوونی به‌گه‌وره و خوشه‌ویستی خوئی، نه‌وا په‌روه‌ردگار له دواپوژیشدا هر ده‌یانکاته هاوپئ و هاوده‌می نه‌و که‌سانه و له گه‌ل نه‌و جوړه که‌سانه‌دا هه‌لس و که‌وتیان له گه‌ل ده‌کات و حه‌شریان ده‌کات و نه‌مه‌ش هیچ ناداپه‌روه‌رانه نییه، به‌لکو بگره‌کاریکی دادپه‌روه‌رانه و په‌وايه. وه‌رگټپری کورد). پیغه‌مبه‌ری خوداش فه‌رموویه‌تی: ((المرء من احب)).^{۷۱}

واته: ((مروؤ له گه‌ل خوشه‌ویسته‌که‌ی دا هاوده‌م و هاوپئ ده‌بی)). په‌روه‌ردگاری مه‌زن و به‌توانا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَيَوْمَ يَعْصِيُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا (۲۷) يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا (۲۸) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خُلُوًّا﴾ فورقان ۲۷ - ۲۹.

واته: ((پوژیک دیت سته‌مکار قه‌پ ده‌کات به‌ه‌ردوو ده‌ستی خویدا و گاز له ه‌ردوو ده‌ستی خوئی ده‌گریت (له په‌شیمانی داو) ده‌لټت: خوژگه له گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) پښازی ئیمانم بگرتایه. ! مه‌رگ بو‌خوم، خوژگه فلان که‌سم نه‌کردایه‌ته هاوه‌ل و دوستی خوم (چونکه سه‌ری لی شی‌واندم). به‌راستی گومړا و سه‌ر لی‌ش‌ی‌واو و ویلی کردم له به‌رنامه‌ی خوا، دواي نه‌وه‌ی که پیم راگه‌یه‌نرابوو شه‌یتان هه‌میشه و به‌رده‌وام هانی مروؤ ده‌دات بو‌گونه و تاوان، له کاتی ته‌نگانه‌شدا پش‌تی به‌ر ده‌دات!!)).

هه‌روه‌ها ده‌فرمووئیت: ﴿اٰخٰشُرُوْا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاٰزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ (۲۲) مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاَهْلُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ (۲۳) وَقَفُّوْهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُوْلُوْنَ (۲۴) مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ﴾ صافات ۲۲ - ۲۵.

واته: ((خوای گه‌وره‌ فرمان ده‌دا به‌ فریشته‌کان هه‌موو ئه‌وانه‌ی سته‌میان کردووه‌ کو‌یان بکه‌نه‌وه‌، خو‌یان و هاوسه‌رانیان، خو‌یان و هاوشیوه‌یان و ئه‌و شتانه‌ش که‌ ده‌یانپه‌رست... له‌ جیاتی خوا، ئینجا پ‌ینماییمان بکه‌ن بو‌ پ‌یگه‌ی دۆزه‌خ، چونکه‌ ب‌ی باوه‌پ و تاوانبارن. له‌ کاتی پ‌ای‌پ‌چ کردنیاندا فرمان ده‌درئیت: ئاده‌ی بیانوه‌ستینن، بیگومان ئه‌وان په‌رسیار لی‌کراون. پ‌ی‌یان ده‌وترئیت: ئه‌وه‌ چیتانه‌ بو‌ پشتی به‌کتر ناگرن، بو‌ به‌رگری له‌ به‌کتر ناکه‌ن؟!)).

حه‌زده‌تی عومه‌ری کو‌پی خه‌تتاب هه‌رموویه‌تی: ((ازواجهم! واته: هاوشیوه‌ و هاو ر‌ی‌بازانی ئه‌وان)).

خوای گه‌وره‌ ده‌فرمووئیت: ﴿وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ﴾ ته‌کویر ۷.

واته: ((کاتی گیانی هه‌رکه‌سی ده‌گه‌رئته‌وه‌ بو‌ لاشه‌ی و جووت ده‌بیته‌وه‌ له‌گه‌لیدا)).

هاوشیوه‌ و هاو‌پ‌یکان له‌ پال به‌کتردا داده‌نین و ده‌یانکه‌نه‌ هاوده‌م و نزیک‌ی به‌کتر، چاکان له‌ گه‌ل چاکاندا و خراپه‌کارانیش له‌ گه‌ل که‌سانی خراپ‌دا کو‌ ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌یانکه‌نه‌ هاوده‌م و هاو‌پ‌ی به‌کتر.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌وا هه‌ر که‌سی، که‌سی یا شتیکی تری جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگار (زیاد له‌ پ‌یویست و پ‌یگه‌ پ‌یدراو) خوش بووئیت، ئه‌گه‌ر به‌ده‌ستی به‌ی‌نی، یاخود نه‌توانی پ‌ی‌ی بگات، به‌و ئه‌ندازه‌ و پ‌یژه‌یه‌ی که‌ په‌یوه‌ندی و خزمایه‌تی و نزیک‌ی له‌ گه‌لی دا هه‌یه‌، تووشی په‌نج و ئازار و په‌ریشانی ده‌بی‌ت. بو‌ به‌ده‌ست ه‌ینانی، تووشی په‌نج و ئازارگه‌لیکی زو‌ر ده‌بی‌ت و گه‌ر له‌ ده‌ستیشی بدات، ه‌ینده‌ داخ و خه‌فه‌تی بو‌ ده‌خوات، ده‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و تام و چ‌یژ و خوشییه‌ی که‌ ل‌یی بینوه‌.

فما فی الارض اشقی من محب	وان وجد الهدی حلو المذاق
تراه باکیا فی کل حال	مخافه فرقة او لاشتیاق
فیکى ان نأوا شوقا الیهم	ویبکی ان دنوا حذر الفراق
فتسخرن عینه عند التلاقی	وتسخرن عینه عند الفراق

واته: ((چاره په شتر له نه ویندار (عاشق) له سهر پووی زهوی کهسی تر نییه، نه گهر چی وا گومان ده بات و ههست ده کات که وا شوینکه وتنی هه وا و ناره زوو شیرینه. به لام هه میسه له باروودوخی گریانای دا ده بیینی. ! چونکه به هوئی تامه زرویی بینینی یار، یاخود دوورکه وتنه وه لیئی، هه میسه له ترس و دله پاوکی دایه. هه رکاتی یاره که ی (معشوق) پووی لی هه لده چه رخیئی و لیئی دوور ده که ویتنه وه له تاو تامه زرویی بینینیدا دهست ده کات به گریان و فرمیسک پرستن و هه رکاتیکیش که دلداره که ی له پالیدا بیت به هوئی ترس و دووری و دابران تووشی نیگه رانی و په رووشی ده بیت. له کاتی بینینیدا چاوه کانی له تام هه نسک و فرمیسکا گهرم ده بن و له کاتی فیراق و دابرانیشدا دووباره چاوه کانی پر ده بن له فرمیسک و ده گریت)).

لیکولینه وه، به دوا داجوون، نه زموون و په ند وه رگرتن، نه م راستی و حقیقه ته مان بو پشت راست ده که نه وه. بو یه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموویت: ((جگه له زیکرو یاد (به ندایه تی و په پیره وی کردن له پیتوینی په روه ردگار) هه روه ها نه وه ی که ده بیت هه کامه رانی و خوشبه ختی مروفت، ته وای دنیا و نه وه ش که له دنیا دایه، نه فرینیان لی کراوه)).

زیکرو یادی خدوده ند به واتای ته وای جوړه کانی به ندایه تی و په پیره وی کردنه کانه، هه رکه سی له هه ر بواریکدا له فرمانه کانی په روه ردگار (جل جلاله) په پیره وی بکات و له قه ده غه کراوه کانی (نه هی) دووره په ریژی بکات، نه و کاره ی به زیکرو یاد و په رستشی په روه ردگار له قه لاهم ده دری، نه گهرچی زمانیشی به زیکری خدوده ند پاراو نه بیت و سه رقان نه بیت له و کاته دا.

به لآم هرکه سى له ژيانى دا پښگه ى به نډايه تى په روډ دگار بگرېته بهر (وه له کاروبارى بڼوى ژيانيدا هاو ته ريب و هاو کيښه ټاينيه کان له بهرچاو بگرېت) به هيچ جوړى ناکه وېته بهر نه و نه فرين و له غنه ته وه .

__ بچووکى وهىچ وپوچى وابسته بوون به درووستکراوه کانه وه:

هوکارى حه و ته م سه باره ت به خوشبه ختى مروث، نه وه يه که له پشت به ستن و پوو تيکردن بو غه يري په روډ دگار (جل جلاله) که به دلتيا ييه وه خراپه و خراپه کارى و زهره ر و زيانى زورى به دواو ه يه ده بى دووره په ريږى بکات و لى دوور بکه وېته وه .
خه لکانى که بو به ده ست هينانى به رڼه وه ندى و لابردي زهره ر و زيان له ژيان و دواو ژياندا - دونيا و قيامه ت - جگه له ټاين و پېنموني په روډ دگار، له بيرو باوه پ و کاروکرده وه دا په يوه ست ده بن، به پېچه وانى هيو و ټاره زووه کانين پو به پووى گيرو گرفت، له مېر و چاره نوو سيکى ته او خراپ ده بنه وه، وه له ه مان لايه نه وه چاوه پې سهرکه وتنيان ليوه ده کرد، تووشى شکست و تيشکان ده بنه وه و له برى ستايش و پيايه لدان، خراپه باسکردن و بچوک کردنه وه و پاش مله ده بيستن. ته واوى نه وانى که وتران، خاوه نى نيشانه گه ليکن له قورئان و سوننه تدا و ليکولينه وه و نه زمون نه وانى سه لماندووه .

په روډ دگارى مه زن و به ده سه لات ده فهرمو وېت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ (۸۱) کلا سيکفرون بعبادتهم ويکونون عليهم خدا مريم ۸۱ - ۸۲.

واته: ((نه و بى باوه پانه له جياتى خوا جوړه ها شتى تريان کردو ته وه خواى خويان تا پايه دارى و ده سه لاتيان (به خه يالى خويان) ده ست بکه وېت. نه خير، وا نييه (خه ياليان خاوه)، نه و شتانه ى نه وان ده يپه رستن، (له پوڅى قيامه تدا) باوه پريان به په رستنى نه وان نييه و ناپه زايى ده رده بېن، به لکو به سه ختى دژايه تيان ده که ن و به رپه رچيان ده ده نه وه)).

هه روه ها دهه رمووئیت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ (۷۴) لَا يَسْتَطِيعُونَ
نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحَضَّرُونَ ﴿﴾ یاسین ۷۴ - ۷۵.

واته: ((سهرپای ئهم هه مووناز و نیعمه ته ئاشکرایه، نه فامان: له جیاتی خواپهرستی، بت و شتی تر ده په رستن و بو ئه وهی له ته نگانه دا کو مه کی بکړین و سهر بخړین. به لام ناتوان سهریان بخن به لکو هر ئه مان بوونه ته سهر باز و پاسه وان بو بته کان و هه می شه له خزمه تیاندا ئاماده کراون)).

واته ئه واته به هوڤى خوا ناراست و دروژنينه كانيانه وه تووپه دهبن و درووست وهك
ئه وهى كه چوڻ سه ربازى به رگرى له خاك و ولات و گه له كهى دهكات، له گه ل نه يارانيده
ده جهنگى، له كاتيكداه و خودا دروژنينانه به هيچ جوړى تواناى به رگرى كردن له
خويان و سه رخستنى ئه وانيانى نيبه و جگه له بارو بارگرانيبه كه به سه ربانه وه هيچى
ترنن.

پہرہ ردگاری مہ زن دہ فہ رموویت: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيرٍ﴾
ہود ۱۰۱.

واته: ((ئیمه سته ممان ئی نه کردن به لکو هر خوڤان سته میان له خوڤان کرد، نه وسا نه و په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان ئی ده کردن، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتیك فه رمانی په روه ردگاری تو هات، هیچیان بو زیاد نه کردن جگه له تباحوون نه یتت!)).

هه روه ها ده فه رموویت: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ شوعه را

واته: ((که واته ئه ئیماندار، له گه‌ڵ خوادا هانا و هاوار بو‌به‌ناو خوایه‌کی تر مه‌به، چونکه به هۆی ئه‌وه‌وه تو‌وش له سزا دراوان ده‌بیت)).

هه‌روه‌ها ده‌فرمووئیت: ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْنُولًا﴾ نه‌سرا

۲۲.

واته: ((ئهی ئینسان هه‌رگیز نه‌که‌یت خوایه‌کی تر بکه‌یته هاوتای خوا و هاوه‌لی بو
بریار بده‌یت، چونکه به‌و کاره‌ت زه‌بوون و خه‌جاله‌ت ده‌بیت)).

مروئی هاوه‌ل بریارده‌ر (موشریک) له‌و خوایه‌ی که کردوویه‌تی به‌ په‌روه‌ردگاری
خوئی، هه‌ندی جار چاوه‌پئی سه‌رکه‌وتن و یارمه‌تی دان و هه‌ندی جاریش چاوه‌پئی
ستایش و هاندانی ده‌کات. په‌روه‌ردگاری مه‌زن (جلّ جلاله) ئیمه و ئه‌وانی ناگادار
کردووه‌ته‌وه و تیی گه‌یاندووین که، درووست پیچه‌وانه‌ی پیشبینی و چاوه‌په‌وانییه‌کانی
خویان ده‌بینن و تووشی سه‌ر لیشیواوی و نه‌گبه‌تی و چاره‌په‌شی ده‌بنه‌وه.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که: پووتیکردن و پشت به‌ستن به‌ په‌روه‌ردگار له‌ بیروباوه‌پو کارو
کرده‌وه‌دا (بیروباوه‌پی یه‌کخواه‌په‌رستی و کاروکرده‌وه‌ی شه‌ری و ڕیگه‌ پیدراو) هوکارو
بناغه‌ی ئه‌ساسی سه‌رکه‌وتن و سه‌ربه‌ریزی مروّفه‌کانه له‌ هه‌ردوو دونیادا، به‌لام
پووتیکردن بو‌لای که‌سیکی تر جگه له (الله) و هه‌لمزینی به‌خته‌وه‌ری و خوشبه‌ختی
جگه له ڕیگه‌ی پینموونی دا، ده‌بیته هو و بناغه‌ی سه‌رلیشیواوی و چاره‌په‌شی و
کلۆلی و سزای دنیا و دواپوژ.

له‌ پاستی دا، خێر و چاکه‌ی دل و به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی و ده‌رباز بوونی دل له
(به‌ندایه‌تی کردن و داوا‌ی یارمه‌تی کردن) له‌ په‌روه‌ردگاردایه و به‌س!

وه به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی و له‌ناوچوون و زه‌ره‌ر و زیانه‌ی که له‌ ئیسته و
داهاتوودا تووشی ده‌بن، له‌ (به‌ندایه‌تی کردن و داوا‌ی یارمه‌تی کردن) له
درووستکراوه‌کانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گرن.

ته وهری جه و ته م: ده سکه وتی درووستکهر و درووستکراو:

هوکاری هه شته م سه بارهت به به خته وهری و خوشبه ختی مروؤ، ناسینی ته م حه قیقهت و پاستیه یه که، پهروه ردگار ته وای به خشش و نیعمه ته کانی له خزمهت مروؤه کانداندا و خوی به ته وای لییان بی نیازه و پیویستی پییان نییه. پهروه ردگاری بی نیاز، به خشنده، به به زهیی و میهره بانه و له گه ل بی نیازیدا تیگرای ته و شتانه ی که پیویسته، له خزمهت درووستکراوه کانداندا دایانوان، به رامهر به درووستکراوه کانی ویست و ئیراده ی خیری هه یه و شه پی لی دور خستونه ته وه، ته وهش نه که له بری ته وهی که و درووستکراوه کانی قازانچ و سوویدیکی بو فره راهم بکه ن و شه پ و خراپه یه کی لی دور بخه نه وه. چونکه پهروه ردگار به و بوته یه وه درووستکراوه کانی خوی به دی نه هیناوه، تا که م و کوپی خوی به ته وای ته وان و لاوازی خوی به هیزو توانای ته وان چاره سر بکات و فره راهم می بکات و به هیه جوژی پیویستی به درووستکراوه کانی نییه و لییان بی نیازه، سه بارهت به وهی که و پوزی ته و بدهن و که لک و قازانجیکی پی بگه یه نن و یاخود به رگری لی بکه ن.

پهروه ردگاری مه زن و به توانا ده فره رموویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶) مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ (۵۷) إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ ﴿زاریات ۵۶ - ۵۸.

واته: ((بیگومان من په ری و ئاده میزادم درووست نه کردوه ته نها بو ته وه نه بییت که من به رستن و فره مان به ردارم بن. نه پوزیم لییان ده ویت نه خواردن و خواردنه وه! چونکه به پاستی هر خوا خوی پوزی به خشه و خاوه نی هیز و ده سه لاتی پته وه)). ههروه ها ده فره رموویت: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِّ وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا﴾ نه سرا ۱۱۱.

واته: ((بشلی: سوپاس و ستایش بو ته و خوا به ی که که سی نه کردوه به پوئه ی خوی و پوئه شی هه ر نییه، ههروه ها له مولک و مه مله که تیدا که سی نه کردوه به شه ریک و هاوتای خوی، هه رگیز به هوئی بی ده سه لاتی و که م توانینه وه که سی

نه کړدووه به یاوهر و یاریده دهری خوئی، له بهر نه وه همیشہ (الله اکبر) بلئی و نه و به گه وره و مه زن بزانہ)).

سهرپرشتی و ناگاداری کړدن له درووستکراوه کان له لایه ن پهره ردگار وه هیچ کات و به هیچ جوړئی به هوئی لاوازی و که م و کوپی خوږه وه - خودی خوداوه ند - نییه، به پیچ وانه ی سهرپرشتی و خوش ویستن و ناگاداری کړدن مروفه کان له به کتر، خوداوه ند ته نیا له سهر پایه و بناغهی په حمهت، خوشه ویستی و به به زه یی و چاکه ی خوږه ویه تی که ه واداران و شهیدایانی خوئی خوش دهویتی و له گه لیاندا به به زه یی و میهره بانه.

به لام مروفه کان به و جوړدن که پهره ردگار له باره یانه وه دهغه رمویتی: ﴿...وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ...﴾ موحه ممد ۳۸.

واته: ((هر خوا خوئی دهوله مند و بی نیازه، هر ئیوه ن هژار و نه دار و که م دهست و به نیاز)).

مروفه کان به هوئی لاوازی و پیویتی و نیاز له ئیسته و داهاتوودایه که چاکه له گه ل په کترده ده کن، نه گهر به ئامانجی به دهسته ئینانی به رژه وه ندی و قازانجیکی ماددیی و مه عنوی نه ده بوو هیچ کاتی چاکه یان له گه ل په کترده نه ده کړد و ناگایان له به کتر نه ده بوو. له پاستی دا که سی ناگاداری که ر و چاودیری که ر، ناگاداری له خوئی ده کات و چاکه و چاکه کړدن له گه ل خه لگی دا به هوکاری ده زانی بو به دهست هی نانی به رژه وه ندی و دوورخستنه وه و لابرندی زهره ر و زیان و خراپه. ئامانج و مه بهستی ناده می که و ناگاداری و چاودیری خه لکانی تر ده کات و هاوکارییان ده کات له دوو شت زیاتر نییه، یا نه مه به که و چاوه پووانی نه وه به که و پاسته و خو له لایه ن نه و که سانه ی که چاودیری و هاوکاری کړدوون، بکه و یته به ر چاودیری و هاوکاریان وه، یا خود له گه لیدا ببیته که سیکی چاکه کار و بکه و یته به ر چاودیری و هاوکاریان وه، یا خود له گه لی دا ببیته که سیکی چاکه کار و بکه و یته به ر ستایش و پیا هه لدانیا نه وه، واته

له بهر نه وه ټاگدار و چاودېريان ده کات و پټويستيه که يان جي به جي ده کات، که خودی نه ویش پټويستی به هه مان چاودېری و هاوکاری و پټويستی ده بیت. له پاستیدا به چاودېری کردن و هاوکاری کردن و جي به جي کردن پټويستی و نیازه کانيان هاوکاری و چاودېری خوۍ کردوه.

يا خود ټامانچ و مه به ستی نه و نه ویه که له دواړوژدا نه جر و پاداشتی په روه ردگار به ده ست بهیڼی و له م کاته شدا دیسان نه و که سه چاکه ی له گه ل خویدا کردوه و چاوه پټی نه وه ده کات، له پوژیکدا که هیچ سه روه و سامان و مال و مندالی که کیش و قورساییه کی وه هایان نییه، نه و کاره چاکه و جي به جي کردن پټويستی و نیازی خه لکییه، بیته هوۍ بی نیازی و پزگار بوونی، به لام نه و به هیچ جوړی له بهر نه م مه به ست و ټامانچه ناکه ویتته بهر تانه و توانچ و سه رکونه ی خه لکییه وه، چونکه نه و له و پوژده دا به ته وای نیازه منده و هه ژاره و پټويستی و نیاز به شیکه له پټويستیه کانی نه و و که مالی و ته وای ناده می نه ویه که سه باره ت به به ده سته پنیانی به رژه وهندی و لابریدن و دوورخستنه وهی زهره ر و زیان و خراپه له خوۍ، کارا و پیداگر بی.

په روه ردگاری مه زن ده فهرموویت: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلِمُوا تَشِيرًا﴾ نه سرا ۷.

واته: ((نه گه ر له کاتی ده سه لاتدا چاکه بکه ن، نه وه هه ر بو خوتان چاک و به سووده، نه گه ر خراپه و تاوانیش بکه ن نه وه هه ر په خه ی خوتان ده گریتته وه، جا کاتیک که نوره ی نه نجامدانی به لټنی دواچار دیت، نیمانداران کاریکتان پی ده کهن که له پووخسارتاندا په نگ بداته وه (چونکه نه وان دلنیا ن که هه موو نه و به لا و ناخویشیانه ی به سه ر گه لانی موسلماندا به گشتی، هاتووه به شیوه یه کی پاسته وخوۍ یان ناراسته وخوۍ ده ستی نه وانی تیایه)، نه وسا ده با نیماندار بچه مزگه وته وه وه کو

به که مجار چوونه ناوی، ده با ئیتر ئیمانداران تۆلّه ی خویان بکه نه وه و ده ستیان به سه ر
 هر چیه کدا ده پوات در یغی نه که ن (چونکه ئه وان له سته م و زۆرداری و خوین پژی
 در یغیان نه کرد))) .

هه روه ها ده فه رمو یّت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هَذَا هُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
 خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا
 تُظْلَمُونَ﴾ به قه ره ۲۷۲.

واته: ((ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیدایه ت و پێنموونی و موسلمان
 کردنی ئه و خه لکه له سه ر تۆ نییه (چونکه تۆ ته نها گه یاندنی په یامه که ت له سه ره)
 به لام خوا هیدایه ت و پێنموونی هه ر که سێکی بو یّت ده کات، (به مه رجێک ئه و که سه ش
 پوی دلی بکاته ئیمان) هه ر خیریکیش ئه نجام به دن، ئه وه قازانجه که ی بو خۆتانه،
 ئیوه (ئهی بپواداران) هیه شتێک نابه خشن مه گه ر بو په زامه ندی خوا نه بیّت و هه ر
 خیرو چاکه یه کیش ئه نجام به دن پاداشته که ی ده ستان ده که ویتته وه، ئه وسا ئیوه به
 هیه شیوه یه ک سته متان لی ناکریت)).

وه په روه ردگاری مه زن (جل جلاله) له فه رمووده یه کی قودسیدا، که پیغه مبه ری
 خوشه ویست (صلی الله علیه وسلم) باسی کردووه و خستوو یه تییه پوو ده فه رمو یّت:
 ((یا عبادی! أنکم لن تبلغوا نفعی فتنفعونی ولن تبلغوا ضرری فتضرونی)).
 یا عبادی! انا هی أعمالکم أحصیها لکم، ثم أوفیکم ایاها، فمن وجد خیراً فلیحمد الله،
 ومن وجد غیر ذلك فلا یلمن إلا نفسه.^{۷۲}

واته: ((ئهی به نده کانم! له پاستی دا ئیوه ناگه نه جی و شوینی تاکو که لک و
 قازانجیکم پی بگه یه نن و ناگه نه جی و شوینی کیش، که زه ره ر و زیانیکم پی
 بگه یه نن. !

ئهی به نده کانم! ئه وه ی که ئه نجامی ده دن کاروکرده وه ی خۆتانه، که بو تانی
 ده ژمی رم و تۆماری ده که م بو تان و کاروکرده وه کانتان ده که مه هو کاری مو عامه له

ڪردن لہ گہ ٿاندا، ھرڪہ سڀ خیر و چاڪہ ٿہ نجام بدات، سوپاس و ستایشی
پہرہ ردگاری بکات و ھرڪہ سڀ بہ پیچہ وانہہ کاری کرد و جوولایہ وہ، جگہ لہ خوئی
کہ سڀکی تر نہ خاتہ بہر سہرژہ نشت و لوہہ کردنہ وہ)).

__ ئامانجی خہ لکی کہ لک و قازانجی تو نییہ:

ئامانج و مہ بہستی خہ لکی لہ ھاوکاری و یارمہ تی دان و چاودیری کردنی تو بہ
پلہ ی بہ کم خیر و چاڪہ و بہرژہ وندی تو نییہ، بہ لکو پیش ٿہ وہ، بہ دوا ی کہ لک و
قازانج و بہرژہ وندی نیستہ و داهاتوی خویانن! . بہ لام پہرہ ردگاری بی نیاز و
دہہ نہ، ئامانجی جگہ لہ کہ لک و قازانج گہ یاندن بہ تو ئامانج و مہ بہستی تری
نییہ، کہ لک و قازانجی پاک، کہ ہیچ دودلی لہ بہ دہست ہینانی قازانج و
بہرژہ وندی و لابردن و دورخستہ وہی زہرہر و زیان بو ٿہ وہ دوا وہ نییہ. بہ لام ٿہ
سوود و قازانجی کہ خہ لکی دہیہ وی بہ ٿیہ وی بگہیہ نی، ہندی جار بہ زہرہر و
زیانی تو تہ واو دہ بیت. ٿہ گہر چی تہ نیا منہت خستہ سہر بی بہ سہر ٿیہ وہ.

لہم بارہیہ وہ تی بفکرہ و بیر بکہرہ وہ. ! چونکہ پروتیکردن و سہرنجدان و تہ گیر
کردن لہم بارہیہ وہ، لہ پاریزگاری کردن و دور کہ وتنہ وہ لہ پروتیکردن بہرہ و
دروستکراو و پشت بہ ستن پیی دورت دہ خاتہ وہ دہ تپاریزی و وات لی دہکات کہ
بہ پیچہ وانہی پینمونی شہریعہ تی پہرہ ردگار چا وہ پروانی بہ دہست ہینانی کہ لک و
قازانج و دورخستہ وہی زہرہر و زیانیان لی چا وہ پی نہ کہیت و وابہ ستیان نہ بیت و
دلیان پی خوش نہ کہیت، چونکہ خہ لکی پیش ٿہ وہی بہ دوا ی خیر و چاڪہ و
بہرژہ وندی تو وہ بن، بہ دوا ی قازانج و بہرژہ وندی خویانہ وہن.

ٿہ مہ شتیکہ کہ لہ نیوان زورہی خہ لکی دا باوہ لہ پہیہ وندی و ہلّس و
کہوتیاندا پوون و ناشکرایہ. مندا لہ گہ ل دایک و باوکی دا و ژن لہ گہ ل
ھاوسہرہ کی دا و کریکار لہ گہ ل خاوہن کارہ کی دا و شہریک لہ گہ ل ھاوکار و
شہریکہ کہیدا، ہہ مان ٿہم ئامانج و مہ بہستیان ہہیہ و دہیگر نہ بہر.

که سئ خوشبخت و کامه رانه که: ته نیا له پیناو په زامه ندى خداوه ندا (جلّ جلاله) چاودېرى و هاوکارىيان بکات و چاکه يان له گه ل دا بکات و سه بارهت به نه وان ترسيان له په روه ردگار ه بئ، له ترسى په روه ردگاردا نه و نه که نه شه رىکى نه و هيو و نومېدى ته نيا به خداوه ند ه بئ، له م هيو و نومېده دا نه وانى له گه ل خداوه ندا هاوته راز و هاوسان نه کات، نه وانى له بهر په زامه ندى و خاترى خوا خوش بووېت و له خوشه ويستيان له گه ل په روه ردگار دووره په ريزى بکات و دوور بکه وېته وه.

به هه مان شيوه که دؤستان و خوشه ويستانى په روه ردگار ده لّين: ﴿إِنَّمَا نَطْعُمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نينسان ۹.

واته: ((ده لّين: بېگومان ئيمه نه م خوراکه تان هر له بهر خوا و بو به ده ست هينانى په زامه ندى نه و پئ ده به خشين، نه پادا شتمان لّيتان ده وېت و نه سوپاس)).

__ خه لکى که لک و قازانجى تو نازان:

هوکارى نويم نه و هيه که: خه لکى ته نيا کاتى که لک و قازانج و بهر ژه وه ندى تو ده زانن، که وا په روه ردگار پينان ناشنا بکات و ته نيا کاتى نه و تواناييه يان هيه که خداوه ند تواناييان پئ بيه خشى و ته نيا کاتى ده توانن له نه ستویدا درېين که په روه ردگار ويست و ئيراده يان تيدا ده سته بهر بکات و بېنېته دى.

که واته ته وای کارووباره کان له کوتاييدا بو په روه ردگار د ده گه پېته وه که: هه موو شتى له نه وه وه ده ستي پئ کردووه و تېکړای خیر و چاکه کان له خزمهت نه ودايه و بو نه ویش ده گه پېته وه.

له نه نجامدا وابه سته بوون و په يوه ست بوون، ترس و پارانه وه و دلّه پاوکى و نوميد، پروتېکړدن، پشت به ستن و به نډايه تى کردن و په رستشى نه وان، هه مووى زهره ر و زيانه و که لک و قازانجىکى نيه و هر قازانج و سووډيکيش که به ده ست بېت، دروست هه مان نه و هيه که په روه ردگار برپارى له سه ر داوه و خستويه تيبه خزمهت.

__ به رژه وند خواری خه لک:

هوکاری دهیم ئه وهیه که: خه لکی به دواى جی به جی کردنی نیاز و پیوستیه کانی
خوایانه وهن له پیگه ی ئیوه وه!، ئه گهرچی به زهره ر و زیانی ئایین و دونیا شتان
کوژتایی پی بیت و به دواى که لک و قازانج و به رژه وندى خوایانه وهن، ئه گهرچی زهره رو
خرابه شی به دواوه بیت بو ئیوه.

به لام پهروهردگاری مه زن خیر و چاکه و قازانجی ئیوه ی دهویت و به دواى
ئه وه وهیه که وا زهره ر و زیان و شه پ و خرابه تان لی دوور بخاته وه، که واته چون پیگه
دهدنه که جگه له خوا هیوا و ئومیدتان به که سیکی تره بی و جگه له ئه وه
که سیکی تر بترسن.؟!

کورته ی ته وای ئه و شتانه ی که باس کران و خراپه پوو ناسینی ئه م حه قیقه ت و
پاستیه یه که: ((ئه گهر ته وای خه لکی کوژ بینه وه و هاوکاری و ئاریکاری به کتر بکه ن
بو ئه وه ی زهره ر و زیانیکتان پی بگه یه نن، ناتوانن پیتان بگه یه نن جگه له وه ی که
پهروهردگار (جل جلاله) برپاری له سه ر داوه ناتوانن زهره ر و زیانیکتان پی
بگه یه نن)).^{۷۳}

پهروهردگاری مه زن ده فهرموویت:

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

سوره تی ته ویه: ۵۱

واته: ((ئه ی پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" توش بلی: هه رگیز له وه زیاترمان بو
پیش نایه ت و تووشمان نایه ت جگه له وه ی که خوا بو ی نوسیووین (هه رچیش بۆمان
پیش دیت هه ر خیره بۆمان)، ئه وه همیشه یارو یاوه ر و پشتیوانمانه، ده با ئیماندارن
هه ر پشت به و خوایه بیه ستن)).

ته وهری هه شته م: به شی کو تایی نه م په رتووکه:

نه تنیا مروځ به لکو ته وای گیانله به ران به هوئی ویست و ئیراده وه ده ژین و هیچ به کی له وانه له (زانست و ویست و ئیراده) و کاری که له و ئیراده و ویسته وه سه رچاوه ده گری، بی به هره نین و هر به کیکیان خاوه نی خواست و بو گه یشتن پی پی ریکه به ک ده گرنه بهر.

هه ندی جار له هوکاریکی تایبته به خوئی و هه ندی جاریش له ئامراز و هوکارگه لی له دهره وهی بوونی خوئی و له هه ندی بابته و بواریشدا له ئامراز و هوکارگه لیکی دهروونی و دهره کی پیکه وه بو گه یشتن به ئامانج و مه به سته که ی که لک و هه رده گری. به گشتی سروشتی ته وای گیانله به ره کان به تایبته تی مروځ به جوړیکه که: داوای شتی ده که ن و ده توانن پی بگن و له ئه ستوی دهریښ و بو گه یشتن به ئامانج و مه به سته خویان پشت به شتی ده به ستن.

ویست و ئامانجیش دوو جوړه:

یه که م: نه وانه ی که له خودی خویاندا (له ذاتی خویاندا) ئامانج و مه به ستن. دووهم: نه وهی که به هوئی شتیکی تره وه وه ک ئامانج و مه به ستیان لی دیت. ئامراز و هوکارگه لی که بو هاوکاری و ئاریکاری له پیناو گه یشتن به و ئامانج و مه به سته به کاری دی و به واتایه کی تر یارمه تی و ده ست گروییان لی داوا ده کریت، نه وانیش دوو جوړن:

یه که م: نه وانه ی که له خودی خویاندا یارمه تی دهره هاوکارن.

دووهم: نه وانه ی که به شوینکه و ته وه و ئامرازی نه و دینه نه ژمار.

که واته سه باره ت به مه چوار بابته ترح ده کرین:

۱. شتی که له ذاتی خویدا ئامانج و مه به سته.

۲. کاروباری که له په یوه ندی له که ل کاروبارهایه کی تر ده که ونه بهر

سه رنجدانه وه.

۳. شتانیک که له زاتی خویاندا یارمەتی دەر و هاوکاریکەرن.

۴. له پەیوەندی بە ئامراز و هوکار بوونەوه و بە شیۆه و جوړیکی تر دەکەونە بەر سەرنجدانەوه.

مەبەست ئەوەیە کەوا گەر دلی ئامانجیکی هەبی و پپی ئاسوودە ببیت و بەدرووستی خوشی بوویت و پپیوستی بە شتیکی کە بو گەشتن پپی کەلگی لی وەر بگری و داوای یارمەتی لی بکات.

یارمەتی دانیش داواکراوه و بەکارهێنراوه. پەرستش و داوای یارمەتی کردن له زۆریک له بوارهکاندا (مەسەلەکاندا) پپیوست و پپیوستکراوی (لازم و ملزوم) بەکترین. هەر شتی که دل له پەیوەندی له گەل ژیان و گوزەران و یارمەتی دان وکەلک و قازانجی خوی وابەستەیی بیت و دلی پی بدات، له بەرامبەری دا گوێرایەل و تەسلیم دەبیت، ئەگەر چی له بەر زاتیشی خوشی نەویت، له پووهوه خوشی دەویت، بەلام هەندێ جار باروودۆخ بەسەریدا زال دەبی و دەستی بەسەردا دەگری و له بەری زات و جەوهەر و کەسایەتی (ماهیەتی) خوشی دەویت و ئەو ئامانج و مەبەستەیی که لپی هەبووه فەراموشی دەکات.

هەندێ جار دل شتیکی خوش دەویت و بە ئامانج و مەبەستی خوی له قەلەمی دەدات و دەیزمیری، بەلام داوای یارمەتی و هاوکاری لی ناکات و بو گەشتن پپی پشت بە شتیکی ترهوه دەبەستی. وەک کەسی کەوا کەمال، پلەو پایە یاخود ژنیکی خوش بوویت و گیرۆدە و عەودالی ببیت، ئەگەر بزانی دلدارەکەیی (مەشوق) توانای فەراهم کردنی ئامانج و مەبەستی ئەوی هەیه، پشتی پی دەبەستی و لەم کاتەدا و بەم شیۆهیه (خوش ویستن و یارمەتی دانی) ئەو لەسەر یەک ئامانج و مەبەست کو دەبیتەوه. له ئەنجامدا مەسەلەکە چوار تەوەر پەیدا دەکات:

یەکەم: خوشەویست و دلدارێ که له بەر زات و نەفسی خوی، هەم خوشەویست و هەمیش یارمەتی دەر دەبیت، ئەمە بەرزترین و گەورەترین جوړە و هیچ کەس و هیچ

شتی جگه له په‌روه‌ردگار (جلّ جلاله) به‌م جوړه نښه و جگه له‌و‌ده‌بې له په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل‌خو‌شو‌یستنی‌ئ‌ودا‌بڼه‌خو‌شه‌ویست و وه‌ك‌ئامراز و هو‌كار‌یارمه‌تی و هاو‌کاریان‌ئ‌و‌ه‌ر‌ی‌گ‌یر‌دی.

دووه‌م: شتی‌که‌به‌هو‌ی‌زاتی‌شتی‌کی‌تره‌وه‌خو‌شه‌ویسته و داوای‌یارمه‌تیشیان‌ئ‌و‌ده‌كری، وه‌ك‌دل‌داری‌که‌توانای‌ئ‌وه‌ی‌ه‌بې‌که‌وا‌ئامانجی‌خو‌شه‌ویسته‌كه‌ی‌(عاشق) به‌جی‌به‌ینی.

سی‌یه‌م: خو‌شه‌ویست و كه‌بو‌گه‌یشتن‌پېی، له‌كه‌س و شتی‌ك‌داوای‌یارمه‌تی بكریت.

چوارهم: هاو‌كار و یارمه‌تی‌ده‌ری‌که‌داوای‌یارمه‌تی‌ئ‌و‌كراوه، له‌به‌ر‌خاتری‌خو‌ی‌نښه‌که‌بښته‌خو‌شه‌ویست.

کاتی‌که‌ئ‌م‌کارووباران‌ه‌بناسرین، ئاشکرا‌ده‌بیت‌که، کامه‌له‌م‌چوار‌جوړه‌شایان‌و‌شایسته‌ی‌(به‌ندایه‌تی‌و‌داوای‌یارمه‌تی‌کردنیان) ه‌یه‌و‌خو‌ش‌ویستن‌و‌داوای‌یارمه‌تی‌کردن‌له‌غ‌یری‌ئ‌و‌ئ‌ه‌گه‌ر‌هو‌کاری‌نه‌بې‌بو‌خو‌ش‌ویستن‌و‌یارمه‌تی‌دانی‌ئ‌و‌ده‌بیت‌ه‌مایه‌ی‌زهره‌ر‌و‌زیان‌و‌شه‌پ‌و‌خراپه‌ی‌مرو‌ځ‌و‌زهره‌ر‌و‌زیانی‌له‌كه‌لك‌و‌قازانجی‌زیاتره.

پې‌ویسته‌له‌ک‌وتایدا‌بلیم: "ه‌رچی‌که‌مو‌کو‌پی‌و‌ناته‌واوای‌خه‌وش‌و‌نیازمه‌ندی‌ه‌یه، له‌په‌روه‌ردگاری‌گه‌وره‌و‌زانا‌و‌کاربه‌جی‌و‌بې‌نیاز‌و‌به‌ده‌سه‌ل‌ته‌وه‌دووره‌و‌ته‌واوای‌و‌کاملی‌و‌بې‌خه‌وش‌و‌غ‌شی‌و‌بې‌که‌مو‌کو‌پی‌ته‌نیا‌بو‌ئ‌وه‌و‌به‌س".

وه‌ر‌گ‌یر

۲۴/۷/۲۰۱۰زایینی (خورمال)

۱۲/شعبان/۱۴۳۱ه‌ک‌و‌چی

ناومړۍ

باب ٲ	لاٲړه
پېشه کی	۵
پېشه کی ومړگېړانه فارسیه که	۸
ژياننامه ی نیمام ئین قه ییمی جه وزی	۱۲
سه باره ٲ بهم ٲه رتوکه (۱)	۱۵
سه باره ٲ بهم ٲه رتوکه (۲)	۱۷
پېشه کی نووسه ر	۲۰
به شی یه که م: سه لامه تی و نه خوشی دل	۲۹
سه لامه تی و نه خوشی دل	۳۰
ٲله و ٲایه ی دل:	۳۰
یه که م: دل کی ته ندروست (صحیح):	۳۲
دوو م: دل کی مردوو (میت):	۳۶
سییه م: دل کی نه خوش (نه خوش):	۳۷
شه یتان دووره له دل ته ندروسته وه:	۴۰
به شی دوو م: نیشانه کانی سه لامه تی و نه خوشی دل	۴۲
ته و مری یه که م: نیشانه کانی سه لامه تی و نه خوشی دل	۴۳
ٲیناسه ی نه خوشی دل:	۴۳
هه ست کردن به نه خوشی دل:	۴۵
سه ختی خوراکری له سه ر دمرمان (دهوا):	۴۵
نیشانه کانی نه خوشی دل:	۴۶
نیشانه کانی سه لامه تی دل:	۴۷

- ۵۲ ..... به کورتی:
- ۵۵ ..... ته وهری دووهم: له نیویه ره کانی دل و هوکاره کانی نه خوشکه وتنی:
- ۵۷ ..... (له ناویه ری یه کهم: زیاده رویی له تیکه لاوی کردن له گهل خه لکی دا):
- ۶۶ ..... له ناویه ری دووهم: نارمزوه دوور و دریزه کان:
- ۶۸ ..... له ناویه ری سییه م: خوشه ویستی بو غه ییری په رومردگار:
- ۷۱ ..... له ناویه ری چواره م: زیاده روی و دهست بلاوی له خواردن و خوراکدا:
- ۷۳ ..... له ناویه ری پینجه م: زیاده روی له خه وتندا:
- ۷۴ ..... له ناویه ری شه شه م: ته ماشا کردنه نا پیویسته کان:
- ۷۵ ..... له ناویه ری هه وته م: زور قسه کردن:
- ۷۷ ..... به شی سییه م: راستی و حه قیقه تی نه خوشی دل:
- ۷۸ ..... ته وهری یه کهم: راستی و حه قیقه تی نه خوشی دل:
- ۷۹ ..... جیاوازی هه لویست نواندن دل:
- ۸۱ ..... قورنل چاره سهر و دهوا و دهرمانی دله کانه:
- ۸۳ ..... ته وهری دووهم: نامراز و هوکاری نه خوشیه کانی دل و جهسته:
- ۸۳ ..... نه خوشیه کانی جهسته و ریگه چاره کانیان:
- ۸۵ ..... دل و دهکو جهسته وایه له نه خوشی و درنه خوشیدا:
- ۸۷ ..... کورته یه کهم له باروودوخی دل:
- به شی چواره م: ریگه کانی بهرگری کردن، له زال بوونی نه فس
- ۸۹ ..... به سهر دلدا:
- ۹۰ ..... ته وهری یه کهم: سهرچاوهی نه خوشیه کانی دل:
- ۹۰ ..... په نابردن بو په رومردگار له خراپه و شهر ی نه فس:
- ۹۲ ..... په رده له نیوان دل و به دیینه ردایه:

- ۹۳.....نیشانه‌ی نه‌فس یا خود، نه‌فسه‌کان؟
- ۹۵.....ته‌وه‌ری دووهم: نیشانه و خه‌سله‌تی نه‌فسه‌کان
- ۹۵.....نه‌فسی موتمه‌ئینه:
- ۹۶.....نه‌فسی نه‌مماره:
- ۹۸.....نه‌فسی له‌ووامه:
- ۹۹.....گورآنکارییه‌کانی نه‌فس:
- ۱۰۰.....ته‌وه‌ری سییه‌م: چاره‌سه‌ری نه‌خو‌شی دل، له‌ریگه‌ی لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فسه‌وه
- ۱۰۰.....چاره‌سه‌ری نه‌خو‌شی دل:
- ۱۰۱.....قه‌ه‌ی پیشینان له‌باره‌ی مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فسه‌وه:
- ۱۰۵.....نموونه‌یه‌ك بو‌چو‌نییه‌تی مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس:
- ۱۰۸.....نه‌وه‌ی كه‌كاری مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس ئاسان ده‌كات:
- ۱۰۹.....ته‌وه‌ری چواره‌م: لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فس
- ۱۰۹.....مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس پیش کرده‌وه و ده‌ست به‌کاربوون:
- ۱۱۲.....مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس دو‌ای کرده‌وه و ده‌ست به‌کاربوون:
- ۱۱۳.....زه‌ره‌ر و زیانه‌کانی دوورکه‌وتنه‌وه له‌مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس:
- ۱۱۴.....مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس سه‌باره‌ت به‌یه‌ك هه‌ئویستی و شوینکه‌وتن:
- ۱۱۸.....پیویستی مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس:
- ۱۲۰.....ته‌وه‌ری پینجه‌م: كه‌ك و قازا نه‌جه‌کانی مو‌حاسه‌به‌کردنی نه‌فس:
- ۱۲۰.....۱. ناگایی و ناگاداری له‌كه‌م و كوری و خه‌وشه‌کانی نه‌فس:
- ۱۲۳.....۲. لومه و سه‌ره‌نشت کردنی نه‌فس:
- ۱۲۵.....۳. ناسینی په‌روه‌ردگار:
- ۱۲۷.....مو‌حاسه‌به‌ه و لیپرسینه‌وه‌ی نه‌فس:

- به‌شی پینجه‌م: پاراستنی دلّ له به‌رانبه‌ر زالبوون و ده‌سه‌لاتی**
شه‌یتاندا ۱۳۱
- ته‌ومری یه‌که‌م: چاره‌سهری نه‌خوشتی زالبوونی شه‌یتان به‌سهر دلدّا** ۱۳۲
- بازنه‌ی زالّ بوونی شه‌یتان به‌سهر مروّفا:** ۱۳۲
- مه‌ترسی شه‌یتان له مه‌ترسی نه‌فس ترسناک‌تره:** ۱۳۵
- په‌نا بردن بوّ په‌رومردگار له کاتی خویندنی قورئاندا:** ۱۳۸
- په‌ناگرتن له شه‌یتانه‌کانی جین و ئینس:** ۱۴۴
- په‌یوه‌ندی نیوان خوږاگری و په‌ناگرتن:** ۱۴۷
- شه‌یتان ده‌سه‌لاتی به‌سهر نه‌هلی ئیماندا نییه، یانی چی؟** ۱۴۸
- ته‌ومری دووم: نامرازه‌کانی رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌لّ شه‌یتاندا:** ۱۵۸
- به‌کورتی:** ۱۶۶
- به‌شی شه‌شه‌م: کاریگه‌ری ناژاوه و تاوانه‌کان به‌سهر دلّه‌وه** ۱۶۷
- ته‌ومری یه‌که‌م: رووتیکردنی به‌لا و تاوانه‌کان بوّ سهر دلّ:** ۱۶۸
- ته‌ومری دووم: نیشانه و ناسه‌واره‌کانی تاوان به‌سهر دلّه‌وه:** ۱۷۳
- هه‌ست نه‌کردن به‌گه‌وره‌یی و شکومه‌ندی په‌رومردگار:** ۱۷۳
- په‌یدا بوون و به‌دیار کهوتنی سام و ترس له دلدّا:** ۱۷۶
- له‌ده‌ست دانی سه‌لامه‌تی و ته‌ندروستی دلّ:** ۱۷۸
- له‌ده‌ستدانی بینین و بینایی دلّ:** ۱۸۲
- ته‌ومره‌ی سییه‌م: په‌رده‌ی نیوان دلّ و خوی گه‌وره:** ۱۸۴
- به‌شی هه‌وته‌م: دلی زیندوو و پایه‌دار** ۱۸۷
- ته‌ومری یه‌که‌م: ژییانی دلّ، بناغه و بنه‌مای ته‌واوی خیر و به‌رژموه‌ندییه‌کان** ۱۸۸
- ژیان و رووناکی دلّ، سهرچاوه‌ی خوشبه‌ختی:** ۱۸۸

- ۱۹۲ ..... نموونه يهك له ناو و ناگر: .....
- ۱۹۴ ..... درووستکردن و چاكسازى كردنى دل مەرجداره به دوو بنه ماكه؟ .....
- ۱۹۹ ..... ته و مری دووهم: ژيانى دل له پال تيگه يشتن و فيربوونى حەق دا .....
- ۱۹۹ ..... دوو هيڙى زانست و ويست (العلم و الارادة): .....
- ۲۰۱ ..... ناسين و په يرموى كردن له حەق و راستى: .....
- ۲۰۷ ..... به شى هه شتەم: دهوا و دەرمانى نه خوشييه كانى دل .....
- ۲۰۸ ..... ته و مری يه كه م: ديارى كردنى دەرمانه كانى نه خوشييه كانى دل .....
- ۲۰۸ ..... نه خوشييه كانى دل دوو جوړن: .....
- ۲۱۴ ..... ته و مری دووهم: قورئان هه لگري دەرمان و چاره سه رگه ليكى د مروونييه .....
- ۲۱۴ ..... قورئان و چاره سه رگه كردنى نه خوشيه دوودئى و گوماناييه كان: .....
- ۲۱۵ ..... قورئان چاره سه رگه رى راسته قينه: .....
- ..... روو لينان و سه خت و دژوار كردنى كارووباره كان، له لايه ن قسه كه روو
- ۲۱۶ ..... زاناکانه وه: .....
- ۲۱۹ ..... قورئان چاره سه رى نه خوشى هه واوئاره زووه كانه: .....
- ۲۲۳ ..... به شى نويه م: خاوين كردنه وهى دل له ناپاكييه كان .....
- ۲۲۴ ..... ته و مری يه كه م: پاكي دل و جهسته: .....
- ۲۲۴ ..... نايه تى: ﴿وَيَا بَكَ فَطَهَّرْ﴾ .....
- ۲۲۵ ..... مه به ست له وشه ي "ثياب": .....
- ۲۲۶ ..... واتاي ديارو ناشكرای نايه ته كه: .....
- ۲۲۶ ..... بوچوونىكى تر: .....
- ۲۲۷ ..... بوچوونى نيمه (نيين قه ييمى جهوزى): .....
- ۲۲۷ ..... روئى پوشاك و خواردن له چييه تى و جهوه رى دلدا: .....

- ۲۲۸.....ته وهری دووهم: کاریگه‌ری گویگرتنی نارموا به سهر دله‌وه:
- ۲۲۸....._ گویگرتن له شتی نارموا، ده‌بیته هوئی لاوازکردنی حه‌ق و راستی:
- ۲۳۱....._ ریگه ناده‌ن خراپه‌کاران بچنه به‌ه‌شته‌وه:
- ۲۳۲....._ دوو جوړ پاکی:
- ۲۳۳....._ واتای نرای ((اللهم طهرنی...)):
- ۲۴۰.....ته وهری سییه‌م: روئی خراپی گوناح و تاوان، به‌سهر دله‌وه.
- ۲۴۰....._ پیسی و ناپاکی هاوئل بریاردان، زیناو نیربازی:
- ۲۴۱....._ هاوئل بو خوا دانان دوو جوړه خراپه و پیسی هه‌یه:
- ۲۴۲....._ کاریگه‌ری پیسی و خراپه به سهر دل و روچه‌وه:
- ۲۴۳....._ نیشانه و شونه‌ماکانی هاوئل بریاردان (شرك):
- ۲۵۱....._ تازه‌گه‌ری هاوشانی هاوئل بریاردانه بو خودا (البدعة قرينة الشرك):
- ۲۵۳....._ جیاوازی له نیوان پیسی و ناپاکی گوناح و پیسی و ناپاکی شرکدا:
- ۲۵۵....._ زینا و نیربازی، پیسترین و خراپترین تاوانن:
- ۲۵۶....._ په‌یوه‌ندی نیوان خویش ویستن و شرك:
- ۲۵۸....._ روئی زینا له دوورخستنه‌وه‌ی دل له په‌روم‌ردگار:
- ۲۶۱....._ به‌شی ده‌یه‌م: گه‌شه‌سهندن و پاک کردنه‌وه‌ی دل.
- ۲۶۲....._ ته وهری یه‌که‌م: گه‌شه‌سهندن و خاوینکردنه‌وه‌ی دل.
- ۲۶۲....._ واتای خاوین کردنه‌وه "تزکیة":
- ۲۶۲....._ خاوینکردنه‌وه دواي پاکیه‌تی:
- ۲۶۳....._ سووده‌کانی چاو داخستن به‌رامبه‌ر کاری حه‌رام و نارموا:
- ۲۶۷....._ په‌ستی و زه‌بونی سهرپیچی کردن و سهرفرازی په‌یره‌وی کردن:
- ۲۶۹....._ پیش مهرجی خاوین کردنه‌وه‌ی دل:

- ۲۷۱ _ جیاوازی نیوان خاوینِ کردنه‌وی نه‌فس و خو به خاوینِ زانین: .....
- ۲۷۳ _ واتای نایه‌تی ﴿قَدْ أُلْحَ مَنْ زَكَاها﴾: .....
- ۲۷۹ _ به‌شی یازده‌یه‌م: هوکاره‌کانی خوشبه‌ختی دل .....
- ۲۸۰ _ ته‌ومری یه‌که‌م: خوشبه‌ختی راسته‌قینه کامه‌یه؟ .....
- ۲۸۰ _ ده‌ستکه‌وتی گشتی له قازانج و زهرمر: .....
- ۲۸۱ _ په‌یوه‌ندی نه‌م کاروویارانه به په‌رومردگاروه: .....
- ۲۸۳ _ ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ سه‌رچاوه‌ی خوشبه‌ختییه: .....
- ۲۸۴ _ نایه‌ته‌کانی یه‌کخوا په‌رستی (توحید): .....
- ۲۸۶ _ ته‌ومری دووم: خوش ویستنی دنیا و بینینی دواړوژ: .....
- ۲۹۰ _ نایا یه‌کخوا په‌رستی رپوویبیه‌ت به‌سه؟ .....
- ۲۹۳ _ ته‌ومری سییه‌م: نیاز و پیویستی مروق به په‌رستشی په‌رومردگار: .....
- ۲۹۴ _ په‌رستش کاریکی قورس نییه: .....
- ۲۹۵ _ په‌رستن هوکاری سه‌لامه‌تی، گه‌وره‌یی و خوشبه‌ختی: .....
- ۲۹۶ _ وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسپاری: .....
- ۲۹۷ _ ته‌ومری چواره‌م: خوشی بینینی په‌رومردگار له دواړوژدا: .....
- ۲۹۷ _ گه‌وره‌ترین خوشی و به‌خشش .....
- ۳۰۰ _ خوشی بینین، شونه‌ما و شونه‌های ناسین: .....
- ۳۰۱ _ ته‌ومری پینجه‌م: رۆزی و سه‌رکه‌وتن و ویستی په‌رومردگار: .....
- ۳۰۵ _ ته‌ومری شه‌شه‌م: زیانه‌کانی وابه‌سته بوون به غه‌یری خواوه: .....
- ۳۰۶ _ زهرمر و زیانه‌کانی دنیا ویستی (وابه‌سته‌بوون به دنیاوه): .....
- ۳۱۱ _ ره‌نج و نازاری هاوده‌می له گه‌ل غه‌یری په‌رومردگارد: .....
- ۳۱۶ _ بچووی و هیج و پوچی وابه‌سته بوون به دروستکراوه‌کانه‌وه: .....

- ۳۱۹..... تەۋەرى جەۋتەم: دەسكەۋتى درووستكەر و درووستكراۋ:
- ۳۲۳..... _ ئامانجى خەلكى كەلك و قازانجى تۈنئىيە:
- ۳۲۴..... _ خەلكى كەلك و قازانجى تۈنارازن:
- ۳۲۵..... _ بەرژمەۋەندخۋازى خەلك:
- ۳۲۶..... تەۋەرى ھەشتەم: بەشى كۈتايى نەم پەرتووكە:
- ۳۲۹..... ناۋەرۈك